

ভালোবাসা সবার তরে
ঘৃণা নয়কো কারো 'পরে'
Love for All
Hatred for None

লা ইলাহা ইল্লাল্লাহ মুহাম্মাদুর রাসুলুল্লাহ

পাঞ্চিক

আইমাদি

The Ahmadi
Fortnightly
Since 1922

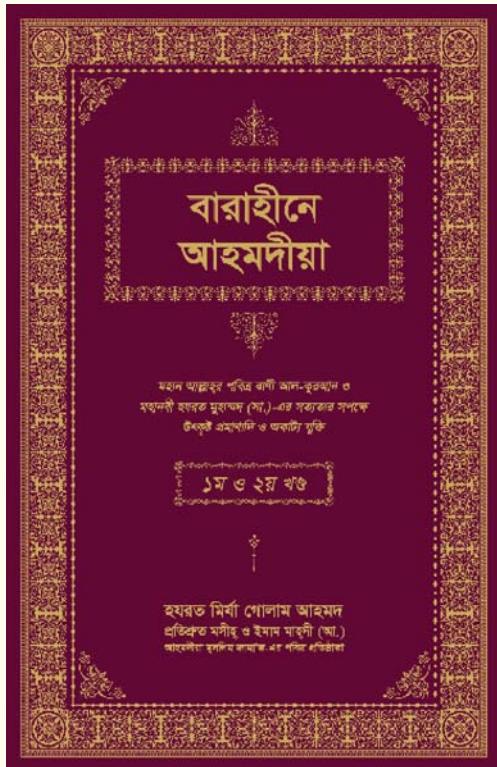
নব পর্যায় ৭৯ বর্ষ | ২০তম সংখ্যা

রেজি. নং-ডি. এ-১২ | ১৭ বৈশাখ, ১৪২৪ বঙ্গাব্দ | ৩ সাবান, ১৪৩৮ হিজরি | ৩০ শাহাদত, ১৩৯৬ ই. খ্রি. | ৩০ এপ্রিল, ২০১৭ ইসাব্দ

গত ১০ এপ্রিল ২০১৭

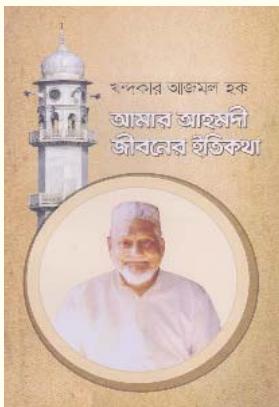
নিখিল বিশ্ব আহমদীয়া মুসলিম জামা'তের ৫ম খলীফা
হ্যরত মির্যা মাসরুর আহমেদ (আই.) জার্মানীর ওয়্যাল্ডশাট-এ
নবনির্মিত মসজিদ 'বায়তুল আফিয়্যাত' দোয়ার মাধ্যমে শুভ উদ্বোধন করেন

মহান আল্লাহ রাবুল আলামীনের বিশেষ কৃপায় যুগান্তকারী ও অবিম্রণীয় পুস্তক ‘বারাহীনে আহমদীয়া’র প্রথম ও দ্বিতীয় খণ্ডের বাংলা অনুবাদ প্রকাশ হয়েছে, আলহামদুলিল্লাহ্। আমরা আল্লাহ তা’লার দরবারে কৃতজ্ঞতা প্রকাশ করছি, তিনি তাঁর নিজ কৃপায় এ অসাধারণ পুস্তকটির অনুবাদ প্রকাশ করার আমাদেরকে তৌফিক দান করেছেন। এর পুরো নাম ‘আলবারাহীনুল আহমদীয়াহু আলা হাকীয়তে কিতাবিল্লাহীল কুরআনে ওয়ান নবুয়াতীল মুহাম্মদীয়াহু’ অর্থাৎ আল্লাহর পবিত্র বাণী আল-কুরআন ও মহানবী হযরত মুহাম্মদ (সা.)-এর সত্যতার সপক্ষে উৎকৃষ্ট প্রমাণাদি ও অবাস্তু পূর্তি। ‘বারাহীনে আহমদীয়া’র মোট পাঁচটি খণ্ড রয়েছে। ২৩ খণ্ডে প্রকাশিত রহানী খায়ায়েন-এর প্রথম খণ্ডে বারাহীনে আহমদীয়ার প্রথম চার খণ্ড আর পঞ্চম খণ্ডটি রয়েছে একুশতম খণ্ডে। এর প্রথম ও দ্বিতীয় খণ্ড ১৮৮০ খ্রিষ্টাব্দে প্রথমবার প্রকাশ হয়।

বহুল প্রতিক্রিত এ পুস্তক, যা প্রতিশ্রূত মসীহ ও ইমাম মাহদী হযরত মির্যা গোলাম আহমদ কাদিয়ানী (আ.) তাঁর দাবির পূর্বেই রচনা করেছিলেন এবং যেই পুস্তক সম্পর্কে সেই যুগে ভারতবর্ষে বহু মানুষ স্বতঃস্ফূর্ত এ সাক্ষ্য দিতে বাধ্য হয়েছেন যে, বিগত তেরশ’ বছর যাবত ইসলামের সপক্ষে এমন অসাধারণ সেবা প্রদান কারো পক্ষে সম্ভব হয় নি, যা এ পুস্তকের মহান লেখক করে দেখিয়েছেন।

বইটি বাংলা ভাষায় অনুবাদ করেছেন আমাদের শ্রদ্ধেয় মওলানা ফিরোজ আলম সাহেব, মুরব্বী সিলসিলাহু। উক্ত বইটি কেন্দ্রীয় লাইব্রেরী থেকে সংগ্রহ করে জামা’তের সকল ভাতা-ভগীকে অধ্যয়ন করার আকুল আবেদন রাইল।

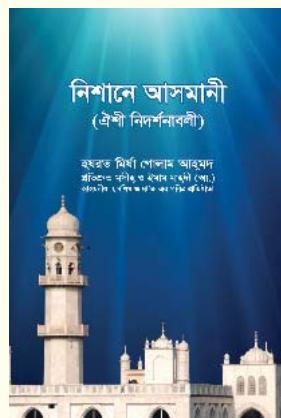

খন্দকার আজমল হক সাহেবের জামা’তের একজন প্রবীণ ব্যক্তিত্ব। বহুকাল যাবত বিভিন্ন সেবা দ্বারা জামা’তের খেদমত করে চলেছেন। লিখেছেন ‘কুরআন ও জীবন’ নামক একটি অনন্য পুস্তক। বলা যায়, বাংলাদেশের প্রায় প্রতিটি আহমদীর ঘরে এই বইটি রয়েছে যার মাধ্যমে তারা প্রতিনিয়ত উপকৃত হচ্ছেন।

বাংলাদেশ জামা’তের এই নিষ্ঠাবান সেবকের জীবনীমূলক বই ‘আমার

আহমদী জীবনের ইতিবর্ত্ত্য’ প্রকাশিত হয়েছে। জামা’তের নতুন সেবকদের জন্য এটি একটি প্রেরণামূলক পুস্তক।

পুস্তকটি কেন্দ্রীয় লাইব্রেরীতে পাওয়া যাচ্ছে। যার মূল্য ৫০/- টাকা মাত্র। জামা’তের সকলকে বইটি অধ্যয়ন করার আকুল আবেদন রাইল।

হযরত মির্যা গোলাম আহমদ প্রতিশ্রূত মসীহ ও ইমাম মাহদী (আ.) ‘নিশানে আসমানী’ গ্রন্থটি উর্দু ভাষায় ১৮৯৬ সালে প্রণয়ন করেন।

এ বইটির মধ্যে হযরত মসীহ মওউদ (আ.) এর সব বুরুর্গের মধ্য হতে দুইজন বুরুর্গ মজবুব গোলাব শাহ এবং নেয়ামতউল্লাহ ওলী’র সেসমষ্ট ভবিষ্যত্বাণী উল্লেখ করেছেন যা ইমাম মাহদী আগমনের লক্ষণাবলী ও সত্যতা প্রকাশ করে।

বইটি বাংলা ভাষায় অনুবাদ করেছেন আমাদের শ্রদ্ধেয় আলহাজ মাওলানা আব্দুল আয়া সাদেক সাহেব, মুরব্বী সিলসিলাহু (অব.) উক্ত বইটি কেন্দ্রীয় লাইব্রেরী থেকে সংগ্রহ করে জামা’তের সকল ভাতা-ভগীকে অধ্যয়ন করার আকুল আবেদন রাইল।

Hakim Watertechnology
“Love For All, Hatred For None.”
“Best Water, Best Life”

House hold/Official

Commercial/Industrial

Pet Bottling

46/A Kakrail (VIP Roa), 2nd Floor, Dhaka-1000, Tel: 02-9337056, Cell: 01611-338989, 01711-338989
E-mail: hakimwater@gmail.com, Web: www.hakimwatertechnology.com

= ସମ୍ପାଦକୀୟ =

ପ୍ରତିବେଶୀ ସଙ୍କଟ : ଉତ୍ତରଣେର ଉପାୟ

ବିଶେର ଯେକୋନ ହାନେ ବସବାସକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତି, ସେ ଯେକୋନ ଧର୍ମବଲକ୍ଷ୍ୟ-ଇ ହୋକ ନା କେନ, ଏଟା ମୌଲିକ ଓ କେନ୍ଦ୍ରୀୟଭାବେ ସାର୍ବଜନୀନ ସ୍ଵୀକୃତ ଓ ପାଲନୀୟ ଏକ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ଯେ, ପ୍ରତିବେଶୀର ସାଥେ ପ୍ରୀତିପୂର୍ଣ୍ଣ ସମ୍ପର୍କ ବଜାୟ ରେଖେ ତାକେ ଭାଲବାସତେ ହବେ । ଏଥିନ ପ୍ରଶ୍ନ ହଲୋ, କେ ଆମାର ପ୍ରତିବେଶୀ? ସାଧାରଣଭାବେ, ଜାନା କଥା ଏଟାଇ ଯେ, ଆମାର ପାଶେ ଯିନିଇ ବସବାସ କରଛେ, ତିନିଇ ଆମାର ପ୍ରତିବେଶୀ । ତବେ ଆଜକାଳ ପ୍ରୟୁକ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧ ବିଶ୍ୱକେ ଏକ ପରିବାରଭୁକ୍ତ କରେ ଦିଯେଛେ ।

ଏମତାବହ୍ନ୍ୟ ବିଶେର ଯେକୋନ ହାନେ ବସବାସକାରୀ ପ୍ରତ୍ୟେକେଇ ଏକେ ଅପରେର ପ୍ରତିବେଶୀ ହେଁ ଗେଛେ । କାଳେର ପରିକ୍ରମାୟ ବିଭିନ୍ନ ହାନେ ବସବାସକାରୀ ଜନସମିତିର ସାମାଜିକ ଅବହ୍ନ୍ୟ ପ୍ରତିନିଯତ ବଦଳାଚେଛେ, ଫଳେ ପ୍ରତିବେଶୀର ସାଥେ ଆଚରଣଗତ ରୀତିତେ ପ୍ରୀତିପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଚରଣେ, ଚିନ୍ତା-ଚେତନାୟ ଓ ସମ୍ପର୍କରେ କ୍ଷେତ୍ରେ ଖାପ ଖାଇୟେ ନେଯାର ପ୍ରୟୋଜନୀୟତାଟା ପ୍ରକଟ ହେଁ ଉଠେଛେ । ଦ୍ରୁତ ବାଡ଼ତେ ଥାକା ବଡ଼ ବଡ଼ ସବ ଶହେର ବହୁତଳ ଭବନେର ଅୟାପାର୍ଟମେନ୍ଟେ ବସବାସକାରୀଦେର ସମ୍ପର୍କ ପ୍ରତ୍ୟନ୍ତ ଅନ୍ଧଲେର ନିଭୃତ ଛୋଟ ପଣ୍ଡି-ହାମେ ବସବାସକାରୀ ଜନମାନୁଷଦେର ଭାବନାୟ, ‘ପ୍ରତିବେଶୀ’ ବଲତେ ଭିନ୍ନ କିଛୁ ବୁଝାଚେ ।

ଆବାର, ଆମାଦେର ମଧ୍ୟେ ଯାରା ପ୍ରୟୁକ୍ତିର ସାଥେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଥେକେ ସଠିକ ତଥ୍ୟ ହାଲ-ନାଗାଦ ଅବଗତ ଥାକେନ, ତାରା ପ୍ରତିବେଶୀ ବଲତେ କେବଳ ପାଶେର ବାଡ଼ୀର ମାନୁଷଟିକେଇ ବୁଝେନ ନା ବା ଏକଇ ଧର୍ମବିଶ୍ୱାସ ପାଲନକାରୀକେଇ ପ୍ରତିବେଶୀ ମନେ କରେନ ନା, ବରଂ ଦେଶୀୟ-ସୀମାନ୍ତର ଓପାରେ ଯାରା ବସବାସ କରେନ, ତାଦେରକେଓ ପ୍ରତିବେଶୀଇ ଜ୍ଞାନ କରେନ ।

ସର୍ବକାଳେର ସାର୍ବଜନୀନ ଶିକ୍ଷାମାଲାୟ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଧର୍ମ ଇସଲାମ ପ୍ରତିବେଶୀର ସାଥେ ପ୍ରୀତିମ୍ୟ ସମ୍ପର୍କ ପ୍ରତିଷ୍ଠାୟ ଯେ ସବ ଅନ୍ତରାୟ ପରିଲକ୍ଷିତ ହୟ ତା ଚିହ୍ନିତ କରେ ସେସବ ଥେକେ ଉତ୍ତରଣେର ପଥ-ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରେଛେ । ଲକ୍ଷ୍ୟନୀୟ ହଲୋ, ସନାତନୀ, ଇହ୍ନୀ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟନ, ସଚେତନତାୟ ସମୃଦ୍ଧ କଟକେଇ ଏ ବିଷୟଟି ନିଶ୍ଚିତଭାବେ ଜାନେନ ଯେ, ମାନୁଷ ଏଥିନ ଆର ବିଚିନ୍ତନଭାବେ ଜୀବନ-ଧ୍ୟାନ କରତେ ପାରେ ନା । ନିର୍ଯ୍ୟାନ ନିପୀଡ଼ନେର କଟଇ ତୋ ଛିଲ, ଯା ଇହ୍ନୀଦେରକେ ପରିଷ୍ପରାର କାହାକାହି ଏନେ ଦିଯେଛେ । ତୌରାତେର ଶିକ୍ଷା ଇହ୍ନୀଦେର ମାଝେ ପ୍ରତିବେଶୀର ପ୍ରତି ଏହି ଭାଲବାସା ପୋଷଣେ ଏତଟା ନିବିଦ୍ଧତା ଏନେ ଦିଯେଛେ ଯେ, ତାରା ବିଦେଶୀଦେରଓ ଭାଲବାସତେ ଶିଖେଛେ, କାରଣ ଏକସମୟ ତାରା ନିଜେରାଇ ମିଶରେ ପରବାସୀ ଛିଲ । ଆର ଶ୍ରୀଷ୍ଟିଯ ଧର୍ମମତ, ସେ ତୋ ଏହି ଭିନ୍ତିତେଇ ଗଡ଼େ ଓଠେଛେ ଯେ, ‘ପ୍ରତିବେଶୀକେ ଭାଲୋବାସ’ ।

ଆର ଇସଲାମ, ସେ ତୋ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୁସଲିମଙ୍କରେ ପ୍ରତିବେଶୀର ସାଥେ ପ୍ରେମପ୍ରୀତି, ସହମର୍ମୀ ଓ ସୌହାର୍ଦ୍ଦୟର ଏକ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଶାନ୍ତିମୟ ଓ ନିରାପଦ ସୁସମ୍ପର୍କରେ ନିଶ୍ଚଯତା ବିଧାନ କରେଛେ । ଯକ୍ତି, ସମାଜ ତଥା ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ଓ ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ସକଳ ପରିମନ୍ତଳେ ବିଦ୍ୟମାନ ପ୍ରତିବେଶୀଦେର ଅଧିକାର ଇସଲାମ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରେଛେ । ବଲାବାହୁଲ୍ୟ ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ ବିଶ୍ୱ ସାମଗ୍ରିକଭାବେ ପ୍ରତିବେଶୀ ସଙ୍କଟେ ନିପତିତ ।

ନଗର-ଜୀବନେ ବସବାସକାରୀ ପ୍ରତ୍ୟେକେଇ ଯେଣ ଏକ ଅସ୍ତନ୍ତିକର ଅବହ୍ନ୍ୟ କାଳାତିପାତ କରେଛେ । ଆମାର ପାଶେର ଫ୍ଲାଟଟିତେ, ବାସା-ବାଡ଼ିଟିତେ କୋନ ଜଙ୍ଗି ବସବାସ କରଛେ ନା ତୋ! ଆମି ଯେ ଧର୍ମ ବିଶ୍ୱାସ ପୋଷଣ କରି ତାତେ ଦ୍ଵି-ମତ ପୋଷଣକାରୀ କେଉ ବା ଭିନ୍ନ କୋନ ସମ୍ପଦାଯଗୋଟୀ ଆମାକେ ଆକ୍ରମଣ କରେ ବସବେ ନା ତୋ! ଆମାର ପ୍ରତିବେଶୀ ଦେଶ ଆମାର ଦେଶେର ସମ୍ପଦ ଲୁଠନେ ଆମାଦେର ଏହି ଦେଶ୍ଟାର ଓପର ଢାଓ ହବେ ନା ତୋ, କିଂବା ସମରାତ୍ରେ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଲାଭ କରେ ଆମାର ଓପର ଆହ୍ରାସୀ ହାମଲା ଚାଲାବେ ନାତୋ!

ପରିଷ୍ପରା ଆଶ୍ରାହୀନତାର ଏହି ମହା-ସଙ୍କଟ ଥେକେ ମୁକ୍ତିଲାଭେର ଉପାୟ ବାତଲେ ନିଖିଲବିଶ୍ୱ ଆହମଦୀୟା ମୁସଲିମ ଜାମାତେର ବର୍ତ୍ତମାନ ଖଲୀଫା ହ୍ୟରତ ମିର୍ୟା ମାସରର ଆହମଦ (ଆଇ) । ୨୨ ଅକ୍ଟୋବର ୨୦୦୮ ଯୁକ୍ରାନ୍ୟେର ହାଉ୍ଜ ଅବ କମିସ୍ ପ୍ରଦତ୍ତ ଭାଷଣେ ବଲେଛେ,

“ଆଜକେର ଏ ଯୁଗେ, ପୃଥିବୀ ଆକ୍ଷରିକ ଅର୍ଥେଇ ସଥନ ଏମନଭାବେ ଏକ ବିଶ୍ୱ-ପଣ୍ଡିତେ ରୂପ ନିରେଛେ, ଯା ଅତିତେ ହିଲ ଅକଳନୀୟ, ଏମତାବହ୍ନ୍ୟ ଆମାଦେର ଜନ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ଯେ, ମାନୁଷ ହିସେବେ ସ୍ଵୀଯ ଦାୟିତ୍ୱ ଅନୁଧାବନ କରେ ମାନ୍ୟବିଧିକାରେର ସକଳ ସମସ୍ୟା ସମାଧାନେ ଆମରା ଯେଣ ମନୋନିବେଶ କରି, ଯା ବିଶ୍ୱ-ଶାନ୍ତି ପ୍ରତିଷ୍ଠାୟ ସହାୟକ ଭୂମିକା ରାଖିତେ ପାରେ । ଆର ଏ ପ୍ରଚେଷ୍ଟାର ଭିତ୍ତି ହବେ ସ୍ପଷ୍ଟତଃଇ ନ୍ୟାନୀତି ଓ ସୁବିଚାରେ ଦାବି ପୂର୍ଣ୍ଣ କରା ।

ଇଦାନିଂ ବିଶ୍ୱ ପୁନରାୟ ସଥନ ସ୍ଵାର୍ଥପରତାର ସାଥେ ବିଭିନ୍ନ ବ୍ୟକ୍ତି କରେଇ ହେଁ, ଚରମପଥୀ ମନୋଭାବ ତୀର୍ତ୍ତର ହେଁ, ତଥନ ସକଳ ପ୍ରକାର ବିଦେଶ ଦୂର କରେ ଶାନ୍ତିର ଭିତ୍ତି ସ୍ଥାପନ ଅତ୍ୟବଶ୍ୟକ । ଆର ଏଟା କେବଳ ଏକ ଅପରେର ସକଳ ପ୍ରକାର ଆବେଗ ଅନୁଭୂତିର ପ୍ରତି ସହନଶୀଳ ଦୃଷ୍ଟି ରାଖିର ମାଧ୍ୟମେଇ ସମ୍ଭବ । ସମ୍ଭବ ଆନ୍ତରିକତାର ସାଥେ ସଦୁଦେଶ୍ୟ ନିଯେ ସଠିକଭାବେ ତା କରା ନା ହୟ, ତବେ ବିଦ୍ୟମାନ ଉତ୍ତରାବହ୍ନ୍ୟ କ୍ରମାନ୍ବୟେ ବାଡ଼ତେ ବାଡ଼ତେ ନିଯନ୍ତ୍ରଣେର ବାଇରେ ଚଲେ ଯାବେ ।”

ଆମାଦେର ଏକାନ୍ତ ପ୍ରତ୍ୟାଶା, ସଂଶୀଳିତ ପକ୍ଷ ସମୂହେର ଏ ବୋଧୋଦୟ ହବେ ଆର ଉତ୍ତରାବହ୍ନ୍ୟ ଦିକ-ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାର ପ୍ରତି ସଥାୟଥ ଦୃଷ୍ଟି ଦିଯେ ସ୍ଵୀଯ ଭୂମିକା ପାଲନେ ତାରା ତୃତୀୟ ତଥା ପରିପାର ହବେନ ।

মৃচিপত্র

৩০ এপ্রিল, ২০১৭

কুরআন শরীফ	৩	
হাদীস শরীফ	৮	
অমৃত বাণী	৫	
‘বারাহীনে আহমদীয়া’ (৩য় খণ্ড) হ্যরত মির্যা গোলাম আহমদ (আ.)	৬	
ইয়ালা-এ-আওহাম (সন্দেহ-সংশয় নিরসন) হ্যরত মির্যা গোলাম আহমদ (আ.)	১০	
লন্ডনের মর্ডেনস্ট বাইতুল ফুতুহ মসজিদে প্রদত্ত হ্যরত খলীফাতুল মসীহ আল খামেস (আই.)-এর ০৯ ডিসেম্বর, ২০১৬ জুমুআর খুতৰা	১২	
লন্ডনের মর্ডেনস্ট বাইতুল ফুতুহ মসজিদে প্রদত্ত হ্যরত খলীফাতুল মসীহ আল খামেস (আই.)-এর ১৬ ডিসেম্বর, ২০১৬ তারিখের জুমুআর খুতৰা	২১	
বিশ্বশান্তি : সমকালীন সমস্যাবলীর ইসলামী সমাধান হ্যরত মির্যা তাহের আহমদ	২৯	
ঐশ্বর্য্য সম্পর্কে আহমদীয়া মুসলিম জামা’তের মুসলিম মাসিক মোহাম্মদ ফজলুর রহমান	৩২	
জামেয়া আহমদীয়া বাংলাদেশ ছাত্র ভর্তি বিজ্ঞপ্তি	৩৪	
কলমের জিহাদ মুহাম্মদ খলিলুর রহমান	৩৫	
কাদিয়ান খ্রিস্টীয় স্মৃতিকথা কৃষ্ণবিদ মোহাম্মদ ফজল-ই-ইলাহী	৩৭	
আসঙ্গি সৃষ্টি করায় শিশুদের জন্য মোবাইল ফোন ক্ষতিকর মোহাম্মদ হাফিজুল ইসলাম হাফিজ	৪০	
নবীনদের পাতা— মানবাধিকার প্রতিষ্ঠায় হ্যরত মুহাম্মদ (সা.) মোহাম্মদ আতা এলাহী শুভ	৪১	
সংবাদ	৪২	
আত্মজিজ্ঞাসা ও আত্মবিশ্লেষণ করুন	৪৮	

প্রচন্দ পরিচিতি: গত ১০ এপ্রিল ২০১৭ নিখিল বিশ্ব আহমদীয়া মুসলিম জামা’তের ৫ম খলীফা হ্যরত মির্যা মাসরুর আহমেদ (আই.) জার্মানীর ওয়্যাল্কশট-এ নবনির্মিত মসজিদ ‘বায়তুল আফিয়াত’ দোয়ার মাধ্যমে শুভ উদ্বোধন করেন। এটি জার্মানীতে আহমদীয়া মুসলিম জামা’ত কর্তৃক নির্মিত ৫০তম মসজিদ। এতে কমপক্ষে ১০০ জন মুসল্লি একসাথে নামায আদায় করতে পারেন।

পাক্ষিক ‘আহমদী’ নিয়মিত পত্রিকা হোন।
পৃথিবীর যে প্রান্তেই থাকুন না কেন পাক্ষিক ‘আহমদী’র সাথেই থাকুন।
ইন্টারনেট-এর মাধ্যমে ‘আহমদী’ পত্রিকা পড়তে Log in করুন
www.ahmadiyyabangla.org

କୁରାନ ଶରୀଫ

ସୂରା ଆନ୍ ନାହ୍ଲ-୧୬

୧୦୪ । ଆର ଅବଶ୍ୟଇ ଆମରା ଜାନି, ତାରା ବଲେ,
‘ଏକଜନ ମାନୁଷଙ୍କ ତାକେ ଶିଖିଯେ ଥାକେ’ ୧୫୭୮ ।
(କିନ୍ତୁ) ତାରା ଯାର ପ୍ରତି ଏକଥା ଆରୋପ କରେ,
ତାର ଭାଷା ତୋ ‘ଆ’ଜାମୀ’ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅସ୍ପଷ୍ଟ ଓ
ଦୂର୍ବଳ), ଅର୍ଥଚ ଏ (କୁରାନେର ଭାଷା) ଯେ ଏକ
ସୁସ୍ପଷ୍ଟ-ପ୍ରାଞ୍ଜଳ ଆରବୀ ଭାଷା ।

୧୦୫ । ଯାରା ଆଲ୍‌ଲାହର ନିର୍ଦ୍ଦର୍ଶନାବଳୀତେ ଈମାନ
ଆନେ ନା, ନିଶ୍ଚଯ ଆଲ୍‌ଲାହ ତାଦେର ହେଦ୍ୟାତ
ଦିବେନ ନା । ଆର ତାଦେର ଜନ୍ୟ ରଯେଛେ ଏକ
ସତ୍ରଣାଦାୟକ ଆଯାବ ।

୧୦୬ । ଆଲ୍‌ଲାହର ନିର୍ଦ୍ଦର୍ଶନାବଳୀତେ ଯାରା ଈମାନ
ରାଖେ ନା, କେବଳ ତାରାଇ ମିଥ୍ୟ ଆରୋପ କରେ
ଥାକେ ।

وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يَعْلَمُهُ
بَشَرٌ لِسَانٌ الَّذِي يُلْحَدُونَ كَإِلَيْهِ
أَعْجَمٌ وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُبِينٌ ୧୬

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاِلَيْتِ اللَّهِ
لَا يَهْدِي هُمُ اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ୧୭

إِنَّمَا يَفْتَرِي الْكَذِبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
بِاِلَيْتِ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْكَذِبُونَ ୧୮

୧୫୭୮ । କାଫିରଦେର ଅଭିଯୋଗ ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରଚଲିତ କଥା-କାହିଁବୀତେ ଏମନ କିଛୁ ଲୋକେର ନାମ ଉଲ୍ଲେଖ ରଯେଛେ, ଯାରା ନାକି
ହ୍ୟରତ ମୁହାମ୍ମଦ (ସା.)-କେ କୁରାନାନ ରଚନାଯ ସାହାଯ୍ୟ କରତୋ- ସେମନ, ଜାବାର ନାମକ ଏକ ଖିଣ୍ଡାନ କୃତଦାସ, ଆଇଶ ବା
ଇଯାଇଶ, ଆଲ ହ୍ୟାଇତିବ ଇବନେ ଆଦୁଲ ଉଦ୍ୟମା ଏର ଏକ ଚାକର ଏବଂ ଆବୁ ଫୁକାଇହ, ସେ ଇଯାସାର ଓ ଆଦାସ ବା ଆଦୁଲାହ ବିନ
ସାଲାମ ଏବଂ ନେଷ୍ଟୁରିଆନ ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ସେରଜିଆସେର ନାମଓ ଏ ବ୍ୟାପାରେ ଉତ୍ତିଷ୍ଠିତ ହେଁଥେ, ଯାଦେର କାହୁ ଥେକେ ନବୀ କରୀମ (ସା.)
କୁରାନ ପ୍ରଗତିରେ ସାହାଯ୍ୟ ପ୍ରହଳାଦ କରିବାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ
କୁରାନ ପ୍ରଗତିରେ ସାହାଯ୍ୟ ପ୍ରହଳାଦ କରିବାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ
କୁରାନ ପ୍ରଗତିରେ ସାହାଯ୍ୟ ପ୍ରହଳାଦ କରିବାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ । କିନ୍ତୁ ହ୍ୟରତ ମୁହାମ୍ମଦ (ସା.)-ଏର ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୋଣ ଭାଷାତେଇ ବାଇବେଳେର
ଅନୁବାଦ କରା ହୁଏ ନାହିଁ । ଏମନ କି ମଦୀନାର ଇହୁଦୀ ଗୋତ୍ରଗୁଲେ ତଥନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଦେର ତତ୍ତ୍ଵାତ୍ମକ ଅନୁବାଦ କରିବାକୁ
ଅନୁବାଦ କରିବାକୁ ପାରେ ନାହିଁ । ଏବଂ ଯଥନିହେଲେ ନବୀ କରୀମ (ସା.) ଏହି କିତାବେର ପ୍ରୋଗ୍ରାମ ମନେ କରିବାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ
କିନ୍ତୁ ହ୍ୟରତ ମୁହାମ୍ମଦ (ସା.)-ଏର ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୋଣ ଭାଷାତେଇ ବାଇବେଳେର
ଅନୁବାଦ କରା ହୁଏ ନାହିଁ । ଏମନ କି ମଦୀନାର ଇହୁଦୀ ଗୋତ୍ରଗୁଲେ ତଥନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଦେର ତତ୍ତ୍ଵାତ୍ମକ ଅନୁବାଦ କରିବାକୁ
ଅନୁବାଦ କରିବାକୁ ପାରେ ନାହିଁ । ଏବଂ ଯଥନିହେଲେ ନବୀ କରୀମ (ସା.)-କେ ଯଦି ଏକ
ନବଦୀକ୍ଷିତ ଖିଣ୍ଡାନ କୃତଦାସ ହିବୁ କିଂବା ଗ୍ରୀକ ବାଇବେଳ ପଡ଼େ ଶୁଣାତୋ ତାହଲେ ସେଇ ପୁତ୍ରକ ଶୁଣେ ତାହିଁ କି ଉପକାରେ ଆସିବା
ଯାର ଭାଷା ତିନି ବୁଝାବିଲେ ନା ଏବଂ ସେଇ କିନ୍ତୁ ଲୋକଟି [ଯାର ସାହାଯ୍ୟେ ତିନି (ସା.) କୁରାନ ରଚନା କରିବାକୁ ବଲେ ଆପନି]
ଛିଲ ଏକଜନ ଆ’ଜାମୀ (କ୍ରିଟିପୂର୍ଣ୍ଣ ଉଚ୍ଚାରଣକାରୀ ବିଦେଶୀ ବ୍ୟକ୍ତି) । ସେ ଆରବୀ ଭାଷାଯ (କ୍ରିଟିପୂର୍ଣ୍ଣ ଜାନ ଦାରା) କୁରାନ
ମଜୀଦେର ମହାନ ଓ ଚିରତନ ସତ୍ୟସମୂହ କିରଣପେ ରସୂଲ କରୀମ (ସା.)-କେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରେ ବୁଝାବିଲେ, ଅର୍ଥଚ ଏ ଧରନେର
ତତ୍ତ୍ଵାତ୍ମକ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାର ଜନ୍ୟ ପ୍ରୋଗ୍ରାମ ଆରବୀ ଭାଷାଯ ପ୍ରଗାଢ଼ ଓ ସୁଗଭିର ଜାନ (ଦି ଲାରଜାର ଏଡ଼ିଶନ ଅବ ଦି କମେନ୍ଟାରୀ
ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) ।

ହାଦୀସ ଶରୀଫ

ମିଥ୍ୟାଚାରିତା ଖୋଦାର ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟିର ପଥେ ନିଯେ ଯାଯା

ଯଦି ସତ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଚଳା ମନ୍ତ୍ରବ ନା ହୟ, ତବେ ମିଥ୍ୟା ଦ୍ୱାରା
ଚଳା କଞ୍ଚନଟ ମନ୍ତ୍ରବ ନୟ । ପରିଶାପ ଏହି ଯେ, ହତଭାଗୀ
ଲୋକେରା ଆଲ୍ଲାହର ସମ୍ମାନ କରେ ନା । ତାରା ଜାନେନା
ଯେ, ଖୋଦାର ଆଶିଷ ଛାଡ଼ା ଚଳା ଅମନ୍ତ୍ରବ ।

କୁରାଅନ : “ତୋମରା ମୂର୍ତ୍ତିପୂଜାର ଶିରକ ଥେକେ ବାଁଚୋ
ଏବଂ ମିଥ୍ୟା ଥେକେ ଦୂରେ ଥାକୋ ।” (ସୂରା ହଜ୍ଜ : ୩୧)

ହାଦୀସ : ହସରତ ଆବୁ ବକର (ରା.) ବର୍ଣନା କରେନ, ରାସୁଲେ
କରୀମ (ସା.) ବଲେଛେ, “ଆମି କି ତୋମାଦେରକେ ତିନଟି
ବଡ଼ ଗୁନାହ ସମ୍ବନ୍ଧେ ଅବଗତ କରବୋ? ଆମରା ବଲଲାମ, ହେ
ଆଲ୍ଲାହର ରସ୍ତୁଳ! ଆପଣି ବଲୁନ । ତିନି (ସା.) ବଲେନେ,
ଆଲ୍ଲାହର ସାଥେ ଶରୀକ କରା ଏବଂ ପିତା ମାତାର ଅବାଧ୍ୟତା
କରା, ତିନି (ସା.) ତଥନ ହେଲାନ ଦିଯେ ବସେଛିଲେନ, ତିନି
ସୋଜା ହେଯ ବସଲେନ ଏବଂ ବଲେନେ, ଖବରଦାର! ମିଥ୍ୟା
କଥା ବଲା ଥେକେ ବାଁଚୋ । ତିନି (ସା.) ଏ କଥାଟି ପୁନଃ
ପୁନଃ ଉଚ୍ଚାରଣ କରତେ ଲାଗଲେନ । ଏତେ ଆମରା ବଲଲାମ,
ହାଯ! ଯଦି ତିନି (ସା.) ଚୁପ କରେ ଯେତେନ” (ବୁଖାରୀ) ।

ବ୍ୟାଖ୍ୟା : ଇସଲାମ ମାନବଜାତିର ନୈତିକ ଓ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ
କଲ୍ୟାଣେର ସକଳ ରାସ୍ତାକେ ପରିଷକାର ଭାବେ ତୁଳେ ଧରେ
ମାନବଜାତିକେ ଖୋଦାର ନିକଟ ପୌଛେ ଦିତେ ଚାଯ । ପବିତ୍ର
କୁରାଅନ ଏ ସମ୍ପର୍କେ ଆମାଦେରକେ ଜାନାଚେ, ମୂର୍ତ୍ତିପୂଜା ଓ
ମିଥ୍ୟାଚାରିତା ଏବଂ ପିତାମାତାର ଅବାଧ୍ୟ ହେଁଯା, ଏ ତିନଟି
ବଡ଼ ଗୁନାହ ମାନୁଷକେ ଖୋଦା ଥେକେ ଦୂରେ ସରିଯେ ଖୋଦାର
ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟିର ପଥେ ନିଯେ ଯାଯ ଏବଂ ତାର ଆତ୍ମାକେ ଧର୍ବଂସ
କରେ ଦେଯ ।

ହସରତ ରାସୁଲ କରୀମ (ସା.) ବଲେଛେ, ଅଂଶୀବାଦିତା,
ପିତାମାତାର ଅବାଧ୍ୟତା ଓ ମିଥ୍ୟାଚାରିତା ମହାପାପ । ମିଥ୍ୟା
ମାନୁଷେର ଆତ୍ମାକେ କଲୁଷିତ ଓ ଅପବିତ୍ର କରେ ଦେଯ ।

ହସରତ ଇମାମ ମାହଦୀ (ଆ.) ବଲେନ, ବାନ୍ତବ କଥା ହଲୋ
ଏହି ଯେ, ମାନୁଷ ଯତକ୍ଷଣ ନା ମିଥ୍ୟା ପରିହାର କରେ ତତକ୍ଷଣ
ସେ ପବିତ୍ର ହତେ ପାରେ ନା । ଦୁନିଆର ହୀନ-ବ୍ୟକ୍ତି ବଲତେ
ପାରେ ଯେ, ମିଥ୍ୟା ବ୍ୟତିରେକେ ଚଳା ଯାଯ ନା । ଏଟା ଏକ
ଅଯଥା କଥା । ଯଦି ସତ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଚଳା ସନ୍ତବ ନା ହୟ, ତବେ
ମିଥ୍ୟା ଦ୍ୱାରା ଚଳା କଥନଟ ସନ୍ତବ ନୟ । ପରିତାପ ଏହି ଯେ,
ହତଭାଗୀ ଲୋକେରା ଆଲ୍ଲାହର ସମ୍ମାନ କରେ ନା । ତାରା
ଜାନେନା ଯେ, ଖୋଦାର ଆଶିଷ ଛାଡ଼ା ଚଳା ଅସନ୍ତବ । ତାରା
ମିଥ୍ୟା ଓ ଅପବିତ୍ରତାକେ ନିଜେଦେର ଆତା ଓ ମା'ବୁଦ ମନେ
କରେ । ଏଜନ୍ୟ ଆଲ୍ଲାହ ତାଆଲା ପବିତ୍ର କୁରାଅନେ ମୂର୍ତ୍ତିର
ଅପବିତ୍ରତାର ସାଥେ ମିଥ୍ୟାର ଅପବିତ୍ରତାଓ ବର୍ଣନ
କରେଛେ ।

ଆଲ୍ଲାହ ତାଆଲା ଆମାଦେର ସବାଇକେ ପ୍ରକୃତ ପବିତ୍ରତା ଦାନ
କରଣ ଏବଂ ସକଳକେ ମିଥ୍ୟା ବଲା ଥେକେ ବିରତ ଥାକାର
ଶକ୍ତି ଦାନ କରଣ, ଆମୀନ ।

ଆଲହାଜ୍ ମଓଲାନା ସାଲେହ ଆହମଦ
ମୁରବୀ ସିଲସିଲାହ

ଅମୃତବାଣୀ

ମହାନ ସୃଷ୍ଟି କର୍ତ୍ତାର ପରିଚୟ

ହସରତ ଇମାମ ମାହଦୀ (ଆ.)

ଯେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଅନ୍ଧ, ଯେ ତାଁର ଗନ୍ଧିର ଶକ୍ତିନିଚ୍ଛି ମସବ୍ବପ୍ରୋ ଅଜ୍ଞ । ଯେତିବ କାଜ ତାଁର ମର୍ଯ୍ୟାଦାର ପରିପର୍ମ୍ମୀ ବା ତାଁର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ବିରଳଦ୍ଵା, ଯେ ଏବଂ ଛାଡ଼ା ବାକି ଯବଇ ତିନି କରେନ ଏବଂ କରିବେ ଅକ୍ଷମ । ଆଦନ ମନ୍ତ୍ରାୟ, ଶ୍ଲୋଗ, କାର୍ଯ୍ୟ ଓ ଶକ୍ତିତେ ତିନି ଏକ-ଅଦ୍ଵିତୀୟ, ଏବଂ ତାଁର ନିକଟ ପୌଛିବାର ନିମିତ୍ତ ଏକଟି ଭିନ୍ନ ଅପର ମକଳ ଦ୍ୱାରାଇ ରାନ୍ଧା । ଏହି ଦ୍ୱାର କୁରାନ ମଜିଦ ଉଦସାଟିନ କରେଛେ ।

“ତାଁର କୁଦରତସମୂହ ଅପରିସୀମ ଓ ଅନନ୍ତ ଏବଂ ତାଁର ବିଷୟକର କାର୍ଯ୍ୟବଳୀ କୁଳକିଳାରା ବିହିନ । ଏବଂ ତିନି ତାଁର ବିଶିଷ୍ଟ ବାନ୍ଦାଦେର ଜନ୍ୟ ତାଁର ନିୟମ-ନୀତିକେବେ ବଦଳେ ଦେନ । କିନ୍ତୁ ଏ ବଦଳାନୋର ବ୍ୟାପାରଟିଓ ନିୟମେରଇ ଆଓତାଭୂତ । ସଖନ କୋନ ବ୍ୟକ୍ତି ତାଁର ଦ୍ୱାରେ ଏକ ନତୁନ ଆତ୍ମାୟ ଉପାସିତ ହୁଏ ଏବଂ କେବଳମାତ୍ର ତାଁର ତୁଷ୍ଟିଲାଭେର ଜନ୍ୟ ନିଜେର ମଧ୍ୟେ ବିଶେଷ ଏକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ସୃଷ୍ଟି କରେ ତଥନ ଖୋଦା ତାଁଲାଓ ତାର ଜନ୍ୟ ନିଜେର ମଧ୍ୟେ ଏକ ରକମେର ପରିବର୍ତ୍ତନ ସୃଷ୍ଟି କରେନ । ଅନ୍ୟ କଥାଯା, ସେଇ ବାନ୍ଦାର ପ୍ରତି ଯେ ଖୋଦା ପ୍ରକାଶିତ ହଲେନ, ତିନି ଯେଣ ଭିନ୍ନ କୋନ ଖୋଦା, ଯେଣ ସେ ଖୋଦା ନନ ଯାକେ ସାଧାରଣ ଲୋକେ ଜାନେ । ଯାର ଈମାନ ଦୁର୍ବଲ ସେରାପ ବ୍ୟକ୍ତିର କାହେ ତିନି ଦୁର୍ବଲେର ନ୍ୟାୟ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ । କିନ୍ତୁ ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି ତାଁର ସମୀପେ ଏକ ମଜବୁତ ଓ ଶକ୍ତିଶାଲୀ ଈମାନ ନିଯେ ଉପାସିତ ହୁଏ ତିନି ତାକେ ଦେଖିଯେ ଦେନ ଯେ, ତାର ସାହାୟ୍ୟକଲେ ତିନିଓ ଶକ୍ତିଶାଲୀ । ଅନୁରପଭାବେ ମାନ୍ୟବୀୟ ପରିବର୍ତ୍ତନସମୂହେର ମୋକାବେଲାଯା ଐଶ୍ଵର୍ଣ୍ଣଗାବଳୀତେବେ ପରିବର୍ତ୍ତନସମୂହ ସଂଘଟିତ ହୁଏ । ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି ଈମାନୀ ଅବସ୍ଥାର କ୍ଷେତ୍ରେ ଶକ୍ତିହୀନ ଯେଣ ସେ ମୃତ, ଖୋଦା ତାଁଲାଓ ତାକେ ତାଁର ସାହାୟ୍ୟ ଦାନେ ହାତ ଉଠିଯେ ନୀରବ ହୁଏ ଯାନ ଯେଣ ନାଉୟୁବିଲ୍ଲାହ୍ ମରେ ଗିଯେଛେ । କିନ୍ତୁ ଏ ଯାବତୀୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ ତିନି ତାଁର ନିୟମ-ନୀତିର ଆଓତାର ମଧ୍ୟେଇ ନିଜେର ପବିତ୍ରତା ଅନୁଯାୟୀ କରେ ଥାକେନ । ଏବଂ ଯେହେତୁ କୋନ ମାନୁଷୀ ତାଁର ନିୟମେର ଶେଷ

ସୀମା-ରେଖା ଟାନତେ ଅକ୍ଷମ, ସେହେତୁ କୋନ ଅକାଟ୍ୟ ଦଲିଲ ବ୍ୟାତିରେକେ ଯା ଉଜ୍ଜ୍ଵଳ ଏବଂ ସ୍ପଷ୍ଟ ହୁଏ ତୁରିଏ ଏକପ ଆପନ୍ତି କରା ଯେ, ଅମୁକ ବିଷୟଟି ପ୍ରକୃତିବିରଳ, ବୋକାମୀ ବୈ କିଛୁଇ ନାହିଁ । କେନନା ଯେ ଜିନିସେର ଏଥନ୍ତେ ସାର୍ବିକ ସୀମାରେଖା ଚିହ୍ନିତ ହୁଏନି ଏବଂ କୋନ ଅକାଟ୍ୟ ଦଲିଲର ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୁଏନି, ସେ ସମ୍ବନ୍ଧେ କେ-ଇ ବା ରାଯ ଦିତେ ପାରେ ।”
(ଚଶମାଯେ ମା'ରେଫାତ ପୃଃ ୯୬, ୯୭)

“ତିନି ଜଡ଼-ଚକ୍ର ଛାଡ଼ା ଦେଖେନ, ଜଡ଼ କର୍ଣ୍ଣ ଛାଡ଼ା ଶୁନେନ ଏବଂ ଜଡ଼-ଜିହ୍ଵା ଛାଡ଼ା କଥା ବଲେନ । ଏକପେ ଅନନ୍ତିତ ହତେ ଅନ୍ତିତେ ଆନ୍ୟନ ତାଁର କାଜ, ଯେମନ ତୋମରା ଦେଖେତେ ପାଓ ଯେ, ସ୍ଵନ୍ନେର ଦୃଶ୍ୟବଳୀତେ କୋନ ଉପାଦାନ ବ୍ୟତୀତ ତିନି ଏକ ଜଗତ ସୃଷ୍ଟି କରେ ଥାକେନ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲଯଶୀଳ ଓ ଅନ୍ତିତ୍ତହିନକେ ବାତ୍ତବାକାରେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରେନ । ବନ୍ଧତଃ ଏଭାବେଇ ଯାବତୀୟ କୁଦରତ (କ୍ଷମତା) ବିରାଜିତ । ମୂର୍ଖ ସେ, ଯେ ତାଁର ଶକ୍ତିର ମହିମା ଅସ୍ଥିକାର କରେ । ସେଇ ବ୍ୟକ୍ତି ଅନ୍ଧ, ଯେ ତାଁର ଗଭୀର ଶକ୍ତିନିଚ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧେ ଅଜ୍ଞ । ଯେତିବ କାଜ ତାଁର ମର୍ଯ୍ୟାଦାର ପରିପର୍ମ୍ମୀ ବା ତାଁର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ବିରଳ, ସେ ସବ ଛାଡ଼ା ବାକି ସବହି ତିନି କରେନ ଏବଂ କରତେ ସକ୍ଷମ । ତିନି ଆପନ ସନ୍ତାଯ, ଶୁଣେ, କାର୍ଯ୍ୟ ଓ ଶକ୍ତିତେ ଏକ-ଅଦ୍ଵିତୀୟ, ଏବଂ ତାଁର ନିକଟ ପୌଛିବାର ନିମିତ୍ତ ଏକଟି ଭିନ୍ନ ଅପର ସକଳ ଦ୍ୱାରାଇ ରାନ୍ଧା । ଏହି ଦ୍ୱାର କୁରାନ ମଜିଦ ଉଦସାଟିନ କରେଛେ ।”

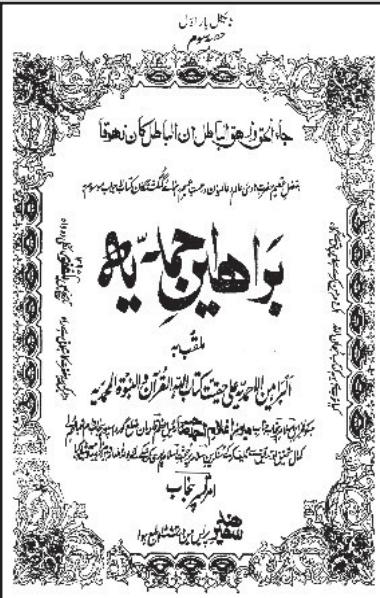
(ଆଲ୍ ଓସୀଯତ ପୁସ୍ତକ ଥେକେ ଉନ୍ନତ)

‘ବାରାହିନେ ଆହୁମଦୀଆ’

୩ୟ ଖଣ୍ଡ

ହ୍ୟରତ ମିର୍ଯ୍ୟା ଗୋଲାମ ଆହୁମଦ

ପ୍ରତିଶ୍ରୁତ ମସୀହ ଓ ଇମାମ ମାହଦୀ (ଆ.)
ଆହୁମଦୀଆ ମୁସଲିମ ଜାମାତ-ଏର ପବିତ୍ର ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା

ହ୍ୟରତ ମିର୍ଯ୍ୟା ଗୋଲାମ ଆହୁମଦ କାଦିଆନୀ (ଆ.)
ପ୍ରତିଶ୍ରୁତ ମସୀହ ଓ ଇମାମ ମାହଦୀ

(୨୯ତମ କିଣ୍ଟି)

ଚଲମାନ ଟିକା ୧୧

ବ୍ରାହ୍ମ-ସମାଜୀରା ଏଥାନେ କରେକଟି ସନ୍ଦେହ ଦାଁଡି
କରାନୋର ପ୍ରାଗଭକ୍ତର ବ୍ୟର୍ଥ ପ୍ରାୟାସ ଚାଲିଯେଇଁ,
ଯାତେ ଐଶୀଘ୍ର ଗ୍ରହଣ ନା କରାର ଜନ୍ୟ ଖୋଁଡ଼ା
କୋନ ଓଜର-ଆପଣି ଦାଁଡି କରାନୋ ଯାଇ,
ଧର୍ମୀୟ ବ୍ୟବସ୍ଥାଦି ଯାତେ କୋନଭାବେ ଉତ୍କର୍ଷତା
ଲାଭ ନା କରେ ବରଂ ଅସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଥେକେ ଯାଇ ଆର
କୋଥାଓ ଯେଣ ଏକଥା ବଲତେ ନା ହୁଯ ଯେ,
ଖୋଦା ସେଇ ଦୟାଲୁ ଓ କରଣାମୟ ସନ୍ତା, ଯିନି
ମାନବେର ଦୈହିକ ପ୍ରତିପାଳନେର ଲକ୍ଷ୍ୟ
ମାନୁଷେର ଖୋରାକେର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାର ଜନ୍ୟ
ଯେଭାବେ ସୂର୍ଯ୍ୟ, ଚନ୍ଦ୍ର, ଇତ୍ୟାଦି ସୃଷ୍ଟି କରେଛେ;
ଅନୁରୂପଭାବେ ମାନୁଷେର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପ୍ରତିପାଳନ
ଓ ସଠିକ ପଥେର ଦିଶା ଦେୟାର ଜନ୍ୟ ଶ୍ଵିଯ
ଗ୍ରହାବଳୀ ପାଠିଯେଛେନ୍। ଏରା ଦୟାଲୁ ଓ
କରଣାମୟ ଖୋଦାର ଓପର କାର୍ପଣ୍ୟ, ନିର୍ମତା ଓ
ଅବ୍ୟବସ୍ଥାର ଅପବାଦ ଦିତେ ଚାଯ ଆର ତାଦେର
ବ୍ୟାଧିଗ୍ରହ ବିଶ୍ୱାସେ ଯେହେତୁ ସ୍ରୋଷ ସମ୍ପର୍କେ
ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର କୁଧାରଣା ଓ ତୁଳ୍ଚ-ତାଚିଲ୍ୟ
ଏବଂ ଅବମାନନାକର ବିଷୟାଦି ପରିଲକ୍ଷିତ ହୁଯ,
ତାଇ ଏ ବିଷୟେ ତାଦେର ଯତ ସନ୍ଦେହ ବା
କୁମତ୍ତଣା ରଯେଛେ ତା ଏଥାନେ ଯଥାସଂଭବ
ଦୂରୀଭୂତ କରା ବାଞ୍ଛନୀୟ ।

ଅତଏବ, ଉତ୍ତର ସହ ତା ନିମ୍ନେ ଲିପିବଦ୍ଧ କରା
ହଚେ ।

ପ୍ରଥମ ସନ୍ଦେହ :

କୋନ ଇଲହାମୀ ଗ୍ରହ ବାନାନେ ମାନବୀଯ ଶକ୍ତି-
ସାମର୍ଥ୍ୟେର ଉତ୍ତର-ଏ ମର୍ମେ ବିତର୍କ ଇଲହାମ
ସଂକ୍ରାନ୍ତ ମୂଳ ବିତର୍କେରଇ ଏକଟି ଶାଖା ମାତ୍ର ।

ଇଲହାମ ସମ୍ପର୍କେ ଏଟି ପ୍ରମାଣିତ ବିଷୟ ଯେ,
ଏର କୋନ ଯୁକ୍ତିର ନିରିଥେର ଆବଶ୍ୟକତା ନେହି!
ତାଇ ମାନବୀଯ ଶକ୍ତି-ବୃଦ୍ଧି କୋନ ଗ୍ରହେର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ
ଉପର୍ଦ୍ଧାପନେ ଅକ୍ଷମ ନା କି ସନ୍ଧମ- ସେଇ
ବିତରକି ଅର୍ଥହିନ ।

ଉତ୍ତର : ଏର ଉତ୍ତର ପୂର୍ବେଇ କିଛିଟା ଦେୟା
ହେବେ ଯେ, ଯୁକ୍ତି-ଭିତ୍ତିକ ଅନୁମାନେର ମାଧ୍ୟମେ
ଖୋଦା ଓ ପାରଲୌକିକ ବିଷୟେ ଯା କିଛି ଭାବା
ବା ଅନୁମାନ କରା ଯାଇ, ତାର ସାହାଯ୍ୟେ ପୂର୍ଣ୍ଣ-
ବିଶ୍ୱାସ ଓ ପୂର୍ଣ୍ଣ-ତତ୍ତ୍ଵଜ୍ଞାନେର କୋନଟିଇ ଅର୍ଜିତ
ହୁଯ ନା । ଆର ଅନୁମାନ-ପୂଜାରୀଦେର ହଦୟେ
ଯେସବ କୁମତ୍ତଣା ବା ସନ୍ଦେହ ଉକି ମାରେ,
ଇଲହାମ ଛାଡ଼ା ତାର ନିରସଣ ସଂସବଇ ନଯ ।
କେନାନା, ପ୍ରକୃତିକେ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ କରେ ଏହି
ଧାରଣାଯ ଉପନୀତ ହଲେଓ ଯେ ବିଶ୍ୱଜଗତେର
ଏକଜନ ଶ୍ରଷ୍ଟା ଥାକା ଉଚିତ! କିନ୍ତୁ ପ୍ରଶ୍ନ ହଲୋ,
ଉତ୍ତରେ କେ ଏକଥା ବଲବେ ଯେ, ସେଇ ଶ୍ରଷ୍ଟା
ବାସ୍ତବେ ବିଦ୍ୟମାନ? ଏଟି ସତ୍ୟ କଥା ଯେ, ଭବନ
ଦେଖେ ଏକ ନିର୍ମାତାର ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ନିବନ୍ଦ ହୁଯ,
କିନ୍ତୁ ସେ ବିଶ୍ୱାସ ଆମାଦେର ଅର୍ଜନ ହେବେହେ
ଅଭ୍ୟାସଜନିତ କାରଣେ । ଏର କାରଣ ହଲୋ,
ଭବନ ଦେଖାର ପାଶାପାଶ ନିର୍ମାଣ ମିଶ୍ରିତ
ଆମାଦେର ଚୋଖେ ପଡ଼େ, କିନ୍ତୁ ଆକାଶ ଓ
ପୃଥିବୀର ଶ୍ରଷ୍ଟାକେ କେ ଦେଖାବେ? ଏର ଓପର ପୂର୍ଣ୍ଣ
ବିଶ୍ୱାସ ତଥନେ ଅର୍ଜିତ ହବେ, ସଥିନ ନିର୍ମାଣ
କାରିଗରେର ନ୍ୟାୟ ତାରଓ କୋନ ଖୋଁଜ-ଖବର
ପାଓଯା ଯାବେ । ବୁଦ୍ଧି ଯଦି ଏ ମର୍ମେ ସାକ୍ଷ୍ୟଓ
ଦେୟ ଯେ ବିଶେଷ କୋନ ଶ୍ରଷ୍ଟା ଥାକା ଉଚିତ କିନ୍ତୁ
ଏକଇ ବିବେକ-ବୁଦ୍ଧି ଆବାର ବିଶ୍ୱ-ସମୁଦ୍ରେ
ନିମଜ୍ଜିତ ହେବେ ଏପଣ୍ଣାଓ କରବେ ଯେ, ଏଇ
ଧାରଣା ସତ୍ୟ ହଲେ ସେଇ ଶ୍ରଷ୍ଟାର ବିଷୟେ ଆଜ

ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କିଛୁଟା ହଲେଓ ଜାନା ଯେତୋ । ଅତ୍ରେ, ଯୁକ୍ତି-ବୁଦ୍ଧି ପ୍ରୟୋଗର ଅନ୍ତିତ୍ରେ ପାନେ କିଛୁଟା ପଥେର ଦିଶା ଦିଲେଓ ସ୍ମରଣ ରାଖା ଉଚିତ ଯେ, ଏକଇ ବୁଦ୍ଧି ଲୁଟେରାର ଭୂମିକାଯାଇ ଅବତାର ହେଁବେ । କାଉକେ ନାନ୍ତିକ ବାନିଯେହେ ଆର କାଉକେ ପ୍ରକୃତି-ପୁଜାରୀ, କେଉଁ କୋନ ଏକ ଦିକେ ଆକୃଷିତ ହେଁବେ ଆବାର କେଉଁ ଅନ୍ୟ କୋନ ଦିକେ । ନିଛକ ଯୌତ୍ତିକ ଧାରଣାର ଭିନ୍ତିତେ ‘ବିଶ୍ୱାସ’ କୀଭାବେ ସୃଷ୍ଟି ହତେ ପାରେ ଯାର କଥନଓ ସତ୍ୟାନହିଁ ହ୍ୟାନି, ଆର ଭବିଷ୍ୟତେ କୋନ ସମୟ ହେବେନ୍ତା ନା । ଯୁକ୍ତି-ବୁଦ୍ଧି ଅନୁମାନେର ଭିନ୍ତିତେ ଯଦି ବଲେଓ ଯେ, କୋନ ପ୍ରୟୋଗ ଅବଶ୍ୟକ ଥାକା ଉଚିତ, ସେକ୍ଷେତ୍ରେ ପ୍ରଶ୍ନ ହଲୋ, କେ ଏମନ ଆଛେ, ଯେ ଆମାଦେର ପୁରୋପୁରୀ ନିଶ୍ଚିତ କରବେ, ଏହି ଧାରଣାଯ କୋନ ପ୍ରତାରଣା ନେଇ? ଏର ବେଶି ଯଦି ଆମରା ଭାବିଓ ତାହଲେ ପ୍ରଶ୍ନ ହଲୋ କୀ ଭାବବୋ? ଯଦି ବୁଦ୍ଧିର ବଲେ ପୁରୋ କାଜ ସମାଧା କରା ସମ୍ଭବ ହତୋ ତାହଲେ କେନ ବୁଦ୍ଧି ବା ବିବେକ ଆମାଦେରକେ ପଥିମଧ୍ୟେ ଅସହାୟ ଭାବେ ଛେଡ଼େ ଦେଯ ଆର ସାମନେ ଏଗିଯେ ଯେତେ ଅସ୍ଵିକାର କରେ? ଆମାଦେର ତତ୍ତ୍ଵଜ୍ଞାନ ଓ ଖୋଦାକେ ଚେନାର ଏଟିଇ କି ପରମ ମାର୍ଗ ଯେ, କୋନ ନିର୍ମାତା ବା ପ୍ରୟୋଗ ଥାକା ଉଚିତ? ଯେ ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ୱାସେର ଜନ୍ୟ ଆମାଦେର ହଦୟ ବ୍ୟକୁଳ, ଯା ତାଦେର ଜନ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରା ହେଁବେ ଯାରା ତତ୍ତ୍ଵଜ୍ଞାନ ଓ ବିଶ୍ୱାସେର ପରମ ମାର୍ଗେ ଉପନୀତ-ଏମନ ଆନୁମାନିକ ଧ୍ୟାନ-ଧାରଣାର ଓପର ନିର୍ଭର କରେ ଆମରା କି ସେଇ ଚିରହୃଦୟୀ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପ୍ରଶାସ୍ତି ଲାଭ କରତେ ପାରି? ଯଦି କେବଳ ଯୁକ୍ତି ବା ବୁଦ୍ଧିର ଓପର ନିର୍ଭର କରେ ଆମାଦେର ତା ଲାଭ ହେଁବା ସମ୍ଭବ ହତୋ ତାହଲେ ଆମାଦେର ଏହି ଉତ୍କିଷ୍ଟ ଯଥାର୍ଥ ହତୋ ଯେ, ଏଥିନ ଆମାଦେର ଇଲହାମେର ଆର କୋନ ପ୍ରୟୋଜନ ନେଇ, କେନା ଆମରା ଆମାଦେର ଅଭୀଷ୍ଟ ଲକ୍ଷ୍ୟ ପୌଛେ ଗେଛି । ପରିତାପ! ଅସୁର ହେଁବା ସତ୍ୱେ ଯଦି ଆମରା ଚିକିତ୍ସାର ସନ୍ଧାନ ନା କରି ଏବଂ ପୁରୋ ସୁମାନ୍ୟ ଲାଭେର ଉପାୟ ଅନୁସନ୍ଧାନ ନା କରି ତାହଲେ ଏହି ଆମାଦେର ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟେର କାରଣ ବୈ-କୀ!

(ଫାରସୀ କବିତାର ଅନୁବାଦ)

ହେ ଏଲହାମେର ଅସ୍ଵିକାରକାରୀ! ତୋମାର ବୁଦ୍ଧି,
ବୁଦ୍ଧିରଇ ଜନ୍ୟ ଦୂର୍ନାମ ବୟେ ଏନ୍ତେ
ଖୋଦାକେ ଛେଡ଼େ ଆତ୍ମଗର୍ବେ ଲିଙ୍ଗ ହେଁ
ଅତ୍ରୁତ ଏହି
ଧର୍ମ ଓ ବିଶ୍ୱାସ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରଇ
ଯତକ୍ଷଣପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୋନ ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରକ୍ରିଯାପୁଜା ପରିହାର ନା
କରବେ ଏକତ୍ରବାଦେର ରହସ୍ୟ କୀଭାବେ ସେ ଉଦୟାଟନ
କରତେ ପାରେ?
ଯତକ୍ଷଣ ଅହମିକାକେ ପଦତଳେ ପିଷ୍ଟ ନା କରବେ,
ପବିତ୍ର ଓ ଅପବିତ୍ରେ ଭେତର ପାର୍ଥକ୍ୟ ତୁମି କୀଭାବେ
କରବେ?
ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି ଖୋଦାର ବାଣୀର ଅନୁଗତ ସେ କାମନ

ବାସନାର ଦାସତ୍ତ ଥେକେ ଯୁକ୍ତି ଲାଭ
କରଇଛେ ।

ସେ, ଅହମିକା ଓ ଆତ୍ମଗୌରବ ହତେ
ଯୁକ୍ତି ପେଯେ ଗେଛେ ଆର ଖୋଦା ତାଲାର
ଜ୍ୟୋତିରପୀଣ କଳ୍ୟାନେର ବିକାଶସ୍ତଳ ହ୍ୟେ
ଗେଛେ ।

ସେ, ଏ ପୃଥିବୀର ରୀତିନୀତି ଥେକେ
ଏତଟା ଉତ୍ତରେ ଯେ ତାଦେର ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦା
ଧାରଣାରେ ଉତ୍ତରେ ।

ଆମରା, ଅବଧ୍ୟ ଆଆର ହାତେ ବନ୍ଦୀ
ଯାରା, ଖୋଦାର ସାହାୟ ଛାଡ଼ି
ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣଭାବେ ଅର୍କର୍ମଣ୍ୟ ଓ ଅପଦାର୍ଥ
ଖୋଦାର ଓହି ଯଥନ ଆମାଦେର ପଥ
ଦେଖାନୋର ଜନ୍ୟ ଅବତାର ହଲୋ (ଜାରୀ
ହଲୋ), ଆମାଦେର ଅନେକ ରହସ୍ୟେର
ଅଛି ଖୁଲେ ଗେଛେ

ତୋର ହାତେ ଖୋଦାର କାଜ ହତେ ପାରେ
ନା, କେନ ବ୍ୟା ଚେଷ୍ଟା କରିଛି
କୋଥାୟ ତୁହି ଆର ତୋର ଜ୍ଞାନ, କୋଥାୟ
ଆମରା ଓ ଖୋଦାର ଜ୍ଞାନ: କତ ବଡ଼
ପାର୍ଥକ୍ୟ!

ଏକଜନ ଏମନ ଯାର ପ୍ରେମାଳ୍ପଦ ତାର
ସାଥେ ଆଲିଙ୍ଗନ ରତ, ଆର ଏକଜନ
ଏମନ ଚୋଥ ଯାର ଅଧିର ଅପେକ୍ଷାଯ
ଦ୍ୱାରେଇ ସ୍ଥିର ହେଁବେ ଆଛେ

ଏକଜନ ଏମନ ଯେ ସ୍ଵିଯ ପ୍ରେମାଳ୍ପଦରେ
ପାଶେ ବସେ ଆଛେ, ଆର ଏକଜନ ଏମନ
ଯେ ଅଲିଗଲିତେ ହାବୁଦୁର ଖାଚେ ।

ଏକଜନ ତାର ସକଳ ଅଭୀଷ୍ଟ ଲକ୍ଷ୍ୟ
ଅର୍ଜନ କରଇଛେ ଆର ଏକଜନ ସ୍ଵିଯ ଲକ୍ଷ୍ୟ
ଅର୍ଜନେର ଚିତ୍ତାୟ ଜ୍ଞାଲେପୁଡ଼େ ମରଇଛେ ।

ରହସ୍ୟମନ୍ତି ଜଗତେର କଥା ବଲତେ
ଗିଯେ ତୋମାର ଲଜ୍ଜା ହେଁବା ଉଚିତ
ତୁମି ନିଜେର ବୁଦ୍ଧି ନିଯେ ଅହଂକାର
କର, ତୋମାର ଅହଂକାରେର ଜନ୍ୟ
ପରିତାପ ।

ତୋମାର ସକଳ କାଜ ଅସମାନ୍ତ ରଯେ
ଗେଛେ! ତୋମାର ଦୁର୍ବଳ ବୁଦ୍ଧି କଠିହି ନା
ଅର୍ଥିନ ପ୍ରମାଣିତ ହେଁବେ!

ଅତ୍ରେ, ହେ ବ୍ରାହ୍ମସମାଜୀ ଭାଇୟେରା! ମହା
ସମ୍ମାନିତ ଖୋଦା ଦେଖା ଓ ବିଚାର-
ବିଶ୍ୱସରେର ଜନ୍ୟ ଯେହେତୁ ଆପନାଦେରକେ
ଚୋଥ ଦିଯେଇନେ, ତାଇ ଆପନାରା
ନିଜେରାଇ ଚୋଥ ମେଲେ ଏକଟୁ ଦେଖୁଣ ଯେ,
ଇଲହାମେର ଆବଶ୍ୟକତା ପ୍ରମାଣ ହେଁବେ

କି-ନା? ପବିତ୍ର କୁରାମେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଯୌତ୍ତିକ
ପ୍ରମାଣଦିର ବରାତେ ଯଥାତ୍ମାନେ ଏର ବିଶଦ
ବିବରଣ ଦେଇବା ହେଁବେ, ସେଥାନେ ପଡ଼େ
ଦେଖୁଣ । ଏରପର ଖୋଦାର ଭାବେ ଯଦି
ସତ୍ୟପଥ ଗ୍ରହଣ କରେନ ଆର ପଥପ୍ରଦର୍ଶନେର
ପଦଟି ଖୋଦାର ଜନ୍ୟ ଥାକତେ ଦେନ ତାହଲେ
ଏହି ମହାସୌଭାଗ୍ୟେର ଲକ୍ଷଣ ହେଁବେ ।
ଅନ୍ୟାୟ, ଯୋଗ୍ୟତାଯ କୁଳାଳେ ଯୁକ୍ତ-
ପ୍ରମାଣେ ମାଧ୍ୟମେ ତା ଖନ୍ଦନ କରେ ଦେଖୁଣ ।
କିନ୍ତୁ ଉତ୍ତମାଦେର ମତ ଆଚରଣ ପରିହାର
କରଣ, ଯାରା କାରୋ କଥାଯ କର୍ମପାତ ନା
କରେ କେବଳ ନିଜେଦେର ବୁଲିଇ ଆଓଡ଼ାତେ
ଥାକେ ।

ଏହି କି ଆଶ୍ର୍ୟ ହେଁବାର ମତ ବିଷୟ ନଯ
ଯେ, ଆପନାର ପ୍ରତିଟି କ୍ଷେତ୍ରେ କ୍ଷତିଗ୍ରହଣ
ହେଁବେ, ପଦେ-ପଦେ ହୋଇଟ ଖାଚେନ?
ଜାନିନା, ଏ କେମନ ଅଲକୁଣେ ପର୍ଦା ଯା
ଅପସାରିତ ହେଁବାର ନାମ-ଇ ନେଇ ନା ଆର
କେମନ ହଦୟ ଯା ବୁଝାତେଇ ଚାଯ ନା?
ବିବେକେର ମାନଦ୍ଵୟା କୋନ ତାକେ ତୁଲେ
ରେଖେ ବେମାଲୁମ ଭୁଲେ ଗେଲେନ ଯେ,
ସତ୍ୟକେ ମିଥ୍ୟା ଏବଂ ମିଥ୍ୟାକେ ସତ୍ୟ ବଲେ
ଜ୍ଞାନ କରଇଛେ? ଅଲୀକ ଧାରଣାର ପୂଜା
କରତେ କେ-ନା ଜାନେ? ନୁତନ କୀ ଏମନ
ଉପହାର ଏନ୍ତେହେ ଯେ କାରଣେ ଆନନ୍ଦେ
ବଗଲ ବାଜାଚେନ? ଆପନାଦେର ହଦୟେର
ଖିଲ କେନ ଖୋଲେ ନା, ଏର କୋନ କାରଣ
ଆମରା ଖୁଁଜେ ପାଇ ନା । ଆପନାଦେର ଚୋଥ,
ଦେଖତେ କେନ ଅପାରଗ? ବୁଦ୍ଧି ଆପନାଦେର
ସାଥେ ଏ କେମନ ବିଶ୍ୱାସଘାତକତା ପ୍ରଦର୍ଶନ
କରିଲେ ଯେ, ଆପନାଦେର ମତ ନିବେଦିତ
ପୁଜାରୀଦେରକେ ଛେଡ଼େ ଚଲେ ଗେଲ?

ସାଥୀଗଣ! ଭାଲୋଭାବେ ଚିନ୍ତା କରେ ଦେଖୁଣ!
ଇଲହାମ ଛାଡ଼ା ପୂର୍ଣ୍ଣ ଟିମାନଓ ଅର୍ଜନ ସମ୍ଭବ
ନଯ, ଭୁଲଭ୍ରାନ୍ତି ଏଡାନୋ ଯାଯ ନା ଆର
ଖାଁଟି ଏକତ୍ରବାଦେର ଓପର ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହେଁବା
ଏବଂ ପ୍ରବୃତ୍ତିର କାମନା-ବାସନାର ଓପରର
ନିୟମନ୍ତ୍ର ଖୁଁଜେ ପାଓଯା ସମ୍ଭବ ନଯ । ଆଲ୍ଲାହୁ
ଆଛେନ ବଲେ ସର୍ବତ୍ର ‘ସାଜ-ସାଜ’ ଯେ ରବ
ଶୋନା ଯାଯ, ଆର ସାରା ବିଶ୍ୟ ଯେ ‘ଆଛେ-
ଆଛେ’ ବଲେ ତାକେ ଡାକଛେ, ତା
ଇଲହାମରେଇ କଲ୍ୟାନେ । ଆଦିକାଳ ଥେକେ
ଇଲହାମରେ ହେଁବେ ଏହି ପ୍ରେରଣା ସମ୍ଭବର କରେ
ଆସଛେ ଯେ, ଖୋଦା ବିରାଜମାନ ରଯେଇନେ ।
ଆର ଏହି କାରଣେ ଇବାଦତକାରୀରା
ଇବାଦତେର ସ୍ଵାଦ ପାଇ । ବିଶ୍ୱାସୀଦେର

ଖୋଦାର ସନ୍ତ୍ରା ଓ ପରକାଳ ସମ୍ପର୍କେ ପ୍ରତୀତି ଓ ନିଶ୍ଚଯତା ଲାଭ ହୁଏ । ଆର ଏଟି ତା-ଇ, ଯାର ସୁବାଦେ କୋଟି କୋଟି ତତ୍ତ୍ଵଜ୍ଞାନୀ ଦୃଢ଼ ଅବଚଳତା ଓ ଗଭୀର ଐଶ୍ଵିପ୍ରେମେର ସୁଗଭୀର ଉଚ୍ଛବି ନିଯେ ଏହି କ୍ଷଣଭୂର ପୃଥିବୀ ଥେକେ ବିଦାୟ ନିଯେଛେ । ଏଟି ତା-ଇ, ଶ୍ଵିଯ ରଙ୍ଗ ଦିଯେ ଯାର ସତ୍ୟତାର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଯେ ଗେଛେ ସହସ୍ର ସହସ୍ର ଶହୀଦ । ହଁ, ଏଟି ତା-ଇ, ଯାର ଦୁର୍ବାର ଆକର୍ଷଣୀ ଶକ୍ତିର କାରଣେ ବାଦଶାହରା ‘ଦରିଦ୍ରେର ବେଶ’ ସାନଦେ ବରଣ କରେଛେ । ବଡ଼ ବଡ଼ ସମ୍ପଦଶାଲୀରା ବିଭିନ୍ନଭିତରେ ଓପର ଦରବେଶୀ ବା ଦୀନତାକେ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦିଯେଛେ । ଏରଇ କଲ୍ୟାଣେ ଲକ୍ଷ-ଲକ୍ଷ ନିରକ୍ଷର, ଅଶିକ୍ଷିତ ମାନୁଷ ଏବଂ ବୃଦ୍ଧାରୀଓ ଦୃଢ଼ ଈମାନେର ସାଥେ ଏ ପୃଥିବୀ ହତେ ବିଦାୟ ନିଯେଛେ । ଏଟି ସେଇ ତରୀରଇ କୀତି, ଯା ବହୁବାର ଅଗଣିତ ମାନୁଷକେ ସୃଷ୍ଟି-ପୂଜା ଓ କୁଧାରଗାର ଘ୍ରଣାବର୍ତ୍ତ ଥେକେ ମୁକ୍ତ କରେ ଏକତ୍ରବାଦ ଓ ଦୃଢ଼ବିଶ୍ୱାସେର ନିରାପଦ ଉପକୂଳେ ପୌଛେ ଦିଯେଛେ ।

ସେତିଇ (ଏଲହାମ) ଅନ୍ତିମ ମୁହୂର୍ତ୍ତେର ବକ୍ର ଆର ନାଜୁକ ସମୟେର ସାହାଯ୍ୟକାରୀ । କିନ୍ତୁ ନିଚକ-ନିରେଟ ‘ଯୁକ୍ତି-ବୁଦ୍ଧି’ ନାମେର ପର୍ଦାର ମାଧ୍ୟମେ ପୃଥିବୀର ସତ୍ତା କ୍ଷତି ହେବେ, ତା ଅଜାନା କୋନ ବିଶ୍ୱଯ ନଯ । ତୋମରା ନିଜେରାଇ ବଳ, ଖୋଦାର ସ୍ଜନୀ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟକେ ଅସ୍ତ୍ରୀକାର କରତେ ପ୍ଲେଟୋ ଓ ତାର ଅନୁସାରୀଦେରକେ ବାଧ୍ୟ କରେଛିଲ କେ? ଆର ଶାସ୍ତି-ପୁରସ୍କାର ଦିବସ ଓ ଆତ୍ମାର ସ୍ଥାଯୀତ୍ବ ସମ୍ପର୍କେ (ପ୍ରାଚୀନ ଧୀସେର ଚିକିତ୍ସା ବିଜ୍ଞାନୀ) ‘କ୍ଲାଇଡନ ଗ୍ୟାଲେନ’-କେ ସନ୍ଦେହେର ଆବର୍ତ୍ତେ ନିକ୍ଷେପ କରେଛିଲ କେ? ଖୋଦା, ଯିନି ପ୍ରତିଟି ଅଗୁ-ପରମାଣୁ ସମ୍ପର୍କେ ସମ୍ୟକ ଅବଗତ, ସେକଥା ଅସ୍ତ୍ରୀକାରେ କେ ଏସବ ଦାର୍ଶନିକକେ ବାଧ୍ୟ କରେଛିଲ? କେ ବଡ଼ ବଡ଼ ଦାର୍ଶନିକଦେର ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିମା ପୂଜା କରିଯେଛେ? ପ୍ରତିମାର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ମୋରଗ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରାଣୀ ବଲୀ ଦିତେ କେ ବାଧ୍ୟ କରେଛେ? ଏଟି ଏଲହାମ-ବିହିନ ସେଇ ବୁଦ୍ଧି ନଯକି?

ଅଧିକନ୍ତୁ, ଏହି ସନ୍ଦେହ ପ୍ରକାଶ କରାଓ ସମୀଚୀନ ନଯ ଯେ, ଅନେକ ମାନୁଷ ଇଲହାମେର ଅନୁସାରୀ ହେଁବେ ମୁଶରିକ ହେଁ ଗେଛେ, ନିତ୍ୟ-ନତୁନ ଉପାସ୍ୟ ବାନିଯେଛେ! ଯଦିଓ ଏର ଜନ୍ୟ ଖୋଦାର ସତ୍ୟ ଇଲହାମ ଦାୟୀ ବା ଦୋଷୀ ନଯ ବରଂ ଏଟି ସେବର ଲୋକେର ନିଜେଦେରଇ ଆସି ଯାରା ସତ୍ୟର ସାଥେ ମିଥ୍ୟାର ସଂମିଶ୍ରଣ ଘଟିଯେଛେ ଆର କାମନା-ବାସନାର ଦାସତ୍ତ୍ଵକେ ଖୋଦାର ଇବାଦତେର ଓପର ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦିଯେଛେ । କିନ୍ତୁ ତା ସନ୍ତ୍ରେଓ ଖୋଦାର ଇଲହାମ ତାଦେର ସଂଶୋଧନ ଓ

ଦେଖାଣାର ବିଷୟେ ଅମନୋଯୋଗୀ ହୁଏ ନି, ତାଦେରକେ ଭୁଲେ ଥାକେ ନି ବରଂ ସେବର ବିଷୟେ ତାରା ସତ୍ୟ ଥେକେ ବିଚ୍ଛୁତ ହେଁବେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଇଲହାମ ସେବର କଥାର ସୁରାହା କରେଛେ ।

ଯଦି ତୁ ମୁ ବଳ ଯେ, ସ୍ଵାମୀ-ବୁଦ୍ଧିର ଲୋକେରାଇ ବୁଦ୍ଧିର ବିକୃତିର ଜନ୍ୟ ଦାୟୀ, ଉତ୍ୱକ୍ତ ବୁଦ୍ଧିସମ୍ପନ୍ନରା ନଯ! ତାହଲେ ଜେନେ ରାଖ, ଏକଥା ସଠିକ ନଯ । ଏଟି ଜାନା କଥା ଯେ, ନିରକ୍ଷ ଭାବେ ଓ ସାକୁଲ୍ୟରେ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ଥେକେ ବୁଦ୍ଧି ଏକ କୋନ କାଜ କରାର ସାମର୍ଥ୍ୟ ରାଖେ ନା । କେନାନା, ଏ ପର୍ଯ୍ୟାୟେ ଏର ରଙ୍ଗ ହଲେ ସାମିଷ୍ଟିକ ବା ସାକୁଲ୍ୟର । ଆର ସାତତ୍ୟ ସନ୍ତ୍ରା ଛାଡ଼ା ସମିଷ୍ଟିର ଅନ୍ତିତ ପ୍ରମାଣିତ ହେତେ ପାରେ ନା ବରଂ ବ୍ୟକ୍ତିର ମାଧ୍ୟମେଇ ସମିଷ୍ଟିର ଅବହ୍ଵା ସମ୍ପର୍କେ ଜାନ ଲାଭ ହୁଏ । କିନ୍ତୁ, ନିଚକ ବିବେକ ବା ବୁଦ୍ଧିର ଅନୁସାରୀ ହିସେବେ ସ୍ଵପ୍ରତ୍ୟାବିତ ବିଶ୍ୱାସେ ଯେ କଥନ ଓ ଭୁଲ କରେ ନି, ଐଶ୍ୱର ବା ଧର୍ମୀୟ ବିଶ୍ୱାସୀ ବର୍ଣ୍ଣାର କ୍ଷେତ୍ରେ ହୋଁଚଟ ଖାଯ ନି- ଏମନ ଉତ୍ୱକ୍ତ ମାନୁଷ ଦେଖାତେ ପାରେ କେ? ଯାର ବିଶ୍ୱାସ ବିଶ୍ୱଜଗତେର ଶ୍ରଷ୍ଟା ଓ ଶାସ୍ତି-ପୁରସ୍କାର ଇତ୍ୟାଦି ପାରଲୌକିକ ବିଷୟେ ‘ଆହେ’ ଏର ତରେ ପୌଛେ ଗେଛେ ଆର ଯାର ଏକତ୍ରବାଦେର ବିଶ୍ୱାସେ ଶିରକେର କୋନ ସଂମିଶ୍ରଣ ନେଇ ଏବଂ ଖୋଦାର ଦିକେ ଯାର ପୂର୍ଣ୍ଣରକ୍ଷେ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତଣ ତାର ପ୍ରବୃତ୍ତି କାମନା-ବାସନାର ବିରଳଦେ ଜୟଯୁକ୍ତ-ଏମନ ପୂର୍ଣ୍ଣ ମାନବ କୋଥାଯ? ଏ ସମ୍ପର୍କେ ଆମରା ଏକଟୁ ଆଗେଇ ଲିଖେ ଏସେହି ଯେ, ସ୍ଵୟଂ ଦାର୍ଶନିକଦେର ସ୍ଵିକାରୋକ୍ତି ରଯେଛେ, ନିଚକ ବୁଦ୍ଧିର ଜୋରେ ଐଶ୍ୱର ବା ଧର୍ମୀୟ ବିଶ୍ୱଯେ ମାନୁଷ ପୂର୍ଣ୍ଣ-ବିଶ୍ୱାସେର ପର୍ଯ୍ୟାୟେ ଉପନୀତ ହେତେ ପାରେ ନା ବରଂ ତାରା ଏକଟି ସନ୍ଦେହ୍ୟୁକ୍ତ ଓ ଅଲୀକ ଧାରଣା ଲାଲନ କରେ ମାତ୍ର । ଏଟି ଜାନା କଥା, ଯତଦିନ କାରୋ ଜାନ ସନ୍ଦେହ୍ୟୁକ୍ତ ଓ ଧାରଣାନିର୍ଭର, ବିଶ୍ୱାସର ତ୍ର ଥେକେ ଅଧଃପତିତ ଓ ନିମ୍ନମାନେର, ତତଦିନ ଆସି ହେତେ ସେ ନିରାପଦ ନଯ; ଯେମନଟି କି-ନା ଅନ୍ଧ ବ୍ୟକ୍ତି ପଥ-ଭୋଲା ହେଁବା ଆଶଙ୍କା ଥେକେ ମୁକ୍ତ ନଯ । ଏକଥା ମନେ କରା ଯେ, ଶୁଦ୍ଧ ବୁଦ୍ଧିର ଓପର ନିର୍ଭର କରିଲେ ଭୁଲ ହଲେ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ବା ତୃତୀୟବାରେର ଦୃଷ୍ଟିପାତେ ତାର ସଂଶୋଧନ ଓ ହେଁ ଯାଯା; ତାଓ ତୋମାଦେର ଉତ୍ୱକ୍ତ ବୁଦ୍ଧିରଇ ଆରୋ ଏକଟି ଆସି, ଯା ଏଥନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୂରୀଭୂତ ହୁଏ ନି । କେନାନା ଆମରା ଇତୋପୂର୍ବେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରେଛି ଯେ, ଦୃଷ୍ଟିର କ୍ରତିର କାରଣେ କୋନ ନା କୋନ ସମୟ ଏବଂ କୋନ-କୋନ ହାନେ ମାନବ-ବୁଦ୍ଧିର ଅତି-ଇନ୍ଦ୍ରୀୟ ବିଷୟେ ଭୁଲ ହେଁ ଯାଓଯା ଏକଟି ଅବଧାରିତ ନିର୍ଧାରଣ ଓ

କୋନ ବିବେକବାନ ଯା ଅସ୍ତ୍ରୀକାର କରବେ ନା । କିନ୍ତୁ (ଭାଲୋଭାବେ ତୋମରା ଭେବେ ଦେଖ) ଯାବତୀଯ ଆସି ସମ୍ପର୍କେ ଅବଗତ ହେଁଯା ଏର ସଂଶୋଧନ କରତେ ପାରା ଆବଶ୍ୟକ ନଯ । ଅତ୍ୟବେ, ଏମନ ପରିଷ୍ଠିତିତେ ଜାନା କଥା ଯେ, ଆବଶ୍ୟକୀୟ ବିଷୟେ ସମାଧାନ ଅନାବଶ୍ୟକୀୟ ବିଷୟ ଦ୍ୱାରା ସର୍ବଦା-ସର୍ବାବସ୍ଥା ହେଁଯା ଅସମ୍ଭବ ବରଂ ଯା ନିଶ୍ଚିତଭାବେ ଆସିଥିବା ଅନ୍ତିମକ୍ଷତ୍ର ଓ ସଠିକ ତା-ଇ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ଆସିଥିବା ଆସିର ସଂଶୋଧନ କରତେ ପାରେ ଆର ଯାତେ

ଡିଲ୍କ ଲୀକାବ ଲା ରିପ ଫିଲ୍

ଏର ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ବିଦ୍ୟମାନ ଥାକବେ । ଏରପରାଗ (ପ୍ରଶ୍ନ ଦାଁଭାବୀ) ଧାଁଟି ଏକତ୍ରବାଦ ଖୋଦାର ଇଲହାମ ଛାଡ଼ା ଅର୍ଜନ କେନ ସନ୍ତ୍ରବ ନଯ?

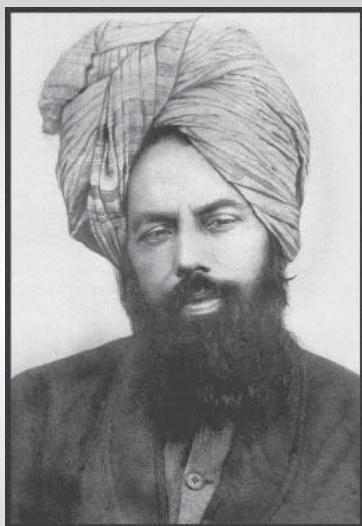
ଆର ଇଲହାମେର ଅସ୍ତ୍ରୀକାରକାରୀ ଶିରକେର କଲୁଷ ଥେକେ କେନ ମୁକ୍ତ ହୁଏ ନା?—ଏ ବିଷୟଟି ଏକାନ୍ତଭାବେ ଏକତ୍ରବାଦେର ମର୍ମ ଓ ଅର୍ଥ ସମ୍ପର୍କେ ଚିନ୍ତା କରିଲେଇ ଜାନ ଯେତେ ପାରେ, କେନାନା ସନ୍ତ୍ରା ଓ ଗୁଣାବଲୀତେ ଖୋଦାର ଅନ୍ୟେର ଅଂଶିଦାରିତ୍ବ ହେତେ ମୁକ୍ତ ଥାକା ଏବଂ ଯେ କାଜ କେବଳ ତାର ଶକ୍ତି ଓ ସାମର୍ଥ୍ୟର ମାଧ୍ୟମେ ହେଁଯା ଉଚିତ, ସେ କାଜ ଅନ୍ୟେର ଶକ୍ତିବଲେ ସାଧିତ ହେଁଯାର ବିଶ୍ୱାସ ନା ରାଖାଇ ହଲେ ତୋହାଦ ବା ଏକତ୍ରବାଦ । ଏଇ ତୋହାଦ ବା ଏକତ୍ରବାଦକେ ପରିତ୍ୟାଗେର କାରଣେଇ ଅଶ୍ଵି, ଶୂର୍ଯ୍ୟ ଓ ପ୍ରତିମା ପୂଜାରୀରା ବହୁ-ଇଶ୍ୱରବାଦୀ ବା ମୁଶରିକ ଆଖ୍ୟା ପାଯ । କେନାନା ତାରା ନିଜେଦେର ପ୍ରତିମା ଓ ଦେବତାଦେର କାହେ ଏମନ ସବ ବାସନା ପୂର୍ଣ୍ଣ କରାର ମିନିତ କରେ ଥାକେ ଯା କେବଳ ଖୋଦା ତାଲାଇ ଦାନ କରତେ ପାରେନ । ଏଥିନ ଏଟି ଜାନା କଥା ଯେ, ଇଲହାମେ ଯାରା ବିଶ୍ୱାସ କରେ ନା ତାରା ଓ ପରିଚାରକର ମତଇ ସ୍ଥିତି ଏବଂ ନିମ୍ନମାନର ମାଧ୍ୟମେ ଆମାଦେର-ମାନବକୂଳେର ମାଥାଯ ଏ ଧାରଣା ଜାଗାତ ହେଁବାରେ ଯେ, କୋନ ଖୋଦା ନିଯୁକ୍ତ କରା ଉଚିତ, ଆର ଆମାଦେର ଚେଷ୍ଟା-ପ୍ରଚେଷ୍ଟାର ସୁବାଦେ ସେ ଅପରିଚିତିର ଗହବର ଥେକେ ବେରିଯେ ଏସେହେ, ପରିଚିତ ହେଁବେ, ସ୍ଥିତି ପ୍ରଭୁ ବନେଛେ, ଇବାଦତେର ଯୋଗ୍ୟ ଆଖ୍ୟା ପେରେଛେ! ନତୁବା ପୂର୍ବେ କେ ତାକେ ଜାନତ? କେ ତାର ଅନ୍ତିତ୍ରେ

ଖବର ରାଖନ୍ତ? ଆମରା ବୁଦ୍ଧିମାନ ଲୋକେରା ଜନ୍ମ ନିଯୋଛି ବଲେଇ ତାର ଭାଗ୍ୟ ସୁପ୍ରସନ୍ନ ହେଁଛେ! ପ୍ରଶ୍ନ ହଲୋ, ଏ ବିଶ୍ୱାସ ପ୍ରତିମା ପୂଜାରୀଦେର ବିଶ୍ୱାସ ହତେ କୋନ ଅର୍ଥେ କମ ଘୃଣ୍ୟ କି? ମୋଟେଇ ନାୟ। କୋନ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଯଦି ଥିଲେ ଥାକେ ତା କେବଳ ଏତୁଟୁକୁ ଯେ ପ୍ରତିମା ପୂଜାରୀରା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବଞ୍ଚିତିକାରୀ ନିଯାମତଦାତା ଓ ଅନୁଗ୍ରହକୀୟ ସାବ୍ୟନ୍ତ କରେ ଥାକେ ଆର ଏରା ଖୋଦାକେ ବାଦ ଦିଯେ ନିଜେଦେର ତମସାଚନ୍ଦ୍ର ଚିତ୍ତଧାରୀ ଓ ବୁଦ୍ଧିମତ୍ତାକେ ପଥେର ଦିଶାରୀ ଓ ଅନୁଗ୍ରହକୀୟ ନିର୍ଧାରଣ କରେ। ବରଂ ଚିନ୍ତା କରିଲେ ଏଦେର ପାଇଁ ପ୍ରତିମାପୂଜାରୀଦେର ଚେଯେଓ ବୈଶି ଭାରୀ ମନେ ହୁଏ। କେନା, ପ୍ରତିମାପୂଜାରୀରା ଯଦିଓ ଏକଥାଯ ବିଶ୍ୱାସୀ ଯେ, ଖୋଦା ତାଦେର ଦେବତାଦେରକେ ଅନେକ ବଡ଼ ବଡ଼ ଶକ୍ତି ଦିଯେ ରେଖେଛେ ଆର ତାରା କିଛି ଉପହାର-ଉପଟୋକନ ଗ୍ରହଣେ ବିନିମୟେ ପୂଜାରୀଦେର ଅଭୀଷ୍ଟ ଓ ଉନ୍ଦିଷ୍ଟ ପୁରା କରେ ଦିଯେ ଥାକେ, କିନ୍ତୁ ଆଜ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାରା ଏକଥା ବଲେନି ଯେ, ଖୋଦାକେ ସେବ ଦେବତାରାଇ ଆବିକ୍ଷାର କରେଛେ। ଆର ଏହି ମହାନ ନିଯାମତ ଅର୍ଥାଂ ଶ୍ରଷ୍ଟାର ଅନ୍ତିତ୍ରେ କଥା ଜାନା ଗେଛେ ତାଦେରାଇ ବାହୁବଳେ! ଏ କଥା, ଇଲହାମକେ ଅସୀକାରକାରୀ କେବଳ ସେବ ଲୋକଦେର ମାଥାଯ ଉଦୟ ହେଁଛେ ଯାରା ଖୋଦାକେଓ ନିଜେଦେର ଆବିକ୍ଷାରାଦିର ତାଲିକାଯ ଯୋଗ କରେଛେ ଆର ଚରମ ଗର୍ଦଭସୁଲଭ ମନ-ମାନସିକତାବଶତଃ ସୁଉଚ୍ଛ କଟେ ଘୋଷଣା କରେ ବସେଛେ ଯେ, ଖୋଦାର ପକ୍ଷ ଥିଲେ କଥାର ଅନୁଗ୍ରହ ରହେଛେ, ଯାର ସୁବାଦେ (ତାଦେର ଧାରଣାନୁସାରେ) ଖୋଦା ପରିଚିତ ଲାଭ କରେଛେ। ଏହେନ ପରିଚିତିତେ ଏହି ସ୍ପଷ୍ଟ ବିଷୟ ଯେ, ଇଲହାମେ ଆବିଶ୍ୱାସେର କ୍ଷତି କେବଳ ଏହି ନାୟ ଯେ, ତାରା ଖୋଦାର ଅନ୍ତିତ୍ରେ କାଳ୍ପନିକ ଓ ଅଲୀକ ଈମାନ ଆନେ ଆର ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଆନ୍ତିତ୍ରେ ନିପତିତ, ଅଧିକନ୍ତ ତାରା ଖୃତି ଏକତ୍ରବାଦ ଯାକେ ବଲେ, ତା ହତେ ବନ୍ଧିତ ଏବଂ ଶିରକେ କଲୁଷିତ। କେନା, ଖୋଦାର ଅନୁକଷ୍ଠା ଓ ନିଯାମତରାଜି ସମ୍ପର୍କେ ଧାରଣା କରା ଯେ, ଅନ୍ୟଦେର ପକ୍ଷ ଥିଲେ ତା ଏସେହେ, ଏହିହିତେ ଶିରକ! ତା ନା ହଲେ ଶିରକ ଆର କାକେ ବଲେ? ବ୍ରାହ୍ମସମାଜୀରା ହ୍ୟତ ଏଥାନେ ଏ ଉତ୍ତର ଦେବେ ଯେ, ଆମରା ମନେ କରି ଆମାଦେର ବୁଦ୍ଧି ଖୋଦାର ପକ୍ଷ ଥିଲେ ଲାଭ ହେଁଛେ ଏବଂ ଆମରା ତାର କୃପା ଓ ଅନୁଗ୍ରହେ ବିଶ୍ୱାସୀ। କିନ୍ତୁ ଶ୍ରୀରାମ, ତାଦେର ଏହି ଉତ୍ତର ପ୍ରତାରଣା ବୈ ଅନ୍ୟ କିଛି ନାୟ। ମାନୁଷେର ପ୍ରକୃତିଗତ ଅଭ୍ୟାସ ହଲୋ, ଯେ ବିଷୟେ ସେ ନିଜେକେ ସବଳ-ସକ୍ଷମ ମନେ କରେ ବା ଯେ କାଜ ନିଜେର ଶ୍ରମ ଦ୍ୱାରା ସାଧନ କରେ ସେଟିକେ ନିଜେରାଇ କୃତିତ୍ତ ମନେ କରେ। ପୃଥିବୀତେ ଅଧିକାର ବା ମାଲିକାନାସନ୍ତ ଯେବାବେ ବା ଯତତୀ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୁଏ ତା କେବଳ ଏ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ଥିଲେ ହେଁଛେ ଯେ, ପ୍ରତ୍ୟେକେଇ ନିଜ ପ୍ରଚ୍ଛଦୀଯ ଯା ଅର୍ଜନ କରେ ଏକେ ନିଜେରାଇ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସନ୍ତ ଓ ସମ୍ପଦ ଜ୍ଞାନ କରେ। ଘରେର ମାଲିକ ଯଦି ମନେ

କରେ ଯେ, ଆମର କାହେ ଯା ଆହେ ତା ଖୋଦାର, ଏତେ ଆମର କୋନ ଅଧିକାର ନେଇ! ତାହଲେ ଚୋରକେ କେଳ ଧରେ ଆର ଝଣୀଦେର କାହେ ଝଣ କେଳ ଫେରତ ଚାଯ? ନିଃସନ୍ଦେହେ ମାନୁଷ ନିଜ ଶକ୍ତିବଳେ ଯା କିଛି କରେ ସେଇ ସାଫଲ୍ୟେର ବରମାଲ୍ୟ ନିଜେଇ ଗ୍ରହଣ କରେ। ବିଶ୍ୱ-ବ୍ୟବସ୍ଥା ପରିଚାଳନାର କ୍ଷେତ୍ରେ ପ୍ରକୃତିତ ଖୋଦା ତା'ଳାଓ ଏ ରୀତିରେ ନିର୍ଧାରଣ କରେ ରେଖେଛେ; ସକଳ ପ୍ରକୃତି ଏରାଇ ପ୍ରତି ଆକୃଷଣ୍ୟ। ଶ୍ରମିକ ପରିଶମେର ବିନିମୟେ ପାରିଶମିକ ଦାବି କରାର ଅଧିକାର ରାଖେ ଆର ଚାକୁରିଜୀବିଓ ବେତନ ଚାଯ। ଅନ୍ୟେ ଅଧିକାର ଅନ୍ୟାନ୍ୟରେ କୁକ୍ଷିଗତ କରା ମାନୁଷକେ ଅପରାଧୀ ସାବ୍ୟନ୍ତ କରେ। ସାରା ରାତ ନିଜ ଗ୍ରେ ସୁଖ ନିନ୍ଦା ଯାପନ କରେ ପ୍ରତ୍ୟେ କ୍ଷେତ୍ରେ ଗିଲେ ଯେ ଦେଖେ, ରାତେ ମେଘ ନେମେଛେ ଆର ପ୍ରବଳ ବର୍ଷଗେର କଲ୍ୟାଣେ ତାର କ୍ଷେତ୍ରକେ ଅତି ପ୍ରୋଯୋଜନୀୟ ପାନିତେ ଟ୍ରୋଇ-ଟ୍ରୋଇ କରେ ଦିଯେଛେ, ସେ ଯେବାବେ ଖୋଦାର ଦରବାରେ କୃତଜ୍ଞତା ପ୍ରକାଶ କରବେ, ଆର ପୁରୋ ରଜନୀ ବିନିଦି କାଟିଯେ, ଏକ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ନା ଘୁମିଯେ ଜଙ୍ଗଲେ କ୍ଷୁଧାର୍ତ୍ତ ଓ ପିପାସାର୍ତ୍ତ ଥିଲେ ପ୍ରବଳ ଶୀତ ସହ କରେ କ୍ଷେତ୍ରେ ପାନ ସିଞ୍ଚନ କରେ ସେ-ଓ ପ୍ରଭାତେ ଏକଇଭାବେ ଖୋଦାର କୃତଜ୍ଞତା ପ୍ରକାଶ କରବେ- କୋନଭାବେଇ ତା ସଂକ୍ଷବ ନାୟ। ଅତଏବ ଜାନା କଥା, ଯେବାବେ ଏ ବିଶ୍ୱାସାଇ ସେ ରାଖେ ନା ଯେ, ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଳା ମାନୁଷକେ ଅକ୍ଷମ, ଦୂରବଳ ଓ ଅମ୍ବର୍ଣ୍ଣ, ଜ୍ଞାନହୀନ, ପ୍ରସ୍ତରିତ ହାତେ ପରାଭୂତ ଆର ଭୁଲ-ଆନ୍ତିତ୍ରେ ନିପତିତ ପେଯେ ତାର ପ୍ରତି କରଣାବଶତ ସ୍ଵର୍ଗ ଇଲହାମେର ମାଧ୍ୟମେ ସୋଜା ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରେଛେ ବରଂ ସେ ମନେ କରେ, ଆମରା ନିଜେରାଇ କଟ ଓ ହାଡ଼ଭାଙ୍ଗ ପରିଶ୍ରମ କରେ ଖୋଦାକେ ଚେନାର ଓ ଆବିକ୍ଷାରେ ସକଳ କାଜ ସମାଧା କରେଛି; ସେ ଆଦୌ କୃତଜ୍ଞତା ପ୍ରକାଶେ କ୍ଷେତ୍ରେ ସେବ୍ୟକ୍ତିର ମତ ହତେ ପାରେ ନା, ଯେ ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ୱାସ ରାଖେ ଯେ, ଖୋଦା ଆମର କୋନ ପରିଶମ ଓ ଚେଷ୍ଟା-ସାଧନା ହାଡ଼ାଇ ଏକାନ୍ତ ମେହ ଓ ଅନୁକଷ୍ଠା ବଶତଃ ଆମାକେ ଶୀଯ ବାଣୀର ମାଧ୍ୟମେ ସଠିକ ପଥେ ପରିଚାଲିତ କରେଛେ। ଆମି ସୁମନ୍ତ ଛିଲାମ ଖୋଦା ଆମାକେ ଜାହାତ କରେଛେ। ମୃତ ଛିଲାମ ଖୋଦା ଆମାକେ ଜୀବନ ଦିଯେଛେ। ଆମି ଅଯୋଗ୍ୟ ଛିଲାମ, ଖୋଦାଇ ଆମାର ହାତ ଧରେଛେ।

(ଚଲବେ)

ଭାସାନ୍ତର: ମାତ୍ରାନା ଫିରୋଜ ଆଲମ
ମୁରବୀ ସିଲସିଲାହ୍

ହ୍ୟରତ ମିର୍ଜା ଗୋଲାମ ଆହମଦ କାନ୍ଦିଆନୀ (ଆ.)
ପ୍ରତିକ୍ରିୟତ ମସୀହ ଓ ଇମାମ ମାହଦୀ

(୩୬ତମ କିଣ୍ଠି)

ଏ ଜ୍ୟାଯଗାୟ ଏ ତତ୍ତ୍ଵଟି ବର୍ଣନା କରା ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ହରେ
ଯେ, କୁରାଅନ କରୀମେ ସର୍ବତ୍ର ‘ଇମାତାତ’ ତଥା
ମୃତ୍ୟୁର ହୁଲେ ‘ତାଓୟାଫ୍କି’ ଶବ୍ଦଟି କେନ ବ୍ୟବହତ
ହେଯେ? ଏତେ ରହସ୍ୟ ବା ତାଂପର୍ୟ ଏଟାଇ ନିହିତ
ଯେ, ‘ମେତ’ ଶବ୍ଦଟି ଏମନ ସବ ଜିନିସେର
ବିଲୁପ୍ତିର କ୍ଷେତ୍ରେ ବଲା ହ୍ୟ ଯେଣ୍ଟିଲେ ଲୟପ୍ରାଣ୍ତ
ହେଁଯାର ପର ସେଣ୍ଟିଲେତେ କୋନୋ ‘ରହ’ ବା
ଆତ୍ମା ଅବଶିଷ୍ଟ ଥାକେ ନା । ଏ କାରଣେଇ ଉଚ୍ଚିଦ
ଓ ଜଡ୍ବନ୍ଧସମୂହ ସଖନ ନିଜେଦେର ଶ୍ରେଣୀଗତ
ଆକୃତି ତ୍ୟାଗ କରେ ଅନ୍ୟ କୋନୋ ଆକାରେ
ରୂପାନ୍ତରିତ ହ୍ୟ ତଥନ ସେଣ୍ଟିଲେର କ୍ଷେତ୍ରେ ‘ମେତ’
(ମୃତ୍ୟୁ) ଶବ୍ଦଟି ପ୍ରଯୋଗ କରା ହ୍ୟ । ଯେମନ ବଲା
ହ୍ୟ : ‘ଏହି ଲୋହା ମରେ ଗେଛେ, ଅର୍ଥଟି ଭଞ୍ଚିଭୂତ
ହେଯେ ଅର୍ଥାଏ ଏ ଭବିଷ୍ୟତ ହେଯେ (ସୁଧ ବ୍ୟବହାର୍ୟେ)
‘କୁଶତା’ଯ ପରିଣତ ହେଯେ । ଅର୍ଥବା ଯେମନ ବଲା
ହ୍ୟ : ରୂପାର ଟୁକରାଟା ମରେ ଗେଛେ—ଅର୍ଥାଏ
ଲୟପ୍ରାଣ୍ତ ହେଯେ ‘କୁଶତା’ଯ ପରିଣତ ହେଯେ ।
ଅନୁରୂପଭାବେ ସମ୍ମତ ଜୀବ ଓ କୀଟ-ପତଙ୍ଗ ଯେ-
ଗୁଲୋର ‘ଆତ୍ମା’ ମୃତ୍ୟୁର ପର ଅବଶିଷ୍ଟ ଥାକେ ନା
ଏବଂ ଯାଦେର ଓପର ପୁରସ୍କାର ଓ ଶାନ୍ତି ପ୍ରଯୋଗେର
ବିଧାନ ନେଇ । ଏଗୁଲୋ ମରେ ଗେଲେ ଏଦେର କ୍ଷେତ୍ରେ
‘ତାଓୟାଫ୍କି’ ଶବ୍ଦ ବଲା ହ୍ୟ ନା । ବରଂ କେବଳ
ଏଟାଇ ବଲା ହ୍ୟ ଯେ ଅମୁକ ଜୀବ ବା କୀଟ ମରେ
ଗେଛେ ।

ଯେହେତୁ ଆଲ୍ଲାହ ତା’ଲା ତା’ର ମହା ସମାନିତ
କିତାବ ପବିତ୍ର କୁରାଅନେ ସୁସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ ବ୍ୟକ୍ତ
କରତେ ଚେଯେଛେ ଯେ ମାନୁଷ ଏମନ ଏକ ପ୍ରାଣୀ ଯା
ତାର ମୃତ୍ୟୁର ପର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଲୟପ୍ରାଣ୍ତ ହ୍ୟ ନା, ବରଂ
ତାର ଆତ୍ମା ଅବଶିଷ୍ଟ ଥେକେ ଯାଯ ।

ଈଥାଳା-ଏ-ଆଓଥାମ

(ସନ୍ଦେହ-ସଂଶୟ ନିରସନ)

ପ୍ରଣୟନ ଓ ପ୍ରକାଶନ ୧୮୯୧

ହ୍ୟରତ ମିର୍ଜା ଗୋଲାମ ଆହମଦ
ପ୍ରତିକ୍ରିୟତ ମସୀହ ଓ ଇମାମ ମାହଦୀ (ଆ.)

ଆତ୍ମାସମୁହେର କବଜକାରୀ ତଥା ଆୟତ୍କାରୀ
(ଆଲ୍ଲାହ ବା ଫିରିଶ୍ତା) ଏକେ ନିଜ ଆୟତେ
ନିଯେ ନେନ । ଏଜନ୍ ମୃତ୍ୟୁ ଶବ୍ଦଟି ବାଦ ଦିଯେ ଏର
ପରିବର୍ତ୍ତେ ‘ତାଓୟାଫ୍କି’ ଶବ୍ଦଟି ବ୍ୟବହାର
କରେଛେନ ଯାତେ ବୁବା ଯାଯ ତିନି ଏକେ ମୃତ୍ୟୁ
ଦିଯେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଲୁଣ୍ଡ କରେନ ନି, ବରଂ କେବଳ ଏର
ଦେହେର ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିଯେଛେ ଏବଂ ଏର ଆତ୍ମକେ
ନିଜ ଦଖଲେ ବା ଆୟତେ ନିଯେଛେ । ଆର ଏ
(‘ତାଓୟାଫ୍କି’) ଶବ୍ଦଟି ଅବଲମ୍ବନ କରାଯ
ନାତ୍କିକଦେର ଖଡନ କରାଓ ଅଭିପ୍ରେତ ଯାରା ମୃତ୍ୟୁର
ପର ମାନବାତ୍ମାର ଅବିନଶ୍ଵର ହେଁଯାଯ ବିଶ୍ଵାସୀ
ନୟ ।

ଜାନା ଆବଶ୍ୟକ, କୁରାଅନ କରୀମେ ଆଦ୍ୟୋପାନ୍ତ
‘ତାଓୟାଫ୍କି’ ଶବ୍ଦଟି ମାନବାତ୍ମାକେ ‘କବଜ’ କରା
ବା ଆୟତେ ନେଇଯା ଏବଂ ତାର ଦେହକେ
ନିକ୍ରିୟାବନ୍ଧାୟ ଛେଡେ ଦେଯାର ଅର୍ଥେ ଗ୍ରହଣ କରା
ହେଯେ । ବନ୍ଧୁତଃ ମାନୁଷେର ମୃତ୍ୟୁର ମୂଳତତ୍ତ୍ଵ ଓ
ପ୍ରକ୍ରତ୍ସରଗ୍ନ କେବଳ ଏଟୁକୁଇ ଯେ, ତାଦେର
ଆତ୍ମକେ ଖୋଦା ତା’ଲା ‘କବଜ’ କରେନ ତଥା
ନିଜ ଆୟତେ ନେନ ଏବଂ ଦେହକେ ପୃଥିକ କରେ
ଅକେଜୋ ହିସେବେ ଛେଡେ ଦେନ । ଆର ଯେହେତୁ
ନିଦ୍ରାର ଅବସ୍ଥାଓ ଏର ମୂଳତତ୍ତ୍ଵର ଦିକ ଦିଯେ
ମୃତ୍ୟୁର ଉତ୍ତିଖିତ ଅବସ୍ଥାର ସାଥେ କିଛୁଟା
ସାମଙ୍ଗସାପୂର୍ଣ୍ଣ ସେହେତେ ଓପରେ ଉତ୍ତିଖିତ ଆୟାତ
ଦୁ’ଟିତେ ନିଦ୍ରାକେବେ ଉପମାସ୍ତରଗ୍ନ ଓ ରୂପକାର୍ଥେ
‘ତାଓୟାଫ୍କି’ ବଲେଇ ଅବହିତ କରେଛେ । କେନନା
ନିଃସନ୍ଦେହେ ନିଦ୍ରାତେ ଏକବିଶେଷ
ମାତ୍ରାଯ ଆତ୍ମକେ କବଜ କରା ହ୍ୟ ଏବଂ ଦେହକେ
ନିକ୍ରିୟ କରା ହ୍ୟ । କିନ୍ତୁ ‘ତାଓୟାଫ୍କି’-ଏର
ପୁରୋପୁରି ଯେ ଅବସ୍ଥା ଆତ୍ମକେ କବଜ ବା
ଆୟତ କରା ହ୍ୟ ଏବଂ ଦେହକେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅକେଜୋ

କରା ହ୍ୟ, ସେଟି ହେଚେ ମାନୁଷେର ମୃତ୍ୟୁ । ଏ
କାରଣେଇ ‘ତାଓୟାଫ୍କି’ ଶବ୍ଦଟି ସାଧାରଣଭାବେ
କୁରାଅନ କରୀମେ ମାନୁଷେର ମୃତ୍ୟୁର କ୍ଷେତ୍ରେ
ବ୍ୟବହତ ହେଯେ । ସାରା କୁରାଅନ କରୀମ ଜୁଡ଼େ
ଏଭାବେଇ ଶବ୍ଦଟିର ବ୍ୟବହାର ଛଡ଼ିଯେ ଆଛେ ।

ନିଦ୍ରାର କ୍ଷେତ୍ରେ ‘ତାଓୟାଫ୍କି’ ଶବ୍ଦଟି କେବଳ
ଦୁ’ବାରଇ ଏସେହେ ଆର ତାଓ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଶବ୍ଦ
ସହ ଏସେହେ ଏବଂ ଏ ଆୟାତଗୁଲୋତେ ସମ୍ପତ୍ତ
ବ୍ୟକ୍ତ କରା ହେଯେ ଯେ, ଏହୁଲେ ଓ ‘ତାଓୟାଫ୍କି’
ଶବ୍ଦ ଦ୍ୱାରା ବାନ୍ଦବପକ୍ଷେ ନିଦ୍ରା ବୁବାଯ ନା ବରଂ
ମୃତ୍ୟୁଇ ବୁବାଯ । ଲକ୍ଷ୍ୟ ହେଚେ ଏ ବିଷୟଟି ପ୍ରକାଶ
କରା ଯେ, ନିଦ୍ରାଓ ଏକ ପ୍ରକାର ମୃତ୍ୟୁ ବଟେ ।
ଏକେତେବେ ଆତ୍ମକେ କବଜ କରା ବା ଆୟତେ
ନେଯା ହ୍ୟ ଏବଂ ଦେହକେ ନିକ୍ରିୟ କରା ହ୍ୟ ।
କେବଳ ଏଟୁକୁଇ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଯେ, ନିଦ୍ରା ଏକଟି ଅପୂର୍ଣ୍ଣ
(ବା ଲୟ) ମୃତ୍ୟୁ ଏବଂ ବାନ୍ଦବ ମୃତ୍ୟୁ ହଲେ ଏର
ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଅବସ୍ଥା ଥାଏ ଥିଲୁ ।

ଏ ବିଷୟଟି ସ୍ମରଣ ରାଖା ଆବଶ୍ୟକ ଯେ,
‘ତାଓୟାଫ୍କି’ ଶବ୍ଦଟି ଯେ କୁରାଅନ କରୀମେ
ବ୍ୟବହାର ହେଯେ ତା ଏର ପ୍ରକ୍ରତ ଓ ମୌଳିକ
ଅର୍ଥେ ଅର୍ଥାଏ ମୃତ୍ୟୁ ଅର୍ଥେ ହୋକ ଅଥବା ଅମୌଳିକ
ଅର୍ଥାଏ ନିଦ୍ରା ଅର୍ଥେ ହୋକ- ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜ୍ୟାଯଗାତେଇ
ଏ ଶବ୍ଦଟି କେବଳ ଏଟାଇ ବୁବାଯ ଯେ ଆତ୍ମକେ
କବଜ କରା ହ୍ୟ ଏବଂ ମାନବଦେହ ନିକ୍ରିୟ ଓ
ଅକେଜୋ ହେଯେ ଯାଯ । ଅତଏବ ଉପରୋକ୍ତିଖିତ ଏ
ଅର୍ଥଟି ସଖନ ଏକଟି ସ୍ଥିକ୍ରତ ବିଧାନ ହିସେବେ
ସାବ୍ୟନ୍ତ, ତଥନ କୁରାଅନ କରୀମେ ‘ତାଓୟାଫ୍କି’
ସଂବଲିତ ସକଳ ଆୟାତ ସଖନ ଏରଇ ସାକ୍ଷ୍ୟ
ଦିଚେ, ତଥନ ଏମତାବନ୍ଧାୟ ଯଦି ଏକ ମୁହୂର୍ତ୍ତର
ଜନ୍ୟ ଏ ଭାନ୍ତ ଧାରଣାଟିଓ ଗ୍ରହଣ କରା ହ୍ୟ ଯେ

‘ଇନ୍ଦ୍ର ମୁତୋଓୟାଫ୍ଫିକା’ ବାକ୍ୟଟିର ଅର୍ଥ ହଲୋ ତାହଳେ ‘ଇନ୍ଦ୍ର ମୁନିମୁକ’ ଅର୍ଥାଏ ‘ଆମି ତୋମାକେ ଘୁମ ପାଡ଼ାବୋ’ ତାହଳେ ଏତେ କରେଓ ଦେହକେ ଆକାଶେ ଓଠାନୋର କଥା ଭାନ୍ତ ସାବ୍ୟନ୍ତ ହୟ ।

କେନନା ଏ ଜୟଗାୟ, ‘ଇନ୍ଦ୍ର ମୁତୋଓୟାଫ୍ଫିକା’- ଏର ପର ଖୋଦା ତା’ଳା ଯେ ‘ରାଫିଉକା ଇଲାଇୟା’- ବାକ୍ୟଟି ବଲେଛେନ ଅର୍ଥାଏ ‘ଆମି ତୋମାର ଆତ୍ମାକେ କବଜ (ଧାରଣ) କରବୋ, ଅତଃପର ନିଜେର ଦିକେ ଓଠାବୋ’- ଏହି ‘ରାଫିଉକା’-ବାକ୍ୟଟିର ସାଥେ ସମ୍ପର୍କ୍ୟ ବଲେ ଏ ଅର୍ଥଟି ପ୍ରତିଯମାନ ସାବ୍ୟନ୍ତ ହୟ ଯେ ଖୋଦା ତା’ଳା ଆତ୍ମାକେ କବଜ କରେଛେ, ଆର ଆତ୍ମାକେଇ ନିଜେର ଦିକେ ଉଠିଯେଛେ । କେନନା ଯେ ଜିନିସଟି କେ କବଜ କରା ହେଁ ଦେଖିଲେ ଓଠାନୋ ହବେ । ଦେହକେ କବଜ କରାର କଥାର ତୋ କୋଥାଓ ଉଲ୍ଲେଖ ନେଇ । ଅତଃପର ନିଦ୍ରା ସମ୍ପର୍କିତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଆୟାତେ ଖୋଦା ତା’ଳା ସୁମ୍ପଟଭାବେ ବ୍ୟକ୍ତ କରେଛେ ଯେ ନିଦ୍ରାତେଓ ମୃତ୍ୟୁର ମତୋ ଆତ୍ମାକେଇ କବଜ କରା ହୟ, ଦେହକେ କବଜ କରା ହୟ ନା । କାଜେଇ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ବୁବାତେ ପାରେନ, ଯେ-ଜିନିସଟି ‘କବଜ’ କରା ହୟ ସେଟିଇ ଓଠାନୋର ହବେ । ଏଟାତୋ ହତେ ପାରେ ନା ଯେ, ‘କବଜ’ କରା ହୟ ଆତ୍ମାକେ, ଆର ଓଠାନୋ ହବେ ଦେହକେ! ଏରକମ ଅର୍ଥ କୁରାନ କରୀମେର ସକଳ ଆୟାତ ଏବଂ କୁରାନ ନିର୍ଦେଶିତ ଐଶ୍ଵି ଅଭିଧାୟେର ପ୍ରକାଶ୍ୟ ପରିପଦ୍ଧି । କୁରାନ କରୀମ ନିଦ୍ରା ସଂବଲିତ ଆୟାତଗୁଲୋତେ ଯେ ‘ତାଓୟାଫ୍ଫି’ ଶବ୍ଦଟିକେ ଉପମା ଓ ରନ୍ଧକ ହିସେବେ ବ୍ୟବହାର କରେ ସେଖାନେଓ ଆଲ୍ଲାହ ତା’ଳା ପରିଷକାର ଭାଷାଯ ବଲେନ ଯେ, ଆତ୍ମାକେ ‘କବଜ’ କରେନ ଏବଂ ଦେହକେ ନିକ୍ରିୟ ହିସେବେ ଛେଡେ ଦେନ । ମୃତ୍ୟୁ ଓ ନିଦ୍ରାର ମାବେ ପାର୍ଥକ୍ୟ କେବଳ ଏଟୁକୁ ଯେ, ମୃତ୍ୟୁର ଅବସ୍ଥାଯ ଆଲ୍ଲାହ ତା’ଳା ଆତ୍ମାକେ କବଜ କରେନ ଏରପର ଆର ଛାଡ଼େନ ନା, ବରଂ ନିଜେର କାହେ ରାଖେ, ଏବଂ ନିଦ୍ରାର ଅବସ୍ଥାଯ କିଛିକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆତ୍ମାକେ କବଜ କରେନ । ଏରପର ସେଇ ଆତ୍ମାକେ ଛେଡେ ଦେନ ଏବଂ ସେଟି ଆବାର ଦେହର ସାଥେ ସମ୍ପର୍କ୍ୟ ହୟ ।

ଏଥନ ଚିନ୍ତା କରା ଆବଶ୍ୟକ, କୁରାନ କରୀମେର (ଉପରୋକ୍ତାଖିତ) ବର୍ଣନାଟି କି ଏ ବିଷୟଟି ବୁଝାର ଜନ୍ୟ ଯଥେଷ୍ଟ ନଯ ଯେ ମୃତ୍ୟୁ ଓ ନିଦ୍ରା ଉଭୟ ଅବସ୍ଥାଯ ଦେହକେ କବଜ କରାର ଏବଂ ଓଠାବାର ସାଥେ ଖୋଦା ତା’ଳାର କୋନୋ ସଂନ୍ଦର ନେଇ, ବରଂ ତିନି ନିଜେଇ ଯେମନ ବଲେଛେ, ‘ଏ ମାନବଦେହ ମାଟି ଥେକେ ସୃଷ୍ଟ ଏବଂ ଅବଶ୍ୟେ ମାଟିତେଇ ପ୍ରବେଶ କରେ ଥାକେ । ଖୋଦା ତା’ଳା ଆବହମାନହକାଳ ଥେକେ କେବଳ ଆତ୍ମାକେ କବଜ

କରେ ଏସେହେନ ଏବଂ ଆତ୍ମାଗୁଲୋକେଇ ନିଜେର ଦିକେ ଉଠିଯେ ଥାକେନ । ଆର ପ୍ରକୃତ ବିଷୟ ଯଥନ ଏଟାଇ ଏବଂ ଏଟାଇ ସତ୍ୟ ଓ ସଠିକ, ତଥନ ଏମତାବହ୍ସାଯ ଆମରା ଯଦି ଧରେଓ ନେଇ ଯେ, “ଇନ୍ଦ୍ର ମୁତୋଓୟାଫ୍ଫିକା” ବାକ୍ୟଟିର ଅର୍ଥ ଏଟାଇ । ‘ଆମି (ହେ ଈସା!) ତୋମାର ଆତ୍ମାକେ ସେଭାବେ ‘କବଜ’ କରବୋ ଯେଭାବେ ଘୁମନ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିର ଆତ୍ମାକେ କବଜ କରା ହୟ, ତାହଳେ ଏତେ କରେଓ ଏହି କବଜେର ସାଥେ ଦେହର କୋନୋ ସମ୍ପର୍କ ଯୋଗ ହବେ ନା ଏବଂ ଏବଂ ରକମ (ବିଧାନ ବିରୋଧୀ) ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଦ୍ୱାରା କିଛି ପ୍ରମାଣିତ ହଲେଓ ସେଟି ଏ-ଇ ହବେ ଯେ ସ୍ଵପ୍ନେ ଯେମନ ମାନବାତ୍ମାକେ କବଜ କରା ହୟ ସେଭାବେ ହସରତ ମୌର୍ତ୍ତିକ ହେବାର ମାତ୍ରାକେ କବଜ କରା ହୟ ଏବଂ ତା’ର ଦେହ ହୁଲେ ମାଟିତେ ପଡ଼େ ଥାକେ । ତାରପର କୋନୋ ସମୟ (ତା’ର) ଆତ୍ମା (ତା’ର) ଦେହେ ପ୍ରବେଶ କରେ ।

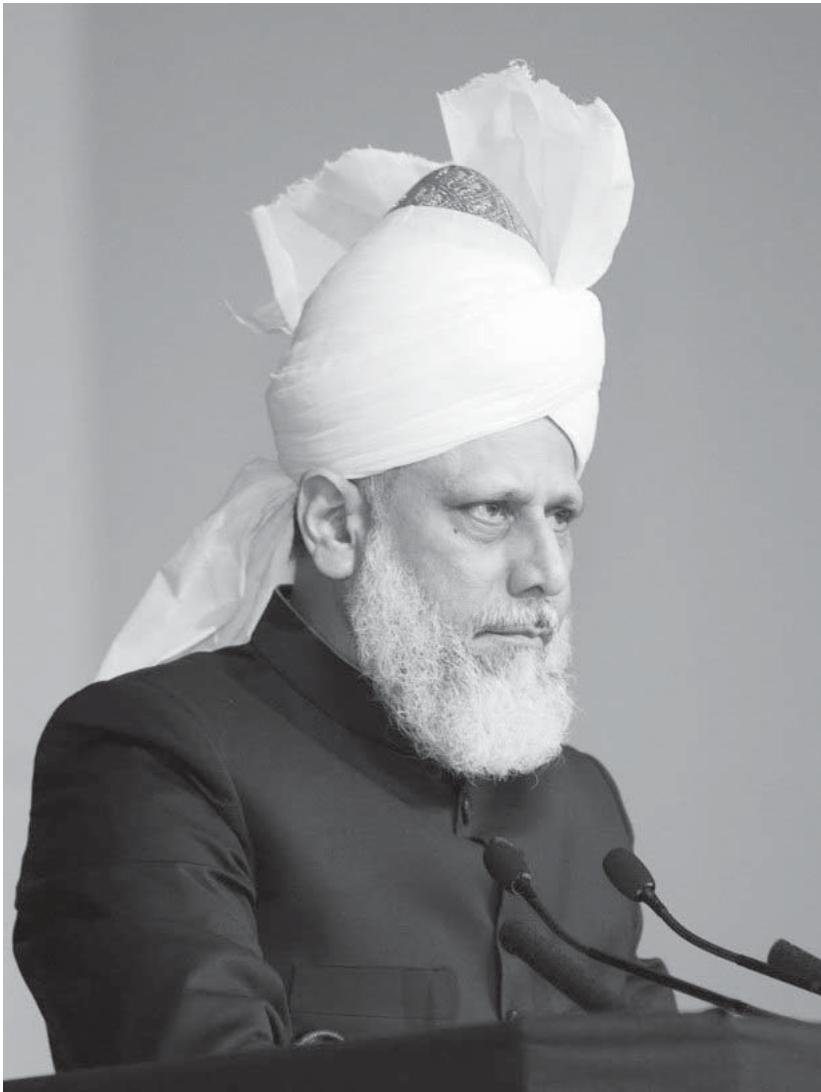
ତବେ ଏରକମ ଅର୍ଥ ସମ୍ପର୍କ ଭାନ୍ତ ଏବଂ ଉଭୟ ପକ୍ଷେର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟେର ପରିପଦ୍ଧି ବଲେଇ ପ୍ରତୀଯମାନ ବଟେ । କେନନା କେବଳ କିଛି ସମୟେର ଜନ୍ୟ ହସରତ ମୌର୍ତ୍ତିକ ନିଦ୍ରା ଯାଓୟା, ଅତଃପର ଜାଗାତ ହୋଯା ଆମାଦେର ଏ ବିତର୍କଟିର ସାଥେ ଏକେବାରେଇ ସମ୍ପର୍କହିନୀ । କୁରାନ କରୀମେର ଉପରୋକ୍ତାଖିତ (ସଂଖ୍ଲିଷ୍ଟ) ଆୟାତଟି ସ୍ପଷ୍ଟତ ଉଚ୍ଚସ୍ଵରେ ଘୋଷଣା କରହେ ଯେ, ଘୁମନ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିର ଆତ୍ମାର ନ୍ୟାଯ ହସରତ ମୌର୍ତ୍ତିକ କବଜକୃତ ଆତ୍ମାକେ ଦେହର ଦିକେ (ଫିରେ ଆସାର ଜନ୍ୟ) ଛେଡେ ଦେଯା ହୟନି, ବରଂ ଖୋଦା ତା’ଳା ସେଟି ନିଜେର ଦିକେ ଉଠିଯେ ନେନ । ଯେମନ ‘ଇନ୍ଦ୍ର ମୁତୋଓୟାଫ୍ଫିକା ଓୟା ରାଫିଉକା ଇଲାଇୟା’ (ସୂରା ଆଲେ ଇମରାନ : ୫୬) ଆୟାତଟିତେ ସ୍ପଷ୍ଟ ପ୍ରମାଣସ୍ଵରୂପ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଶବ୍ଦାବଳୀ ଥେକେ ପ୍ରତିଭାତ ।

ନ୍ୟାଯବିଚାର ଭିନ୍ନିକ ଦୃଷ୍ଟିତେ ଦେଖା ଆବଶ୍ୟକ, ଯେଭାବେ ହସରତ ମୌର୍ତ୍ତିକ ସପକ୍ଷେ ଆଲ୍ଲାହ ତା’ଳା କୁରାନ କରୀମେ ବଲେଛେ : ‘ଇନ୍ଦ୍ର ମୁତୋଓୟାଫ୍ଫିକା’ (ଅର୍ଥ ‘ଆମି ତୋମାକେ ଓଫାତ ଦିବ’), ତେମନି ଆମାଦେର ମନିବ ଓ ଅଭିଭାବକ ନବୀ ସାଲାଲାହ୍ ଆଲାଇହେ ଓୟା ସାଲାମେର ସପକ୍ଷେ ବଲେଛେ : ‘ଇମା ନୁରିଆଲାକା ବାଁସାଲାଯି ମାୟିଦୁହମ ଆଓ ନାତା-ଓୟାଫ୍ଫାଇୟାଲାକା’ (ଅର୍ଥ: ‘ଆର ଆମରା ତାଦେର ଯେବା ପ୍ରତିକ୍ରିୟି ଦିଯେ ଏସେଛି ଏର କିଛିଟା ଆମରା ତୋମାକେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରାଲେ ଅଥବା (ଏର ପୂର୍ବେଇ) ତୋମାକେ ମୃତ୍ୟୁ ଦିଲେ) ଅର୍ଥାଏ ହସରତ ମୌର୍ତ୍ତି-ଇବନେ-ମରିଯମ ଅବଶ୍ୟ ଅବଶ୍ୟ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରେଛିଲେ ଏବଂ କେବଳ ତା’ର ଆତ୍ମାକେଇ ଉର୍ଦ୍ଦ୍ଵାଳେକେ ଓଠାନୋ ହେବାରେଇ-ଏମର୍ମେ ତାଦେର ସ୍ବୀକାରୋତ୍ତିର ଦରନ ତାଦେର ଅନ୍ୟ ସବ ଭୁଲ କ୍ରାଟି ଉପେକ୍ଷାଗୋଗ୍ୟ । ତାଦେର ମାବେ କୋନୋ କୋନୋ ତଫ୍ସିରକାରକ- ଯେମନ ‘ତଫ୍ସିର କାଶଶାଫ’-ଏର ପ୍ରଗେତା ନିଜ ହାତେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସବ ଉଭିକେ ସ୍ବୀଯ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ‘କୀଲା’ ଅର୍ଥାଏ ‘କଥିତ ଆଛେ’ ଶବ୍ଦଗୁଚ୍ଛ ଦ୍ୱାରା ଦୁର୍ବଳ (ତଥା ଅଗ୍ରହଣ୍ୟୋଗ୍ୟ) ବଲେ ସାବ୍ୟନ୍ତ କରେ ଗେଛେ ।

(ଚଲବେ)

ମନିବ ଓ ଅଭିଭାବକ (ସା.) ସମ୍ପର୍କେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ‘ତାଓୟାଫ୍ଫି’ ଶବ୍ଦଟିର କ୍ଷେତ୍ରେ ତୋ ଆମରା ସବାଇ ମୃତ୍ୟୁ ବଲେଇ ଅର୍ଥ କରେ ଥାକି । କିନ୍ତୁ ଏହି ଶବ୍ଦକେ ହସରତ ଈସାର ବେଲାଯ ଏର ଆସନ ଓ ସୁପରିଚିତ ଅର୍ଥ ଥେକେ ଘୁରିଯେ ଏବଂ ଶୁରୁ ଥେକେ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୁରାନ କରିମ ଥେକେ ସର୍ବସୀକୃତଭାବେ ପ୍ରମାଣିତ ଅର୍ଥକେ ପାଶ କାଟିଯେ ସେଚାରିତାମୂଳକଭାବେ କିମେ ଥେକେ କୀ ଏକଟା ମନ-ଗଡ଼ା ଅର୍ଥ ତୈରି କରାତେ ଯଦି ‘ଇଲହାଦ’ ତଥା ଖୋଦ୍ରୋହିତା ଓ ପ୍ରକ୍ଷେପ ଆର କୀ ହତେ ପାରେ?! ଯତଙ୍ଗଲୋ ସୁବିନ୍ଦ୍ରିୟ ତଫ୍ସିର ଗ୍ରହଣ ହସରତ ମୌର୍ତ୍ତିକା ହାତ୍କା ଆନଫିକା’ ଅର୍ଥାଏ ହେ ଈସା! ଆମି ତୋମାକେ ସାଭାବିକ ମୃତ୍ୟୁ ଦିବ । କୁଶବିନ୍ଦ୍ର ବା ଆଘାତପ୍ରାଣ ହେ ତୁମି (ଅସାଭାବିକଭାବେ) କଥନା ମାରା ଯାବେ ନା ।’

ଭାଷାତ୍ତର : ମାତ୍ରାଲାନା ଆହମଦ ସାଦେକ ମାହମୁଦ ମୁରକ୍କି ସିଲ୍‌ସିଲାହ୍ (ଅବ.)

জুমুআর খুতবা

ইসলাম-
আহমদীয়াতের
সমর্থনে
অগণিত
ঐশী নিদর্শন

লন্ডনের মর্ডেনস্ট বাইতুল ফুতুহ মসজিদে সৈয়দনা আমীরুল মু'মিনীন হ্যরত মির্যা মসরুর আহমদ খলীফাতুল
মসীহ আল্খামেস (আই.) প্রদত্ত ০৯ ডিসেম্বর, ২০১৬ জুমুআর খুতবা

إِشْهَدُ أَنَّ لِلَّهِ إِلَّا إِلَهٌ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا أَعْبُدُهُ وَرَسُولُهُ، أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطِينِ الرَّجِيمِ،
إِسْمَوَاللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ رَبِّ الْرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ ۝ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ سُنْتَيْعُنُ ۝
إِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ۝ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ ۝ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ۝

তাশাহুদ, তাউয এবং সুরা ফাতিহা পাঠের পর হ্যুর আনোয়ার (আই.) বলেন, যাদের চোখ পর্দায় ঢাকা পড়ে আছে, যারা সিদ্ধান্ত নিয়ে রেখেছে যে, ‘আমরা মানবো না’, ঐশী সমর্থন ও নিদর্শন তাদের চোখেও পরে না। নবীদেরকে যারা অস্বীকার করেছে, তাদের চিরাচরিত রীতি হল, নিদর্শনাবলী দেখার পরও তারা বলে, ‘আমাদেরকে

নিদর্শন দেখাও’। সীমাতিক্রম করায় তাদের হৃদয়ে আল্লাহ তা'লা মোহর মেরে দেন। সত্যকে আর তারা পেতেই পারে না। অনেক সময় নবীর সমর্থনে আল্লাহ তা'লা তাদেরকেই শিক্ষণীয় ও দৃষ্টিত্মূলক নিদর্শনে পরিগত করে দেন। হ্যরত মসীহ মওউদ (আ.)-এর বিরোধীরাও এরূপ ছিল, দেখা সত্ত্বেও হঠকারিতা বশতঃ কোন নিদর্শনই

তাদের চোখে পড়ত না। ফলে এমন অনেক ‘আইয়েম্মাতুল কুফর’ অর্থাৎ, কাফেরদের সর্দারই নিদর্শনে পরিগত হয়েছে।

স্বীয় দাবির সমর্থনে আল্লাহ তা'লার দেখানো অনেক নিদর্শনের কথা উল্লেখ করে হ্যরত মসীহ মওউদ (আ.) বলেছেন, এই-এই নিদর্শন পূর্ণতা লাভ করেছে আর একইভাবে রাসূলে করীম (সা.)-এর উল্লেখিত

ଯାଦେର ଚୋଣ୍ଡ ପଦ୍ମିଯ ଢାକା
ପଡ଼େ ଆଛେ, ଯାରା
ନିଦର୍ଶନ ନିଯେ ରେଖେଛେ
ଯେ, ‘ଆମରା ମାନବୋ
ନା’, ଏହି ଅମର୍ତ୍ତନ ଓ
ନିଦର୍ଶନ ଶାଦେର ଚୋଣ୍ଡେଣ୍ଡ
ପରେ ନା । ନବୀଦେର ଯାରା
ଅସ୍ଥିକାର କରେଛେ,
ଶାଦେର ଚିରାଚରିତ ଯୀତି
ହଲ, ନିଦର୍ଶନାବଳୀ
ଦେଖାର ପରଙ୍ଗ ଶାରା
ବଲେ, ‘ଆମାଦେରକେ
ନିଦର୍ଶନ ଦେଖାନ୍ତ’ । ଶାରା
ମୀମାଟିକ୍ରମ କରାଯୁ
ଆଲ୍ଲାହ୍ ଶା’ନା ଶାଦେର
ହୃଦୟେ ମୋହର ମେରେ ଦେନ ।
ଶାରା ମତ୍ୟକେ ଆର
ଦେଖେଇ ଦାରେ ନା ।
ଅନେକ ଅମୟ ନବୀର
ଅମର୍ତ୍ତନେ ଆଲ୍ଲାହ୍ ଶା’ନା
ଶାଦେର ନିଜେଦେରକେଇ
ଶିକ୍ଷନୀୟ ଓ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତମୂଳକ
ନିଦର୍ଶନେ ପରିନିତ କରେ
ଦେନ ।

ନିଦର୍ଶନାବଳୀର କଥାଓ ଉଦ୍‌ଭୂତ କରେ ବଲେଛେ
ଯେ, ତିନି (ସା.) ଏ ସବ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ
କରେଛେ, ଯାର ମଧ୍ୟ ଥେକେ ଏଟି-ଏଟି ପୂର୍ଣ୍ଣତା
ଲାଭ କରେଛେ । କିନ୍ତୁ ବିରୋଧୀ ଏ ସବ ଧର୍ମୀୟ
ନେତା ନିଜେରାଓ ମାନେ ନି ଆର ସାଧାରଣ
ମାନୁଷକେଓ ପଥଭର୍ତ୍ତ କରେଛେ ଆର ଏହି

ଧାରାବାହିକତା ଏଥିରେ ଅବ୍ୟାହତ ରଯେଛେ । ଏ
ସବ ନିଦର୍ଶନେର କଥା ଉଲ୍ଲେଖ କରତେ ଗିଯେ
ହୟରତ ମସୀହ ମଓଉଦ (ଆ.) ଜାମା'ତେର
ସତ୍ୟତାର ସପକ୍ଷେ ବିଭିନ୍ନ ସମୟ ବିଭିନ୍ନ
ନିଦର୍ଶନେର କଥା ଉଲ୍ଲେଖ କରେଛେ । ଯେ ସବ
ନିଦର୍ଶନେର କଥା ତିନି (ଆ.) ବଲେଛେ, ସେଥିଲୋ
ବର୍ଣନା କରାର ସମୟ ବଲେଛେ, ରସୁଲେ
କରୀମ (ସା.) ଓ ଏଣ୍ଗଲୋକେ ନିଦର୍ଶନଇ ଆଖ୍ୟା
ଦିଯେଛେ । ସେଥିଲୋର ଏକଟି ନିଦର୍ଶନ ହଲ,
କୁସୁଫ ଓ ଖୁସୁଫ ଅର୍ଥାଏ, ଚନ୍ଦ୍ର ଓ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଗ୍ରହଣେର
ନିଦର୍ଶନ । ତିନି ବଲେନ, ଏ ନିଦର୍ଶନ ପୂର୍ଣ୍ଣ
ହେଯାର ପୂର୍ବ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୌଳଭୀରା କେଂଦ୍ର କେଂଦ୍ର ଏ
ହାଦୀସ ପାଠ କରତ । କିନ୍ତୁ ଏଟି ସଖନ ପୂର୍ଣ୍ଣତା
ଲାଭ କରର, କେବଳ ଏକବାର ନୟ, ବରଂ ଦୂରୀବାର
ପୂର୍ଣ୍ଣ ହଲ, ଏକବାର ଦେଶେ, ଅର୍ଥାଏ ଭାରତବର୍ଷେ
ପୂର୍ଣ୍ଣତା ଲାଭ କରିଲ ଏବଂ ଦିତୀୟବାର
ଆମେରିକାଯ, ତଥନ ଯାରା ଏ ନିଦର୍ଶନଟି
ଦେଖିତେ ଚାଇତ, ତାରାଇ ତାଦେର ଭୋଲ ପାଲ୍ଟେ
ଫେଲିଲ ।

ଯେହେତୁ ନିଦର୍ଶନଟି ପ୍ରକାଶିତ ହୟେ ଗିଯେଛିଲ,
ତାଇ ତାରା ଏଟି ଅସ୍ଥିକାର କରତେ ପାରେ ନି,
କିନ୍ତୁ ହଠକାରିତା ଏବଂ ଗୋଁୟାତ୍ମି ତାଦେର ବାଦ
ସାଧେ । ତିନି (ଆ.) ବଲେନ, ଆମାର ଏକ ବନ୍ଧୁ
ବଲେଛେ, ଏ ନିଦର୍ଶନ ପୂର୍ଣ୍ଣତା ଲାଭର ପର
ଗୋଲାମ ମୌର୍ତ୍ତ୍ଜା ନାମେର ଏକ ମୌଳଭୀ
ଚନ୍ଦ୍ରଗ୍ରହଣେର ସମୟ ତାର ନିଜେର ରାନେ ହାତ
ଚାପଟାଯ ଅର୍ଥାଏ, ତାର ମନେର ଦୁଃଖ ଓ କଷ୍ଟ
ପ୍ରକାଶ କରତେ ଗିଯେ ବଲେ, ଏଥନ ପୃଥିବୀର
ମାନୁଷ ପଥଭର୍ତ୍ତ ହୟେ ଯାବେ । ତିନି (ଆ.)
ବଲେନ, ଦେଖ! ବିଶ୍ୱବାସୀର ଜନ୍ୟ ଆଲ୍ଲାହ୍
ତା'ଲାର ଚେଯେ ସେ-ଇ କି ବେଶି ହିତାକାଞ୍ଜୀ
ଛିଲ? ଅନୁରପଭାବରେ, ହୟରତ ମସୀହ ମଓଉଦ
(ଆ.)-ଏର ସମର୍ଥନେ ପ୍ଲେଗେର ନିଦର୍ଶନ
ପ୍ରକାଶିତ ହୟେଛେ । କୁରାନ କରୀମେ ଖାଲ
ଖନନ ସମ୍ପର୍କିତ ଭାବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ରଯେଛେ । ନତୁନ
ଜନବସତି ଗଡ଼େ ଉଠାର ସଂବାଦ ରଯେଛେ ।
ପାହାଡ଼ ବିଦୀର୍ଘ କରାର ସଂବାଦ ରଯେଛେ । ବହୁ-
ପୁନ୍ତକ ଏବଂ ପତ୍ର-ପତ୍ରିକା ପ୍ରକାଶେର ନିଦର୍ଶନ
ଆର ନତୁନ ବାହନେର କଥାଓ ରଯେଛେ । ଏକ
କଥାଯ, ବହୁ ନିଦର୍ଶନେର କଥା ତିନି ଉଲ୍ଲେଖ
କରେଛେ, ଯାର ସଂବାଦ କୁରାନ ଶରୀକେଓ
ରଯେଛେ ଆର ରାସୁଲେ କରୀମ (ସା.) ଓ
ଦିଯେଛେ । (ମଲ୍ଫୁୟାତ, ୯୮ ଖଣ୍ଡ, ପୃ. ୧୫୭-
୧୫୮, ସଂକଳନ ୧୯୮୫୫୨, ଯୁକ୍ତରାଜ୍ୟ
ମୁଦ୍ରିତ)

ହୟରତ ମୁସଲେହ ମଓଉଦ (ରା.) ବଲେନ, ମାନୁଷ
ଆଲ୍ଲାହର ନିଦର୍ଶନାବଳୀ ଏବଂ ଏହି ସମର୍ଥନ

ଦେଖାର ପରିବର୍ତ୍ତେ ହୟରତ ମସୀହ ମଓଉଦ
(ଆ.)-ଏର ବିରଳଦେ ଆପନ୍ତି କରେ ଆର ଏମନ
ସବ ତୁଳ୍ବ ଓ ଅଯୋଜିତ ଆପନ୍ତି କରେ, ଯା
ଅନ୍ତ୍ରତ ଓ ହାସ୍ୟକର । ତିନି ବଲେନ, ହୟରତ
ମସୀହ ମଓଉଦ (ଆ.) ଉପରୁପରି ନିଦର୍ଶନ
ଦେଖିଯେଛେ । ଏମନ କିଛୁ ମାନୁଷଓ ଆସତ,
ଯାରା ଏସେ ଆପନ୍ତିର ଛଲେ ବଲତ, ତାର ପାଗଡ଼ି
ବାଁକା, ଇନି କିଭାବେ ମସୀହ ମଓଉଦ ହତେ
ପାରେନ? ହୟରତ ମୁସଲେହ ମଓଉଦ (ରା.)
ବଲେନ, ତିନି ନିଦର୍ଶନେର ପର ନିଦର୍ଶନ
ଦେଖିଯେଛେ, କିନ୍ତୁ ଏମନ କିଛୁ ମାନୁଷଓ
ଆସତ, ଯାରା ବଲତ ଯେ, ଏ ବ୍ୟକ୍ତି ସଠିକଭାବେ
‘କ୍ରାଫ୍’ ଉଚ୍ଚାରଣ କରତେ ପାରେ ନା, ଇନି
କିଭାବେ ମସୀହ ମଓଉଦ ହଲେନ? ତିନି
ଆୟାତେର ପର ଆୟାତ ଦେଖିଯେଛେ, କିନ୍ତୁ
ଏମନ ମାନୁଷଓ ଏସେଛେ, ଯାରା ବଲତ, ତିନି
ସ୍ତ୍ରୀର ଜନ୍ୟ ଅଳକ୍ଷାର ବାନିଯେଛେ, ତିନି
ବାଦାମେର ତେଲ ବ୍ୟବହାର କରେନ, ତାକେ
ଆମରା କିଭାବେ ମାନତେ ପାରି? ଏହି ଛିଲ
ତାଦେର ଆପନ୍ତି । ତିନି ଆରୋ ବଲେନ,
ଆଲ୍ଲାହର ନିଦର୍ଶନାବଳୀ ଦେଖେ ତୋମରା ମୁଖ
ଫିରିଯେ ନିଓ ନା, ଚୋଖ ବନ୍ଧ କରେ ଥେକୋ ନା ।
ଅନେକେଇ ହୟରତ ମସୀହ ମଓଉଦ (ଆ.)-ଏର
କାହେ ଏସେ ବଲତ, କୋନ ନିଦର୍ଶନ ଦେଖାନ ।
ତିନି ବଲତେନ, ପୂର୍ବେ ନିଦର୍ଶନାବଳୀକେ କତଟା
କାଜେ ଲାଗିଯେଛେ ଯେ, ଏଥନ ଆରୋ ନିଦର୍ଶନ
ଦାବି କରଛୋ? ଇତିପୂର୍ବେ ସହସ୍ର-ସହସ୍ର ନିଦର୍ଶନ
ଥେକେ ସେଥାନେ ଉପକୃତ ହେଉ ନି, ତଥନ ଅନ୍ୟ
କୋନ ନିଦର୍ଶନ ଦେଖେ କିଭାବେ ଶାଭାବନ ହବେ?
ଏମନ ମାନୁଷ ସବ ସମୟ ବଞ୍ଚନାରଇ ଶିକାର
ହୟ । (ଖୁତବାତେ ମାହମୁଦ, ୧ମ ଖଣ୍ଡ, ପୃ. ୨୨୪-
୨୨୫)

ଏମନ ଏକଟି ଅସାଧାରଣ ନିଦର୍ଶନ, ଯା ପ୍ରତିଦିନ
ପୂର୍ଣ୍ଣତା ଲାଭ କରେ, ସେଟିର କଥା ଉଲ୍ଲେଖ କରତେ
ଗିଯେ ହୟରତ ମସୀହ ମଓଉଦ (ଆ.) ବଲେନ,
ବାରାହୀନେ ଆହମଦୀୟା ପୁନ୍ତକେ ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲା
ଆମାକେ ଏକଟି ଦୋଯା ଶିଖିଯେଛେ ଅର୍ଥାଏ,
ଇଲାହାମ କରେ ବଲେଛେ, ‘ରାବୀ ଲା ତାୟାରନୀ
ଫାର୍ଦାଓ ଓ ଯା ଆନ୍ତା ଖାଇରୁର ଓ୍ୟାରେସିନୀ’ ।
ଅର୍ଥ- ହେ ଆଲ୍ଲାହ! ଆମାକେ ତୁମ ନିଃସଙ୍ଗ
ରେଖୋ ନା, ବରଂ ଏକ ଜାମା'ତେ ପରିଣତ କର ।
ତିନି ନିଜେଇ ଏହି ଅନୁବାଦ କରେଛେ । ଅନ୍ୟତ୍ର
ବଲେନ, ‘ଇଯାତିକା ମିନ କୁଲ୍ଲେ ଫାଜିଜନ
ଆମିକୁ’ ଅର୍ଥ- ତୋମର ଜନ୍ୟ ଚତୁର୍ଦିକ ଥେକେ
ଅର୍ଥକାର୍ଯ୍ୟ ଓ ସାଜ-ସରଜ୍ଜାମ, ଯା ଅତିଥିଦେର
ଜନ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ, ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲା ସ୍ୟଙ୍ଗ ତା
ସରବରାହ କରବେନ ଆର ସକଳ ଦିକ ଥେକେଇ

ତା ତୋମାର କାହେ ଆସବେ । ତିନି ଆରୋ ବଲେନ, ‘ଇଯାତୁନା ମିନକୁଙ୍ଗେ ଫାଜିଜନ ଆମିକୁ’ ସକଳ ପଥ ଏବଂ ଦିକ ଥେକେ ତୋମାର କାହେ ଅତିଥିରା ଆସବେନ । ତିନି ବଲେନ, ୨୬ ବର୍ଷର ପୂର୍ବେର ଏ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵାଣୀ, (ମଲଫୁଯାତ, ୯ମ ଖ୍ତ, ପୃ. ୧୬୧) ସଥିନ ତିନି ଏଟି ବର୍ଣନା କରେଛେ, ଯା ଆଜଓ ମହିମାର ସାଥେ ପୂର୍ଣ୍ଣତା ଲାଭ କରେ ଚଲିଛେ । ଏଟି ଜାମା'ତେର ଉନ୍ନତି ସଂକ୍ରାନ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵାଣୀ, ଅତୀତେକାଳ ଥେକେ ଆମରା ଦେଖେ ଆସିଛି ଆର ଆଜଓ ଏଟି ମହା-ମହିମାର ସାଥେ ପରିଷ୍ଠିତ ହାତିଛେ । ତାର ଜାମା'ତେର ପ୍ରତିନିଯିତ ଉନ୍ନତି କରା ଏବଂ ଆର୍ଥିକ କୁରବାଣୀର କ୍ଷେତ୍ରେ ମାନୁଷେର ଉନ୍ନତି କରା, ଏଟି ତାର ସତ୍ୟତାର ଅସାଧାରଣ ଏକଟି ପ୍ରମାଣ ଓ ନିର୍ଦଶନ । କିନ୍ତୁ ଏଗୁଲୋ କେବଳ ସେ-ଇ ଦେଖେ, ଯାର ଦେଖାର ମତ ଚୋଖ ଆହେ । ଅନ୍ଧାର ତୋ ଦେଖାର ଯୋଗ୍ୟତା ରାଖେ ନା ।

ଆହମଦୀୟାତେର ବିଜୟ ଏବଂ ଜାମା'ତେର ଉନ୍ନତି ସମ୍ପର୍କିତ ହ୍ୟରତ ମସୀହ ମଓଉଦ (ଆ.)-ଏର କିଛି ଇଲହାମେର ପ୍ରେକ୍ଷାପଟେ ଯେବେ ଘଟନା ହ୍ୟରତ ମୁସଲେହ ମଓଉଦ (ରା.) ବର୍ଣନା କରେଛେ, ସେଗୁଲୋର କଯେକଟି ଏଥିନ ଆମି ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛି ।

ତିନି (ରା.) ବଲେନ, ହ୍ୟରତ ମସୀହ ମଓଉଦ (ଆ.) କେବେ ଆହାତ୍ମା ତାଲୀ ବାର ବାର ଅବହିତ କରେଛେ ଯେ, ଜାମା'ତେ ଆହମଦୀୟାକେବେ ସେଭାରେଇ କୁରବାଣୀ ବା ତ୍ୟାଗ ସ୍ଥିକାର କରତେ ହବେ, ଯେଭାବେ ପୂର୍ବେର ନବୀଦେର ଜାମା'ତକେ ତ୍ୟାଗ ସ୍ଥିକାର କରତେ ହ୍ୟେଛେ । ଏକବାର ତିନି [ଅର୍ଥାତ, ହ୍ୟରତ ମସୀହ ମଓଉଦ (ଆ.)] ସ୍ଵପ୍ନେ ଦେଖେନ, ଆମି ନିଜାମୁଦୀନେର ଘରେ ପ୍ରବେଶ କରେଛି । ନିଜାମୁଦୀନେର ଅର୍ଥ ହଲ, ଧର୍ମୀୟ ବ୍ୟବସ୍ଥାପନା । ଏ ସ୍ଵପ୍ନେର ଅର୍ଥ ହଲ, ଅବଶେଷେ ଆହମଦୀୟା ଜାମା'ତ ଏକଦିନ ଧର୍ମୀୟ ବ୍ୟବସ୍ଥାପନାୟ ରୂପ ନିବେ ଆର ପୃଥିବୀର ସକଳ ବ୍ୟବସ୍ଥାପନାର ଉପର ବିଜୟୀ ହବେ । ଇନ୍ଶାଆହାତ୍ । କିନ୍ତୁ ଏ ବିଜୟ କିଭାବେ ଅର୍ଜିତ ହବେ? ଏ ସମ୍ପର୍କେ ସ୍ଵପ୍ନେ ତିନି ନିଜେଇ ବଲେନ, ଏହି ଘରେ ଆମରା କିଛିଟା ହାସାନେର ରୀତି ଅବଲମ୍ବନ କରେ ପ୍ରବେଶ କରବ ଏବଂ କିଛିଟା ହୋସାଇନେର ରୀତି ଅବଲମ୍ବନ କରେ ପ୍ରବେଶ କରବ । ସବାଇ ଜାନେ ଯେ, ହ୍ୟରତ ହାସାନ (ରା.) ଯେ ସାଫଲ୍ୟ ଅର୍ଜନ କରେଛେ, ତା ତିନି ସମବୋତାର ମାଧ୍ୟମେ ଅର୍ଜନ କରେଛେ

ଆର ହ୍ୟରତ ହୋସାଇନ (ରା.) ସାଫଲ୍ୟ ପେଯେଛେ ଶାହାଦାତେର ମାଧ୍ୟମେ ।

ଅତେବ, ହ୍ୟରତ ମସୀହ ମଓଉଦ (ଆ.) କେ ଜାନାନୋ ହ୍ୟେଛେ, ନିଜାମୁଦୀନେର ପର୍ଯ୍ୟାୟେ ଜାମା'ତ ଅବଶ୍ୟାଇ ପୌଛିବେ, କିନ୍ତୁ ତା କିଛିଟା ପ୍ରେମ-ଧୀତି ଓ ସମବୋତାର ମାଧ୍ୟମେ ଆର କିଛିଟା ଶାହାଦତ ଏବଂ କୁରବାଣୀର ପଥ ଅତିକ୍ରମ କରେ । ଆମାଦେର କେଉଁ ଯଦି ଏଟି ମନେ କରେ ଯେ, ମୀମାଂସା ଏବଂ ସମବୋତାର ପଥ ପାଡ଼ି ନା ଦିଯେଇ ଜାମା'ତ ଉନ୍ନତି କରବେ, ତବେ ତାରା ଭୁଲ କରେ । ଆର ଯଦି କୋନ ବ୍ୟକ୍ତି ଏ କଥା ମନେ କରେ ଯେ, କୁରବାଣୀ ଏବଂ ଶାହାଦତ ଛାଡ଼ାଇ ଏ ଜାମା'ତ ଉନ୍ନତି କରବେ, ତାରା ଓ ଭୁଲ କରେ । କଥିନୋ ମୀମାଂସା ଏବଂ ଶାନ୍ତିର ଦିକେ ଯେତେ ହେବେ, ଆବାର କଥିନୋ ହୋସାଇନେର ରୀତ ଅବଲମ୍ବନ କରତେ ହେବେ । ଏଇ ଅର୍ଥ ହଲ, ଶକ୍ତିର ମୋକାବେଲାଯ ଥାଣ ବିସର୍ଜନ ଦିତେ ହଲେଓ ଦେବ, ତବୁଓ ତାଦେର ସାମନେ ମାଥା ନତ କରବ ନା । ଏ ଉତ୍ୟ ରୀତି ଆମାଦେର ଜନ୍ୟ ଅବଧାରିତ । ଆମାଦେର ଜନ୍ୟ କେବଳ ମସୀହର ରୀତିଇ ଅବଧାରିତ ନଯ, ଆବାର ମାହିଦୀର ରୀତିଓ ନିର୍ଧାରିତ ନଯ । ବରଂ ଏକଟି ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ପଥ ଆମାଦେର ଅବଲମ୍ବନ କରତେ ହେବେ । ଏକଟି ବିଜୟ ଆସବେ ପ୍ରେମ-ଧୀତି ଓ ଭାଲୋବାସାର ପଥ ବେଯେ ଏବଂ ଆରେକଟି ବିଜୟ ଆସବେ କୁରବାଣୀର ରାଜପଥ ପାଡ଼ି ଦିଯେ, ଏରପର ଜାମା'ତ ନିଜାମୁଦୀନେର ଗ୍ରହେ ପ୍ରବେଶ କରବେ ଏବଂ ସାଫଲ୍ୟ ଅର୍ଜନ କରବେ । (ତଫସିରେ କବିର, ୭୮ ଖ୍ତ, ପୃ. ୫୮୩) ଏହି ଉତ୍ୟ କଥାରେଇ ଦୃଷ୍ଟିତ ଆଜ ଆମରା ଦେଖିବେ ପାଇଁ, ଯା ଜାମା'ତେର ସଦସ୍ୟରା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରେ ଯାଇଁ । ସମବୋତାର ଏବଂ ଶାନ୍ତି ଓ ସୌହାର୍ଦ୍ଦୀର ବାର୍ତ୍ତାଓ ଆମାଦେର ପକ୍ଷ ଥେକେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଁ ଆର ଧର୍ମୀୟ ଜନ୍ୟ ଜାମା'ତ ତ୍ୟାଗ ଓ ସ୍ଥିକାର କରାରେ ।

ଆରେକ ଥାନେ ତିନି (ରା.) ବଲେନ, ହ୍ୟରତ ମସୀହ ମଓଉଦ (ଆ.)-ଏର ପ୍ରତି ଇଲହାମ ହ୍ୟେଛେ ଏବଂ ତାକେ ଯା ଦେଖାନୋ ହ୍ୟେଛେ, ତା ପୂର୍ବେ ବର୍ଣିତ ଇଲହାମେରଇ ଆରୋ ଖାନିକଟା ଅଂଶେର ଉଲ୍ଲେଖ । ମସଜିଦେ ମୁବାରକେର ସନ୍ନିବେଶିତ ଯେ ଘର ରଯେଛେ, (ଏଟି ଛିଲ ନିଜାମୁଦୀନେର ଘର ।) ଏତେ ଆମରା କିଛିଟା ହାସାନେର ରୀତି ଅବଲମ୍ବନ କରେ ପ୍ରବେଶ କରବ ଏବଂ ବାକିଟା କରବ ହୋସାଇନେର ପଥ ଏବଂ ବାକିଟା କରବ ହୋସାଇନେର ପଥ ଅବଲମ୍ବନ କରେ । ଅନେକେଇ ବିଶ୍ଵିତ ହ୍ୟେଛେ

**ଶାହୁମନ୍ ମହିମାନେର
ନିଶ୍ଚିନ୍ତନ ଦୃଶ୍ୟ ଓ
ଦୃଷ୍ଟିତ ପ୍ରତିଦିନଟି
ଆମରା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରି ।
ଇନ୍ଶାଆହାତ୍, ଯେଇଁ
ଦିନ ଅବଶ୍ୟକ ଆମବେ,
ଯଦିନ ଏ ଦୃଶ୍ୟରେ
ଚୋପେ ପରବେ ଯେ,
ଜାମା'ତେ ଆହମଦୀୟା
ଏହି ଉନ୍ନତି କରବେ ଯେ,
ଏହି ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ଜାତିର ଅବଶ୍ୟକ ଓ
ଅବଶ୍ୟକ ପ୍ରବାହି ନଗନ୍ୟ
ହେବେ । କିନ୍ତୁ ଆମାଦେର
ନିଜେଦେର ଜୀବନେ
ଏବଂ ଆମାଦେର
ଭବିଷ୍ୟତ ପ୍ରଜନ୍ୟରେ
ମାଧ୍ୟେ ଧର୍ମୀୟ ଚେତ୍ନା ଓ
ଦେଇବା ମଧ୍ୟାରିତ
କରଣେ ହେବେ, ଯାର
କଳ୍ୟାଣେ ଆହାତ୍
ଶା'ଲା ଆମାଦେରକେ
ଏ ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖାବେନ ।**

ଭାବତ, ଏହି ଇଲହାମେର ଅର୍ଥ କୀ? ମୁସଲେହ ମଓଉଦ (ରା.) ବଲଛେ, ଆମି ସ୍ଵର୍ଗ ହ୍ୟରତ ମସୀହ ମଓଉଦ (ଆ.)-ଏର କାହେ ଶୁଣେଛି, ତିନି ବଲତେନ, ଏ ଇଲହାମେର ଅର୍ଥ କୀ, ତା ଜାନା ନେଇ? କିନ୍ତୁ ସଥି ସମୟେ ଇଲହାମେର ଅର୍ଥ

প্রকাশ পায়। (খুতবাতে মাহমুদ, তয় খণ্ড,
প. ৩৯-৪০)

হ্যারত মুসলেহ মওউদ (রা.) বলেন,
“হ্যারত মসীহ মওউদ (আ.)-এর সাথে
যখন একজন মানুষও ছিল না, তখন তিনি
বলেছিলেন, আল্লাহ্ তা'লা আমাকে অবহিত
করেছেন, তোমার জামা'ত এত উন্নতি
করবে যে, পৃথিবীর অন্যান্য জাতি সেভাবেই
থেকে যাবে, যেভাবে আজ প্রাচীন যায়াবর
জাতগুলো রয়েছে। (মিনহাজুত তালেবীন,
আনোয়ারুল উলুম, নঞ্চ খণ্ড, পৃ. ২১৩)

ঐশ্বী সমর্থনের নিত্যনতুন দৃশ্য ও দৃষ্টান্ত
প্রতিদিনই আমরা প্রত্যক্ষ করি।
ইন্শাআল্লাহ্, সেই দিন অবশ্যই আসবে,
যখন এ দৃশ্যও চোখে পরবে যে, জামা'তে
আহমদীয়া এত উন্নতি করবে যে, এর
তুলনায় অন্যান্য জাতির অবস্থা ও অবস্থান
খুবই নগন্য হবে। কিন্তু আমাদের নিজেদের
জীবনে এবং আমাদের ভবিষ্যত প্রজন্মের
মাঝে ধর্মীয় চেতনা ও প্রেরণা সঞ্চারিত
করতে হবে, যার কল্যাণে আল্লাহ্ তা'লা
আমাদেরকে এ দৃশ্য দেখাবেন। যেখানে
ঐশ্বী সাহায্য ও সমর্থন থাকে, সেখানে
বিরোধীতাও হয়। আর নবীদের জামা'তের
সাথে সব সময় এমনটি হয়ে আসছে। কিন্তু
এই বিরোধিতা আমাদেরকে ভীত এবং ত্রস্ত
করতে পারে না। বরং ঈমানকে আরো দৃঢ়
করে ঈমান বন্ধির কারণ হয়।

কয়েক দিন পূর্বে রাবওয়ার তাহরীকে
জাদীদের অফিসে এবং জিয়াউল ইসলাম
প্রেসে সরকারের পুলিশ বাহিনীর
বিশেষায়িত প্রতিষ্ঠান, যাদেরকে কাউন্টার
টেরোরিস্ট পুলিশ বলা হয়, যাদেরকে
সন্ত্রাসীদের সাথে লড়াইয়ের জন্য এবং
সন্ত্রাসবাদ নির্মূল করার জন্য গঠন করা
হয়েছে, তারা অপ্রত্যাশিতভাবে হানা দিয়ে
দুইজন মুরব্বী এবং কিছু কর্মীকে আটক
করেছে। এর প্রতিক্রিয়া স্বরূপ রাবওয়া
থেকে কিছু মানুষ আমার কাছে পত্র
লিখেছেন, যাদের মাঝে মহিলাও রয়েছেন।
তাদের বক্তব্য হল, আমরা এ সব কথায়
ভয় পাই না, বরং আমাদের ঈমান দৃঢ় আছে
আর এরূপ ঘটনা দেখার পর সর্বদাই বা
আরো দৃঢ়তা লাভ করে। আর আমরা সকল
প্রকার সমস্যা মোকাবিলা করবো এবং ত্যাগ

স্বীকার করবো। এটি সেই প্রকৃত চেতনা ও প্রেরণা, যা মুঁমিনের মাঝে থাকা উচিত। এ সম্পর্কেই হয়রত মসীহ মওউদ (আ.) বলেন, তোমাদের এমন কুরবানী দিতে হবে। খোদার প্রতিশ্রূতি এবং অপরিসীম সাহায্য ও সমর্থনের চিত্র আমরা সর্বাদাই প্রত্যক্ষ করি। নিঃসন্দেহে চূড়ান্ত বিজয় হয়রত মসীহ মওউদ (আ.)-এর জামাতের জন্যই নির্ধারিত। বিরোধিতা তো হতেই থাকে আর হবেও। যারা হামলা করে বাহানা দেয় (হামলা নয়, বরং বলা উচিত হানা দিয়েছে) এ সব হতভাগার সবচেয়ে বড় ভয় এবং তাস আহমদীদের পক্ষ থেকে বলে মনে হয়। কেননা, আহমদীরা বলে, হৃদয়ে খোদাভীতি সৃষ্টি কর, খোদাকে ভয় কর। আহমদীরা বলে, খোদার পাকড়াও থেকে আত্মরক্ষা কর এবং তাঁকে ভয় কর। এদের মতে আহমদীরা এমন (দুঃসাহসী) কথা কিভাবে বলতে পারে? খোদা সম্পর্কে এরা আমাদের ভয় দেখায়! অতএব, এর চেয়ে বড় সন্ত্রাসী আর কে আছে, যে আমাদেরকে খোদা সম্পর্কে ভয় দেখায়! কাজেই, এদেরকে ধর আর নিশ্চিহ্ন কর।

আল্লাহ তাঁ'লা এদেরকে কান্ডজান দান করুন। এদেরকে বিবেক-বুদ্ধি দিন, তাদের বোঝেদয় ঘটুক। দেশ ও জাতিকে এ সব মৌলভীদের খপ্পর থেকে রক্ষা করুন, যারা প্রকৃত অর্থে সন্ত্রাসী, যারা দেশে নৈরাজ্য সৃষ্টি করে রেখেছে। কোন প্রাণ এদের হাত থেকে নিরাপদ নয়। এই যে বিশেষ পুলিশ, সন্ত্রাস দমনকারী পুলিশ, তাদেরকেও আল্লাহ তাঁ'লা সৎসাহস দিন, তারা যেন শান্তিপ্রিয় এবং দেশ-প্রেমিক ও দেশের আইনের প্রতি শ্রদ্ধাশীল আহমদীদের দিকে হাত না বাড়িয়ে এর পরিবর্তে তাদের বিরঞ্জনেই যুদ্ধ করে, তাদেরকেই ঘ্রেফতার করে, যাদের হাত থেকে জনসাধারণের জীবন নিরাপদ নয় এবং যারা দেশের মূলে কুঠারাঘাত করে চলেছে। আর তাদেরকেও, যারা দুই হাতে দেশের সম্পদ লুটপাট করছে। আহমদীদের দোয়া করা উচিত, আল্লাহ তাঁ'লা পাকিস্তানের সুরক্ষা করুন। এ সমস্ত অত্যাচারীর হাত থেকে রক্ষা করুন। আর কুরবানীর যতটুকু সম্পর্ক, আহমদীরা তো তা দিয়েই আসছে আর ভবিষ্যতেও

ଦିବେ । ଏ ସବ କୁରବାନୀ ଅଚିରେଇ ଫଳ ବଯେ
ଆନବେ । ଇନଶାଆପ୍ଲାହ ।

অনুরূপভাবে, আলজেরিয়াতেও সরকারের পক্ষ থেকে আহমদীদের উপর অনেক জোর-যুলুম এবং অত্যাচার ও নিপীড়ন হচ্ছে। খোদা তাঁলা তাদেরকেও নিরাপদ রাখুন এবং দৃঢ়তা দান করুন। সেখানকার সরকারকেও আঞ্চাহু তাঁলা কান্ডজ্ঞান দিন। তারাও যেন আহমদীদের প্রকৃত মর্ম ব্রহ্মতে পারে যে, এরা শাস্তিপ্রিয় এবং আইনের প্রতি শ্রদ্ধাশীল। অপবাদ আরোপ করা হয়, আহমদীরা সরকারের বিরুদ্ধে ঘড়্যন্ত করছে বা এরা নৈরাজ্য সৃষ্টি করতে চায় অথচ সারা পৃথিবীতে কোন স্থানে কোন আহমদী কখনো দেশীয় আইনের বিরুদ্ধে এবং সরকারের বিরুদ্ধে ঘৃন্থ করে না। বরং আমরা প্রেম-প্রীতি এবং ভালোবাসার প্রচার ও প্রসার করি। হ্যাঁ, এর জন্য যদি ত্যাগ স্বীকার করতে হয়, তবে তাও করব, ইন্শাআল্লাহ।

পুনরায়, আমি হ্যবত মুসলেহ মওউদ
(রা.)-এর উদ্বৃত্তির দিকে ফিরে আসছি।
তিনি বলেন, “পৃথিবীতে সবচেয়ে ভয়াবহ
বিরোধিতা হয়, শরিক বা অংশীদারদের পক্ষ
থেকে।” পাঞ্জাবীতে প্রসিদ্ধ আছে, ‘কষ্ট
করে হলেও নিজের অংশ আদায় করতে
হবে।’ অতএব, সবচেয়ে বড় বিরোধিতা
আত্মায়-স্বজনের পক্ষ থেকেই হয়ে থাকে।
কেননা, তারা সহ্য করতে পারে না যে,
তাদেরই মধ্য থেকে এক ব্যক্তি বিশের বুকে
দঁড়িয়ে যাবে এবং শ্রেষ্ঠত্ব ও সম্মান লাভ
করবে। যারা এর প্রতিদ্বন্দ্বীতায় প্রতি ইঞ্চি
জমির জন্য সংগ্রাম করে, যুদ্ধ করে, তারা
কিভাবে সহ্য করতে পারে যে, সারা পৃথিবী
তাঁর দারছ হবে। তাই তারা তাকে দমনের
সকল চেষ্টা করে। এমনকি, যখন তারা
অসহায় হয়ে আর কিছুই করে উঠতে পারে
না, তখনও তারা কোন না কোনভাবে হন্দয়ে
পুরে রাখা বিদ্যে থকাশের চেষ্টা করে।
তিনি বলেন, হ্যবত খলীফাতুল মসীহ
আউয়াল (রা.) বলেন, শাহ কোটির
রঞ্জসদের কোন একজন যখন খান বাহাদুর
উপাধি লাভ করে, তখন সেই বৎশেরই এক
মহিলা, যে খুব দরিদ্র ছিল, সে তার ছেলের
নাম রাখে, খান বাহাদুর। তাকে জিজেস
করা হয়, এটি কী করলে, এই নাম রাখার
কারণ কী? সে বলে, জনি না আমার ছেলে
বড় হয়ে কী হবে, কিন্তু মানুষ যখন নাম

যেখানে ঈশ্বী মাহায়
ও মমর্থন থাকে,
যেখানে বিরোধিতাও
হয়। আর নবীদের
জামা'তের মাথে এব
সময় এমনটি হয়ে
আমছে। কিন্তু এই
বিরোধিতা
আমদেরকে ভীত
এবং প্রস্তু ফরতে দারে
না। বরং ঈমানকে
আরো দৃঢ় করে, ঈমান
বৃদ্ধির ফরম হয়।

শ্রেণির লোকদের জন্যই নয়, বরং বড় বড় রাজা-বাদশাহদের জন্যও আমার আনুগত্য করা আবশ্যিক। কিন্তু তাঁর আত্মায়ের নাম রাখাটাই ছিল, বড় বিষয়। তাঁর আত্মায় দাবি তো করেছেন, কিন্তু সেই দাবি করেছেন, মেথরদের ইমাম হওয়ার। অপর দিকে হ্যারত মসীহ মওউদ (আ.) দাবি করে এটিও লিখে দিয়েছেন যে, ইংল্যান্ড-এর বাদশাহুর জন্যেও আমাকে মানা আবশ্যিক। তাই তিনি নিজেই পত্র লিখে রাণীকে পাঠিয়ে দেন। কেননা, তখন ইংল্যান্ডের রাষ্ট্র ক্ষমতায় ছিলেন রাণী। পক্ষান্তরে মেথরদের ইমাম হওয়ার দাবিকারীর সৎসাহস এবং তার মান্যকারীদের অবস্থা দেখুন। ও.সি. বা থানার পুলিশ কর্মকর্তা এসে তাকে যখন জিজ্ঞেস করে, তুম কি কোন দাবি করেছ? সে বলে, না! আমি তো কোন দাবি করি নি। কেউ হয়তো এমনিতেই মিথ্যা রিপোর্ট করেছে। অতএব, সবচেয়ে কঠোর বিরোধিতা হয়ে থাকে জাতিগোষ্ঠীর পক্ষ থেকে। (খুতবাতে মাহমুদ, তৃয় খণ্ড, পৃ. ৩৮-৩৯)

তিনি (রা.) বলেন, আত্মীয়-স্বজনরা যখন বিরোধিতা করে, তখন তা চরম আকার ধারণ করে। আর এ জন্য তারা বৈধ-অবৈধ সকল পছায় ক্ষতি সাধনের চেষ্টা করে। এ বিষয়টি উল্লেখ করার পর তিনি বলেন, আমাদের বেশ করেক ডজন এমন আত্মীয় রয়েছেন, যারা আহমদীয়াতের কারণে আমাদের সাথে সম্পর্ক ছিল করেছেন।

এ কারণে নয় যে, আমরা তাদের সাথে মেলামেশা করা পছন্দ করতাম না, বরং তারা আমাদের সাথে মেলামেশা রাখতে চাইত না। আমাদের বৎশের মানুষ আমাদেরকে গালি দিত। আমাদের জ্যেষ্ঠি-মা, যিনি পরে আহমদীয়াত গ্রহণ করেছেন, তিনি আমাদেরকে অনেক আজে-বাজে কথা বলতেন। একবারের কথা আমার মনে আছে, যখন আমার বয়স ছয় বা সাত হবে, তখন আমি সিদ্ধি বেয়ে উপরে যাচ্ছিলাম। তিনি আমার দিকে তাকিয়ে পাঞ্জাবীতে বারবার বলেন, যেমন কাক, তেমনি তার ছানা। আর এ বাক্যটি তিনি এতবার পুনরাবৃত্তি করেছেন যে, আমার মুখস্থ হয়ে যায়। আমি ঘরে গিয়ে জিজ্ঞেস করি, এর অর্থ কী? আমাকে জানানো হয়, তোমাকে বলা হয়েছে, তোমার পিতা যেমন খারাপ,

তুমিও তেমনই। তিনি বলেন, হ্যারত মসীহ মওউদ (আ.)-কে কাদিয়ানে বয়কট করা হয়েছে, মানুষকে তাঁর গৃহকর্ম করতে বাধা দেয়া হতো, কুমারদের বাঁধা দেয়া হতো, মেথরদেরকে পরিষ্কার-পরিচ্ছন্নতার কাজে বাধা দেয়া হতো। আমাদের প্রিয় ভাই, হ্যারত মসীহ মওউদ (আ.)-এর ভাবী এবং অন্যান্য প্রিয় আত্মীয়-স্বজন, এমনকি তাঁর মামাত ভাই আলী শের, তারা বিভিন্ন প্রকার কষ্ট দিত। তিনি বলেন, একবার গুজরাটের কিছু বন্ধু, যারা সাত ভাই ছিলেন, তারা কাদিয়ান আসেন এবং বাগানের দিকে এ জন্য যান যে, বাগানটি হ্যারত মসীহ মওউদ (আ.)-এর বলে আখ্যায়িত হতো। অর্থাৎ, তারা হ্যারত মসীহ মওউদ (আ.)-এর বাগান দেখতে গিয়েছিলেন। তিনি বলেন, পথিমধ্যে আমাদের এক আত্মীয় বাগানে কাজ করছিলেন। তিনি (অর্থাৎ, আত্মীয়টি) তাদেরকে জিজ্ঞেস করেন, কোথা থেকে এসেছ এবং কী উদ্দেশ্যে এসেছ? গুজরাট থেকে আগত অতিথিরা বলেন, গুজরাট থেকে এসেছি আর হ্যারত মির্যা সাহেবের সাথে সাক্ষাতের উদ্দেশ্যে এসেছি।

তিনি বলেন, দেখ! আমি তাঁর মামাত ভাই, আমি খুব ভাল করে জানি যে, সে কেমনতর মানুষ। তাদের একজন, যিনি সবার সামনে ছিলেন, তিনি আরো এগিয়ে গিয়ে তাকে জাপটে ধরেন এবং (অন্য) ভাইদেরকে তাড়াতাড়ি আসার জন্য ডাকতে থাকেন। এর ফলে সেই ব্যক্তি ভয় পেয়ে যায়। তখন সেই আহমদী বলেন, আমি তোমাকে মারব না, কারণ তুমি হ্যারত মসীহ মওউদ (আ.)-এর আত্মীয়। আমি আমার ভাইদেরকে তোমার চেহারা দেখাতে চাই। কেননা, আমরা শুনতাম যে, শয়তান দেখা যায় না, কিন্তু আজকে আমি স্বচক্ষে দেখছি, সে এমন হয়। (দৈনিক আল ফযল, ৪ ডিসেম্বর ১৯৩৫, ২৩তম খণ্ড, সংখ্যা ১৩২, পৃ. ৩, ৮)

এরপর তিনি বলেন, হ্যারত মসীহ মওউদ (আ.)-কে জানানো হয়েছে যে, তুমি ছাড়া এ বৎশের বাকি সবার বৎশের ধারা কর্তিত হবে। (বিরোধিতা এবং যথাসম্ভব সবকিছুই করা হয়েছে, কিন্তু আল্লাহ তালা হ্যারত মসীহ মওউদ (আ.)-কে নিশ্চয়তা দিয়ে বলেছেন, এই বৎশধারা তোমার মাধ্যমেই চালু থাকবে আর বাকি সবার বৎশের ধারা

କର୍ତ୍ତିତ ହବେ ।) ଏମନଇ ହେଁଲେ । ଏହି ବଂଶେର ଏଥିନ କେବଳ ତାରାଇ ଅବଶିଷ୍ଟ ଆଛେନ, ଯାରା ଆହମଦୀୟାତ ଗ୍ରହଣ କରେଛେ । ବାକି ସବାର ବଂଶେର ଧାରା କର୍ତ୍ତିତ ହେଁଲେ । ସଥିନ ହ୍ୟରତ ମସୀହ ମଓଉଦ (ଆ.) ଦାବି କରେନ, ତଥିନ ଏହି ବଂଶେ ପ୍ରାୟ ୭୦ ଜନ ପୁରୁଷ ସଦସ୍ୟ ଛିଲେନ । କିନ୍ତୁ ଏଥିନ ହ୍ୟରତ ମସୀହ ମଓଉଦ (ଆ.)-ଏର ଦୈହିକ ବା ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସନ୍ତାନରା ଛାଡ଼ା ବାକି ୭୦ଜନେର ଏକଜନେରେ କୋନ ସନ୍ତାନ ନେଇ । ଯଦିଓ ତାରା ହ୍ୟରତ ମସୀହ ମଓଉଦ (ଆ.)-ଏର ନାମ ମୁହଁସ ଫେଲାର ଯଥାସାଧ୍ୟ ଚେଷ୍ଟା କରେଛେ ଆର ନିଜେଦେର ପକ୍ଷ ଥେକେ ସର୍ବଶକ୍ତି ନିଯାୟ କରେଛେ । କିନ୍ତୁ ଫଳାଫଳ କୀ ହେଁଲେ? ଫଳାଫଳ ହଲ, ତାରା ନିଜେରାଇ ନିଶ୍ଚିହ୍ନ ହେଁଲେ ଗେଛେନ ଏବଂ ତାଦେର ବଂଶେର ଧାରାର ପରିସମାପ୍ତି ଘଟେଛେ । ଏହି ହ୍ୟରତ ମସୀହ ମଓଉଦ (ଆ.)-ଏର ସତ୍ୟତାର ଏକ ଅସାଧାରଣ ପ୍ରମାଣ । (ଖୁତବାତେ ମାହମୁଦ, ୩ୟ ଖ୍ତ, ପୃ. ୩୯)

ଜ୍ୟୋଠି-ମା ସାହେବାର ବୟାତାତେର ଘଟନା ଉତ୍ତ୍ରେଖ କରତେ ଗିଯେ ତିନି (ରା.) ବଲେନ, କୋନ କୋନ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଦର୍ଶନ ଆପାତଦୃଷ୍ଟିତେ ସାମାନ୍ୟ ମନେ ହୁଏ । କିନ୍ତୁ ଏଞ୍ଚଲୋର ପରିବେଶ ଓ ପରିଷ୍ଠିତି ସମ୍ପର୍କେ ଅଭିନିବେଶକାରୀ ମାନୁଷେର ଜନ୍ୟ ତାତେ ଏମନ ଅନେକ ବିଷୟ ଥାକେ, ଯା ଟ୍ୟାନିକେ ଅନେକ ସମ୍ବନ୍ଧ କରେ । ହ୍ୟରତ ମୁସଲେହ ମଓଉଦ (ରା.) ବଲେନ, ହ୍ୟରତ ମସୀହ ମଓଉଦ (ଆ.)-ଏର ଏକଟି ଇଲହାମ ରାଯେଛେ, ଏହି ଆମି ଗତକାଳଇ ଜାନତେ ପେରେଛି । ଯଦିଓ ତା ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି ଏବଂ ତାର ଅବଶ୍ତା ସଂକ୍ରାନ୍ତ ଇଲହାମ, ତଥାପି ଏତେ ବେଶ କିଛୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ଆଛେ । କରେକ ବନ୍ଧୁ ବଲେଛେନ, ତାରା ପୂର୍ବ ଥେକେଇ ଜାନତେନ କିନ୍ତୁ ଆମି ଗତକାଳଇ ଜେନେଛି । ଗତକାଳ ଜ୍ୟୋଠି-ମା ସାହେବାର ମୃତ୍ୟୁର ସମୟ ଶେଖ ଇଯାକୁବ ଆଲୀ ସାହେବ ବଲେଛେନ, ମସୀହ ମଓଉଦ (ଆ.)-ଏର ପୁରୋନୋ ଏକଟି ଇଲହାମ ଆଛେ ଆର ତା ହଲ, ‘ତାଙ୍କ ଆଙ୍ଗେ’ । ଅର୍ଥାତ୍, ଜ୍ୟୋଠି-ମା ଏସେଛେନ । [ତିନି ହ୍ୟରତ ମୁସଲେହ ମଓଉଦ (ରା.)-ଏର ଜ୍ୟୋଠି-ମା ଛିଲେନ । ମସୀହ ମଓଉଦ (ଆ.)-ଏର ବଡ଼ ଭାଇଯେର ସ୍ତ୍ରୀ ।

ଅତ୍ୟବ, ତିନି (ରା.) ବଲେନ, ‘ତାଙ୍କ ଆଙ୍ଗେ’ ଏକଟି ପୁରୋନୋ ଇଲହାମ ।] ଏ ସମ୍ପର୍କେ ପ୍ରବାଣ ଆହମଦୀରା ବଲେନ, ତଥିନ ଏର ଅର୍ଥ ବୋଲା କଟିନ ଛିଲ । କେଉ ଏକ ଅର୍ଥ କରତ, ଆବାର ଅନ୍ୟ କେଉ ଆରେକ ଅର୍ଥ କରତ । କିନ୍ତୁ ଏ

ବାକେୟେର ସୋଜା ସରଲ ଅର୍ଥ ହବେ, ଏମନ କୋନ ମହିଳା, ଯାର ସାଥେ ଜ୍ୟୋଠି-ମାର ସମ୍ପର୍କ ଥାକବେ, ତିନି ଆସବେନ । ଆସାର ଦୁଟି ଅର୍ଥ ଥାକତେ ପାରେ, କାହେ ଆସା ବା ଜାମା’ତୁଳ୍ଟ ହେଁଲୋ । ଶୁଦ୍ଧ ଆସା କୋନ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ହେଁଲେ ପାରେ ନା । କେନନା, ଆତ୍ମୀୟ-ସ୍ଵଜନ ତୋ ଏସେଇ ଥାକେ । ଆମାଦେର ଏଥାନେ ବୋଯୋଜ୍ୟେ ସବାହି ହ୍ୟରତ ମସୀହ ମଓଉଦ (ଆ.)-ଏର ଭାବୀକେ ଜ୍ୟୋଠି-ମା ବଲେଇ ଡାକତେନ, ଯେନ ତାର ନାମଇ ଛିଲ ଜ୍ୟୋଠି-ମା । ଯାରା ଜାମା’ତେର ବହୁ-ପୁଣ୍ୟ ପାଠ କରେ, ତାରା ଜାନେ ମୋହାମ୍ମଦୀ ବେଗମ ସଂକ୍ରାନ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଯୁଗେ ତିନି ଭୀଷଣ ବିରୋଧୀ ଛିଲେନ । (ଅର୍ଥାତ୍, ଏହି ଜ୍ୟୋଠି-ମା ସାହେବୀ ଭୀଷଣ ବିରୋଧୀ ଛିଲେନ ।) ଯେହେତୁ ତିନି ତାର ବଂଶେ ସବାର ବଡ଼ ଛିଲେନ ଆର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀଓ ତାର ବୋନେର କଣ୍ଯା ସଂକ୍ରାନ୍ତ ଛିଲ, ତାଇ ବଂଶେର ନେତା ହେଁଲୋର ସୁବାଦେ ଏହି ସମ୍ପର୍କେର ପଥେ ବାଦ ସାଧା ନିଜେର ଜନ୍ୟ ତଥନ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ଦାଯିତ୍ବ ମନେ କରତେନ । କେନନା, ତିନି ଏଟିକେ ତାର ବଂଶେର ସମ୍ମାନ ହାନିର କାରଣ ମନେ କରଛିଲେନ । ତାର ଦୃଷ୍ଟିତେ ବିରୋଧିତା କରାଟା ଛିଲ ତାର ଗୁରୁଦ୍ୟାଯିତ୍ବ ।

ମୁସଲେହ ମଓଉଦ (ରା.) ବଲେନ, ନାରୀର ପ୍ରକୃତିତେ ବଡ଼ ମହିଳାର ଜନ୍ୟ ସମ୍ମାନ ଏବଂ ପାରିବାରିକ ମର୍ଯ୍ୟାଦାକେ ସକଳ ଧର୍ମୀୟ ବିଷୟ, ବରଂ ସମସ୍ତ ରାଜନୈତିକ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅବଶ୍ଵାର ତୁଳନାଯ ବେଶ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ମନେ କରା ହୁଏ । ତାର (ଅର୍ଥାତ୍, ଜ୍ୟୋଠି-ମାର) ନିକଟ ତଥନ ହ୍ୟରତ ମସୀହ ମଓଉଦ (ଆ.)-ଏର ମସୀହ ହେଁଲୋର ଦାବି ତତ୍ତ୍ଵ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଛିଲ ନା, ଯତାଟା ଛିଲ ପାରିବାରିକ ସମ୍ମାନ । ଏମନିତେବେ ଯେହେତୁ ଜ୍ୟୋଠିଦେର ଜନ୍ୟ ଛୋଟଦେର ଆନୁଗତ୍ୟ କରା କଠିନ ଆର ମସୀହ ମଓଉଦ (ଆ.) ଜ୍ୟୋଠି-ମା ସାହେବାର ଛୋଟ ଛିଲେନ ଏବଂ ସମ୍ପର୍କିର ଅଂଶଓ ନେନ ନି । [ଅର୍ଥାତ୍, ହ୍ୟରତ ମସୀହ ମଓଉଦ (ଆ.) ସମ୍ପର୍କିର ଅଂଶଓ ନେନ ନି ।] ତାଇ ତାର ପାନାହାରେର ବ୍ୟବସ୍ଥାଓ ତାରଇ ଘର ଥେକେ ହତୋ (ଅର୍ଥାତ୍, ଜ୍ୟୋଠି-ମାର ଘର ଥେକେ ହତୋ ଆସତୋ ।) ଏହି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ଥେକେଓ ତିନି ମନେ କରତେନ ଯେ, ତିନି ମସୀହ ମଓଉଦ (ଆ.)-ଏର ଉପର ଅନୁଭବ କରଛେ । ମହିଳାଦେର ଭିତର ପ୍ରକୃତିଗତଭାବେଇ ଏମନ ଧ୍ୟାନ-ଧାରଣା ନିହିତ ଥାକେ, ତାଇ ତିନି ହ୍ୟରତ ମସୀହ ମଓଉଦ (ଆ.)-କେ ତାର କାହେ ‘ଅନୁଭବ’ ଆରବୀ କବିତାଯ ଲିଖେଛେ,

**ଆନିଜେଯିମାତ୍ରେଣ
ମରକାରେ ପକ୍ଷ ଥେକେ
ଆହମଦୀଦେର ଡିଦର
ଅନେକ ଜୋର-ଫୁଲୁମ
ଏବଂ ଅଶ୍ୟାଚାର ଓ
ନିଦୀଙ୍କଳ ହିଛେ । ଖୋଦା
ଆ'ଲା ଶାଦେରଫେଣ୍ଡ
ନିରାପଦ ରାଖୁନ ଏବଂ
ଦୃଢ଼ତ୍ବ ଦାନ କରନ ।
ମେଘାନକାର
ମରକାରଫେଣ୍ଡ ଆନ୍ଦାହ୍
ଆ'ଲା କାନ୍ଦ୍ରଙ୍ଗଳାନ ଦିନ ।
ଶାରାନ୍ତ ଯେ
ଆହମଦୀଦେର ପକ୍ଷର ମର୍ମ
ବୁଝାଗେ ଦାରେ ଯେ, ଏରା
ଶାନ୍ତିଦ୍ୱାରା ଏବଂ
ଆଇନେର ପ୍ରତି
ଶନ୍ଦ୍ରାଶୀଳ ।**

ପ୍ରତ୍ୟାଶୀ’ ମନେ କରତେନ । [ତିନି (ଆ.) ସମ୍ପର୍କି ନେନ ନି ଆର ସମ୍ପର୍କି ସବ ତାରଇ କାହେ- ଏ ଜନ୍ୟ ତିନି ଏମନ ଚିନ୍ତା କରତେନ ନା, ବରଂ ତିନି ଭାବତେନ, ଆମି ଥାବାର ପାଠାଇ, ଥାବାର ଥାଓୟାଇ ଏବଂ ବ୍ୟାଭାର ବହନ କରି, ତାଇ ତାକେ ତିନି ତାର ଅନୁଭବ ପ୍ରତ୍ୟାଶୀ ଏବଂ ନିଜେକେ ଅନୁଭବକାରୀ ମନେ କରତେନ ।] ହ୍ୟରତ ମସୀହ ମଓଉଦ (ଆ.) ତାର ଏକଟି

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭାଗବତ ପରିଚୟ

ଏଇ ଅର୍ଥ ହଲ, ଏକ ଯୁଗ ଛିଲ, ସଖନ ଆମି ଅନ୍ୟଦେର ପରିତକ୍ଷ ରୂପର ଟୁକରୋ ଥେବେ ଦିନାତିପାତ କରତାମ, କିନ୍ତୁ ଖୋଦା ତା'ଳା ଏଥନ ଆମାକେ ଏମନ ମହିମାଯ ମହିମାନ୍ତି କରେ ଦିଯେଛେ ଯେ, ସତ୍ସ-ସହସ୍ର ମାନୁଷ ଆମାର ଦତ୍ତରଖାନେ ଏଥନ ପେଟପୁରେ ଥାଯ ।

ଏହି ପଞ୍ଜିତେ ଏ ଘଟନାର ଦିକେଓ ଇଞ୍ଜିତ ରଯେଛେ ଯେ, ହ୍ୟରତ ମସୀହ ମଓଉଦ (ଆ.)-ଏର ସମ୍ପତ୍ତି ଭାଗ-ବଣ୍ଟନ କରା ଛିଲ ନା, ବରଂ ଭାଇ-ଏର କାହେଇ ଛିଲ ଆର ତା'ର ଭିତର ତା ତଦାରକିର କୋନ ମନୋବ୍ରତିଓ ଛିଲ ନା । ତା'ର ପିତାଓ ବଲତେନ, ତିନି ସମ୍ପତ୍ତି ଶାମଲାତେ ପାରବେନ ନା । ଏମତାବନ୍ଧ୍ୟ ଶ୍ରଦ୍ଧେୟ ଜ୍ୟୋଠି-ମାର ଈମାନ ଆନା ଅନେକ କଠିନ ବିଷୟ ଛିଲ (କିନ୍ତୁ ପରେ ତିନି ବୟାତାତ କରେଛିଲେନ) । ହ୍ୟରତ ମୁସଲେହ ମଓଉଦ (ରା.) ବଲେନ, ଯୁକ୍ତି-ପ୍ରମାଣ ଏବଂ ଧର୍ମୀୟ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ଥେକେ ନୟ, ବରଂ ପାରିବାରିକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ଥେକେ ଏହି ପଟ୍ଟଭୂମି ବର୍ଣ୍ଣିତ ହେବେ । ଉତ୍ସରେ ଅବନ୍ଧାନ ମାଲିକ ଓ ଚାକରେର ନୟାୟ ଛିଲ । [ଅର୍ଥାତ୍, ଶ୍ରଦ୍ଧେୟ ଜ୍ୟୋଠି-ମା ନିଜେକେ ମାଲିକ ମନେ କରତେନ ଏବଂ ହ୍ୟରତ ମସୀହ ମଓଉଦ (ଆ.)-କେ ନାଉୟବିଲ୍ଲାହ ଚାକର ମନେ କରତେନ ।] ତିନି ତା'ଙ୍କେ ଦରିଦ୍ର ଏକ ମାନୁଷ ମନେ କରତେନ, ଯିନି କୋନ କାଜ କରତେନ ନା ଆର ତାଦେର ଦେୟା ଖାବାର ଥେବେ ଦିନାତିପାତ କରତେନ । ଏମତାବନ୍ଧ୍ୟ ତିନି ତାର ବୋନେର ମେଯେର ସାଥେ ବିଯେ କରତେ ସଫଳ ହେବେ, ଏହି ତାର ଜନ୍ୟ ଛିଲ ଅସହ୍ୟ । ଆବାର ଯେହେତୁ ତିନି ସବଚେଯେ ବଡ଼ ଛିଲେନ, ତାହିଁ ତାର ବିରୋଧିତା ଛିଲ ବିଶେଷ ମାତ୍ରାର । ସେଇ ଯୁଗେ ହ୍ୟରତ ମସୀହ ମଓଉଦ (ଆ.)-ଏର ଭୟାବହ ବିରୋଧିତା ଛିଲ । ଆତ୍ମୀୟ-ସ୍ଵଜନ ତା'ର ସାଥେ ମେଲାମେଶା ବନ୍ଦ କରେ ଦିଯେଛିଲ ଆର ତିନିଓ ତାଦେର ସାଥେ ମେଲାମେଶା ରାଖତେନ ନା । ବରଂ ବଂଶେର ସଦସ୍ୟଦେର ବିରୋଧିତାର ଚିତ୍ର ଏମନ ଛିଲ ଯେ, ଆମାର ଶ୍ରଦ୍ଧେୟ ମା, ହ୍ୟରତ ଆମ୍ବାଜାନ (ରା.) ବଲତେନ, ହ୍ୟରତ ସାହେବେର ନାନାର ବଂଶେ ଏକ ପ୍ରବୀଣ ମହିଳା ଛିଲେନ । ତିନି ବଲତେନ, ଆମାକେ କେଉଁ ଚେରାଗ ବିବିର ଛେଲେକେ ଦେଖତେଓ ଦେଯ ନା । ହ୍ୟରତ ମସୀହ ମଓଉଦ (ଆ.)-କେ ଚୋର ଏବଂ ଡାକାତଦେର ମତ ପୃଥକ ରାଖା ହତ । କେନନା, ମନେ କରା ହତେ, ତିନି ବଂଶେର ଜନ୍ୟ କଲକ୍ଷ ବିଶେଷ ।

ଏମତାବନ୍ଧ୍ୟ ଜ୍ୟୋଠି-ମାର ଆହମଦୀୟାତ ଗ୍ରହଣେ ଧାରଣା କରାଟା ଛିଲ, ବାହ୍ୟତ ଏକ ଅସ୍ତ୍ରବ ବିଷୟ । ମାନୁଷେର ହଦୟ ପରିବର୍ତ୍ତି ହତେ ପାରେ, କିନ୍ତୁ ଦେଖାର ବିଷୟ ହଲ, ପରିଷ୍ଠିତି କେମନ ଛିଲ? ଏମନ ପରିଷ୍ଠିତିତେ ତା'ର ପ୍ରତି ଇଲହାମ ହୟ, ‘ଜ୍ୟୋଠି-ମା ଏସେଛେନ’ । ଶ୍ରଦ୍ଧେୟ ଜ୍ୟୋଠି-ମା ହ୍ୟରତ ମସୀହ ମଓଉଦ (ଆ.)-ଏର ଭାବୀ ଛିଲେନ । ତାହିଁ ଏହି ଶବ୍ଦଗୁଲେର ଏ ଅର୍ଥ ଛିଲ ଯେ, ତିନି ବୟାତାତ କରବେନ ତଥନ, ସଖନ ବୟାତାତକାରୀର ସାଥେ ତାର ସମ୍ପର୍କ ହବେ ଜ୍ୟୋଠି-ମାର । ହ୍ୟରତ ମସୀହ ମଓଉଦ (ଆ.)-ଏର ହାତେ ଯଦି ବୟାତାତ କରାର ଥାକତ, ତାହଲେ ଇଲହାମେର ଶବ୍ଦ ହତେ ‘ଭାବୀ ଏସେଛେନ’ । ଯେହେତୁ ତିନି ହ୍ୟରତ ମସୀହ ମଓଉଦ (ଆ.)-ଏର ଭାବୀ ଛିଲେନ, ତାହିଁ ‘ଭାବୀ ଏସେଛେନ’-ଏ ଇଲହାମଇ ହେଯା ଉଚିତ ଛିଲ । ଆର ଯଦି ହ୍ୟରତ ଖଲୀଫାତୁଲ ମସୀହ ଆଉୟାଲ (ରା.)-ଏର ହାତେ ବୟାତାତ କରାର ଥାକତ, ତାହଲେ ଇଲହାମ ହତେ ମସୀହ ମଓଉଦେର ‘ବଂଶେର ଏକ ମହିଳା ଏସେଛେନ’ । କିନ୍ତୁ ‘ଜ୍ୟୋଠି-ମା’ ଶବ୍ଦଟି ବଲଛେ, ହ୍ୟରତ ମସୀହ ମଓଉଦ (ଆ.)-ଏର ପୁତ୍ର ସଖନ ତା'ର ଖଲୀଫା ହବେନ, ତଥନ ତାର ହ୍ୟରତ ମସୀହ ମଓଉଦ (ଆ.)-କେ ନାଉବିଲ୍ଲାହ ଚାକର ମନେ କରତେନ ଏବଂ ହ୍ୟରତ ମସୀହ ମଓଉଦ (ଆ.)-କେ ପୈତ୍ରିକ କବରହାନେର ପରିବର୍ତ୍ତ ଅନ୍ୟତା ଦାଫନ କରାର ବିଷୟେ ପ୍ରଥମେ ତିନି ବିରୋଧୀ ଛିଲେନ । ଆର ତଥନ ତିନି ସଂବାଦ ପାଠାନ, ତା'ଙ୍କେ ଯେନ ପୈତ୍ରିକ କବରହାନେର ପରିବର୍ତ୍ତ ଅନ୍ୟ କୋନ ସ୍ଥାନେ ଦାଫନ କରା ନା ହୟ ।

କେନନା, ଏହି ଏକ ଧରଣେ ଅସମାନ । ଆର ଏରପରା ବେଶ କରେକ ବହୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତିନି ଏ ସମ୍ପର୍କେ ଆପନ୍ତି କରେ ବେଡ଼ାତେନ । କିନ୍ତୁ ତାର ନିଜେର ଅବନ୍ଧା ଦେଖୁନ! ପରେ ତିନି ନିଜେଇ ଓସୀୟତ କରେନ ଏବଂ ବେହେଶ୍ତି ମାକବେରାଯ ଦାଫନ ହୋନ । ଏକଜନ ବିବେକବାନ ମାନୁଷେର ଜନ୍ୟ ଏହି ଅନେକ ବଡ଼ ଏକଟି ନିଦର୍ଶନ । ଆପାତ ଦୃଷ୍ଟିତେ ଏହି ତୁଳ୍ଚ ଏକଟି ବିଷୟ, ଯା ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିର ସାଥେ ସଂଶ୍ଲିଷ୍ଟ । କିନ୍ତୁ ଏତେ ଇଲହାମେର ସତ୍ୟତା ପ୍ରମାଣିତ ହେଯାର ମତ ବେଶ କିଛି ଦିକ ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ଆହେ ।” (ଖୁବାତେ ମାହୟୁଦ, ୧୧ତମ ଖ୍ୟ, ୨୫୧-୨୫୩) ବିରୋଧିତା ସତ୍ୟତା ମସୀହ ମଓଉଦ (ଆ.)-ଏର ସମ୍ପର୍କେ ତାରଏହି ଦୃଷ୍ଟିଭଙ୍ଗିତି ଛିଲ ଯେ, ତାକେ ପୈତ୍ରିକ କବର ସ୍ଥାନେ ଦାଫନ କରା ଉଚିତ । ଅର୍ଥଚ ପରେ ତିନି ନିଜେଇ ଓସୀୟତ କରେନ ଆର ବେହେଶ୍ତି ମାକବେରାତେ କବରନ୍ତ ହୋନ ।

ଏରପର ହ୍ୟରତ ମସୀହ ମଓଉଦ (ଆ.)-ଏର ଦିଲ୍ଲି ସଫରେର ଘଟନା ବର୍ଣ୍ଣନା କରତେ ଗିଯେ ହ୍ୟରତ ମୁସଲେହ ମଓଉଦ (ରା.) ବଲେନ, “ମାନୁଷ ସଖନ ଆଲ୍ଲାହର ଉପର ନିର୍ଭର କରେ, ଐଶ୍ଵର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ସମ୍ପର୍କେ କଥନୋହି ସେ ଏ ଚିନ୍ତା କରେ ନା ଯେ, ଏତ ଦିନ ଜୀବିତ ଥାକବେ, ତବେ ବୃଦ୍ଧା ସମ୍ପର୍କେ କିଭାବେ ବଲା ଯେତେ

অপবাদ আরোপ কৰা
হয়, আহমদীয়া
মরকারের বিরুদ্ধে
ষড়যন্ত্ৰ কৱচে বা এৱা
নৈরাজ্য সৃষ্টি কৱত্বে
চাহ অথচ মারা
পৃথিবীতে কোন স্থানে
কোন আহমদী কৃত্তো
দেশীয় আইনের
বিরুদ্ধে এবং
মরকারের বিরুদ্ধে যুদ্ধ
কৱে না। বৱৎ আমৰা
স্বে-স্বীকৃতি এবং
ভালোবামার প্রচার ও
প্রমার কৰি। ইঁয়া, এৱ
জন্য যদি শ্যাগ স্বীকার
কৱত্বে হয়, তবে শ্বাস
কৱব, ইন্শাআল্লাহ্।

পাবে না। (নিশ্চিতভাবে আল্লাহৰ উপর
ভৱসা ছিল যে, আল্লাহ্ তাঁলা এৱ উত্তম
ফলাফল প্ৰকাশ কৱবেন।) তিনি বলেন,
হ্যৱত মসীহ্ মওউদ (আ.) যখন দিল্লি
এসেছিলেন, তখন আমি ছোট ছিলাম।
[তিনি (রা.) দিল্লিৰ জামা'তকে সম্মোধন
কৱে বক্তৃতাকালে একথাণ্ডো বলছিলেন]
হ্যৱত মসীহ্ মওউদ (আ.) এখানকাৰ
ওলী-আওলিয়াদেৱ মাজারে যান এবং
দীৰ্ঘক্ষণ ধৰে দোয়া কৱেন আৱ বলেন,
আমাৰ এ দোয়া কৱাৰ কাৰণ হল, এসব

বুঝুৰ্গেৱ আত্মা যেন উদ্বেলিত হয়। আৱ এ
যুগে আল্লাহ্ তাঁলা তাৰে হেদয়াতেৱ
জন্য যে নূৰ বা জ্যোতি প্ৰেৱণ কৱেছেন,
সেই নূৰ সনাক্ত কৱাৰ ক্ষেত্ৰে তাৰে
বংশধৰ বৰ্ষিত থেকে যাবে, এমন যেন না
হয়। তিনি বলেন, নিঃসন্দেহে এমন
একদিন অবশ্যই আসবে, যখন আল্লাহ্
তাঁলা এদেৱ হৃদয়কে খুলে দিবেন আৱ
তাৰা সত্য গ্ৰহণ কৱবে। তিনি (রা.)
বলেন, তখন যদিও আমি ছোট ছিলাম,
কিন্তু হ্যৱত মসীহ্ মওউদ (আ.)-এৱ এই
কথাৰ প্ৰভাৱ এখনো আমাৰ হৃদয়ে
বিদ্যমান। অতএব, এখানকাৰ জামা'ত
যদি নিজেদেৱ চেষ্টা-প্ৰচেষ্টাকে কোন ভাল
ফলাফল দেখতে চায়, তাহলে আল্লাহ্
তাঁলাৰ উপৰ নিৰ্ভৱ কৱা উচিত। যে
বিষয়কে আল্লাহ্ তাঁলা প্ৰতিষ্ঠিত কৱতে
চান, তা হবেই হবে আৱ এমন একদিন
অবশ্যই আসবে।” দিল্লি জামা'তেৱ
সমৰ্থনাৰ উত্তৱে তিনি এই কথাণ্ডো
বলেছিলেন। (জামা'তে আহমদীয়া
দিল্লিকে এড্ৰেস কা জাওয়াব, আনোয়াৰুল
উলুম, ১২তম খঙ, পৃ. ৮৩-৮৪)

অতএব, আজও দিল্লি জামা'তেৱ জন্য
আৱশ্যক হবে, প্ৰজা ও বুদ্ধিমত্তাৰ সাথে
হ্যৱত মসীহ্ মওউদ (আ.)-এৱ বাণী
প্ৰচাৱ কৱা। মাশাআল্লাহ্! প্ৰদৰ্শনী
ইত্যাদিৰ মাধ্যমে সেখানে তৰলীগে
অনেক গতি সংঘাৱিত হয়েছে। কিন্তু
মুসলমানদেৱ পক্ষ থেকে বিৱেধিতাও
ৱয়েছে। তাই তাৰে মাঝেও এই বাণী
প্ৰচাৱেৱ অনেক বেশি প্ৰয়োজনীয়তা
ৱয়েছে। এ ক্ষেত্ৰে সবচেয়ে গুৰুত্বপূৰ্ণ
বিষয় হল, দোয়া। এদিকে গভীৱ দৃষ্টি
নিবন্ধ কৱাৰ প্ৰয়োজন রয়েছে।

একই ধাৰাবাহিকতায় হ্যৱত মুসলেহ্
মওউদ (আ.) হ্যৱত মসীহ্ মওউদ (আ.)-এৱ
একটি স্বপ্নেৱ উল্লেখ কৱে
আৱো বলেন, একটি দীৰ্ঘ নালা খনন কৱা
আছে এবং তাতে বেশ কিছু ভেড়া
শোয়ানো হয়েছে, প্ৰতিটি ভেড়াৰ সামনে
একজন কৱে কসাই ছুৱি হাতে নিয়ে
জবাহ-এৱ জন্য প্ৰস্তুত আৱ তাৰে দৃষ্টি
আকাশেৱ দিকে, যেন তাৰা কোন
নিৰ্দেশেৱ অপেক্ষায় রয়েছে। হ্যৱত
মসীহ্ মওউদ (আ.) বলছেন, তখন আমি

সেখানে পায়চাৱি কৱছিলাম, তাৰে কাছে
গিয়ে আমি বলি

قُلْ مَا يَعْبُوا بِكُمْ رَبِّ لَوْلَادُعَوْكُمْ

(সূৰা আল ফুরকান, ৭৮) (অথাৎ, তুমি
বল, তোমৰা দোয়া না কৱলে আমাৰ
প্ৰভু-প্ৰতিপালক তোমাদেৱ মোটেও গ্ৰাহ্য
কৱবেন না।) আৱ তখনই তাৰা ছুৱি
চালিয়েছিল তাৰা বলে, তোমৰা মল
ভক্ষণকাৰী ভেড়া ছাড়া আৱ কিছুই তো
নও। হ্যৱত মুসলেহ্ মওউদ (আ.)
বলেন, সেই দিনগুলোতে সন্দৰ হাজাৰ
মানুষ কলেৱায় প্ৰাণ হাৱায়। অতএব,
কেউ যদি কৰ্ণপাত না কৱে, তবে আল্লাহ্
তাঁলা তাৰ তোয়াক্ষা কৱেন না আৱ তাৰ
কাজ ব্যত হতে পাৱে না, তা হবেই
হবে, এতে কোন সন্দেহ নেই।” তিনি
বলেন, হ্যৱত সোসা (আ.)-এৱ তিনশত
বছৰ পৰ খ্ৰিষ্টধৰ্ম উন্নতি কৱে, কিন্তু
আমাদেৱ অবস্থা দৃষ্টে মনে হয়, সোসা
নবীৰ যুগেৱ অনেক পূৰ্বেই আহমদীয়াত
বিজয় লাভ কৱবে, ইনশাআল্লাহ্।
(জামা'তে আহমদীয়া দিল্লিকে এড্ৰেস কা
জাওয়াব, আনোয়াৰুল উলুম, ১২তম খঙ,
পৃ. ৮৪)

পাকিস্তানী মৌলবী, কোন ধৰ্মীয় নেতা বা
জাগতিক কোন শক্তিই হোক না কেন,
খোদাৰ দৃষ্টিতে এদেৱ কোনই মূল্য নেই।
এৱা তো ভেড়াৰ পালেৱ মত জন-মানব
বিশেষ। এৱা কখনোই আহমদীয়াতেৱ
উন্নতিৰ পথে অন্তৱায় হতে পাৱবে না।
কাজেই, আহমদীয়াতেৱ প্ৰচাৱ এবং
প্ৰসাৱেৱ জন্য কেবল আমাদেৱ
মুবাল্লেগদেৱ উপৰ নিৰ্ভৱ কৱে বসে থাকলে
চলবে না। নিজে যদি এ উন্নতিৰ ভাগীদাৰ
হতে চান, বৱৎ অবশ্যই হওয়া উচিত, তবে
দোয়াৰ প্ৰতি আমাদেৱ মনোযোগী হতে
হবে, আধ্যাত্মিকতায় উন্নতি সাধন কৱতে
হবে এবং আল্লাহৰ সাথে সম্পৰ্ক দৃঢ় কৱতে
হবে। এ বিষয়গুলোই আহমদীয়াতেৱ
বিৱেধিতাকেও নিৰ্মূল কৱাৰ কাৰণ হবে
আৱ আহমদীয়াতেৱ উন্নতিৰ ক্ষেত্ৰেও
আমাদেৱ অংশীদাৰ বানাবে, ইনশাআল্লাহ্।
আল্লাহ্ তাঁলা আমাদেৱকে এই তৌফিক
দান কৱণ।

ନାମାଯେର ପର ଏକଟି ଗାୟେବାନା ଜାନାୟା ପଡ଼ାବ । ଏଟି ଜନାବ ସୁଫନୀ ଜାଫର ଆହମଦ ସାହେବେର ଜାନାୟା, ଇନ୍ଦୋନେଶ୍ଯାର ମୁବାଲ୍ଲେଗ । ଗତ ୮ ନଭେମ୍ବର ତିନି ହଦ୍ୟତ୍ରେର କ୍ରିୟା ବନ୍ଧ ହେଁ ଇନ୍ଡୋନେଶ୍ଯାର କାଲିମାନଟାନେ ତାର ପ୍ରଥମ ପୋଷ୍ଟିଂ ହୈ । ଏରପର ତିନି ପଞ୍ଚମ ଜାଭାଯ ଆଧୁଳିକ ମୁବାଲ୍ଲେଗ ଓ ଆମୀର ହିସେବେ ଜାମା'ତେର ସେବା କରାର ତୌଫିକ ପାନ । ପରେ ପୂର୍ବ ଜାଭା ଏବଂ ପାପଓଯାତେ ଜାମା'ତେର ସେବା କରାର ସୌଭାଗ୍ୟ ଲାଭ କରେନ ।

ମୋଉଦ (ରା.)-ଏର ପବିତ୍ର ହାତେ ବୟାତାତ କରେ ଜାମା'ତ୍ବୁଙ୍କ ହନ । ତିନି ଆରୋ ଦୁଇଜନ ଯୁବକେର ସାଥେ ସମ୍ମିଳିତଭାବେ ସୁମାତ୍ରା ଏବଂ ଜାଭାଯ ତବଲିଗୀ କେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରେନ । ଏଭାବେ ସୁଫନୀ ସାହେବେର ପିତା ଇନ୍ଦୋନେଶ୍ଯାର ପ୍ରଥମ ଯୁଗେର ମୁବାଲ୍ଲେଗଦେର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଛିଲେନ । ଜେଣି ଦାଲାନ ସାହେବେର ତିନ ସନ୍ତାନ ଛିଲ । ସୁଫନୀ ଜାଫର ଆହମଦ ସାହେବ ଓ ଜାମା'ତ ପର ଜ୍ଞାନାର୍ଜନେର ଜନ୍ୟ ଜାମେୟା ଆହମଦୀୟା ରାବଓୟାତେ ପାଠାନ । ସୁଫନୀ ଜାଫର ଆହମଦ ସାହେବ ୧୭ ଜୁଲାଇ ୧୯୬୩ ସନେ ରାବଓୟାଯ ଆସେନ ଏବଂ ପ୍ରାୟ ୧୧ ବଚର ରାବଓୟାତେ

ଅବସ୍ଥାନ କରେ ଜାମେୟା ଆହମଦୀୟାତେ ଲେଖାପଡ଼ା କରେନ । ୧୯୭୪ ସନେ ଲେଖାପଡ଼ା ଶେଷ କରେ ଇନ୍ଦୋନେଶ୍ଯା ଫିରେ ଯାନ । ଆର ଇନ୍ଦୋନେଶ୍ଯାର କାଲିମାନଟାନେ ତାର ପ୍ରଥମ ପୋଷ୍ଟିଂ ହୈ । ଏରପର ତିନି ପଞ୍ଚମ ଜାଭାଯ ଆଧୁଳିକ ମୁବାଲ୍ଲେଗ ଓ ଆମୀର ହିସେବେ ଜାମା'ତେର ସେବା କରାର ତୌଫିକ ପାନ । ପରେ ପୂର୍ବ ଜାଭା ଏବଂ ପାପଓଯାତେ ଜାମା'ତେର ସେବା କରାର ସୌଭାଗ୍ୟ ଲାଭ କରେନ ।

୧୯୮୫ ଥେକେ ୮୭ ସାଲ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜାମିତେ, ୧୯୮୭ ଥେକେ ୯୧ ସାଲ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ତର ସୁମାତ୍ରାଯ ଆଧୁଳିକ ମୁବାଲ୍ଲେଗ ହିସେବେ ଦାୟିତ୍ବ ପାଲନ କରେନ । ୧୯୯୧ ଥେକେ ୯୭ ସାଲ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜାମେୟା ଆହମଦୀୟା ଇନ୍ଦୋନେଶ୍ଯାତେ ଫିକାହର ଶିକ୍ଷକ ହିସେବେ ଫିକାହ ପଡ଼ାନୋର ସୌଭାଗ୍ୟ ଲାଭ କରେନ । ଏ ସମୟ ତରବିଯତ ନାମ ମୋବାଇନ ବିଭାଗେର ଦାୟିତ୍ବ ଓ ତାର ଉପର ନ୍ୟନ୍ତ ହୈ । ୧୯୯୭ ଥେକେ ୨୦୦୧ ସାଲ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲାମ୍ପୁଙ୍-ୟ ଆଧୁଳିକ ମୁବାଲ୍ଲେଗ ନିୟୁକ୍ତ ହନ । ତାର ମାଧ୍ୟମେ ଇନ୍ଦୋନେଶ୍ଯାର ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନେ ବେଶ କିଛୁ ଜାମା'ତ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୈ । କରେକଟି

ମୁସଜିଦ ଏବଂ ମିଶନ ହାଉସେର ନିର୍ମାଣେର କାଜ ଓ ତିନି କରେନ । ଇନ୍ଦୋନେଶ୍ଯାନ ଭାସ୍ୟ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଚାରଟି ପୁଣ୍ଡିକା ଲେଖାର ସୌଭାଗ୍ୟ ତିନି ଲାଭ କରେଛେ । ଯାକାତେର ଦର୍ଶନ, ଆଲ୍ଲାହର ପଥେ ତ୍ୟାଗ ସ୍ଵିକାର, ଜାନାୟା ଏବଂ ଇସଲାମେ ଜିହାଦେର ଅର୍ଥ । ଏହି ଚାରଟି ପୁଣ୍ଡିକା ତିନି ଲିଖେଛେ । ୨୦୦୧ ସନେ ତିନି ଅବସର ଗ୍ରହଣ କରେନ । କିଛୁ ଦିନ ଥେକେ ତିନି ବିଭିନ୍ନ ରୋଗେ ଭୁଗଛିଲେନ । ଖିଲାଫତେର ସାଥେ ସୁଗଭୀର ବିଶ୍ଵତ୍ତା ଏବଂ ଆନୁଗତ୍ୟେର ସମ୍ପକ୍ଷ ଛିଲ । ଜାମା'ତେର ପ୍ରତି ଅତ୍ୟନ୍ତ ନିବେଦିତ ପ୍ରାଣ ଏକ ସେବକ ଛିଲେନ । ପରିବାର-ପରିଜନେ ଶ୍ରୀ ଛାଡ଼ାଓ ଏକ କନ୍ୟା ଏବଂ ଦୁଇ ପୁତ୍ର ତିନି ରେଖେ ଗେହେନ । ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲା ତାଦେର ସବାଇକେ ଆହମଦୀୟାତେର ଓପର ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ରାଖୁନ । ପିତାର ମତ ପୁଣ୍ୟେ ଅଗ୍ରଗମୀ, ବିଶ୍ଵତ୍ତା ରକ୍ଷକାରୀ ଏବଂ ଆମଲେର ଦିକ ଥେକେଓ ଉନ୍ନତ ଆହମଦୀତେ ପରିଣତ କରନ ।

(ଆଲ ଫ୍ଯଲ ଇନ୍ଟାନ୍ୟାଶନାଲ, ୩୦ ଡିସେମ୍ବର
୨୦୧୬)

କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ବାଂଗା ଡେକ୍ସେର ତତ୍ତ୍ଵାବଧାନେ ଅନୁଦିତ)

ଆମାଦେର ଧର୍ମ ବିଶ୍ଵାସ

ନିଖିଲ ବିଶ୍ଵ ଆହମଦୀୟା ମୁସଲିମ ଜାମା'ତେର ପବିତ୍ର ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା
ହ୍ୟରତ ମିର୍ଯ୍ୟା ଗୋଲାମ ଆହମଦ କାଦିଯାନୀ (ଆ.) ବଲେନ,

“ଆମରା ମୁସଲମାନ । ଏକ-ଅଦ୍ଵିତୀୟ ଖୋଦା ତା'ଲାର ପ୍ରତି ଝମାନ ରାଖି ଏବଂ ଲା ଇଲାହା ଇଲାଲାହୁ ମୁହମ୍ମାଦୁର ରସ୍ତୁଲୁଲାହୁ କଲେମାଯ ଆମରା ବିଶ୍ଵାସୀ । ଆମରା କୁରାନକେ ଖୋଦାର କିତାବ ଏବଂ ତାର ରସ୍ତୁଲ ଖାତାମୁଲ ଆସିଯା ହ୍ୟରତ ମୁହମ୍ମଦ (ସା.)-କେ ମାନି । ଆମରା ଫିରିଶ୍ତା, କିଯାମତ ଅର୍ଥାତ୍ ପୁନରୁଥାନ ଦିବସ, ଜାନ୍ମାତ ଓ ଜାହାନାମେ ବିଶ୍ଵାସୀ । ଆମରା ନାମାୟ ପଡ଼ି ଓ ରୋଧା ରାଖି ଏବଂ କିବଲାମୁଖୀ ହେଇ । ଯା କିଛୁ ଆଲ୍ଲାହ ଓ ରସ୍ତୁଲ (ସା.) ‘ହାରାମ’ ତଥା ନିଷିଦ୍ଧ ଆଖ୍ୟା ଦିଯେଛେ, ସେଗୁଲୋକେ ହାରାମ ଜ୍ଞାନ କରି ଏବଂ ଯା କିଛୁ ‘ହାଲାଲ’ ତଥା ବୈଧ କରେଛେ ସେଗୁଲୋକେ ହାଲାଲ ଆଖ୍ୟା ଦେଇ । ଆମରା ଶରୀଯତେ କୋନ କିଛୁ ସଂଯୋଜନ୍ୟ କରି ନା, ବିଯୋଜନ୍ୟ କରି ନା ଏବଂ ଏକ ବିନ୍ଦୁ ପରିମାଣ୍ୟ କମ-ବେଶୀ କରି ନା । ଯା କିଛୁ ରସ୍ତୁଲୁଲାହୁ (ସା.)-ଏର ମାଧ୍ୟମେ ଆମରା ପେଯେଛି- ଆମରା ଏର ହିକମତ ବୁଝି ବା ନା ବୁଝି, କିଂବା ଏର ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ତତ୍ତ୍ଵ ନାଇ-ବା ଉନ୍ଦାର କରତେ ପାରି- ଆମରା ତା ଗ୍ରହଣ କରି । ଆମରା ଆଲ୍ଲାହର ଫ୍ୟଲେ ବିଶ୍ଵାସୀ, ଏକତ୍ରବାଦୀ ମୁସଲମାନ ।” (‘ନୂରଳ ହକ୍’, ଖଣ୍ଡ ୧, ପୃ. ୫)

জুমুআর খুতবা

মহানবী হ্যরত মুহাম্মদ (সা.) বিশ্ববাসীর জন্য রাহমাতুল্লিল আলামীন

লন্ডনের মর্টেনস্ট বাইতুল ফুতুহ মসজিদে সৈয়দনা আমীরুল মু'মিনীন হ্যরত মির্যা মসরুর আহমদ খলীফাতুল
মসীহ আল খামেস (আই.) প্রদত্ত ১৬ ডিসেম্বর, ২০১৬ জুমুআর খুতবা

أَشْهَدُ أَن لِّإِلَهٍ إِلَّا إِلَهٌ وَحْدَةٌ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَنِ الرَّجِيمِ،
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ مِلِكِ الدِّينِ يَوْمَ الدِّينِ مَلِكُ
إِلَيْكَ نَعْبُدُ وَإِلَيْكَ نَسْتَعِنُ
إِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ ۚ غَيْرُ الْمَغْصُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ۚ

তাশাহুদ, তাউয, তাসমিয়া এবং সূরা ফাতিহা পাঠের পর ছয় আনোয়ার (আই.) বলেন, আজকাল, আমরা ইসলামী মাস রবিউল আউয়াল অতিবাহিত করছি। যদিও সমগ্র ইসলামী বিশ্বেই এ মাসের গুরুত্ব রয়েছে, কিন্তু পাক-ভারতে এর বিশেষ গুরুত্বের কারণ হল, এতদখলে এ মাসটি মহা সমারোহে উদ্যাপন করা হয়। কেননা, এ মাসের ১২ তারিখে মহানবী হ্যরত মুহাম্মদ (সা.)-এর শুভ জন্ম হয়েছে, একটি

গবেষণা থেকে এটি বলা হয়। কিন্তু হ্যরত সাহেবযাদা মির্যা বশীর আহমদ সাহেব (রা.) ‘সীরাতে খাতামান্নাবীঙ্গন’ পুস্তকে এটিও লিখেছেন যে, মিশরীয় একজন পণ্ডিতের গবেষণা অনুসারে ০৯ রবিউল আউয়াল রসূলে করীম (সা.)-এর জন্ম গ্রহণ করেছেন। [সীরাতে খাতামান্নাবীঙ্গন, প্রণোত্তা হ্যরত সাহেবযাদা মির্যা বশীর আহমদ এম. এ. (রা.), পৃ. ৯৩] যাহোক ‘রবিউল আউয়াল’ সেই মাস যে

মাসে আমাদের মনিব এবং মহামান্য নেতা হ্যরত মুহাম্মদ (সা.)-এর শুভ জন্ম হয়েছে। কিন্তু মুসলমানদের অবস্থা দেখে আক্ষেপ হয় কেননা, তারা এ দিনটি মানবজাতির জন্য আশীর্বাদ এবং সমগ্র বিশ্বের জন্য অনুগ্রহকারী রসূল (সা.)-এর জন্মদিবস উপলক্ষে উদ্যাপন করলেও তারা নিজেরাই ‘কুলুবহুম শান্তা’ (সূরা আল-হাশর: ১৫) অর্থাৎ, তাদের হৃদয় বহুধা বিভক্ত- উত্তির সত্যায়নস্থলে পরিণত হয়ে আছে। আল্লাহ্

‘ବିରିଡ଼ିଲ ଆର୍ଟଫାଲ’
ମେଇ ମାମ ଯେ ମାମେ
ଆମଦେର ମନିବ ଏବଂ
ମହାମାନ୍ୟ ନେତା ହୟରଙ୍ଗ
ମୁହମ୍ମଦ (ମା.)—ଏର
ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଜନ୍ୟ ହୈଯେଛେ। କିନ୍ତୁ
ମୁମଲମାନଦେର ଅବଶ୍ଥା
ଦେଖେ ଆକ୍ରେପ ହୟ
ଫେନା, ଶାରା ଏ ଦିନିଟି
ମାନବଜୀବିତର ଜନ୍ୟ
ଆଶୀର୍ବାଦ ଏବଂ ମମଗ୍ର
ବିଶ୍ୱେର ଜନ୍ୟ
ଅନୁଗ୍ରହକାରୀ ରମ୍ଭଳ
(ମା.)—ଏର ଜନ୍ୟଦିବିମ୍ବ
ଉଦ୍‌ଦିକ୍ଷେ ଉଦ୍ୟାପନ
ଫରନେଷ୍ଟ ଶାରା
ନିଜେରାଇଁ ‘କୁଳୁବୁଦ୍ଧମ୍
**ଶାନ୍ତା’ (ମୂରା ଆଲ୍-
ହାଶର: ୧୫) ଅର୍ଥାଂ,**
ଆମଦେର ହଦୟ ବଞ୍ଚିବା
ବିଜ୍ଞକ୍ତ— ଡିକ୍ଟିର
ମତ୍ୟାନମ୍ବନ୍ଦେ ପରିଣତ
ହୈଯେ ଆଚେ।

ପ୍ରତିଦିନ ସଂବାଦ ଆସେ ଯେ, ଶତ ଶତ ମୁସଲମାନ ମୁସଲମାନଦେରଇ ହାତେ ନିହତ ହଛେ । ଆର ଏହି ବିଷୟଟି ଏମନ, ଯା ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲା ଏବଂ ତା'ର ରସ୍ତୁ (ସା.)-ଏର ଦୃଷ୍ଟିତେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅପରହନ୍ତିନୀୟ । ତାରା ଯଦି ନିଜେଦେର ମାବୋ ଅନ୍ୟାଯ-ଅତ୍ୟାଚାର କରେ ବେଢାଯ, ତାହଲେ କରନ୍ତକ । କିନ୍ତୁ ଦୁଃଖେର ବିଷୟ ହଲ, ଏସବଇ ହଛେ ଆଲ୍ଲାହ୍ ଏବଂ ତା'ର ରସ୍ତୁ (ସା.)-ଏର ନାମେ । ମୁସଲମାନ ମୁସଲମାନକେ ହତ୍ୟା କରଛେ ଆଲ୍ଲାହ୍ ଏବଂ ରସ୍ତୁର ନାମେ । ସେଇ ଖୋଦା, ଯିନି ବିଶ୍ୱ ପ୍ରତିପାଳକ, ଯିନି ରହମାନ, ରହିମ ଆର ସେଇ ରସ୍ତୁ (ସା.), ଯିନି ‘ରହମାତୁଲ୍ଲିଲ ଆଲାମିନ’, ତା'ଦେର ନାମେ ଅନ୍ୟାଯ, ଅବିଚାର ଆର ବର୍ବରତାର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସ୍ଥାପନ କରେ ଅସହାୟ ନାରୀ, ଶିଶୁ ଏବଂ ନିଳ୍ପାପ ମାନୁଷକେ ବାନ୍ଧୁଚ୍ୟତ କରା ହଛେ, ବଞ୍ଚିବାନ ଅବଶ୍ୟା ଏବଂ ଅନାହାରେ ତାଦେରକେ ଜୀବନଯାପନେ ବାଧ୍ୟ କରା ହଛେ, ନିର୍ବିଚାରେ ହତ୍ୟା କରା ହଛେ । ଏକ କଥାଯ, ଧୃଷ୍ଟତାର ସାଥେ ନିର୍ଜତାର ବେଶାତି କରେ ଆଲ୍ଲାହ୍ ଏବଂ ତା'ର ରସ୍ତୁ (ସା.)-ଏର ନାମେ ଏ ସବ ଚାପାନୋ ହଛେ ।

ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲା ବଲେଛେ, ଇଚ୍ଛାକୃତଭାବେ ଏକଜନ ମୁସଲମାନକେ ହତ୍ୟା କରା ତୋମାଦେରକେ ଜାହାନାମେ ନିଯେ ଯାବେ । ନିରପରାଧ କୋନ ମାନୁଷକେ ହତ୍ୟା କରଲେ ଜାହାନାମେର ଅଗ୍ନି ଏଡ଼ାତେ ପାରବେ ନା । କିନ୍ତୁ ଧର୍ମର ଠିକାଦାର ଓ ସ୍ଵାର୍ଥପର ଏହି ନେତାରା ଅତି ସରଳ ଏବଂ ସ୍ଵଲ୍ପଜାନୀ ମୁସଲମାନଦେରକେ ଜାହାତେର ଲୋଭ ଦେଖିଯେ ଏମନ ହୀନ କାଜେ ଉତ୍ସୁଦ୍ଧ କରଛେ । ଇସଲାମକେ ଏରା ଏତଟାଇ ଦୂର୍ନାମ କରଛେ ଯେ, ଆଜ ଅ-ମୁସଲିମ ବିଶ୍ୱେ ଇସଲାମେର ନାମ ଶୁଣିଲେଇ ପ୍ରଥମେ ତାଦେର ମାଥାଯ ଯେ ଚିତ୍ର ଆସେ, ତାହିଁ ନିପୀଡ଼ନ, ନିର୍ଯ୍ୟାନ ଏବଂ ବର୍ବରତା । ଅବଶ୍ୟ ଏକଟି କ୍ଷେତ୍ରେ ଏସର ନାମଧାରୀ ମୁସଲମାନ ନେତାରା ସମ୍ବେତ ହେଁ ପରମ୍ପରରେ ସାଥେ ସହ୍ୟୋଗିତାର ଆଲୋଚନା ଓ ନୟାହାର କରେ ଥାକେ ଆର ତା ହଲ, ସେଇ ବିଷୟ, ଯାର ବିରଙ୍ଗଦେ ଖୋଦା ଏବଂ ତା'ର ରସ୍ତୁ (ସା.) ସୁମ୍ପଟ ଆଦେଶ ଜାରି କରେ ରେଖେଛେ ।

ଆଲ୍ଲାହ୍ର ରସ୍ତୁ (ସା.) ବଲେଛେ, ମୁସଲମାନଦେର ଅବଶ୍ୟ ଯଥନ ଏମନ ହବେ, ମୁସଲମାନଦେର ହଦୟ ଯଥନ ଏଭାବେ ବଞ୍ଚିବା ବିଭକ୍ତ ହବେ, ‘କୁଳୁବୁଦ୍ଧମ୍ ଶାନ୍ତା’ (ସୂରା ଆଲ୍-ହାଶର: ୧୫)-ଏର ଅବଶ୍ୟ ହବେ, ମୁସଲମାନରା ଯଥନ ପରମ୍ପରକେ ଜବାଇ କରବେ ଆର ନାମଧାରୀ ଆଲୋମଦେର କାହେ ହିଦାୟାତେର ଜନ୍ୟ

ଯାବେ, ଯାଦେର ସମ୍ପର୍କେ ଏଦେର ଧାରଣା ଯେ, ଏରା ହିଦାୟାତ୍ପାଣ୍ଡ, କିନ୍ତୁ ତାରା ସେଇ ସକଳ ଆଲୋମଦେରକେ ଏମନ ଅପକର୍ମ ଲିଙ୍ଗ ପାବେ, ସେବ ଅପକର୍ମ ମାନୁଷକେ ଖୋଦା ଥେକେ ଦୂରେ ନିଯେ ଯାଯ । ବରଂ ସାଧାରଣ ଆଲୋମଦେର ଚେଯେ ତାଦେର ଅବଶ୍ୟ ହବେ ନିକ୍ଷଟ ।

ମହାନବୀ (ସା.) ବଲେଛିଲେ, ‘ଉଲାମାଉତ୍ତମ ଶାରର ମାନ ତାହତା ଆଦିମିସ ସାମାଇ’ । ଅର୍ଥାଂ, ତାଦେର ଆଲୋମ ସମାଜ ଆକାଶେର ନିଚେ ବସବାସକାରୀ ସକଳ ସ୍ତରର ମାବୋ ସବଚେଲେ ନିକ୍ଷଟ ସ୍ତର ହବେ । (ଆଲ ଜାମେୟ ଲେଖେବେଳ ଈମାନେ ଲିଲବାଇହାକୀ, ୩ୟ ଖେ, ପୃ. ୩୧୭-୩୧୮) କିନ୍ତୁ କେଳ? ତିନି (ସା.) ବଲେନ, ଏର କାରଣ ହଲ, ଏରା ନୈରାଜ୍ୟବାଦୀ ଆଲୋମ ଆର ଏଦେରଇ ମଧ୍ୟ ଥେକେ ନୈରାଜ୍ୟର ସୂଚନା ହବେ । ଆର ଆଜ ଆମରା ଆଲୋମଦେର ସାଖ୍ୟ ଗରିଥିର ମାବୋ ଏଟିହି ଦେଖିତେ ପାଇଛି । ଆଶ୍ରମ ନିଭାନୋର ପରିବର୍ତ୍ତେ ଏରା ଆଶ୍ରମ ଲାଗିଯେ ଥାକେ । ଅତଏବ, ତିନି (ସା.) ଏହି ଅବଶ୍ୟର ଚିତ୍ର ଅନ୍ତର କରେ ବଲେଛେ, ଇସଲାମେର ଜନ୍ୟ ନିଜେଦେର ହଦୟେ ଦରଦ ରାଖେ, ଏମନ ମୁସଲମାନରା ଯେଣ ଏହେନ ପରିଷ୍ଠିତିତେ ନିରାଶ ନା ହୟ । କେନାନା, ଏମନ ସମୟେ ମୟୀତ୍ ମାତ୍ରରେ ପରିଷ୍ଠିତ ମାହଦୀ ଆସବେନ, ଯିନି ତାର ମନିବ ଏବଂ ମହାମାନ୍ୟ ନେତାର ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନୁଗ୍ରତ ଦାସ ହିସେବେ ମୁସଲିମ ଏବଂ ଅ-ମୁସଲିମ ସକଳକେ ଇସଲାମେର ପ୍ରକୃତ ଶିକ୍ଷା ସମ୍ପର୍କେ ଅବହିତ କରବେନ ଆର ଇସଲାମେର ଅନିନ୍ଦ୍ୟ ସୁନ୍ଦର ଓ ସମ୍ମଜ୍ଜଳ ଶିକ୍ଷା ସମ୍ପର୍କେ ବିଶ୍ୱବାସୀକେ ଅବହିତ କରବେନ ଏବଂ ମୁସଲମାନଦେରକେ ପୁନରାୟ ଏକବ୍ୟବ ଉତ୍ସତେ ପରିଣତ କରବେନ । କିନ୍ତୁ ଆମି ଯେମନଟି ବଲେଛି, ଏ ସବ ଆଲୋମ [ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର] ଏ କଥା ଅସ୍ଥିକାର କରେ ଆର ସାଧାରଣ ମାନୁଷର ସାଧାରଣ ମୁସଲମାନଦେରକେ ଭାନ୍ତ କଥା ବଲେ ନୈରାଜ୍ୟ ସ୍ତର ଚେଷ୍ଟା କରେ । ଏଭାବେ ତାରା ମାନୁଷେର ଆବେଗ-ଅନୁଭୂତି ନିଯେ ଛିନିମିନି ଖେଲେ ଏବଂ ନୈରାଜ୍ୟ ସ୍ତର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ତାଦେରକେ ତାରା ଏମନ ସବ କଥା ବଲେ, ଯାର କୋନ ଅନ୍ତିତ୍ତିଇ ନେଇ ।

ସବ ମୁସଲମାନେର ଏହି ବିଶ୍ୱାସ ରଯେଛେ ଆର ଏର ଉପର ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରା ଛାଡ଼ା କୋନ ମୁସଲିମ ମୁସଲମାନଇ ଗଣ୍ୟ ହତେ ପାରେ ନା ଯେ, ରସ୍ତୁଲୁଲ୍ଲାହ୍ (ସା.) ଖାତାମାନାବୀନ୍ଦେନ ଏବଂ ଶରୀଯତ ତା'ର ସନ୍ତାଯ ପୂର୍ଣ୍ଣତା ଲାଭ କରେହେ । କିନ୍ତୁ ନୈରାଜ୍ୟବାଦୀ ଏସବ ମୌଳଭୀ ସାଧାରଣ ମୁସଲମାନଦେରକେ ଏହି କଥା ବଲେ ଉତ୍ୱେଜିତ

କରେ ତୁଲେ ଯେ, ଆହମଦୀରା ଖତମେ ନବୁଯ୍ୟତେର ବିଶ୍ୱାସେ ବିଶ୍ୱାସୀ ନୟ । ଏର ଜନ୍ୟ ‘ଇନ୍ଡା ଲିଙ୍ଗାହ’ ପଡ଼େ ‘ଲାନାତାଙ୍ଗାହେ ଆଲାଲ କାଯେବୀନ’ ବଲା ଛାଡ଼ା ଆର କିଛୁଇ ବଲାର ନେଇ । ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି ଆହମଦୀ ଆଖ୍ୟାୟିତ ହେଁ ଓ ଏହି କଥାଯ ବିଶ୍ୱାସ ରାଖେ ନା ଯେ, ରସ୍ତେ କରୀମ (ସା.) ଖାତାମାନାବୀଟେଣ, ସେ ଅବାଧ୍ୟ, ବିଦ୍ରୋହୀ, ଅନାଚାରୀ, ଦୂରାଚାରୀ ଏବଂ ଇସଲାମେର ଗଣ୍ଡି ବହିର୍ଭୂତ । ଆର ଏମନ ବ୍ୟକ୍ତିର ସାଥେ ଆହମଦୀଯା ମୁସଲିମ ଜୀମାତେର କୋନ ସମ୍ପର୍କ ବା ସଂସ୍କର ନେଇ । ହାଁ! ଏ କଥା ସତ୍ୟ ଯେ, ଆହମଦୀରା ‘ଖତମେ ନବୁଯ୍ୟତ’-ଏର ସେଇ ଅର୍ଥ କରେ, ଯା ସ୍ୱର୍ଯ୍ୟ ମହାନବୀ (ସା.) କରେଛେନ ଆର କୁରାନେଓ ଆଲ୍ଲାହ ତା’ଲା ସେ ବିଷୟରେ ବର୍ଣ୍ଣା କରେଛେ । ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ଦାସତ୍ତ ଏବଂ ତା’ର ଶରୀଯତର ଗଭୀ ବହିର୍ଭୂତ ହେଁ ଏଥିନ କୋନ ନବୀଇ ଆର ଆସତେ ପାରବେ ନା ।

ଏକବାର ମହାନବୀ (ସା.) ବଲେଛେନ, ଆବୁ ବକର ଏହି ଉତ୍ସତେର ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ବ୍ୟକ୍ତି, ତବେ ହାଁ! କୋନ ନବୀ ଆଗମନ ଘଟିଲେ ତବେ ତା ଡିଲ୍ କଥା । (କୁନ୍ୟୁଲ ଉତ୍ସାଲ, ୧୧ତମ ଖଣ୍ଡ, ପୃ. ୨୫୧, କିତାବୁଲ ଫାଯାଯୋଲେ ଯିକରେ ସାହାବା ଓୟା ଫାଯଲେହିମ, ହାଦୀସ ନଷ୍ଟର ୩୨୫୭୫, ମୁଦ୍ରଣ-ଦାରଳ କୁତୁବୁଲ ଆଲାମିଯା, ବୈରଙ୍ଗ ୨୦୦୪ଇଁ)

ଅତଏବ, ତିନି (ସା.) ନବୁଯ୍ୟତେର ପଥ ବନ୍ଦ କରେନ ନି । ତବେ (ଏ କଥା ସଠିକ ଯେ), ତା’ର (ସା.) ଗଣ୍ଡିର ବାହିରେ ଥେକେ କେଉଁ ଆସତେ ପାରେ ନା ଏବଂ ନତୁନ କୋନ ଶରୀଯତତେ ଅବତିର୍ଣ୍ଣ ହେତେ ପାରେ ନା । ଆର ଆମରା ହ୍ୟରତ ମିର୍ୟ ଗୋଲାମ ଆହମଦ କାଦିଯାନୀ (ଆ.)-କେ ଯେ ମୌତ୍ତି ମୋହମ୍ମଦ ମେନେ ନବୀର ଯେ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଦିଯେ ଥାକି, ତା ଦିଯେ ଥାକି ରସ୍ତେ କରୀମ (ସା.)-ଏର ପ୍ରତି ତାର ଦାସତ୍ତ ବରଣେର କଲ୍ୟାଣେ । ଅତଏବ, ବିଭିନ୍ନ ସମୟ ଆଲେମରା ସାଧାରଣ ମୁସଲମାନଦେରକେ ସ୍ପର୍ଶକାତର ଏହି କଥା ବଲେ କ୍ଷେପିଯେ ତୁଲେ ଯେ, କାଦିଯାନୀରା ମିର୍ୟ ଗୋଲାମ ଆହମଦ (ଆ.)-କେ ନବୀ ମାନେ, ଅଥଚ ତାଦେର ଏହି କଥାଗୁଲେ ନୈରାଜ୍ୟ ବା ଅଶାନ୍ତି ସୃଷ୍ଟି କରା ଛାଡ଼ା ଆର କିଛୁଇ ନୟ ।

ପାକିସ୍ତାନ ସରକାର ଏହି ନିୟେ ଗର୍ବ କରେ ଯେ, ତାରା ତଥନ ଆଇନ ପାଶ କରେ ଖତମେ ନବୁଯ୍ୟତ ସଂକ୍ରାନ୍ତ ନବାହି ବହର ପୁରୋନୋ ସମସ୍ୟାଟିର ସମାଧାନ କରେଛେ । ଆର ଏଥିନ ତୋ ୧୨୫ ବହର କେଟେ ଗେଛେ । ଆର ଏ ବିଷୟେ ପାକିସ୍ତାନେର ଆଲେମ ସମାଜ ଏବଂ କୋନ କୋନ ସରକାରୀ କର୍ମକର୍ତ୍ତାଓ ସାଧାରଣ ମାନୁଷେର ଅନୁଭୂତିତେ ନାଡ଼ା ଦିଯେ କ୍ଷେପିଯେ ତୁଲେ । ଏହି ତାଦେର ସେଇ ଅବଶ୍ଵା, ଯା ସମ୍ପର୍କେ ରସ୍ତୁଲୁଙ୍ଗାହ (ସା.) ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵାଣୀ କରେଛେ । ତାଦେର ଏସବ ଆଲେମେର କଥା ନା ଶୁଣେ ସାଧାରଣ ମୁସଲମାନଦେର ଏହି ତଲିଯେ ଦେଖୋ ଉଚିତ ଯେ, ବର୍ତମାନ ଯୁଗ କି ଏକ ସଂକ୍ଷାରକକେ ହାତଛାନି ଦିଯେ ଡାକଛେ ନା, ଯାର ସମ୍ପର୍କେ ରସ୍ତେ କରୀମ (ସା.) ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵାଣୀ କରେଛେ, ଯିନି ଏସେ ମୁସଲମାନଦେର ଏକ୍ୟବନ୍ଦ ଉତ୍ସତେ ପରିଣତ କରବେନ? ନିଃସନ୍ଦେହେ ଏହି ସେଇ ଯୁଗ, ଆର ଖୋଦା ତା’ଲା ସ୍ଵିଧୀ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ରକ୍ଷା କରେଛେ । ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵାଣୀ ପୂର୍ଣ୍ଣତା ଲାଭ କରେଛେ । କିନ୍ତୁ ଏ ସବ ତାଦେର ଆଲେମରା ମାନବେ ନା । କେନନା, ମିମ୍ବର ତାଦେର ହାତ ଛାଡ଼ା ହେବ ଏବଂ ତାଦେର ରୁଟି-ରଗଜିଓ ବନ୍ଦ ହେଁ ଯାବେ । ଏହାଇ ମୁସଲମାନଦେରକେ କ୍ଷେପାତେ ଥାକବେ । ଆର ଯେମନଟି ଆମି ବଲେଛି, ପାକିସ୍ତାନେର ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ଆଇନଓ ତାଦେରକେ ଲାଗାମହିନଭାବେ ଛେଦେ ଦିଯେ ରେଖେଛେ । ତାହିଁ ଏହି ଅପବାଦେର ଭିନ୍ତିତେ ତାରା ବିଭିନ୍ନ ସମୟେ ମିଛିଲ, ସମାବେଶ ଏବଂ କଟୁ ଭାଷାଯ ଗାଲିଗାଲାଜ କରତେଇ ଥାକେ । ତବେ ଏହି ଦୂରାଚାରଣ ଓ ଦୂରାଚାରଣ ଓଇ ମୌଲଭୀଦେରଇ ଶରୀଯତ ବିହୀନ ଆସତେ ପାରେ ।

ତିନି (ମା.) ଏହି
ଆବଶ୍ୟକ ଚିତ୍ର ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ
ବଲେଛେ, ଇମଲାମେର
ଜନ୍ୟ ନିଜେଦେର ହଦୟେ
ଦରଦ ରାଖେ, ଏମନ
ମୁମଲମାନରା ଯେ ଏହେନ
ଦାରିଦ୍ରିତିରେ ନିରାଶ ନା
ହୟ । କେନନା, ଏମନ
ମମୟେ ମମୀହ ମଞ୍ଜୁର୍ଦ୍ଦ ଓ
ପ୍ରତିଶ୍ରୁତ ମାହଦୀ
ଆମବେନ, ଯିନି ତାର
ମନିବ ଏବଂ ମହାମାନ୍ୟ
ନେତ୍ରାର ଦୂର୍ଜ୍ଞ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଦାମ
ହିମେବେ ମୁମଲିମ ଏବଂ
ଆମାର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତ ଶିକ୍ଷା
ମମ୍ବକେ ଅବହିତ
କରବେନ ଆର ଇମଲାମେର
ଅନିନ୍ଦ୍ୟ ମୁଦ୍ରରଙ୍ଗ ମମୁଜ୍ଜଳ
ଶିକ୍ଷା ମମ୍ବକେ
ବିଶ୍ୱବାନ୍ଧିକେ ଅବହିତ
କରବେନ ଏବଂ
ମୁମଲମାନଦେରକେ ଦୁନରାଯ
ଏକ୍ୟବନ୍ଦ ଉତ୍ସତେ
ଦାରିଦ୍ରିତ କରବେନ ।

ସାଜେ । ତାରା ଏମନଟି କରତେ ପାରଲେ ଓ ଆହମଦୀରା ଏମନ ଅପକର୍ମେର ମୋକାବିଲା କରତେ ପାରେ ନା ।
୧୨ ରବିଉଲ ଆଉଯାଲେର ପ୍ରେକ୍ଷାପଟେ ରସ୍ତେର ସମାନ ଏବଂ ଖତମେ ନବୁଯ୍ୟତେର ନାମେ

କରେକଦିନ (ଚାରଦିନ) ପୂର୍ବେ ପାକିସ୍ତାନେର ଦୁଲମିଆଲେ କିଛୁ ଉଚ୍ଛ୍ଵାସିଲ ଲୋକ ଏବଂ ମୌଳଭୀରା ସମବେତ ହେଁ ଯିଛିଲ ବେର କରେ ଏବଂ ଆମାଦେର ମସଜିଦେ ହାମଲା କରେ । ମସଜିଦେ ଆହମଦୀରା ଛିଲ, ତାରା ତାଦେରକେ ଭେତରେ ଚୁକତେ ଦେଇ ନି, ଦରଜା ବନ୍ଧ କରେ ରେଖେଛି । କିନ୍ତୁ ପୁଲିଶେର କଥାଯ ଆହମଦୀରା ଯଥନ ଦରଜା ଖୁଲେ ଦେଇ ଆର ପୁଲିଶେର ଏହି ନିଶ୍ଚଯତା ସାପେକ୍ଷେ ଦରଜା ଖୋଲା ହୟ ଯେ, ତାରା ମସଜିଦେର ହେଫାୟତ କରବେ, ତଥନ ଏସବ ଉଚ୍ଛ୍ଵାସିଲରେ ଦଲ ମସଜିଦେ ଚୁକେ ପଡ଼େ ଆର ପୁଲିଶ ତା ଦେଖେଓ ନା ଦେଖାର ଭାନ କରେ ପାଶ କାଟିଯେ ଯାଇ । ଏରପର, ମସଜିଦେର ବିଭିନ୍ନ ଆସବାପତ୍ର ବେର କରେ ତାତେ ତାରା ଆଗୁନ ଜ୍ଞାଲିଯେ ଦେଇ ଏବଂ ତାଦେର ନିଜକୁ ଧାରଣାମତେ ଇସଲାମେର ଅନେକ ବଡ଼ ସେବା କରେଛେ ବଲେ ତାରା ଆତ୍ମପ୍ରାଦାନ ନେଇ ।

ଯାହୋକ, ଆମରା ଆଇନେର ବିରଳକେ ଯାବ ନା ଆର ଯାଇଓ ନା । ଇହଜାଗତିକ ଉପାୟ-ଉପକରଣେର ସମ୍ପର୍କ ଆହେ, ସେଟିର ତୋଯାଙ୍କା ଆମରା କରି ନା, ତାରା କ୍ଷତି କରେଛେ ବଟେ, ତା କରନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଆମାଦେର ଈମାନ, ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ପବିତ୍ର ସନ୍ତାଯ ପୂର୍ବ ବିଶ୍ୱାସ ପୋଷଣ ଏବଂ ତେବେ ବା ଏକତ୍ରବାଦକେ ହୁଦ୍ୟେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଓ ଧାରଣ କରାର ସମ୍ପର୍କ ଆହେ, ଏ ଜନ୍ୟ ଆମରା ନିଜେଦେର ପ୍ରାଣଓ ବିସର୍ଜନ ଦିତେ ପ୍ରସ୍ତୁତ । ଏଥନ ଥେକେ ଆମରା କିଛୁଟେଇ ପିଛୁ ହଟିବ ନା । ଆମରା ସବ ସମୟ ଏଟିଇ ବଲେ ଆସଛି ଆର ଏର ଜନ୍ୟ ତ୍ୟାଗଓ ସ୍ଥିକାର କରେ ଆସଛି ଯେ, ‘ଲା ଇଲାହା ଇଲାହାହୁ ମୁହମ୍ମଦୁର ରାସ୍ତୁଲାହୁ’- ଏ ଘୋଷଣା କରା ଥେକେ କଥନୋଇ ଆମରା ବିରତ ହବ ନା ।

ଏରା ପ୍ରଥାଗତଭାବେ ଏକତ୍ରି ହେଁ ମିଳାଦ-ମାହଫିଲ କରେ ଥାକେ । ପାକିସ୍ତାନେ ଏଦେର ଅଧିକାଂଶ ବକ୍ତୃତା ଆହମଦୀଦେରକେ ଗାଲିଗାଲାଜ କରା ଛାଡ଼ା ଆର କିଛୁଇ ହୟ ନା । କିଛୁ ସମୟ ଧରେ ତାରା ନୋଂରା କଥାବାର୍ତ୍ତା ବଲତେ ଥାକେ ଏବଂ ବିଶେଦଗାର କରେ ଆର ମନେ କରେ, ଏଭାବେଇ ତାରା ଇସଲାମେର ଅନେକ ବଡ଼ ସେବା କରେଛେ । କିନ୍ତୁ ଜାମା’ତେ ଆହମଦୀଯା ତୋ ଇସଲାମେର ସତିକାର ସେବାର ଦାଯିତ୍ୱ ପ୍ରଥମବାର ସ୍ଥିଯ କାଁଧେ ତଥନ ତୁଳେ ନିଯେଛେ, ଯଥନ ହୟରତ ମସୀହ ମେହନ୍ତି (ଆ.) ଦାବି କରେଛେ । ଆର ତିନି ଏଟିଇ ବଲେଛେ ଯେ, ତେବେ ବା ଏକତ୍ରବାଦ ଏବଂ ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ସୁମହାନ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ପ୍ରତିଷ୍ଠାର ଜନ୍ୟକୁ

ଆମ ଏସେଛି । ଇସଲାମେର ପୁନର୍ଜୀଗରଣ ଓ ପୁଣ୍ୟପ୍ରତିଷ୍ଠା ଆମର ମାଧ୍ୟମେଇ ହେଁ । ଆର ଏରପର ଆହମଦୀଯା ଜାମା’ତେର ଦ୍ୱିତୀୟ ଖଲୀଫାର ଯୁଗେ ଅମୁସଲିମରା ଯଥନ ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ବିରଳକେ ପତ୍ର-ପତ୍ରିକା ଓ ବହୁ-ପୁସ୍ତକେ ଅପାଳାପ କରେ ଏବଂ ଅତ୍ୟନ୍ତ ନୋଂରା ଭାଷାଯ ଲେଖାଲେଖି ଆରଣ୍ୟ କରେ, ତଥନ ହୟରତ ଖଲୀଫାତୁଲ ମସୀହ ସାନୀ (ରା.) ବ୍ୟାପକ ପରିସରେ ଭାରତବର୍ଷ ଜୁଡ଼େ ‘ସୀରାତ ସମ୍ମେଲନ’ ଆୟୋଜନ କରେନ । ଆର ତିନି ଆହମଦୀ ଏବଂ ଅ-ଆହମଦୀ ସକଳକେଇ ଆହାମାନ ଜାନିଯେ ବଲେନ, ଚଲୁନ! ଭେଦାଭେଦ ଭୁଲେ ଏଥନ ସବାଇ ସମ୍ମିଲିତଭାବେ ମହାନବୀ (ସା.) ଏବଂ ଇସଲାମେର ସୁରକ୍ଷାକଳେ ପଦକ୍ଷେପ ଗ୍ରହଣ କରି ଆର ଏଭାବେ ତିନି ବ୍ୟାପକ ପରିସରେ ଏହି ସମ୍ମେଲନରେ ସୂଚନା କରେନ । ଉପରନ୍ତ ଭଦ୍ର ଅମୁସଲିମଦେରକେଓ ତିନି ଏତେ ଆମନ୍ତରଣ ଜାନାନ । ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ଉପର ଈମାନ ରାଖା ଏବଂ ତାର ସମ୍ମାନ ଓ ସମ୍ମରଣ ହିଫାୟତ କରା ତୋ ମୁସଲମାନଦେର ଈମାନର ଅଙ୍ଗ । ହୟରତ ମୁସଲେହ ମେହନ୍ତି (ରା.) ବଲେନ, ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ଅନୁଗ୍ରହ ସମ୍ରଥ ବିଶେ ଛେଯେ ଆହେ । ସାରା ବିଶେର ଜନ୍ୟ ତିନି ଆଶୀର୍ବାଦ, ତାହିଁ ଅ-ମୁସଲିମ ଭଦ୍ର ଶ୍ରେଣୀର ମାନୁଷ-ଜନଙ୍କ ଯେନ ତାର (ସା.) ଜୀବନୀ ବା ଆଚାରିତ ଜୀବନ ସମ୍ପର୍କେ ଆଲୋଚନା କରେ । ଅତ୍ୟବି, ଶିକ୍ଷିତ ଅନେକ ଅ-ମୁସଲିମ ରଯେଛେ, ଯାଦେର ମାବୋ ହିନ୍ଦୁରାଓ ଅନ୍ତର୍ଭୁତ, ତାରା ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ଜୀବନ-ଚାରିତ ନିଯେ ପ୍ରବନ୍ଧ ଓ ସନ୍ଦର୍ଭ ପାଠ କରେନ । ୧୯୨୮ ମସେ କାଦିଯାନେ ଏହି ସମ୍ମେଲନ ଯଥନ ପ୍ରଥମବାର ଅନୁଷ୍ଠାତ ହୟ, ତଥନ ସେଥାନେ ହିନ୍ଦୁ କବିଦେର ରଚିତ ଦୁଟୋ ନା’ତେ ପାଠ କରା ହୟ । (ତାରିଖେ ଆହମଦୀଯାତ, ୫ମ ଖଣ୍ଡ, ପୃ. ୪୩)

ଯେମନଟି ଆମି ବଲେଛି, ସମ୍ରଥ ଭାରତ ଜୁଡ଼େ ହୟରତ ଖଲୀଫାତୁଲ ମସୀହ ସାନୀ (ରା.)-ଏର ପ୍ରେରଣା ଓ ଆହାମାନ ‘ସୀରାତ ସମ୍ମେଲନ’ ଅନୁଷ୍ଠାତ ହେଁ । ଆର ଦୃଷ୍ଟିଭାବେ ଏହି ସମ୍ମେଲନରେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ହେଁ । ଆର ଏହି ସମ୍ମେଲନରେ ପ୍ରବନ୍ଧ କରିବାକୁ ଆହମଦୀଯାତ ଆହମଦୀଯାର ଜୀବନି ତୁଲେ ଧରାର ଜନ୍ୟ ସମଗ୍ର ଭାରତେ ସମବେଶ କରେଛେ । ଆମରା ସଂବାଦ ପେଯେଛି ଯେ, ପାଯ ସର୍ବତ୍ରେ ସଫଳ ସମାବେଶ ହେଁ । ଆର ଏହି ସତ୍ୟ କଥା ଯେ, ଏ କ୍ଷେତ୍ରେ ଆହମଦୀଯା ଏମନ ଅସାଧାରଣ ସାଫଲ୍ୟ ଲାଭ କରେଛେ, ଯା ଇତିପୂର୍ବେ କଥନୋ ଲାଭ ହୟ ନି ଆର ଏହି ଥେକେ ବୁଝା ଯାଇ ଯେ, ଆହମଦୀଯା ମୁସଲିମ ଜାମା’ତ ପ୍ରତିନିଯିତ ଶକ୍ତିଶାଲୀ ହେଁ ଉଠିଛେ ଏବଂ ମାନୁଷେ ହୁଦ୍ୟେ ଥାନ କରେ ନିଚ୍ଛେ । ଆର ଆମରାଓ ଏହି ଶକ୍ତିର କଥା ସ୍ଥିକାର କରି ଏବଂ ତାଦେର ସାଫଲ୍ୟ କାମନା କରି । (ତାରିଖେ ଆହମଦୀଯାତ, ୫ମ ଖଣ୍ଡ, ପୃ. ୩୭-୩୮)

ସେ ସମୟ ପତ୍ର-ପତ୍ରିକା ଏହି ଲିଖେଛେ ଆର ଅ-

ଏକଟି ପତ୍ରିକା ହଲ, ଗୌରକପୁର ଥେକେ ପ୍ରକାଶିତ ‘ମାଶରେକ’ । ୧୯୨୮ ମସେ ରୁବ୍ବୁ ଜୁନ ସଂଖ୍ୟା ତାରା ଲିଖେଛେ, ଭାରତବର୍ଷେ ଏହି ଏକଟି ଅମର ଇତିହାସ ହେଁ ଥାକବେ । କେନା, ଏହି ତାରିଖେ କୋନ ନା କୋନ ଭାବେ ମୁସଲମାନଦେର ସକଳ ଫିର୍କାଇ ସମ୍ମାନିତ ରସ୍ତୁ ଓ ଦୁଇ ଜଗତେର ସର୍ଦାର ହୟରତ ମୁହମ୍ମଦ (ସା.)-ଏର ସ୍ମୃତିଚାରଣ କରେଛେ । ଆର ସବ ଶହରରେ ଚେଷ୍ଟା କରେଛେ, ତାଦେର ଶହର ଯେଣ ପ୍ରଥମ ଥାନେ ଥାକେ । ଯାରା ଏସମ୍ୟ ଭେଦାଭେଦ ଏବଂ ନୈରାଜ୍ୟ ସୁରକ୍ଷାକାରୀ ପୋଷାର ଲିଖେଛେ (କିଛୁ ଲୋକ ଏମନେ ଛିଲ ଯାଦେର କାଜଇ ହଲ, ବିରୋଧିତା କରା ।) ଏବଂ ବକ୍ତ୍ଵା ଲିଖେ ଆମାଦେର କାହେ ପ୍ରେରଣ କରେଛେ, (ଅର୍ଥାତ୍, ପତ୍ରିକାଯ ପାଠିଯେଛେ) ତାରା ଆସଲେ ଚରମ ଆହାମକ ଓ ନିର୍ବୋଧ । ସଂବାଦ ପରିବେଶକ ବଲେନ, ଯାରା ଆମାଦେର ବିଶ୍ୱାସ ସମ୍ପର୍କେ ଅବହିତ ନାହିଁ, ତାରା ଚରମ ନିର୍ବୋଧ । ଆମାଦେର ବିଶ୍ୱାସ ହଲ, ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି ‘ଲା ଇଲାହା ଇଲାହାହୁ ମୁହମ୍ମଦୁର ରାସ୍ତୁଲାହୁ’-ୟ ବିଶ୍ୱାସ ରାଖେ, ସେ ସଫଳ ଓ ମୁକ୍ତିପ୍ରାଣ୍ତ । ତିନି ଆରୋ ଲିଖେନ, ୧୭ ଜୁନ ଜଲସାର ସଫଲତାର ଜନ୍ୟ ଆମରା ଜାମା’ତେ ଆହମଦୀଯା ମିର୍ୟା ମାହମୁଦ ଆହମଦକେ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଜାନାଛି । ଯଦି ଶିଯା, ସୁନ୍ନ ଏବଂ ଆହମଦୀରା ଏଭାବେ ବହୁରୁଦ୍ଧ ଦୁ’ଚାର ବାର ଏକ ଜାୟଗାୟ ସମବେତ ହୟ, ତା ହଲେ କୋନ ଅପଶିଷ୍ଟିତ ଏ ଦେଶେ ଇସଲାମେର ବିରୋଧିତାଯ ଦାଁଡାତେ ପାରବେ ନା । ଆରେକଟି ପତ୍ରିକାର ନାମ ହଲ- ‘ସୁଲତନ’ । ଏହି କୋଲକାତା ଥେକେ ପ୍ରକାଶିତ ହୟ । ଏହି ଏକଟି ବାଂଳା ପତ୍ରିକା । ଏ ପତ୍ରିକାର ୨୧ ଜୁନ ସଂଖ୍ୟା ଲିଖା ହେଁ । ଜାମା’ତେ ଆହମଦୀଯା ୧୭ ଜୁନ ତାରିଖେ ହୟରତ ମୁହମ୍ମଦ (ସା.)-ଏର ଜୀବନି ତୁଲେ ଧରାର ଜନ୍ୟ ସମଗ୍ର ଭାରତେ ସମବେଶ କରେଛେ । ଆମରା ସଂବାଦ ପେଯେଛି ଯେ, ପାଯ ସର୍ବତ୍ରେ ସଫଳ ସମାବେଶ ହେଁ । ଆର ଏହି ସତ୍ୟ କଥା ଯେ, ଏ କ୍ଷେତ୍ରେ ଆହମଦୀଯା ଏମନ ଅସାଧାରଣ ସାଫଲ୍ୟ ଲାଭ କରେଛେ, ଯା ଇତିପୂର୍ବେ କଥନୋ ଲାଭ ହୟ ନି ଆର ଏହି ଥେକେ ବୁଝା ଯାଇ ଯେ, ଆହମଦୀଯା ମୁସଲିମ ଜାମା’ତ ପ୍ରତିନିଯିତ ଶକ୍ତିଶାଲୀ ହେଁ ଉଠିଛେ ଏବଂ ମାନୁଷେ ହୁଦ୍ୟେ ଥାନ କରେ ନିଚ୍ଛେ । ଆର ଆମରାଓ ଏହି ଶକ୍ତିର କଥା ସ୍ଥିକାର କରି ଏବଂ ତାଦେର ସାଫଲ୍ୟ କାମନା କରି । (ତାରିଖେ ଆହମଦୀଯାତ, ୫ମ ଖଣ୍ଡ, ପୃ. ୩୭-୩୮)

**ମେ ମୁମଲମାନେର ଏହି
ବିଶ୍ୱାସ ରଖେଛେ ଆର
ଏବଂ ଉତ୍ସର ଦୂର୍ବିଶ୍ୱାସ
ସ୍ଥାପନ କରା ଛାଡ଼ା ଫୋନ
ମୁମଲିମ ମୁମଲମାନିହି
ଗନ୍ୟ ହଟେ ଦାରେ ନା ଯେ,
ରମ୍ଭମୁଳାହ୍ (ମା.)**

**ପ୍ରାତାମାନ୍ତରିଦିନ ଏବଂ
ଶବୀଯତ୍ର ଶୌର ମଞ୍ଜାୟ
ଦୂର୍ବା ଲାଭ କରେଛେ।
କିନ୍ତୁ ନୈରାଜ୍ୟବାଦୀ ଏବଂ
ମୌଲଭୀ ମାଧ୍ୟାରନ
ମୁମଲମାନଦେର ଏହି କଥା
ବଲେ ଉତ୍ସେଜିତ କରେ
ହୁଲେ ଯେ, ଆହମଦୀଯା
ପ୍ରତମେ ନବୁଯ୍ୟତେର
ବିଶ୍ୱାସେ ବିଶ୍ୱାସୀ ନହିଁ।
ଏବଂ ଜନ୍ୟ ‘ଇନ୍ଦ୍ରା
ଲିଙ୍ଗାହ୍’ ପଡ଼େ
‘ନାନାଶାନ୍ତାହେ ଆନାନ
କାଯେବିନ’ ବଲା ଛାଡ଼ା
ଆର କିଟୁଇ ବଲାର ନେଇ।**

ଆହମଦୀ ଏବଂ ଅ-ମୁସଲିମରାଓ ସঙ୍ଗ ଦିଯେଛେ । କେନାନା, ଏଠି ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ସମ୍ମାନେର ପ୍ରଶ୍ନ ଛିଲ । କାରୋ ପକ୍ଷ ଥେକେ ସାଧୁବାଦ ନେଯାର ପ୍ରୟୋଜନ ଆହମଦୀଯା ମୁସଲିମ ଜାମା'ତେର ନେଇ । ହ୍ୟରତ ଖଲීଫାତୁଲ ମୟୀ ସାନୀ (ରା.)-ଏର ଏହି କର୍ମ-ପ୍ରଚେଷ୍ଟାର ପିଛନେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଛିଲ, ଇସଲାମେର ଶକ୍ତି ଏବଂ ମହାନବୀ (ସା.)-କେ

ଯାରା ହସି-ଠାଟାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ପରିଣତ କରେ, ତାରା ଯେଣ ବୁଝତେ ପାରେ, ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ପରିବର୍ତ୍ତ ମର୍ଯ୍ୟାଦା କତ ଉଚ୍ଚ? ଆର ଏଠିଓ ସ୍ପଷ୍ଟ କରା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଯେ, ଏ କ୍ଷେତ୍ରେ ମୁସଲିମାନରା ଏକ୍ୟବନ୍ଦ । କାଦିଯାନେ କତକ ହିନ୍ଦୁତ୍ ରସୂଲେ କରୀମ (ସା.)-ଏର ଜୀବନୀ ସମ୍ପର୍କେ ବନ୍ଧୁତା କରେଛେ । ଆଲ-ଫ୍ୟଲ ପତ୍ରିକା ତଥନ ବିଶେଷ କରେ ଖାତାମାନ୍ତରାବୀଟିନ ସଂଖ୍ୟା ଛେପେଛେ । (ତାରିଖେ ଆହମଦୀଯାତ, ୫ମ ଖଣ୍ଡ, ପୃ. ୩୩) ଆର ତଥନ ଥେକେ ଆହମଦୀଯା ମୁସଲିମ ଜାମା'ତ ନିୟମିତ ‘ସୀରାତୁନ୍ବାବୀ ଜଲସା’-ର ଆୟୋଜନ କରେ ଆସଛେ । ତିନି ଯେ ଚାର-ପାଂଚଟି ପଯେନ୍ଟ ଦିଯେଛିଲେ ସେଣ୍ଟଲୋର ଏକଟି ହଲ, ଶୁଦ୍ଧ ୧୨ ରବିଉଲ ଆୟୋଲ ତାରିଖେ ନୟ, ବରଂ ସାରା ବହରଇ ବିଭିନ୍ନ ସମୟ ‘ସୀରାତୁନ୍ବାବୀ ଜଲସା’ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇ ଉଚିତ । (ତାରିଖେ ଆହମଦୀଯାତ, ୫ମ ଖଣ୍ଡ, ପୃ. ୩୧)

ଯାହୋକ, ଏହି ହଲ ଜାମା'ତେ ଆହମଦୀଯାର ଇତିହାସ । ଏଖନେ ଜଲସା ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେଯେ ଥାକେ । ଆର ଏଖନ ତୋ ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲାର କୃପାୟ ପୃଥିବୀର ଦୁଇଶତାଧିକ ଦେଶେ, ସେଥାନେଇ ଜାମା'ତେ ଆହମଦୀଯା ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ରଯେଛେ, ସେଥାନେ ଏ ଜଲସା ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେଯେ ଥାକେ । ଆର ଏଖନ କେବଳ ଆହମଦୀରାଇ ରଯେଛେ ଏବଂ ଥାକବେଓ ଇନଶାଆଲ୍ଲାହ୍, ଯାରା ଖତମେ ନବୁଯ୍ୟତେର ପ୍ରକୃତ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଓ ମର୍ମ ବୁଝେ ଆର ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ସମ୍ପର୍କେ ପୃଥିବୀକେ ଅବହିତ କରଛେ । ଏଠି ଏ ଜନ୍ୟ ଯେ, ଏ ଯୁଗେର ଇମାମ ଏବଂ ପ୍ରତିକ୍ଷିତ ମସୀହ ଓ ମାହ୍ଦୀ (ଆ.) ଆମାଦେରକେ ବଲେଛେନ, ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୌଛିବେ ହେଲେ ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ଆଁଚି ଆକଢ଼େ ଧର । କେନାନା, ତିନିହି ଏଖନ ମୁକ୍ତିର ଏକମାତ୍ର ପଥ, ଏହାଡ଼ା ମୁକ୍ତିର ଅନ୍ୟ କୋନ ମାଧ୍ୟମ ନେଇ । ତିନି (ଆ.) ବଲେନ, ‘ଓହ ହ୍ୟୟ ମ୍ୟା ଚିଜ କିଯା ଛୁ’, (ଅର୍ଥାତ୍, ତିନିହି ସବ କିଛୁ ଆୟି କିଛୁଇ ନେଇ) । (କାଦିଯାନକେ ଆରିଯା ଅର ହାମ, ରହାନୀ ଖାଯାଯେନ, ୨୦ତମ ଖଣ୍ଡ, ପୃ. ୪୫୬)

ତିନି (ଆ.) ନିଜେକେ କଥନୋ ବଡ଼ ବଲେନ ନି ବା ବଡ଼ ବଲେ ଦାବି କରେନ ନି । ସବ ସମୟ ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ମାହତ୍ୟାଇ ବର୍ଣନା କରେଛେ । ଆର ଏହି ଯେ ଅପବାଦ ରଯେଛେ ଯେ, ଆମରା ମହାନବୀ (ସା.)-କେ ଖାତାମାନ୍ତରାବୀଟିନ ମାନି ନା, ଏର ଖଣ୍ଡନେ ତିନି (ଆ.) ଏକଥାନେ ବଲେନ, “ଏଠିଓ ସ୍ମରଣ ରାଖା ଉଚିତ ଯେ, ଆମର ଏବଂ ଆମର ଜାମା'ତେର ପ୍ରତି ଏହି ଯେ ଅପବାଦ ଆରୋପ କରା ହୁଯ ଯେ, ଆମରା

ମହାନବୀ (ସା.)-କେ ଖାତାମାନ୍ତରାବୀଟିନ ମାନି ନା, ଏଠି ଆମାଦେର ପ୍ରତି ଏକ ଭୟାବହ ଅପବାଦ । ଆମରା ଯେ ଈମାନୀ ଶକ୍ତି, ତତ୍ତ୍ଵଜ୍ଞାନ ଏବଂ ଅନ୍ତର୍ଦୃଷ୍ଟିର ଭିତ୍ତିତେ ମହାନବୀ (ସା.) କେ ‘ଖାତାମୁଲ ଆସ୍ତିରୀ’ ମାନି ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସ ପୋଷଣ କରି, ତାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଭାଗେର ଏକ ଭାଗରେ ଅନ୍ୟରା ମାନେ ନା ଆର ତାଦେର ସେଇ ଯୋଗ୍ୟତାଓ ନେଇ । ଖାତାମୁଲ ଆସ୍ତିରୀ ଖତମେ ନବୁଯ୍ୟତେ ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ତତ୍ତ୍ଵ ଓ ଗୃହରହସ୍ୟ ତାରା ଏକେବାରେଇ ବୁଝେ ନା । ଏରା କେବଳ ନିଜେଦେର ପିତା-ପିତାମହରେ କାହେ ଏକଟି ଶକ୍ତ ଶକ୍ତ ଶୁନେ ରେଖେଛେ, କିନ୍ତୁ ଏର ପ୍ରକୃତ ଅର୍ଥ ଏବଂ ତତ୍ତ୍ଵ ସମ୍ପର୍କେ ତାରା ଅଜ୍ଞ । ଆର ଜାନେ ନା ଯେ, ଖତମେ ନବୁଯ୍ୟତ କାକେ ବଲେ? ଆର ଏତେ ଈମାନ ଆନାର ଅର୍ଥ ଏବଂ ମର୍ମ କୀ? କିନ୍ତୁ ଆମରା ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନ୍ତର୍ଦୃଷ୍ଟିର ଭିତ୍ତିତେ,(ସା.)କେ ଖାତାମୁଲ ଆସ୍ତିରୀ ହିସେବେ ବିଶ୍ୱାସ କରି । ଆର ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲା ଆମାଦେର ସାମନେ ଖତମେ ନବୁଯ୍ୟତେର ପ୍ରକୃତ ମର୍ମ ଏମନଭାବେ ଉନ୍ନତ କରେଛେ ଯେ, ସେଇ ତତ୍ତ୍ଵଜ୍ଞାନର ପାନୀୟ, ଯା ଆମାଦେରକେ ପାନ କରାନୋ ହେଯେଛେ, ତା ଥେକେ ଆମରା ଏକଟି ବିଶେଷ ସ୍ଵାଦ ପାଇ, ଯାର ଧାରଣା ତାରା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟରା କଥନୋଇ ଲାଭ କରତେ ପାରେ ନା, ଯାରା ଏହି ପ୍ରଭାବ ଥେକେ ପାନ କରେ ପରିତ୍ରଣ ହୁଏ ।”(ମାଲଫୁଯ୍ୟାତ, ୧ମ ଖଣ୍ଡ, ପୃ. ୩୪୨, ସଂକ୍ଷରଣ ୧୯୮୫୨୯, ଯୁକ୍ତରାଜ୍ୟ ମୁଦ୍ରିତ ।)

ଅତ୍ୟବ, ଆମାଦେରକେ ଯାରା ଖତମେ ନବୁଯ୍ୟତେର ଅସ୍ତ୍ରିକାରକାରୀ ମନେ କରେ, ତାରା ନିଜେରା ଅନ୍ଧ, ତାଦେର ହଦୟ ଅନ୍ତଃଶାର-ଶୂନ୍ୟ । କେବଳ ଜିଗିର-ବାଜି ଆର ନୈରାଜ୍ୟ ଓ ଭାଙ୍ଗଚର କରା ଛାଡ଼ା ତାଦେର କାହେ ଆର କୀ-ବା ଆଛେ? ଆହମଦୀଯା ମୁସଲିମ ଜାମା'ତ ଏଖନ ଇସଲାମେର ଯେ ବାଣୀ ବିଶ୍ୱମୟ ପ୍ରଚାର କରେ ଚଲେଛେ, ତା କି ଏ କଥାର ସ୍ଥେଷ୍ଟ ପ୍ରମାଣ ନୟ ଯେ, ହ୍ୟରତ ଖାତାମୁଲ ଆସ୍ତିରୀ ହ୍ୟରତ ମୁହାମ୍ଦାଦୁର ରାଶୁଲାହ୍ (ସା.)-ଏର ଉତ୍ସତେର ଜନ୍ୟ କୃତ ଦୋଯା ଥେକେ ମସୀହ ମଓଉଦ (ଆ.)-ଏର ଜାମା'ତି ଅଂଶ ପାଇଁ ।

ପୁନରାୟ ଖତମେ ନବୁଯ୍ୟତେର ପ୍ରକୃତ ମର୍ମ ତୁଲେ ଧରତେ ଗିଯେ ହ୍ୟରତ ମସୀହ ମଓଉଦ (ଆ.) ବଲେନ, “ଆଲ୍ଲାହ୍ତା'ଲା ଆମାଦେରକେ ସେଇ ନବୀନୀ (ସା.) ଦିଯେଛେ, ଯିନି ଖାତାମୁଲ ମୁମିନୀନ, ଯିନି ଖାତାମୁଲ ଆସ୍ତିରୀ ଏବଂ ଖାତାମୁଲାବୀଟିନ । ଅନୁରପଭାବେ ସେଇ ଗ୍ରହ ତା'ର ପ୍ରତି ଅବର୍ତ୍ତିରୀ କରେଛେ, ଯା ପୂର୍ଣ୍ଣତମ ଗ୍ରହ ଏବଂ

ଶର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ଥିଲୁ । ରସୁଲୁଲ୍ଲାହ୍(ସା.) , ଯିନି ଖାତାମୁନ୍ନାବୀଟିନ , ତା'ର ପବିତ୍ର ସନ୍ତାୟ ନବୁଯ୍ୟତେର ପରିସମାପ୍ତି ଘଟେଛେ । ନବୁଯ୍ୟତ ଏଭାବେ ସମାଞ୍ଜ ହୁଯ ନି, ଯେଭାବେ କେଉ କାଉକେ ଗଲା ଟିପେ ହତ୍ୟା କରେ । ଏଭାବେ ଶେଷ ହୋଯା ପ୍ରଶଂସାର କାରଣ ନାହିଁ । ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ନବୁଯ୍ୟତେର ସମାପ୍ତିର ଅର୍ଥ ହଲ, ସହଜାତ ବା ଥ୍ରକୃତଗତ ଭାବେ ତା'ର ସନ୍ତାୟ ନବୁଯ୍ୟତେର ବୈଶିଷ୍ଟାବଳୀ ଚରମ ଓ ପରମ ମାର୍ଗେ ପୋଛେଛେ । ଅର୍ଥାତ୍, ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଶ୍ରେଷ୍ଠତଃ, ଯା ଆଦମ (ଆ.) ଥେକେ ଆରଣ୍ୟ କରେ ଈସା (ଆ.) ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସକଳ ନବୀଦେରକେ ଦେଯା ହେଯେଛେ, କାଉକେ କୋନଟି, ଅନ୍ୟ କାଉକେ ଆବାର ଅନ୍ୟ କୋନଟି, କିନ୍ତୁ ଏଇ ପୁରୋଟୀଇ ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ସନ୍ତାୟ ସନ୍ଧିବେଶିତ କରା ହେଯେଛେ ଏବଂ ଏ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ଥେକେ ଥ୍ରକୃତଗତ ଭାବେ ତିନି ଖାତାମୁନ୍ନାବୀଟିନ ସାବ୍ୟନ୍ତ ହେଯେଛେ । ଅନୁରପଭାବେ, ସକଳ ପ୍ରକାର ଶିକ୍ଷା-ଦୀକ୍ଷା, ନୟାହତ ଏବଂ ତଡ଼ଭାନ, ଯା ବିଭିନ୍ନ ପୁଷ୍ଟକେ ଚଲେ ଆସିଛେ, ତା ପବିତ୍ର କୁରାନୀରେ ମାବେ ପୂର୍ଣ୍ଣତାର ପରମ ରୂପ ପେଇସି ଆର ଏଭାବେ କୁରାନୀର ଖାତାମୁନ୍ନାବୀଟିନ ହେଯେଛେ ।” (ମାଲଫୁଯାତ, ୧ମ ଖଣ୍ଡ, ପୃ. ୪୧୩-୪୧୪, ସଂକ୍ରଣ ୧୯୮୫୨୧, ଯୁକ୍ତରାଜ୍ୟ ମୁଦ୍ରିତ ।)

ପୁନରାୟ, ରସୁଲୁଲ୍ଲାହ୍ (ସା.) ଯେ ଚିରଙ୍ଗୀବ ରସୂଲ, ଏ ଆଙ୍ଗିକେ ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ସମାନ ଏବଂ ମର୍ଯ୍ୟାଦାର କଥା ବର୍ଣନା କରତେ ଗିଯେ ହ୍ୟରତ ମସୀହ୍ ମଓଉଦ (ଆ.) ବଲେନ, “ବନୀ ଇସରାଇଲେର ଅବଶିଷ୍ଟ ଇହନ୍ଦିଇ ହୋକ ବା ହ୍ୟରତ ଈସା (ଆ.) କେ ଖୋଦା ମାନ୍ୟକାରୀ ଖ୍ରିସ୍ଟିନାଇ ହୋକ, ତାଦେର ମାବେ ଏମନ କେଉ କି ଆଛେ, ଯେ ଏ ସମନ୍ତ ନିର୍ଦଶନରେ କ୍ଷେତ୍ରେ ଆମାର ମୋକାବିଲା କରତେ ପାରେ । ଆମି ଘୋଷଣା ଦିଯେ ବଲଛି ଯେ, ଏକଜନଓ ନେଇ । ଏହି ଆମାଦେର ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ଅଲୌକିକ ନିର୍ଦଶନ ପ୍ରଦର୍ଶନରେ ଥ୍ରକୃତ ପ୍ରକାଶ ଯେ, ମହାମାନ୍ୟ ନବୀର କୋନ ଅନୁସାରୀର ମାଧ୍ୟମେ ଯେ ସମନ୍ତ ନିର୍ଦଶନ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହୁଯ, ତା ସେଇ ନବୀର ନିର୍ଦଶନ ବଲେଇ ଗଣ୍ୟ ହୁଯ । ଅତଏବ, ଯେ ସମନ୍ତ ଅଲୌକିକ ନିର୍ଦଶନାବଳୀ ଆମାକେ ଦେଯା ହେଯେଛେ ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵାରୀର ଯେ ସମନ୍ତ ଅସାଧାରଣ ନିର୍ଦଶନ ଆମାର ଜନ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରା ହେଯେଛେ, ତା ଆସିଲେ ମହାନବୀ (ସା.)-ଏରଇ ଜୀବନ୍ତ ନିର୍ଦଶନ । ଅନ୍ୟ କୋନ ନବୀର ଅନୁସାରୀ ଆଜ ଏହି ନିଯେ ଗର୍ବ କରତେ ପାରବେ ନା ଯେ, ସେ-ଓ ତାର ନିଜେର ମାବେ ମହାମାନ୍ୟ ନବୀର

ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଶକ୍ତିର କଲ୍ୟାଣେ ଅଲୌକିକ ନିର୍ଦଶନ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରତେ ପାରେ । ଏହି ଗର୍ବ ଶୁଦ୍ଧ ଇସଲାମେର । ଆର ଏହି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ଥେକେ ବୁଝା ଯାଯା, ଚିରଙ୍ଗୀବ ରସୂଲ ଶୁଦ୍ଧ ହ୍ୟରତ ମୁହାମ୍ମଦ (ସା.)-ଇ ହେତେ ପାରେନ, ଯାର ପବିତ୍ର ନିଃଶ୍ଵାସ ଏବଂ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଶକ୍ତିର କଲ୍ୟାଣେ ସକଳ ଯୁଗେ ଖୋଦା ପ୍ରେମି ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି ଖୋଦାକେ ଦର୍ଶନ କରାନୋର ପ୍ରମାଣ ଦିତେ ଥାକେ ।” (ମାଲଫୁଯାତ, ୧ମ ଖଣ୍ଡ, ପୃ. ୪୧୩-୪୧୪, ସଂକ୍ରଣ ୧୯୮୫୨୧, ଯୁକ୍ତରାଜ୍ୟ ମୁଦ୍ରିତ ।)

ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଏବଂ ସମାନ, ତା'ର ବିନ୍ୟ ଆର ଖୋଦା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୌଛାର ଜନ୍ୟ ତା'ର ଭାଲୋବାସାଯ ବିଲୀନ ହୋଯା ସମ୍ପର୍କେ ଖୋଦାର ଉତ୍କିର ଉଲ୍ଲେଖ କରତେ ଗିଯେ ହ୍ୟରତ ମସୀହ୍ ମଓଉଦ (ଆ.) ପୁନରାୟ ବଲେନ, “ହାଦୀସ ଏସେହେ, ଯଦି ଫୟଲ ଏବଂ କୃପା ଲାଭ ନା ହୁଯ, ତାହଲେ ମୁକ୍ତି ଲାଭ କରା ସମ୍ଭବ ନନ୍ଦ । (ଖୋଦାର କୃପାଗୁଣେଇ ମୁକ୍ତି ଲାଭ ହୁଯ) ।” ଅନୁରପଭାବେ, ହାଦୀସ ଥେକେ ଜାନା ଯାଯି ଯେ, ହ୍ୟରତ ଆରେଶା ସିଦ୍ଧିକା (ରା.) [ମହାନବୀ (ସା.)-କେ ଏକବାର ଜିଜ୍ଞେସ କରେଛେ ଯେ,] ହେ ଆଲ୍ଲାହର ରସୂଲ! ଆପନାର ଓ କି ଏହି ଅବହ୍ଵା? [ଅର୍ଥାତ୍, ତିନି (ସା.) ଏହି ଯେ ବଲେଛେ, ଖୋଦାର କୃପା ଲାଭ ନା ହଲେ ମୁକ୍ତି ଲାଭ କରା ସମ୍ଭବ ନନ୍ଦ । ଆପନାର କ୍ଷେତ୍ରେ କି ଏହି ଏହି ସତ୍ୟ?] ରସୂଲ କରୀମ (ସା.) ଯାଥାଯ ହାତ ରାଖେନ ଏବଂ ବଲେନ, ହୁଁ ” ତିନି (ଆ.) ବଲେନ, “ଏହି ଛିଲ ଖୋଦାର ପ୍ରତି ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦାସତ୍ତରେଇ ବାହ୍ୟପ୍ରକାଶ, ଯା ଖୋଦା ତା'ଲାର ରବୁବିଯ୍ୟତ ବା ପ୍ରତିପାଳନ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟକେ ଆକର୍ଷଣ କରଛି ।” ଏରପର ତିନି ବଲେନ, “ଆମରା ସ୍ୱର୍ଯ୍ୟ ଏହି ପରୀକ୍ଷା କରେ ଦେଖେଛି ଏବଂ ବାର ବାର ପରାକ୍ରମ କରେଛି, ଆର ସବ ସମୟ ଏହିଟିଇ ଦେଖି ଯେ, ବିନ୍ୟ ଏବଂ ନୟତା ଯଥନ ପରମ ମାର୍ଗେ ପୋଛେ ଏବଂ ଆମାଦେର ଆତ୍ମା ଯଥନ ଏହି ଦାସତ୍ତ ଓ ବିନ୍ୟ ବିଗଲିତ ହୁଯ ଆର ଖୋଦା ତା'ଲାର ଆସ୍ତାନାୟ ଗିଯେ ପୋଛେ, ତଥନ ଉର୍ଧ୍ଵଲୋକ ଥେକେ ଏକ ଜ୍ୟୋତି ଏବଂ ଆଲୋ ଅବତାର ହ୍ୟରତ ଆର ଏହି ମନେ ହୁଯ, ଯେନ ଏକଟି ନଲେର ମାଧ୍ୟମେ ସ୍ଵଚ୍ଛ ପାନି ଅପର ଏକଟି ନଲେ ପ୍ରବେଶ କରେ । ଅତଏବ, ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ଅବହ୍ଵା କୋନ କୋନ କ୍ଷେତ୍ରେ ବିନ୍ୟ ଏବଂ ନୟତାଯ ପରମ ମାର୍ଗେ ଉପନୀତ ଯତଟା ମନେ ହୁଯ, ସେଥାନେ ଏହି ବୁଝା ଯାଯି ଯେ, ତିନି (ସା.) ରଙ୍ଗଳ କୁଦୁସେର ସାହାଯେ ତତ୍ତାଇ ସାହାଯ୍ୟପୁଷ୍ଟ ଏବଂ ଆଲୋଯ ଆଲୋକିତ, ଯେମନଟି ଆମାଦେର ମହାନବୀ (ସା.) କାର୍ଯ୍ୟତ ଏବଂ ବ୍ୟବହାରିକଭାବେ ପ୍ରଦର୍ଶନ

କରେଛେ । ଏମନ କି ତିନି (ସା.)-ଏର ଜ୍ୟୋତି ଏବଂ କଲ୍ୟାଣେର ଗଣ୍ଡ ଏତଟା ବିସ୍ତୃତ ଯେ, ଏର ଦୃଷ୍ଟିତ ଏବଂ ପ୍ରତିଚିହ୍ନବି ଅନତକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେଖା ଯାଯ । କାଜେଇ, ଏ ଯୁଗେ ଖୋଦା ତା'ଲାର ଯତ କଲ୍ୟାଣରାଜୀ ଏବଂ କୃପାବାରି ବର୍ଷିତ ହେଛେ, ତା ତା'ର ଆନୁଗତ୍ୟ ଏବଂ ତା'ର ଅନୁସରଣେର କଲ୍ୟାଣେଇ ଲାଭ ହୁଯ ।” ତିନି ବଲେନ, “ଆମି ସତ୍ୟଇ ବଲଛି, ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ଆନୁଗତ୍ୟେ ବିଲୀନ ନା ହୋଯା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୋନ ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରକୃତ ପୁଣ୍ୟବାନ ଓ ଖୋଦାର ସନ୍ତୁଷ୍ଟି-ଭାଜନ ଗଣ୍ୟ ହେତେ ପାରେ ନା ଆର ସେଇ ସକଳ ନିୟାମତ, କଲ୍ୟାଣରାଜି, ତଡ଼ଭାନ ଏବଂ ଦିବ୍ୟ-ଦର୍ଶନେ କଲ୍ୟାଣମଧ୍ୟିତ ହେତେ ପାରେ ନା, ଯା ଅତି ଉଚ୍ଚ ପର୍ଯ୍ୟାୟେ ଆତ୍ମଶ୍ଵରିର ଭର୍ତ୍ତରେ ଲାଭ ହୁଯ । ସ୍ୱର୍ଯ୍ୟ ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲାର କିତାବେଇ ଏର ପ୍ରମାଣ ଦେଖା ଯାଯ । ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲା ବଲେନ, ‘କୁଳ ଇନ୍ କୁନ୍ତମ ତୁହିରନାଲ୍ଲାହି ଫାତ୍ତାବିଉନି ଇଉହବିବକୁମଲ୍ଲାହ’ (ସୁରା ଆଲେ ଇମରାନ: ୩୨) (ମାଲଫୁଯାତ, ୧ମ ଖଣ୍ଡ, ପୃ. ୨୦୩-୨୦୪, ସଂକ୍ରଣ ୧୯୮୫୨୧, ଯୁକ୍ତରାଜ୍ୟ ମୁଦ୍ରିତ ।) ଅର୍ଥାତ୍, ଯଦି ଖୋଦାର ଭାଲୋବାସାର ପ୍ରତ୍ୟାଶୀ ହେ ଥାକୁ ତବେ, ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ମୁଖେ ଘୋଷଣା କରିଯେଛେ ଯେ, ତା'ର ଅନୁସରଣ କର, ତବେଇ ଖୋଦାର ଭାଲୋବାସା ଲାଭ ହେବ ।

ଏରପର ମହାନବୀ (ସା.) ଏବଂ ପବିତ୍ର କୁରାନ ନାଯିଲ କରାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ବର୍ଣନା କରତେ ଗିଯେ ହ୍ୟରତ ମସୀହ୍ ମଓଉଦ (ଆ.) ବଲେନ, “ପୂର୍ବେ ଆମି ବେଶ କରେବାର ବର୍ଣନା କରେଛି ଆର ଏଥିଲେ ଏହି ଏହି ଅତ୍ୟକ୍ତି ହେବ ନା, ତାଇ ଆମି ବଲତେ ଚାଇ ଯେ, ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲା ଯେ ନବୀଦେର ପ୍ରେରଣ କରେନ ଆର ଶେଷେ ଯେ ତିନି ମହାନବୀ (ସା.)-କେ ଜଗନ୍ମାତୀର ହିନ୍ଦୀଯାତେର ଜନ୍ୟ ପାଠିଯେଛେ ଏବଂ କୁରାନ କରିମ ନାଯିଲ କରିଯେବଳେ, ଏବଂ ନବୀଦେର ପ୍ରେରଣ କରିଯେବଳେ, ଏବଂ କାରଣ କି? ପ୍ରତ୍ୟେ ଯଥନ କେନ କାଜ କରେ, ସେଇ କାଜର ପେଛନେ କୋନ ନା କୋନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅବଶ୍ୟଇ ଥାକେ । ଏହି କଥା ମନେ କରା ଯେ, କୁରାନ ନାଯିଲ କରା ବା ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ପ୍ରେରଣେର ପିଛନେ ଖୋଦାର କୋନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନେଇ, ଏହି ଚରମ ଅବମାନନା ଏବଂ ଶିଷ୍ଟାଚାର ବହିର୍ଭୂତ ବୈକି! କେନନା, ଏତେ (ନାଉୟୁବିଲ୍ଲାହ) ଏକଟି ବୃଥା କାଜ ଖୋଦାର ପ୍ରତି ଆରୋପିତ ହୁଯ । ଅର୍ଥଚ ଖୋଦା ତା'ଲାର ସତ୍ୟ ଅତିଶ୍ୟ ପବିତ୍ର, (ସୁବହାନାହ ଓୟା ତା'ଲା ଶାନ୍ତି) । ଅତଏବ, ଶ୍ରମ ରେଖୋ! ପବିତ୍ର କୁରାନ ଅବତିରଣ କରା ଏବଂ ମହାନବୀ (ସା.)-କେ ପ୍ରେରଣେର ପିଛନେ ଖୋଦାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହଲ, ପୃଥିବୀର ସାମନେ ତା'ର ଅସାଧାରଣ ରହମତେର

ନିର୍ଦଶନ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରା, ସେବାରେ ତିନି ବଲେଛେ, ‘ଓସାମା ଆରସାଲନାକା ଇଲ୍ଲା ରାହମାତାଙ୍ଗିଲ ଆଲାମିନ’ (ସୂରା ଆଲ୍-ଆସିଯା: ୧୦୮)। ଅନୁରପଭାବେ କୁରାନ ଅବତିରଣ କରାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସମ୍ପର୍କେ ଓ ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲା ବଲେଛେ, ‘ହ୍ରଦାଙ୍ଗିଲ ମୁଭାକୀନ’ (ସୂରା ଆଲ୍-ବାକାରା: ୦୩)। ଏଗୁଳୋ ଏମନ ମହାନ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଓ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ, ଯାର ସମକକ୍ଷ କୋନ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଖୁଜେ ପାଓଯା ଯାଇ ନା । (ମାଲଫୁୟାତ, ୧ମ ଖଣ୍ଡ, ପୃ. ୩୪୦, ସଂକରଣ ୧୯୮୫ଇଁ, ଯୁକ୍ତରାଜ୍ୟ ମୁଦ୍ରିତ ।)

ଏରପର କୁରାନେର ସୁମହାନ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଏବଂ କୁରାନେ ବିଭିନ୍ନ ଐଶ୍ଵି ଥିଲେ ଯାବତୀଯ ଉତ୍ସକର୍ତ୍ତର ସମାହାର ରଯେଛେ । ଏଗୁଳୋ ଶୁଦ୍ଧ ଅତୀତେର ଗଲ୍ଲା-କାହିନୀ ହିସେବେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରା ହେଯ ନି ବରଂ ମୁ'ମିନେର ଜନ୍ୟ ଆମଲ କରତେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହଯେଛେ । ଏ ବିଷୟଟି ସୁମ୍ପଟ କରତେ ଗିଯେ ତିନି (ଆ.) ବଲେନ, “ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲା ଚେଯେଛେ, ବିଭିନ୍ନ ନବୀର ମାବୋ ଯେ ସମତ ଉତ୍ସକର୍ତ୍ତର ଛିଲ, ତିନି ଯେଣ ତା ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ସଭାଯ ସମବେତ କରେ ଦେନ । ଅନୁରପଭାବେ, ବିଭିନ୍ନ ଥିଲେ ଯେ ସମତ ଉତ୍ସକର୍ତ୍ତର ସମବେତ କରେ ଦେନ ଆର ଏକଇଭାବେ ସକଳ ଉତ୍ସକର୍ତ୍ତର ମାବୋ ଯତ ସବ ମହିମାପୂର୍ଣ୍ଣ ବୈଶିଷ୍ଟ ଛିଲ ତା ଏହି ଉତ୍ସକର୍ତ୍ତର ମାବୋ ଏକାତ୍ମିତ କରେନ । ଅତେବା, ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲା ଚାନ, ଆମରା ଯେଣ ଏହି ସମତ ଶ୍ରେଷ୍ଠତ୍ଵ ଅର୍ଜନ କରି । ଆର ଏ କଥା ଓ ଭୁଲେ ଯାଓଯା ଉଚିତ ନଯ ଯେ, ଯିନି ଆମାଦେରକେ ସେଇ ପରମ-ଶ୍ରେଷ୍ଠତ୍ଵରେ ଉତ୍ସରାଧିକାରୀ ବାନାତେ ଚାନ, ସେ ଅନୁପାତେ ଶକ୍ତି-ବୃତ୍ତି ଓ ତିନି ଆମାଦେରକେ ଦିଯେ ରେଖେଛେ । କେନନା, ସେଇ ଅନୁପାତେ ଯଦି ଶକ୍ତି-ବୃତ୍ତି ଦେଯା ନା ହତେ, ତାହଲେ ସେଇ ସକଳ ଶ୍ରେଷ୍ଠତ୍ଵ ଆମାଦେର ଜନ୍ୟ ପାଓଯା ସଭବି ହତୋ ନା । ଏର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଏତାବେ ଦେଯା ଯାଇ ଯେ, କୋନ ବ୍ୟକ୍ତି ଯଦି କିଛି ଲୋକକେ ନିମନ୍ତ୍ରଣ ଜାନାଯ, ତବେ ତାର ଜନ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ, ଆମନ୍ତିତ ଅତିଥିର ସଂଖ୍ୟା ଅନୁସାରେ ଖାଦ୍ୟର ପ୍ରସ୍ତ୍ରତ କରା ଏବଂ ତଦାନୁସାରେ ଜାୟଗାର ଓ ସଂକୁଳାନ ଥାକା । (ଅର୍ଥାତ୍, ଦାଓଯାତ୍ରାରେ ଜନ୍ୟ ଜାୟଗା ଓ ଯେଣ ଥାକେ) ।

ଏହି ହତେ ପାରେ ନା ଯେ, ଏକ ହାଜାର ବ୍ୟକ୍ତିକେ ଆମନ୍ତିତ କରବେ ଆର ତାଦେରକେ ବସାନୋର ଜନ୍ୟ ଛୋଟ ଏକଟି କାମରା ବା ସର ବାନାବେ । (ଦାଓଯାତ୍ର କରବେ ହାଜାର ମାନୁଷକେ ଆର ଜାୟଗା ରାଖିବେ ଛୋଟ) ନା, ବରଂ ସେ ସେଇ ସଂଖ୍ୟାର ବ୍ୟାପାରେ ପୁରୋ ସଚେତନ ଥାକବେ,

(ତାଦେର ବସାର ଜାୟଗା ଓ ସେଇ ଅନୁପାତେଇ କରତେ ହବେ ।) ଅନୁରପଭାବେ ଖୋଦାର ଗ୍ରହ୍ଣ ଓ ଏକଟି ନେମନ୍ତନ ବା ଆତିଥେଯତାର ମତ । (କୁରାନ ଏକଟି ନେମନ୍ତନ ବା ଆତିଥେଯତା ସଦ୍ଶ ।) ଏର ଜନ୍ୟ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀକେ ଆମନ୍ତିତ ଜାନାନୋ ହେଯେଛେ, (ଏ ନିମନ୍ତ୍ରଣ ତଥା ଶରିଯତର ବିଧି-ବିଧାନ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀର ଜନ୍ୟ ।) ଏହି ନେମନ୍ତନେର ଜନ୍ୟ ଖୋଦା ତା'ଲା ଯେ ସର ପ୍ରସ୍ତ୍ରତ କରେଛେ ତା ହଲ, ମାନୁଷେର ଅଙ୍ଗ-ପ୍ରତ୍ୟେକ ।” (ମାନୁଷେର ମାବୋ ଯେ ସବ ଶକ୍ତି-ନିଚ୍ୟ ରଯେଛେ, ତାହଲ ସେଇ ବସାର ସ୍ଥାନ । ତାହିଁ, ପ୍ରତିଟି ମାନୁଷେର ଜନ୍ୟ ଏହି ବଲା ଯେ, ଆମରା କୁରାନେର ଅମୁକ ନିର୍ଦେଶ ମେନେ ଚଲତେ ପାରି ନା, ଏହି କଠିନ, ଏମନ ଧାରଣା ପୋଷଣ କରା ଭୁଲ । ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲା ମାନୁଷକେ ସେଇ ସମତ ଶକ୍ତି-ବୃତ୍ତି ଦିଯେଛେ, ଯାର ଦ୍ୱାରା ଆମଲ କରା ସଭବ ହବେ । ତିନି ଆରୋ ବଲେନ,) “ତାଦେରକେ ଅର୍ଥାତ୍, ଏହି ଉତ୍ସତକେଯ କିଛି ଦେଯା ହେଯେଛେ,” (ସେଇ ସବ ପ୍ରକୃତ ମୁସଲମାନ, ଯାରା ବିଶ୍ଵଦ ଚିତ୍ତେ ଈମାନେର ଉପର ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ, ତାଦେରକେ ଏ ଶକ୍ତି-ବୃତ୍ତି ଦେଯା ହେଯେଛେ ।) ତିନି ବଲେନ, “ଶକ୍ତି-ବୃତ୍ତି ଛାଡ଼ି କୋନ କାଜ ସାଧିତ ହତେ ପାରେ ନା ।” ତିନି ଆରୋ ବଲେନ, “ଏଥିନ ଯଦି ଘାୟ୍, କୁକୁର ବା ଅନ୍ୟ କୋନ ପ୍ରାଣୀର ସାମନେ କୁରାନେର ଶିକ୍ଷା ଉପରସ୍ଥାପନ କରା ହେଯ, ତାହଲେ ତାଦେର ଜନ୍ୟ ତା ବୁଝା ସଭବ ନଯ । କେନନା, ତାଦେର ଭେତର କୁରାନେର ଶିକ୍ଷା ବହନେର ଜନ୍ୟ ଯେ ଶକ୍ତି-ବୃତ୍ତି ତା ନେଇ । କିନ୍ତୁ ଖୋଦା ତା'ଲା ଆମାଦେରକେ ସେଇ ଶକ୍ତି-ବୃତ୍ତି ଦିଯେଛେ, ଯେଣ ଆମରା ସେଗୁଳୋକେ କାଜେ ଲାଗାତେ ପାରି । (ମାଲଫୁୟାତ, ୧ମ ଖଣ୍ଡ, ପୃ. ୩୪୦-୩୪୧, ସଂକରଣ ୧୯୮୫ଇଁ, ଯୁକ୍ତରାଜ୍ୟ ମୁଦ୍ରିତ ।)

ଅତେବା, ଏ କଥା ବଲେ ମାନୁଷ ଯଦି ନିଜେକେ ପଶୁ ମନେ କରେ ଯେ, ଆମର ଭେତର ଶକ୍ତି-ବୃତ୍ତି ନେଇ, କୁରାନେର ଶିକ୍ଷା ମେନେ ଚଲାର ଶକ୍ତି ଓ ସାମର୍ଥ୍ୟ ନେଇ, (ତବେ ଏମନ ଧାରଣା ଠିକ ନଯ ।) ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲା ଏକଜନ ମୁସଲମାନକେ ସେଇ ଶକ୍ତି-ବୃତ୍ତି ସତ୍ୟକାରେ ଦିଯେଛେ । କୁରାନେର ନିର୍ଦେଶ ପାଲନେର ଜନ୍ୟ ସେଗୁଳୋକେ କାଜେ ଲାଗାନୋର ଦାୟିତ୍ବ ମାନୁଷେର ନିଜେର ।

ମୁସଲମାନଦେର ଆଚାର-ଆଚରଣ କେମନ? ଇସଲାମ ଏବଂ ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ଜନ୍ୟ ତିନି (ଆ.) କଠିତ ଆତାଭିମାନ ରେଖେ ନୟିହିତ କରେଛେ? ଆର ଏହି ଯୁଗେ ସବଚେଯେ ବଢ଼ ଇସାଦିତ କୀ, ତା ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରତେ ଗିଯେ ତିନି (ଆ.) ବଲେନ, “ଏକ ମୁସଲମାନେର ଜନ୍ୟ

ଆବଶ୍ୟକ ଦାୟିତ୍ବ ହଲ, ଏ ଯୁଗେ ଇସଲାମ ଯେ ସମତ ନୈରାଜ୍ୟେ ସମ୍ମୁଖୀନ, ତା ଦୂରୀଭୂତ କରାର କ୍ଷେତ୍ରେ କିଛିଟା ଭୂମିକା ରାଖା । ଆର ବଢ଼ ଇସାଦିତ ହଲ, ଏ ସବ ନୈରାଜ୍ୟ ଦୂର କରାର କ୍ଷେତ୍ରେ ସକଳ ମୁସଲମାନେର କିଛି ନା କିଛି ଭୂମିକା ରାଖା । ଅର୍ଥାତ୍, ଏଥିନ ଯେ ସମତ ପାପ ଓ ଅବମାନନ୍ତର ବିଷୟାଦି ଛଡିଯେ ଛିଟିଯେ ଆଛେ, ସେଗୁଳୋକେ ନିଜେର ବକ୍ତା ଓ ଜ୍ଞାନେର ମାଧ୍ୟମେ ଏବଂ ଖୋଦା ପ୍ରଦତ୍ତ ସକଳ ଶକ୍ତି-ବୃତ୍ତିକେ ନିଷ୍ଠାର ସାଥେ କାଜେ ଲାଗିଯେ ଧରାପ୍ରତ୍ଯ ଥେକେ ଦୂର କରା । ଏ ପୃଥିବୀତେଇ କେଉ ଯଦି ଆରାମ-ଆୟେଶ ଓ ସୁଖ-ସାଂଚନ୍ୟ ଲାଭ କରେ, ତବେ ଏତେ ତାରକୀ ଲାଭ? ଏ ଦୁନିଆତେଇ କୋନ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଲାଭ କରିଲେ ତାର କୀ ଏମନ ଲାଭ ହଲ? ପାରଲୌକିକ ପ୍ରତିଦାନ ବା ପୁରକ୍ଷାର ଲାଭେର ଚେଷ୍ଟା କର, ଯାର କୋନ ସୀମା ନେଇ । ସକଳ ମୁସଲମାନେର ହଦୟେ ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲାର ଏକତ୍ରବାଦ ଏବଂ ତୌହିଦେର ଜନ୍ୟ ସେଇଭାବେ ଆତାଭିମାନ ଥାକା ଉଚିତ, ସେବାରେ ନିଜେର ଏକତ୍ରବାଦେର ଜନ୍ୟ ଖୋଦା ତା'ଲାର ଆତାଭିମାନ ରଯେଛେ । ଗଭୀରଭାବେ ଚିନ୍ତା କରେ ବଲ, ପୃଥିବୀତେ ଏମନ ନିର୍ଯ୍ୟାତି କୋଥାଯା ଆଛେ, ସତ୍ତା ନିର୍ଯ୍ୟାତି କିମ୍ବା ନିର୍ଯ୍ୟାତି ରଖିଲେ ଆମାଦେର ନବୀ (ସା.)? ଏମନ କୋନ ଆବର୍ଜନା, ଗାଲି ଏବଂ ବାଜେ ନାମ ନେଇ, ଯା ତାର ପ୍ରତି ଆରୋପ କରା ହଯ ନି! ଏହି କୀ ମୁସଲମାନଦେର ଜନ୍ୟ ମୁଖ ସନ୍ଧ କରେ ବସେ ଥାକାର ସମୟ?

ଏଥିନେ ଯଦି କୋନ ବ୍ୟକ୍ତି ଦଗ୍ଧାୟମାନ ନା ହେଯ ଆର ସତ୍ୟେ ପକ୍ଷେ ସତ୍ୟ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଯେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀର ମୁଖ ସନ୍ଧ ନା କରେ ଆର କାଫେରରା ଆମାଦେର ନବୀ (ସା.)-ଏର ପ୍ରତି ନିର୍ଲଙ୍ଘଜତାର ସାଥେ ଅପବାଦ ଆରୋପ କରତେ ଥାକୁକ ଏବଂ ମାନୁଷକେ ବିଭାନ୍ତ କରତେ ଥାକୁକ, ଏହିକେ ଯଦି ସେ ସହ୍ୟ କରେ, ତାହଲେ ତୋମରା ସ୍ମରଣ ରେଖେ! ଏମନ ବ୍ୟକ୍ତି କଠୋର ଜିଜ୍ଞାସାବାଦେର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବେ । ନିଜେର ସତ୍ତା ଜ୍ଞାନ ଓ ଜାନାଶୋନା ରଯେଛେ, ତୋମାଦେର ଉଚିତ ଏ ପଥେ ତା ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରା ।” (ତୋମାଦେର ମାବୋ ଧର୍ମେର ସତ୍ତା ଜ୍ଞାନ ଆଛେ, ତା ଏହି ପଥେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରା ।) “ମାନୁଷକେ ସମସ୍ୟାର କବଳ ଥେକେ ରକ୍ଷା କର । ହାଦୀସ ଥେକେ ପ୍ରମାଣିତ ଯେ, ତୋମରା ଯଦି ଦାଜାଲକେ ବଧ ନା-ଓ କର, ତବୁଓ ସେ ମରବେଇ । ଏ ପ୍ରବାଦି ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଯେ, ‘ହାର କାମାଲେ ରା ଯାଓଯାଲେ’ (ଅର୍ଥାତ୍, ଚାଢ଼ାଯ ପୌଛାର ପର, ପତନ ତୋ ଏକଦିନ ଅବଶ୍ୟକୀୟ) । ଅଯୋଦ୍ଧା ଶତାବ୍ଦୀ ଥେକେଇ ଏସବ ବିପଦେର ସୂଚନା ହେଯେଛେ । ଏଥିନ ଏର ଧ୍ୱଂସେର ସମୟ ସନ୍ଧିକଟ । ତାହିଁ ପ୍ରତିଟି

যে ব্যক্তি আহমদী
আর্থ্যায়িত হয়েও এই
কথায় বিশ্বাস রাখে না
যে, রম্ভনে করীম (মা.)
খাতামান্নাবীঙ্গন, যে
অবাধ্য, বিদ্রোহী,
অনাচারী, দুরাচারী
এবং ইমামের গন্ডি
বহিদ্রুত। আর এমন
ব্যক্তির মাথে
আহমদীয়া মুসলিম
জামাতের কোন মস্কুর
বা মৎস্য নেই। হ্যাঁ!
এ কথা মত্ত্য যে,
আহমদীয়া ‘খাতাম্মে
নবুয়ত’—এর মেই
অর্থ করে, যা স্বয়ং
মহানবী (মা.) করেছেন
আর কুরআনেও
আল্লাহ তা'লা যে
বিষয়টি বর্ণনা করেছেন।
মহানবী (মা.)—এর
দামত্ত্ব এবং তাঁর
শরীয়তের গন্ডি
বহিদ্রুত হয়ে এখন
কোন নবীই আর
আমত্তে পারবে না।

মুসলমানের আবশ্যিক দায়িত্ব হল, মানুষকে
জ্যোতি ও আলো দেখানোর জন্য সভাব্য
সকল প্রকার চেষ্টা করা। (মালফুয়াত, ১ম
খণ্ড, পৃ. ৩৯৪-৩৯৫, সংক্রণ ১৯৮৫ইং,
যুক্তরাজ্যে মুদ্রিত।)

যেমনটি আমি পুরৈ বলেছি, এই আলো
এবং জ্যোতির প্রসার ও প্রচারের জন্য
আল্লাহ তা'লা হ্যরত মসীহ মওউদ (আ.)-
কে প্রেরণ করেছেন। আমরা তাঁর হাতে
ব্যয়াত করেছি, এটি আমাদের সৌভাগ্য।
এই কাজকে এগিয়ে নেয়ার দায়িত্ব এখন
আমাদের উপর।

বারাহীনে আহমদীয়া পুস্তকে তাঁর এক
ইলহামের উল্লেখ করতে গিয়ে হ্যরত মসীহ
মওউদ (আ.) বলেন, সেই ইলহামটি হল,
“সাল্লি আলা মুহাম্মাদিন, ওয়া আলে
মুহাম্মাদীন, সাইয়েদে উলদে আদম, ওয়া
খাতামান্নাবীঙ্গন। অর্থাৎ, মুহাম্মদ (সা.) এবং
তাঁর বংশের প্রতি দরুদ প্রেরণ কর, যিনি
আদম সন্তানের সর্দার এবং খাতামান্নাবীঙ্গন
(সা.)।” তিনি (আ.) বলেন, “এটি এ
কথার প্রতি ইঙ্গিত বহন করে যে, এ সকল
উচ্চ মর্যাদা, শ্রেষ্ঠত্ব এবং পুরক্ষার তাঁর
কল্যাণেই লাভ হয় আর তাঁকে
ভালোবাসারই পুরক্ষার এটি। সুবহানাল্লাহ!
আল্লাহ তা'লার দরবারে সেই দু'জগতের
সর্দারের কতই না উচ্চ মর্যাদা এবং
নেকট্যের অধিকারী যে, তাঁর প্রেমিক খোদার
প্রেমাঙ্গদে পরিণত হয় আর তাঁর সেবক
সারা পৃথিবীর সেবায় ধন্য হয়।

হিচ মেহবুবে নুমান্দ হামচু ইয়ারে
দিলবারাম,
মেহের ও মাহ্ রানীস্ত্ কাদরে দার্দিয়ারে
দিলবারাম
ঁ কুজা রংয়ে কেহ দরাদ হামচু রাভীশে
আব ও তাব,
ওয়া কুজা বাগে কেহ মেহের দরাদ বাহারে
দিলবারাম

অর্থাৎ, আমার প্রেমাঙ্গদের মত কেউ নেই,
তাঁর মোকাবিলায় চন্দ-সুর্যের কোনই মূল্য
নেই, তাঁর চেহারার মত ওঁজ্জল্য রাখে এমন
চেহারা কোথায় আর এমন বাগান কোথায়
যাতে আমার প্রেমাঙ্গদের ন্যায় বসন্ত
বিরাজ করে।

দরুদ শরীফ কোন উদ্দেশ্যে পড়া উচিত এই
কথার প্রতি দৃষ্টি আকর্ষণ করতে গিয়ে

হ্যরত মসীহ মওউদ (আ.) বলেন, “দরুদ
শরীফ... এ উদ্দেশ্যে পড়া উচিত, যেন
খোদা তা'লা তাঁর পরম উৎকর্ষপূর্ণ
কল্যাণরাজি তাঁর মহান নবীর প্রতি অবতীর্ণ
করেন। আর সমগ্র বিশ্বের জন্য তাঁকে যেন
কল্যাণের উৎসস্থলে পরিণত করেন। তাঁর
সম্মান, মর্যাদা ও মহিমা যেন উভয় জগতে
প্রকাশ করেন। এই দোয়া পূর্ণ বিনয়ের
সাথে করা উচিত, যেভাবে সমস্যা কবলিত
কোন মানুষ বিগলিত চিন্তে দোয়া করে
থাকে।” (দরুদ শরীফ পড়ার সময় মহানবী
(সা.)-এর পরিত্র মর্যাদার জন্য ঠিক সেভাবে
দোয়া করা উচিত, যেভাবে মানুষ সমস্যায়
জর্জরিত হলে দোয়া করে।) “বরং আরো
বেশি আহাজারি আর আকুতি-মিনতির সাথে
দোয়া করা উচিত। নিজের কোন স্বার্থ এর
মাঝে জড়িত থাকা উচিত নয়।” (তিনি
বলেন, এ দোয়ার মাঝে নিজের জন্য কিছু
রাখা উচিত নয়) অর্থাৎ, এর মাধ্যমে আমি
এ সোয়াব বা পুণ্য পাব অথবা এ মর্যাদা
লাভ করব। বরং নিখাদ এ উদ্দেশ্যই হওয়া
উচিত যে, পরম উৎকর্ষপূর্ণ ঐশী
কল্যাণরাজি মহানবী (সা.)-এর প্রতি
অবতীর্ণ হোক, তাঁর প্রতাপ যেন ইহকালও
পরকালে জ্যোতির্ময় রূপে প্রকাশ পায়।
[মাকতুবাতে আহমদ (আ.), ১ম খণ্ড, পৃ.
৫২৩, সংক্রণ ২০০৮ইং]

অতএব, শক্র আমাদেরকে যা-ই বলুক না
কেন আর আমাদের প্রতি যে অপবাদই
আরোপ করুক না কেন, আমাদের হৃদয়ে
মহানবী (সা.)-এর প্রতি খাঁটি ভালোবাসা
বিরাজমান এবং তাঁর খাতামান্নাবীঙ্গন হওয়া
সংক্রান্ত জ্ঞান আমাদের সবচেয়ে বেশি
রয়েছে। এ সব কিছুই হ্যরত মসীহ মওউদ
(আ.) আমাদেরকে দান করেছেন। আল্লাহ
করুন, শক্র প্রতিটি আক্রমণ, নির্যাতন ও
নিপীড়নের ঘটনার পর আমরা যেন ঈমানে
অধিক অগ্রামী হই এবং মহানবী (সা.)-
এর প্রতি যেনপূর্বের তুলনায় অধিক হারে
দরুদ প্রেরণ করতে পারি, যার ফলে
সাধারণ মুসলমানরাও যেন তাঁর এই
মর্যাদার সঠিক উপলক্ষি লাভ করে আর এ
সব বিভ্রান্ত মুসলমান যেন সঠিক পথে ফিরে
আসে এবং পৃথিবীতে ইসলামের আকর্ষণীয়
শিক্ষার যেন বিস্তার ঘটে।

(আল ফযল ইন্টান্যাশনাল, ৬ জানুয়ারি ২০১৭)
কেন্দ্রীয় বাংলা ডেক্সের তত্ত্ববিধানে অনুদিত)

ବିଶ୍ୱଶାସ୍ତି ୧୦

ସମକାଲୀନ ସମସ୍ୟାବଳୀର ଇସଲାମୀ ସମାଧାନ

ହୃଦରତ ମିର୍ଯ୍ୟା ତାହେର ଆହମଦ
ଖଲାଫାତୁଲ ମସୀହ ରାବେ (ରାହେ.)

(୧୦ମ କିଣ୍ଠି)

ସମାଜ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଦୁ'ଟି ଆବହାସ୍ୟା

ପବିତ୍ର କୁରାନ ଦୁ'ଟି ସାମାଜିକ ଆବହାସ୍ୟାର କଥା ବଲେ :

କ) ଏକ, ଯେ ଅବସ୍ଥାଯ ଅଶୁଭ ଅବାଧେ ବିସ୍ତାର ଲାଭ କରେ;

ଖ) ଦୁଇ, ଯେ ଅବସ୍ଥାଯ ଅଶୁଭେର ବୃଦ୍ଧିକେ କଠୋରଭାବେ ଦମନ କରା ହୟ ।

ଆପଣି ଯଦି ଇସଲାମିକ ନୈତିକ ଶିକ୍ଷାଗୁଲିକେ ପୃଥକ ପୃଥକ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରେନ, ତାହଲେ ଯେ କୋନ ପାଶାତ୍ୟ ମନ ବା ମେଧାର ପକ୍ଷେ ସେଇ ଶିକ୍ଷାର ବାଣୀର ଦର୍ଶନ ଉପଲବ୍ଧି କରା ଖୁବଇ କଠିନ ହବେ । ଏର କାରଣ ହଚ୍ଛେ, ନୈତିକ ଶିକ୍ଷାକେ ଉପଲବ୍ଧି କରତେ ହୟ ଏକଟି ସାମାଜିକ ଆବହାସ୍ୟାର ଅଂଶ ହିସେବେ । କାଜେଇ, ଏଇ ଶିକ୍ଷାଗୁଲିକେ ଦେଖିତେ ହବେ ସାମର୍ଥ୍ୟକଭାବେ । ଆପଣି କେବଳ ଏକଟା ଶୁକନୋ ପାତା ବାରେ ପଡ଼ା ଦେଖେ କିଂବା ସବ ପାତାର ହଲଦେ ହୟେ ଯାଓୟା ଦେଖେଇ ଠାଁଓର କରତେ ପାରବେନ ନା ଯେ, ଏଟା ଶର୍ତ୍କାଳ । ଆପଣାକେ ଶର୍ତ୍କାଳେର ଗୋଟା ଆବହାସ୍ୟା ଏବଂ ତାପମାତ୍ରାକେ ମନଚକ୍ଷୁତେ ଅବଲୋକନ କରତେ ହବେ ଏବଂ ତା ଅନୁଭବ କରତେ ହବେ, ଯାତେ କରେ ଆପଣି ବୁଝିତେ ପାରେନ ଯେ, ଶର୍ତ୍କାଳଟି କୀ ଏବଂ ତା ଉତ୍ତିଦ ଜଗତେର

କି କାଜେ ଲାଗେ । ଠିକ ତେମନିଭାବେ, ଏକଟି ସୋଯାଲୋ ପାଥୀ (ଶୀତକାଳେ ଦେଶାନ୍ତରେ ଯାଯ ଏମନ ପାଥୀ) ଏଲେଇ ଗ୍ରୀକ୍ ଆସେ ନା । କାର୍ଯ୍ୟତଃ, ଶର୍ତ୍କ ଜୀବନକେ ନିରନ୍ତର କରେ ଆର ବସନ୍ତ କରେ ଉନ୍ଦିଷ୍ଟ । ଏଟା ଶୁଦ୍ଧ ତାପମାତ୍ରାର ପରିବର୍ତ୍ତନ ନା, ଏଟା ଗୋଟା ଆବହାସ୍ୟାରଇ ରୂପାନ୍ତରଣ । ତଥନ ମନେ ହୟ ଯେନ ବାତାସ ଜୀବନେର ଶ୍ଵାସ ଫେଲଛେ । ସମାଜବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଲିଓ ଝାତୁ ବା ମୌସୂମେର ମତିଇ, ଏଦେରଓ ଆଛେ ନିଜିଷ୍ଵ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ଓ ପ୍ରଭାବ ।

ବଞ୍ଚିବାଦୀ ସମାଜେର ଦ୍ୱାରା ଏବଂ ତାର ଚାନ୍ଦାନ୍ତ ପରିଗତି

ଇସଲାମ ଠିକ ଏକଇଭାବେ ଏହି ବିଷୟଟାକେ ଓ ପେଶ କରେ । ପ୍ରଥମେ, ଆମି ଏମନ ଏକଟା ସମାଜେର ବର୍ଣନା ଦିତେ ଚାଇ, ଯା କୁରାନ କରିମେର ମତେ ଅନୈସଲାମିକ ।

‘ତୋମରା ଜେନେ ରାଖୋ, ଏଇ ପାର୍ଥିବ ଜୀବନ କ୍ରୀଡ଼ା-କୌତୁକ, ଚାକଚିକ୍ୟ, ସୌନ୍ଦର୍ୟ, ତୋମାଦେର ମଧ୍ୟେ ପାରମ୍ପରିକ ଆତମାଘାତ, ଏବଂ ଧନ-ମସ୍ତକ ଓ ସନ୍ତାନ-ସନ୍ତତି ବୃଦ୍ଧିର ପ୍ରତିଯୋଗିତା ମାତ୍ର । ଏର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ବାରିଧାରାର ନ୍ୟାୟ, ଯାର (ଯାର ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ପାଦିତ) ଶାକ-ସଜୀ କୃଷକଦେର ଚମ୍ରକୃତ କରେ, ଅତଃପର ତା ପରିପକ୍ଷ ହୟ, ଏବଂ ତୁମ ତାକେ ହଲୁଦରଣ ଦେଖିତେ ପାଓ, ଯା ଅବଶ୍ୟେ ଚର୍ଣ୍ଣ-ବିଚର୍ଣ୍ଣ ହୟେ

ଯାଯ । ଏବଂ ପରକାଳେ ରାଯେହେ (ଦୁନିଆଦାର ଲୋକଦେର ଜନ୍ୟ) କଠିନ ଆୟାବ ଏବଂ (ସଂକରମଶୀଲ ଲୋକଦେର ଜନ୍ୟ) ଆଲ୍ଲାହର କାହ ଥେକେ କ୍ଷମା ଏବଂ ସନ୍ତୁଷ୍ଟି । ଏବଂ ଏହି ପାର୍ଥିବ ଜୀବନ (ସାମୟିକ) ଛଲନାମୟୀ ଭୋଗ୍ୟବସ୍ତ ବ୍ୟତିତ କିଛୁ ନୟ । (ଆଲ୍-ହାଦୀଦ ୫୭:୨୧)

ଆବାର ବଞ୍ଚିବାଦୀ ଜୀବନେର ଦ୍ୱାରା ଓ ଫୁଟାନି ମ୍ୟାକେ ପବିତ୍ର କୁରାନେର କଥା ହଚ୍ଛେ :

‘ଏବଂ ଯାରା ଅସ୍ଵିକାର କରେହେ ତାଦେର କୃତକର୍ମମୂଳ ବିଶାଳ ମରଙ୍ଭମିତେ ଅବହିତ ମରୀଚିକାର ନ୍ୟାୟ, ଯାକେ ତୃଷ୍ଣାର୍ତ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ମନେ କରେ ପାନି । ଏମନ କି ସେ ସଥନ ତାର ନିକଟେ ପୋଛେହେ ତଥନ ସେ ତାକେ ଦେଖେ ଯେ, ତା କିଛୁଇ ନୟ । ଏବଂ ଆଲ୍ଲାହକେ ନିଜେର ନିକଟେ ଦେଖିତେ ପାଯ । ତଥନ ଆଲ୍ଲାହ ତାକେ ତାର ହିସାବ ପୂର୍ଣ୍ଣ ମାତ୍ରାଯ ଚୁକିଯେ ଦେନ । ବଞ୍ଚିତଃ ଆଲ୍ଲାହ ହିସାବ ପ୍ରହିଣେ ଅତି ତୃପର । (ଆଲ୍-ନୂର- ୨୪:୮୦)

ପବିତ୍ର କୁରାନ ଏଟାକେ ବର୍ଣନା କରେହେ ମରୀଚିକା ରଙ୍ଗେ ଯା କିନା ତୃଷ୍ଣାର୍ତ୍ତ ମାନୁଷକେ ବାର ବାର ଆଶା ଦିଯେ ଦିଯେ ନିରାଶ କରେ ଏବଂ ତାର କାହ ଥେକେ ସର୍ବଦାଇ ଦୂରେ ଦୂରେ ଥାକେ, ଏମନ କି ସେଇ ବ୍ୟକ୍ତି ତାର ନାଗାଳ ପାବାର ଜନ୍ୟ ତାର ପିଛନେ ପିଛନେ ଛୁଟିତେ ଛୁଟିତେ ଅବଶ୍ୟେ ଏତଟା ଅବସାନ୍ତ ହୟେ ପଡ଼େ ଯେ, ତଥନ ପିଛନେ ଛୁଟିବାର ଆର କ୍ଷମତାଇ

ତାର ଥାକେ ନା । ଅର୍ଥାଏ ତଥନ ସେ ତାର ଶାନ୍ତି ପେଯେ ଯାଯା । ତଥନ ସେ ଉପଲବ୍ଧି କରତେ ବାଧ୍ୟ ହୁଏ ଯେ, ଏଟା ଏକଟା ଫାଁକା, ଏକଟା ଶୂନ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ୟହୁଳ, ସେଥାନେ ପୌଛବାର ସେ ଚେଷ୍ଟା କରେଛେ ଏତକାଳ । ସହସାଇ, ସେଇ ମରୀଚିକାର ଦୂରେ ସରେ ଯାଓଯା ଥେମେ ଯାଏ ଏବଂ ତାକେ ଶାନ୍ତିର ପିଛନେ ଛୁଟେ ଚଲାର ତିକ୍ତ ତାଙ୍ଗେ ଉପଲବ୍ଧି କରାର ସୁଯୋଗ ଦେଇ । ଏଟାଇ ସେଇ ଶାନ୍ତି ଯା ଦେଓଯା ହୁଏ ।

ତାଦେରକେଇ ଯାରା ଜୀବନେର ଦାସିକତାର ଅନୁସରଣ କର, ଏବଂ ଏଭାବେଇ, ପବିତ କୁରାନୀରେ ମତେ, ମେଷ ହୁୟେ ଯାଇ ଅନୁରୂପ ସବ ସମାଜଓ । ଏର ବିପରୀତେ, ଧର୍ମ ଏମନ ଏକଟା ଆଦଶରେ କଥା ବଲେ, ଯା ଘୋଷଣା କରେ ଯେ, ଏଇ ପାର୍ଥିବ ଜୀବନଟାଇ ସବଟୁକୁ ନାୟ, ଶୈଖ ନାୟ; ବରଂ ଏର ପରାମ ଏକଟା ଜୀବନ ଆଛେ- ପରକାଳେର ଜୀବନ ।

ଆମରା ଯଦି ଏଥାନେ ଏହି ପୃଥିବୀତେ ଚିରସ୍ଥାୟୀ ମୃତ୍ୟୁବରଣ ନା କରି-ବରଂ କୋନ ନା କୋନ ଆକାରେ ବେଁଚେଇ ଥାକି, ଯା କିନା ଇସଲାମ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅନେକ ଧର୍ମ ଆମାଦେରକେ ବିଶ୍ୱାସ କରତେ ଶେଖାୟ- ଯଦି ପାର୍ଥିବ ଜୀବନକେ ପରକାଳେର ଜୀବନ ଥେକେ ଆଲାଦା କରା ନା ଯାଯା; ଏବଂ ଯଦି ଉତ୍ତର ଜୀବନକେ ଏଭାବେଇ ବୁଝାତେ ହୁଏ ଯେ, ଏକଟା ଆର ଏକଟାର ଧାରାବାହିକତା; ତାହରେ ଏହି ପୃଥିବୀର ବୁକେ ବ୍ୟକ୍ତିର ଓପରେ ସାମାଜିକ ପ୍ରଭାବେର ଯେ ଭୂମିକା ତାକେ ଉପେକ୍ଷା କରାଟା ନିତାନ୍ତିର ଅଞ୍ଜତାର କାଜ ହେବ । କାରଣ, ଅଣ୍ଣତ, ଅନୈତିକ ଏବଂ ଅସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟକର ପ୍ରଭାବସମ୍ମହ ପରକାଳେର ଜୀବନେ ଏକଟା ଅସୁନ୍ଦ ଆତ୍ମାର ଜନ୍ୟ ଦିତେ ବାଧ୍ୟ ।

ପାରଲୌକିକ ଜୀବନେର ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ

ପରକାଳେର ଜୀବନ ସମ୍ପର୍କେ ଇସଲାମେର ଯେ ଦର୍ଶନ, ତାର ବିଭାଗିତ ଆଲୋଚନାର କ୍ଷେତ୍ର ଏଟା ନାୟ । ତବେ, ଏଥାନେ ଏତୁକୁ ବଲଲେଇ ହୁଯତୋ ଯଥେଷ୍ଟ ହେବ ଯେ, ଇସଲାମେର ମତେ, ଏଥାନେ- ପୃଥିବୀତେ ଆମରା ଯେତାବେ ଆମାଦେର ଜୀବନକେ ପରିଚାଳିତ କରି, ତା ଆମାଦେର ଆତ୍ମାକେ ଠିକ ସେଭାବେଇ ପ୍ରଭାବିତ କରେ, ଯେତାବେ ପ୍ରଭାବିତ କରେ ଗର୍ଭର ସତାନକେ ଜୁଣେର ଅବଶ୍ତା ଥେକେଇ ତାର ଗର୍ଭଧାରିଣୀ ମାଯେର କୋନ ରୋଗ । ସେଇ ଶିଶୁ ଜନ୍ମବଧି ପ୍ରତିବନ୍ଧୀ ହେବ ଯେତେ ପାରେ, ତାହଲେ, ତାର ଜୀବନଟାଇ ତାର ଜନ୍ୟ ଏକଟା ଜାହାନ୍ମାମ ହେବ ଦେଖା ଦିବେ । ତାକେ ତଥନ,

ଆର ଦଶଟା ସୁନ୍ଦ ସୁଠାମ ଛେଲେମେଯେର ମଧ୍ୟେ ନିତାନ୍ତ ଅସହାୟ ଅବଶ୍ତାଯ ଜୀବନ କାଟାତେ ହେବ । ଏହି ଦୁର୍ଭୋଗ ଓ ସନ୍ତ୍ରଣା ତାର ଜନ୍ୟ ଆରାମ ବେଶୀ କଠୋର ହେବ ଏବଂ ତୀର୍ତ୍ତ ହେବ ତଥନ, ସଥନ ତାର ବିବେକେର ପୂର୍ଣ୍ଣତା ଆସବେ । ଏଟା ହୁଁ, ସଂକ୍ଷେପେ, ଇସଲାମେର ମତେ, ଆମରା କୀ କରେ ଆମାଦେର ନିଜେଦେର ବେହେଶ୍ତ ଏବଂ ଦୋୟ ନିଜେରାଇ ଗଡ଼େ ତୁଳି, ତାରଇ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ।

ଏ ପ୍ରସଙ୍ଗେ, ଏଟା ଏଥନେ ପରିକାର ହେବେ ଯାଓଯାର କଥା ଯେ, ଯେ କୋନ ସମାଜ ବ୍ୟବହାୟ ଯା ଦାୟିତ୍ୱହୀନ, ବିଶ୍ୱଖଳା ଏବଂ ଅଣ୍ଣତ ଆଚରଣେର ଜନ୍ୟ ଦେଇ, ତା ସେ ବାହିରେର ଦର୍ଶକେର କାହେ ଯତାଇ ଆକର୍ଷଣୀୟ ଆର ଯତାଇ ଲୋଭନୀୟ ହୋଇ ନା କେନ, ତାକେ ଅବଶ୍ୟତ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରତେ ହେବେ ।

ମୁମିନଦେର ପକ୍ଷ ଥେକେ ପରଜଗଣ ସମ୍ପର୍କୀୟ ଏହି ସବ କଥା ବଲତେ ଏବଂ ଏହି ଜାତୀୟ ଦାରୀ କରତେ ତୋ କୋନ ଅସୁବିଧା ନେଇ । କେନାନା, କେଉଁ ତୋ ଆର ପରକାଳେର ଜଗଣ୍ଠ ଥେକେ ଫିରେ ଏସେ ତାଦେର ଦାବୀଗୁଲୋ ପରଖ କରେ ଦେଖିଛେ ନା ବା ତାଦେର ବିରଳକେ କୋନ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଓ ଦିଚେ ନା? ତବେ, ନୀତେର ଦୁଟେ ପାର୍ଥିବ ବଦଳେ ହାତେର ଏକଟା ପାର୍ଥି ନିଯେଇ ସନ୍ତ୍ରଷ୍ଟ ଥାକତେ ଦୋଷଟା କି? ଏଟାଇ ହୁଁ ବସ୍ତ୍ରବାଦୀ ଜୀବାବ ଇସଲାମ ଦର୍ଶନେର ବିପକ୍ଷେ, - ଯେ ଦର୍ଶନେ ବଲା ହେଯାଇଁ, କୀଭାବେ ସମାଜ ଗଠନ କରତେ ହେବ ଏବଂ କୋନ କୋନ ନୀତିର ଭିତ୍ତିତେ ତା ଗଠିତ ହତେ ହେବେ ।

ଇସଲାମେର ଦର୍ଶନେର ପରିଧିତେ ଅନ୍ତର୍ଭୁତ ରଯେହେ ଏହି ପୃଥିବୀର ଅର୍ଥାଏ ଇହକାଳେର ଓ ଜୀବନ ଏବଂ ପରକାଳେର ଓ ଜୀବନ । ଏହି ଜୀବନ ଏକଟା ଧାରାବାହିକ ପ୍ରବାହ, ଯାତେ ଏକଟା ସାମୟିକ ଛେଦ ପଢ଼େ ମାତ୍ର ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିଲେ । ଏବଂ ଏହି ଯେ ମୃତ୍ୟୁ, ତା ଆସଲେ ଏକ ଜୀବନ ଥେକେ ଆର ଏକ ଜୀବନେ ରୂପାନ୍ତରିତ ହେବେ ଯାଓଯାର ଏକଟା ପର୍ଯ୍ୟାୟ ମାତ୍ର । ଏର ବିପରୀତେ, ବସ୍ତ୍ରବାଦୀ ଦର୍ଶନ ଧାରଣା କରେ ଯେ, ଜୀବନ ଏକଟା ସୀମିତ ବ୍ୟାପାର, ଯା ବିବେକେର ଏକଟା ଆକଷମିକ ବିନ୍ଦୁର ମାତ୍ର । ଏବଂ ଯା ମୃତ୍ୟୁର ମୁହୂର୍ତ୍ତ ନାତିର ମଧ୍ୟେ ବିଲାନ ହେବେ ଯାଯା । ସୁତରାଂ, ଏହି ସମାଜ ବ୍ୟବହାର ସମ୍ପର୍କେ ଶୁଦ୍ଧ ସୀମିତ ନାତିର ମଧ୍ୟେ ପ୍ରତିବନ୍ଧୀ ହେବେ ଯେତେ ପାରେ, ତାହଲେ, ତାର ଜୀବନଟାଇ ତାର ଜନ୍ୟ ଏକଟା ଜାହାନ୍ମାମ ହେବ ଦେଖା ଦିବେ । ଏହି ବସ୍ତ୍ରବାଦୀ ବସ୍ତ୍ରବାଦୀ ହେବେ ଯେତେ ପାରେ, ତାହଲେ, ତାର ଜୀବନଟାଇ ତାର ଜନ୍ୟ ଏକଟା ଜାହାନ୍ମାମ ହେବ ଦେଖା ଦିବେ ।

ଜୀବାବଦିହି କରାର ଜନ୍ୟ ଦାୟୀ ଥାକେ । ଏବଂ ତା-ଓ ଶୁଦ୍ଧ ତାର ଜୀବନେର ଯେ ଅଂଶଟୁକୁ ଗୋଚରୀଭୂତ ହେବ ବା ଧରା ପଡ଼େ ତାର ଜନ୍ୟେଇ । ବାକୀ ଯେ ଅଂଶ ସମାଜେର ଅଗୋଚରେ ଥାକେ, ତା ତାର ଚିନ୍ତା, ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ, ପରିକଳ୍ପନା, ହିନ୍ଦୁ ସନ୍ତ୍ରନ୍ଧପେଇ ହୋଇ, ଆର ସୂଚ୍ନଭାବରେ ଗୋପନେ ସଂଘଟିତ ଅଣ୍ଣତ କୋନ ଅପରାଧି ହୋଇ-ଥା ଧରା ପଡ଼େ ନା, ତାର ଜନ୍ୟ ତାକେ ଜୀବାବଦିହି କରତେ ହେବ ନା ।

ତାହାଡ଼ା, ସମାଜେର ବିରଳକେ କୃତ କୋନ ଅପରାଧକେ କେବଳ ତଥନଇ ଅପରାଧରଙ୍ଗେ ପ୍ରମାଣିତ ହେବେ ଯେ, ହୁଁ, ସତି ସତିଇ ସେଇ ଅପରାଧ ସଂଘଟିତ ହେଯାଇଁ । ଏକ୍ଷେତ୍ରେ, ସଠିକ ବା ନ୍ୟାୟ-ବିଚାର ନା ହେଯାଇ ସଭାବନା ତୋ ଥାକେଇ, ତଦୁପରି ଏହି ସମାଜ ବ୍ୟବହାୟ, ବିଚାର କାର୍ଯ୍ୟଗାଲୀ ଶୁଦ୍ଧ ଭାସାଭାସା ଏବଂ ସୀମାବନ୍ଦି ନାୟ, ବରଂ ତା ସମାଜେର ବିରଳକେ ଅପରାଧକେ ଅନୁଷ୍ଠାନେର ପକ୍ଷେ ସହାୟକ ବଟେ । ଏହି ଅବଶ୍ୟାକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟଗାଲୀ ସାରାମରି ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରା ହେବେ କିମ୍ବା ତା ଏମନ ହାଙ୍କାଭାବେ ଓ ଅମ୍ପଟିଭାବେ ମାନା ହେବେ ଯେ, ତା କାର୍ଯ୍ୟତ: ଅର୍ଥହିନ ହେବେ ପଡ଼େ- ସେଥାନେ ଅପରାଧର ଏମନ କୋନ ସଠିକ ସଂଜ୍ଞା ନିର୍ଧାରଣ କରାଇ ଏକଟା କଠିନ ବ୍ୟାପାର ହେବେ ଦାୟାଯ, ଯା କୋନ ସିଦ୍ଧାର୍ଥ ନୈତିକ ଦର୍ଶନ କର୍ତ୍ତ୍ବ କରୁଥିବ ହତେ ପାରେ । ନିରୀଶ୍ୱରବାଦୀ ସମାଜେର ଲୋକେରା ସଥନ କୋନ ଆଇନ ଭଙ୍ଗ କରେ ତଥନ ଯେ ତାରା ସେଟା ଅପରାଧ କରେ, ସେ ବ୍ୟାପାରେ ତାରା ନିଜେରା ସତି ସତିଇ ରାଜୀ (କନିଭିଙ୍ଗ୍ଡ) କିନା, ତା ବୁଝେ ଓଠା ମୁଶକିଲ । କଥା ହୁଁ, ଆଇନ କି? ଏଟା କି କୋନ ଏକଚତ୍ର ରାଜାର କଥା? ନାକି ଏଟା କୋନ ସଂଖ୍ୟାଗରିଷ୍ଟ ଗଣତନ୍ତ୍ରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ? ଏବଂ ତା ଗ୍ରାହ୍ୟ ହେବେ କୋନ ନୈତିକ ଦର୍ଶନେର ଭିତ୍ତିତେ ସଠିକରଙ୍ଗେ ପ୍ରଗ୍ରାମ ବଲେ? ତାହାଡ଼ା ନୈତିକ ଦର୍ଶନଟାଇ ବା କି?

ସେ ଯଦି କୋନ ସତାର କୋନ ଧାରାଇ ନା ଧାରେ, ଅଥବା ତାର ଯଦି ପରକାଳେର ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ ନା ଥାକେ ଏବଂ ତାର ଯଦି ଇହକାଳେର ଜୀବନେର ଆଚରଣ ସମ୍ପର୍କେ ପ୍ରଶ୍ନେର ସମୁଖୀନ

হওয়ার কোন ভয় না থাকে, তাহলে
উপর্যুক্ত প্রশ্নগুলোর জবাবে সে তার
সুবিধাজনক অবস্থান থেকে যা বলবে, তা
একটা দায়িত্বশীল সমাজের জন্য যা
প্রয়োজন তা থেকে সম্পূর্ণ ভিন্ন হবে।
তার তো আছে মাত্র ইহকালের এই

সীমিত জীবন। তার সমাজের প্রয়োজন
শুধু তার সুখ-সুবিধার জন্যই। সে শুধু
তার নিজস্ব প্রয়োজনের তাকিদেই তার
সমাজের উর্দ্ধতন কর্তৃপক্ষের কাছে
আতসমর্পণ করে নিতান্ত অপারাগ হও়েই।

সে যদি তার নিজের স্বার্থের অনুকূলে
কোন সুযোগ পেয়ে যায়, এবং খুব
চালাকীর সাথে সবার চোখে ফাঁকি দিয়ে
আনন্দে কটাবার জন্য কিছুটা সময় করে
নিতে পারে, তাহলে সে তা করবে না
কেন? তথাকথিত কোন সে ‘নৈতিক’
বিধি-নিষেধ তাকে বাধা দিবে?

অপৰাধের প্রতি এই যে মনস্তান্ত্বে
দৃষ্টিভঙ্গী, যার সূচনা হয়েছিল নিরীক্ষণবাদী
ও বক্ষবাদী সমাজগুলোতে, তা এখন
সময়ের ব্যবধানে ঘটেছে শক্তিশালী হয়ে
উঠেছে। এবং ঠিক এটাই বলা হয়েছে
কুরআন করীমে বক্ষবাদী সমাজের মূল
বৈশিষ্ট্যরূপেঃ

“আমাদের পার্থিব জীবন ছাড়া আর কোন জীবন নেই, আমরা মৃত্যুবরণ করি এবং জীবিত থাকি; বস্ততঃ আমরা মৃত্যুর পর পুনরুদ্ধিত হব না।” (আল মুমেনুন : ২৩০৩৮)

এছাড়াও, অবিশ্বাসীরা পূর্ববর্তী নবী-
রসূলদেরকে উদ্দেশ্য করে বিদ্রুপ ও
তাচ্ছিলের সঙ্গে জিঞ্জাসার সরে বলেং।

“এবং তারা এ-ও বলে, কী! যখন আমরা হাড়গোড়ে পরিণত হব এবং চূর্ণ-বিচূর্ণ হয়ে যাব, তখনও কি বাস্তবিকই আমাদের (আবারও) এক নতুন সৃষ্টির আকারে উদ্ধিত করা হবে?” (বনী ইসরাইল ১৭:৫০)

“তারা বলে, কী! যখন আমরা মৃত্যুবরণ
করবো, এবং মাটি হয়ে যাব এবং
হাড়গোড়ে পরিণত হয়ে যাব, তখনও কি
আমরা বাস্তবিকই পুনরুৎস্থিত হব?” (আল-
ময়েনন ১: ২৩৫৮৩)

এটাই হচ্ছে কুরআন মজীদের মতে,
বস্ত্রবাদী সমাজের সকল অশুভ ও
অকল্যাণের কেন্দ্রবিন্দু। এবং এ কারণেই,
এত বেশী জোর দেওয়া হয়েছে
পরকালের জীবনের প্রতি এবং বিচার
দিবসের প্রতি।

ইবনে মাসুদ (রা.) বর্ণিত এক হাদীসে

ଆছେ ଯେ, ହ୍ୟରତ ରସ୍ତୁଳେ ପାକ (ସା.)
ଏକଟି ଆଯତକ୍ଷେତ୍ର ଆଂକଲେନ ଏବଂ ଏର
ମାଝେ ଦିଯେ ଲଞ୍ଚାଲମ୍ବି ଏକଟା ରେଖା ଟାନଲେନ,
ଏହି ମଧ୍ୟରେଖାଟିର ଓପରେ ଆଡ଼ାଆଡ଼ି କରେ
ଆରା କଠଣୁଳୋ ରେଖା ଟାନଲେନ ।

তিনি এর দ্বারা বুবাতে চাইলেন যে, এই চিত্রটি একটি মানুষ এবং এর চতুর্পাশের আয়তক্ষেত্রটি মৃত্যু, মধ্যরেখটি তার কামনা-বাসনা, এবং ছোট ছোট রেখাগুলো তাঁর জীবনের পরীক্ষা ও বিপদ আপদ। তিনি বললেন যে, এগুলোর একটাতেও যদি তার পদস্থলন ঘটে, তাহলে সে পরবর্তীগুলোর যে কোনটার শিকারে পরিণত হবে। (বখারী)

ଅନ୍ୟ ଏକଟି ହାଦୀସେଓ ବଲା ହେବେଳେ ଯେ,
ମୃତ୍ୟୁ ହେବେ ଆମୋଦ-ପ୍ରମୋଦେର ପରିସମାପ୍ତି ।

(চলনে)

“আহমদী” পত্রিকায় লেখা পাঠানো প্রসঙ্গে

আহমদীয়া মুসলিম জামা'ত, বাংলাদেশের একমাত্র মুখ্যপত্র “আহমদী” পত্রিকায় লেখা পাঠানো প্রসঙ্গে দিক-নির্দেশনা দেয়া হচ্ছে যে, এখন থেকে যারাই লেখা ও সংবাদ পাঠাতে ইচ্ছুক, তারা এ পত্রিকার প্রকাশক ব্যাবর নিম্ন ঠিকানায় লেখা পাঠাবেন।

বরাবর,
মাহবুব হোসেন
প্রকাশক, পাক্ষিক আহমদী
আহমদীয়া মুসলিম জামাত, বাংলাদেশ।
৪নং বকশীবাজার রোড, ঢাকা-১২১১।
e-mail: pakkhik ahmadi@yahoo.com

To Watch Friday Sermon Regularly

Please visit: www.alislam.org
www.ahmadiyyabangla.org
www.mta.tv

ଏଶୀ ସାହାୟ ଓ ସମର୍ଥନ ପ୍ରାପ୍ତ ଯୁଗ-ଖଲୀଫାର ସଫରେ ଆଶିସମନ୍ତିତ ହଲୋ କାନାଡା

ମୋହମ୍ମଦ ଫଜଲୁର ରହମାନ

(୫ମେ କିନ୍ତୁ)

ହ୍ୟରତ ମିର୍ୟା ମାସରର ଆହମଦ (ଆଇ.) ବଲେନ : ପାକିସ୍ତାନରେ ଆହମଦୀ ମୁସଲମାନଙ୍କା ପ୍ରାୟଇ ଆମାକେ ଦୁଃଖେର ସାଥେ ଦୋୟାର ଜନ୍ୟେ ଲିଖେ ଥାକେନ ଯେ, ଆଇନ ଯେଣ ବଦଳେ ଯାଏ, ଯାତେ ତାରା ମସଜିଦ ନିର୍ମାଣ କରତେ ପାରେ, ଅଥବା ଏମନ ହଳ- ଘର ନିର୍ମାଣ କରତେ ପାରେ, ଯେଥାନେ ତାରା ବାଜାରାତ ନାମାୟ ଆଦାୟ କରତେ ପାରେ । ସାମ୍ପ୍ରତିକ କାଳେ ତାରା ଏମନ କୋନ ଏକଟି କଷ୍ଟୋ ନିର୍ମାଣ କରତେ ପାରେ ନା, ଯେଥାନେ ଇମାମେର ଦାଁଡାନେର ଜନ୍ୟେ ଏକଟି ବାଢ଼ି ସ୍ଥାନ ଥାକତେ ପାରେ, ଆର ତାଇ ମିନାର ଓ ଗମ୍ଭୀର ଯୋଳା ମସଜିଦ ନିର୍ମାଣେର ତୋ କୋନ ପ୍ରଶ୍ନାଇ ଓଠେନା । ବନ୍ଧୁତଃ : କତିପଯ ସ୍ଥାନେ ଅବସ୍ଥାତୋ ଏରକମ ଯେ, ଆହମଦୀ ମୁସଲମାନଙ୍କା ଏମନ କୋନ ଦାଳାନ ଓ ତୈରୀ କରତେ ପାରେ ନା, ଯେଟା କ୍ରିବଲାମୁଖୀ” । ହ୍ୟର (ଆଇ.) ବଲେନ ଯେ, ଏମନଇ ଏକ ସମୟ, ସଥିନ ବନ୍ଧୁବାଦ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ବିନ୍ଦୁର କରଛେ, ତଥିନ ଆହମଦୀ ମୁସଲମାନଙ୍କର କାଜଇ ହେବେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତା ଓ ଧର୍ମର ମହିମା କି, ତା ଅନ୍ୟଦେରକେ ଅବହିତ କରା ।

ହ୍ୟର ମିର୍ୟା ମାସରର ଆହମଦ (ଆଇ.) ବଲେନ : “ବିଶେଷ ସଂଖ୍ୟା-ଗରିଷ୍ଟ ମାନୁଷ ଏ ମହୁର୍ତ୍ତ ବନ୍ଧୁତଃ ଉନ୍ନତିକେଇ ତାଦେର ଜୀବନେର ଏକମାତ୍ର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହିସେବେ ବିବେଚନା କରେ । ଏମନ ଏକ ସମଯେ ମୁସଲମାନଙ୍କର ଦାଁଯତ୍ତ ହେବେ ବିଶ୍ଵକେ ଏଟା ଅବହିତ କରା ଯେ, ବନ୍ଧୁବାଦେର ଅନୁସରଣ ଚିରନ୍ତନ କୋନ ଆନନ୍ଦ ବୟେ ଆନନ୍ଦ ପାରେ ନା, ବରଂ ସୁଖ ଓ ଶାନ୍ତିର ସତ୍ୟକାର ଏବଂ ଚିରହ୍ରାୟୀ ଉପାୟ ଖୋଦାର ଅଧିକାର ପୂରଣେର ମାଧ୍ୟମେଇ ଅର୍ଜନ କରା ଯାଏ” ।

ହ୍ୟର (ଆଇ.) ବଲେନ ଯେ, ସ୍ଥାନୀୟ ଲୋକଦେର ମଧ୍ୟେ ମସଜିଦ ଅବଶ୍ୟଇ କୌତୁଳ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କରବେ ଏବଂ ସ୍ଥାନୀୟ ଲୋକରା ସେସବ ଲୋକେର ଆଚରଣ

ଲକ୍ଷ୍ୟ କରବେ, ଯାରା ମସଜିଦେ ହାଜିର ହୁଏ । ଅତ୍ୟବିରାମ ଆହମଦୀ ମୁସଲମାନଙ୍କର ଜନ୍ୟେ ଏଟା ଆବଶ୍ୟକ ଯେ, ତାରା ସର୍ବଦା ଉତ୍ତମ ନୈତିକ-ଆଚରଣ ଏବଂ ଧାର୍ମିକତା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରେ ।

ଜୁମୁାର ଖୁତବାର ଉପସଂହାରେ ହ୍ୟର (ଆଇ.) ଦୋୟା କରେନ : “ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ଆଲ୍ଲାହୁ ଆମାଦେର ସନ୍ତାନଙ୍କରେକେ ଏଟା ବୁଝାତେ ଦିନ ଯେ, ତାଦେର ପିତା-ମାତାରା ସେବା କୁରାବାନୀ କରେଛେ, ଯେ ମସଜିଦଟି ବାନିଯେଛେ, ଇସଲାମେର ସତ୍ୟକାର- ଶିକ୍ଷା, ନୈତିକତା ଓ ଯେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତା ତାରା ତାଦେର ସନ୍ତାନଙ୍କରେକେ ଦାନ କରେଛେ, ବନ୍ଧୁତଃ ସେଟାଇ ହେବେ ତାଦେର ଆସନ ସମ୍ପଦ, ଯା ତାରା ତାଦେର ଜନ୍ୟେ ରେଖେ ଗେଛେ । ଭବିଷ୍ୟତ-ପ୍ରଜନ୍ୟେର ସୌଭାଗ୍ୟଶିଳ ଏସବ ସନ୍ତାନଙ୍କର ମଧ୍ୟେ ଆଲ୍ଲାହୁ ଏ ପ୍ରତ୍ୟକେ ଜାଗରକ ରାଖୁନ” ।

୪ ନଭେମ୍ବର, ୨୦୧୬ ତାରିଖେ ନିଖିଲ ବିଶ୍ଵ ଆହମଦୀଯା ମୁସଲିମ ଜାମାତେର ପ୍ରାଣ-ପ୍ରିୟ ନେତା ଓ ୫୮ ଖଲୀଫା ହ୍ୟର ମିର୍ୟା ମାସରର ଆହମଦ (ଆଇ.) କାନାଡାର ରେଜିନାୟ ମାହମୁଦ ମସଜିଦେର ଉଦ୍ଘୋଷନ ଉପଲକ୍ଷ୍ୟ ବିଶେଷ ଏକ ସ୍ଵାଗତ-ଅଧିବେଶନେ ମୂଳ-ବକ୍ତବ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରେନ । ସାସକାଟିଉନ୍ରେ ପ୍ରଧାନ ମନ୍ତ୍ରୀ ମିଃ ବ୍ରାତ୍ୟାଳ ସହ ୧୮୦ ଜନ୍ୟେ ଅଧିକ ଅତିଥି ରେଜିନାୟ ରାମାଦା ପ୍ଲାଜା ହୋଟେଲେ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ବୈକାଲିକ ଏ ସଂବର୍ଧନାର୍ୟ ଉପରୁଷିତ ଛିଲେନ । ଏ ବକ୍ତ୍ବାତାଯ ହ୍ୟର (ଆଇ.) ମସଜିଦ ସମ୍ମହେର ସତ୍ୟକାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଓପର ଆଲୋକପାତ କରେନ ଏବଂ ମାନବତାର ସେବାଯ ଆହମଦୀଯା ମୁସଲିମ ଜାମାତେର ଚଲମାନ ପ୍ରତିଶ୍ରଦ୍ଧିତର ବିଷୟେ କଥା ବଲେନ । ଶୁରୁତେଇ ହ୍ୟର (ଆଇ.)

ବଲେନ : “ଏ ସତ୍ୟଟି ସମ୍ପର୍କେ ଆମରା ସବାଇ ଭାଲଭାବେ ଅବଗତ ଆଛି ଯେ, କତିପଯ ଚରମ-ପୁଣ୍ୟ ମୁସଲିମ-ଦଲ ଆତ୍ମପକାଶ କରେଛେ ଏବଂ ଭୟକ୍ଷର ପାଶବିକତା ସାଧନ କରାଯାଇଛେ । ଯେଥାନେଇ ତାରା ପରମ୍ପରରେ ଯୁଦ୍ଧ କରାଯାଇଛେ, ସେଥାନେ ତାରା ତାଦେର ନେତ୍ରବ୍ରଦ୍ଧ ଏବଂ ଶାସକଦେର ବିରାମଦେଇ ଯୁଦ୍ଧ କରାଯାଇଛେ । ଏକଇଭାବେ, କତିପଯ ସରକାରର ତାଦେର ନାଗରିକଦେର ଅଧିକାର ପୂରଣେ ବ୍ୟର୍ଥ ହେବେ, ଆର ତାଇ ବିଦ୍ରୋହୀ ଦଲଗୁଲୋ ଗଠିତ ହେବେଛେ ଏବଂ ହିସାତ୍ମକ ବିରୋଧିତାଯ ଅଂଶ ନିଚ୍ଛେ” ।

ହ୍ୟର (ଆଇ.) ଆରୋ ବଲେନ : “ଏସବେର ଫଳେ କତିପଯ ମୁସଲିମ-ଦେଶେର ସମାଜ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଧର୍ବଂସ ହେବେ ଗେଛେ । ଶାନ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣଭାବେ ବସବାସ କରାର ପରିବର୍ତ୍ତେ ଓସବ ଦେଶ ଅନ୍ତିରତା ଓ ଧର୍ବଂସର ଏକ ଚିରହ୍ରାୟୀ ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅର୍ଥହୀନ-ଚକ୍ରର ପାଇଁ ନିମଜ୍ଜିତ ହେବେ ଗେଛେ । ଯା ଘଟିଛେ, ତାକେ କେବଳ ମାନବତାର ଓପର ଅସୀମ ଏକ କଳକ ହିସେବେଇ ଗଣ୍ୟ କରା ଯେତେ ପାରେ” ।

ହ୍ୟର (ଆଇ.) ଆରୋ ବଲେନ ଯେ, ରେଜିନାୟ ସ୍ଥାନୀୟ ଲୋକଜନ ଏବଂ ସାସକାଟିଉନ୍ ପ୍ରଦେଶେର ଲୋକଦେର ସାଥେ ଯଥିନ ଆହମଦୀ ମୁସଲମାନଙ୍କର ଏକ ସୁସମ୍ପର୍କ ବିଦ୍ୟମାନ, ତଥିନ ସ୍ଥାନୀୟ ଲୋକଦେର ମଧ୍ୟେ ଏମନ ଏକ ଅଂଶ ଥାକତେ ପାରେ, ଯାଦେର ଅନ୍ତରେ ଏ ମସଜିଦଟିର ଉଦ୍ଘୋଷନ ଏକ ଭୀତିର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଘଟାତେ ପାରେ । ଯାହୋକ, ହ୍ୟର (ଆଇ.) ଏମନ ଭୀତିର ବିରାମଦେ କଥା ବଲେନ ଏବଂ ସ୍ଥାନୀୟ-ଲୋକଦେରକେ ଏ ବିଷୟେ ଆବାରୋ ଅଭଯ ଦାନ କରେନ ।

ହ୍ୟର ମିର୍ୟା ମାସରର (ଆଇ.) ବଲେନ : “ଆମାଦେର ଆହମଦୀ ମସଜିଦଗୁଲୋତେ କେବଳ ସେ-ନକ୍ଷାଟିଇ ଅଂକନ କରା ହୁଏ, ଯେଟା ନିର୍ଧାରଣ କରେ, କିଭାବେ ଆମରା ସେସବ

ଲୋକେର ମର୍ମବ୍ୟଥୀ ଓ ଦୁଃଖ ଉପଶମ କରତେ ପାରି, ଯାରା ଶୋକ-ସନ୍ତ୍ତଣ ଏବଂ ବଧିତ । ତାଦେର ପ୍ରଚନ୍ଦ କ୍ରୋଧ ଏବଂ ନୈରାଶ୍ୟର ଭାରୀ ବୋରୀ ଅପସାରଣ କରତେ ଆମରା କେବଳ ତେମନ ସବ ପରିକଳ୍ପନାଇ ହାତେ ନିଇ, ସେଗୁଲେ କଟେ ନିପତିତ ଓ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ-କବଲିତ ଲୋକଦେର ହତାଶା ଓ ନୈରାଶ୍ୟର ଅପନୋଦନ କରେ” ।

ହ୍ୟରତ ମିର୍ୟା ମାସରୁର ଆହମଦ (ଆଇ.) ବଲେନ : “ଆପନାରା ଦେଖିତେ ପାବେନ ଯେ, ଏ ମସଜିଦଟି ଏମନ ଏକ ଆଲୋକ-ସଂକେତ ହିସେବେ ଦାଁଢ଼ିଯେ ଗେଛେ, ଯେଟା ସମାଜକେ ବଦାନ୍ୟତା, ସହାନୁଭୂତି ଏବଂ ଅନୁଗ୍ରହେର ସାର୍ବଜନୀନ ମାନ ଦ୍ୱାରା ଆଲୋକିତ କରେଛେ । ଆପନାରା ଦେଖିବେ, କିଭାବେ ଏ ମସଜିଦଟି ମାନବଜାତିର ସବାର ଜନ୍ୟେଇ ଶାନ୍ତି, ସମ୍ମଦ୍ଦି ଓ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନେର ଏକ ଗୌରବମୟ ପ୍ରତୀକ ବଲେ ପ୍ରମାଣିତ ହେଁଛେ” ।

ମାନବ ସେବାର କ୍ଷେତ୍ରେ ଇସଲାମେର ଯେ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ରହେଛେ, ସେ ସମ୍ପର୍କେ ପବିତ୍ର କୁରାନ୍ୟର ଶିକ୍ଷା ଏବଂ ଇସଲାମେର ନବୀ (ସା.) ଏର ଅନୁଶୀଳନ ଦ୍ୱାରା କିଭାବେ ତା ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହେଁଛେ, ସେ ବିଷୟେ ଭ୍ୟାର (ଆଇ.) ଆଲୋକପାତ କରେନ । ହ୍ୟରତ ଖଲ්‌ଫାତୁଲ ମସୀହ (ଆଇ.) ବଲେନ : “ପବିତ୍ର ନବୀ (ସା.) ଏର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଙ୍ଗ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋମକ୍କପ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଂଶ ଥେକେ ଚିରନ୍ତନ କରଣୀ ଓ ସହାନୁଭୂତି ନିଃସ୍ତ ହେଁଛେ, ଆର ତାଇ ସତ୍ୟକାର ମୁସଲିମାନରୀ, ଯାରା ତାକେ ଅନୁସରଣ କରେ, ତାରା କୋନ ଅସଦୁଦ୍ଦେଶ୍ୟ କିଂବା ଅନ୍ୟଦେର କ୍ଷତି କରାର ଜନ୍ୟେ ମସଜିଦଗୁଲୋଯ କଥିନ୍ତେଇ ପ୍ରବେଶ କରତେ ପାରେ ନା । ସତ୍ୟକାରର ଏକଟି ମସଜିଦ ସକଳ କ୍ଷରେ ସକଳ ମାନୁଷର ଶାନ୍ତିର ଏକ ଜାମିନଦାର; ଆର ଖୋଦା ନା କରନ୍ତ, କୋନ ମସଜିଦ ଯଦି ଏସବ ଧାର୍ମିକ-ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିଯେ ତୈରୀ ହେଁନ ନା ଥାକେ, ତବେ ଏଟା ଏର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପୂରଣ କରଛେ ନା” ।

ଭ୍ୟାର (ଆଇ.) ବର୍ଣନା କରେନ ଯେ, ଆହମଦୀୟା ମୁସଲିମ ଜାମାତ ନିରବିଚ୍ଛିନ୍ନ ଭାବେ ମାନବତାର ସେବାଯ ନିଯୋଜିତ ଆହେ ଏବଂ ବିଶେବ ବଧିତ । ଅଂଶଗୁଲୋଯ କୁଳ, କଲେଜ ଓ ହାସପାତାଳ ନିର୍ମାଣ କରଛେ ଏବଂ ମାନବ-ହିତୀୟ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରକଳ୍ପ ଓ ସ୍ଥାପନ କରେ ଚଲିଛେ । ପରିଷକାର ପାନିର ଗୁରୁତ୍ୱ ଏବଂ ବିଶେବ ଦୂରତମ ଅଂଶେର ମାନୁଷର ଜନ୍ୟେ ଏଟାର ପ୍ରାଣି ନିଶ୍ଚିତ କରାର କାଜେ ଆହମଦୀୟ ମୁସଲିମ ଜାମାତେର ପ୍ରଚେଷ୍ଟାର କଥା ବଲତେ ଗିଯେ ହ୍ୟରତ ମିର୍ୟା ମାସରୁର ଆହମଦ (ଆଇ.) ବଲେନ : “ପରିଷକାର ପାନି ହେଁଛେ

ଜୀବନ ରକ୍ଷାର ଏକଟି ଉପାୟ, ଆର ତା ସତ୍ତ୍ଵେ ବିଶେବ ଅନେକ ଅଂଶେଇ ଏମନ ସବ ଲୋକଓ ଆହେ, ଯାଦେର ଏଟାତେ ସାମାନ୍ୟ କିଂବା କୋନ ଅଧିକାରଇ ନେଇ । ଆଫ୍ରିକାର ଦେଶଗୁଲୋଯ ଯଦି ବୃଷ୍ଟିପାତ ହୁଁଥାଏ, ତବେ ଏର ପୁରୁଣଗୁଲୋ ଭରେ ଓଠେ, କିନ୍ତୁ ପ୍ରାୟଶଙ୍କା ମେଥାନେ ଅନାବୃଷ୍ଟିର କାରଣେ ପୁରୁଣଗୁଲୋ ଶୁକିଯେ ଯାଇ, ଯାର ଫଳେ ପାନିର ଗୁରୁତମ ସଂକଟ ଦେଖା ଦେଇ । ବସ୍ତୁତଃ, ଏମନକି ଯେଥାନେ ବୃଷ୍ଟିପାତ ହୁଁଥାଏ, ଯାରା ଧ୍ୟାମେ ବାସ କରେ, ଅଥବା ଦୂରବର୍ତ୍ତୀ ଏଲାକାଯ ବାସ କରେ, ତାରା ପରିଷକାର ପାନି ପାଇ ନା । କାରଣ, ପୁରୁ଱େର ଯେ ପାନି ତାରା ବ୍ୟବହାର କରେ, ସେଟା ସବ ଧରଣେର ରୋଗ-ଜୀବଣ ଓ ଟୋମେଇନ-ବିଷ ଦ୍ୱାରା ଦୂଷିତ ହୁଁଥାଏ” ।

ଭ୍ୟାର (ଆଇ.) ଆରୋ ବଲେନ : “ଟ୍ୟାପ-ଏ ଯଯଲାୟକୁ ପାନି ପାଓଯା ଗେଲେଓ ସେଟା ସଂଗ୍ରହେ ପର ଛେଲେ-ମେଯେଦେରକେ ଉତ୍କ ପାନିର ପାତ୍ର ମାଥାଯ ବହନ କରେ କହେକ କିଲୋମିଟାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଥ ହାଁଟିତେ ହୁଁଥାଏ । ବେଶ କ'ବର ଯାବତ ଆମି ନିଜେ ଆଫ୍ରିକାଯ ଛିଲାମ ଏବଂ ଆମି ସ୍ଵଚକ୍ଷେ ଏଟା ଦେଖେଛି । ଯେ ବୟସେ ଛେଲେ-ମେଯେଦେରକେ କୁଳେ ଥାକତେ ହୁଁଥାଏ ଏବଂ ମୁକ୍ତଭାବେ ବିଚରଣ କରାର କଥା, ସେ ବୟସେ ପରିଷିତିର କଠିନ-ଚାପେ ପଡ଼େ ତାଦେରକେ ପ୍ରତିଦିନେର ଏ ଝଟିନ-କାଜ କରତେ ହୁଁଥାଏ, ଯେଟା ଆମାଦେର ଜନ୍ୟେ ଅଚିନ୍ତ୍ୟ, ଯାରା ପଶ୍ଚିମା-ବିଶେ ଆରାମ-ଆଯେଣେ ବସବାସ କରାଛି” ।

ଆଫ୍ରିକାଯ ବସବାସକାରୀ ଶିଶୁଦେର ପରିଷିତିର ସାଥେ ପଶ୍ଚିମା-ବିଶେବ ଶିଶୁଦେର ପରିଷିତିର ବୈସାଦଶ୍ୟ ବର୍ଣନା କରେ ଭ୍ୟାର (ଆଇ.) ବଲେନ : “ଆମରା, ଯାରା ପଶ୍ଚିମା-ବିଶେ ବସବାସ କରି, ତାରା ଏ ନିଯେଇ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରି ଯେ, ଆମାଦେର ଶିଶୁରା ପ୍ରତିଦିନ ଯଥାସମୟରେ କୁଳେ ଯେତେ ପାରଛେ କି-ନା, କିଂବା ଅନ୍ୟ କୋନ ଛୋଟ-ଖାଟୋ ବିଷୟେ ତାଦେର କୋନ ଅସୁବିଧା ହେଁଛେ କି-ନା । ବିଶେବ ବ୍ୟଥିତ-ଅଂଶେର ଲୋକଦେର ଜନ୍ୟେ ତୁଚ୍ଛ ଏସବ ସମସ୍ୟା ହେଁଛେ- ‘ଦୂରତମ ଏକ ସ୍ଵପ୍ନ’-ବୈ କିଛୁଇ ନାହିଁ । ଆମାଦେର ଶିଶୁରା ଏଖାନେ ଯେବା ସୁବିଧା ପାଇଛେ, ସେଗୁଲେ ପେତେ ଏସବ ଦେଶରେ ଶିଶୁରା ଯେ-କୋନ ତ୍ୟାଗ ସୀକାର କରତେ କୁଠିତ ହେଁବା ନା” ।

ଏସବ କଷ୍ଟ ଦୂର କରତେ ଆହମଦୀୟ ମୁସଲିମ ଜାମାତ ସେ-ଦେଶରେ ପ୍ରତ୍ୟେ ଏଲାକାର ଧ୍ୟାମ ଓ ଶହରେ ସୌର-ପାମ୍ପ ଓ ହଞ୍ଚ-ଚାଲିତ ପାମ୍ପ ଶାପନ କରାରେ । ଆଫ୍ରିକାର ଲୋକେରା ଯଥନ ଏ ଧରଣେର ମାନବ-ହିତୀୟ ପ୍ରକଳ୍ପରେ ସୁଫଳ ପେତେ ଶୁରୁ କରିଲା, ସେ ସମୟରେ କଥା ବଲତେ ଗିଯେ

ଭ୍ୟାର (ଆଇ.) ବଲେନ : “ଚରମ ଦାରିଦ୍ରେର ମଧ୍ୟେ ଜୀବନ-ୟାପନ କରାର ପର ସ୍ଥାନୀୟ ଲୋକଜନ, ବିଶେବ କରେ ତରଣ ଛେଲେ-ପିଲେରା ଯଥନ ତାଦେର ଦୋର-ଗୋଡ଼ାଯ ପ୍ରଥମ ବାରେର ମତ ପରିଷକାର-ପାନ ଦେଖିତେ ପେଲୋ, ତାଦେର ମୁଖ-ମନ୍ଦଳେ ନିର୍ମଳ ଏବଂ ଲାଗାମହିନ ଆନନ୍ଦେର ଚେଟୁ ଖେଲ ଗେଲ, ଯେଟା ଦେଖାର ମତୋ । ଏଟା ଏମନ ଏକ ବ୍ୟାପାର ଛିଲ, ଯେନ ତାଦେର ସବ ଆଶା ଓ ସ୍ଵପ୍ନ ନିମ୍ନେଇ ପୂରଣ ହେଁଥେ ଗେଛେ ଏବଂ ଯେନ ସମ୍ବନ୍ଧ ବିଶେବ ସବ ସମ୍ପଦ ତାରା ପେଯେ ଗେଛେ । ଭ୍ୟାର (ଆଇ.) ବଲେନ : “ଆମରା, ଯାରା ଆହମଦୀ ମୁସଲିମ, ତାରା ଏମନ ଲୋକଦେର ସେବା କରତେ ପେରେ ଗର୍ବବୋଧ କରି ଏବଂ ଏଟା ଏଜନ୍ୟେ ଏକ ଆଶୀର୍ବାଦ ହିସେବେ ବିବେଚନା କରି ଯେ, ଆମରା ଅନ୍ୟଦେରକେ ସାହାୟ ଓ ଆରାମ ପ୍ରଦାନ କରତେ ସକ୍ଷମ, କାରଣ ଏଟାଇ ହେଁଛେ ଇସଲାମେର ପଥ” ।

ଉପସଂହାରେ ଭ୍ୟାର (ଆଇ.) ବଲେନ ଯେ, ଆହମଦୀୟ ମୁସଲିମ ଜାମାତ ଇସଲାମେର ସତ୍ୟକାର-ଶିକ୍ଷାର ଓପର କାଜ କରଛେ ଏବଂ ସତ୍ୟକାରର ଏକ ‘ଜିହାଦ’ କରେ ଯାଚେ, ଯେଟା ହଲୋ ଅପରେର ସେବା କରା ଏବଂ ମାନବଜାତିକେ ଏକତ୍ରିତ କରା । ହ୍ୟରତ ମିର୍ୟା ମାସରୁର ଆହମଦ (ଆଇ.) ବଲେନ : “ଆମାଦେର ଜିହାଦ ତରବାର, ବନ୍ଦୁକ କିଂବା ବୋଯା-କାମାନେର କୋନ ଜିହାଦ ନାହିଁ, ଆମାଦେର ଜିହାଦ ହେଁଛେ ସହିୟୁତା, ନ୍ୟାୟ-ବିଚାର ଏବଂ ମାନବେର ପ୍ରତି ସହାନୁଭୂତିର ଜିହାଦ । ଆମାଦେର ଜିହାଦ ହେଁଛେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ଖୋଦା ଏବଂ ତାର ସୃଷ୍ଟିର ଅଧିକାର ପୂର୍ଣ୍ଣ କରାର ଜିହାଦ” । ତିନି (ଆଇ.) ଆରୋ ବଲେନ : “ଆମରା ଯଦି କୋନ ଜିହାଦୀ-ଦଲ ସୃଷ୍ଟି କରେ ଥାକି, ତବେ ସେଟା କୋନ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ-ଲୋକଦେରକେ ପାଶବିକ-ଆକ୍ରମଣ କରାର କିଂବା କୋନ କ୍ଲାବେ, ଟେଶନେ ଅଥବା ଅନ୍ୟ କୋନଥାନେ ସନ୍ତ୍ରାସୀ-ଆକ୍ରମଣ ଚାଲାନୋର ଜନ୍ୟେ ନାହିଁ, ବରଂ ସେଟା ଗଠନ କରା ହେଁଥେ ସର୍ବଦା, ସବଖାନେ, ଏବଂ ସେ ମାନୁଷର ଅଧିକାର ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରାର ଜନ୍ୟେ । ଏସବ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସାଧନେ ହିସାତ୍ମକ ଭାବେ ତଳୋଯାର କିଂବା ଆଗ୍ନୋଯାତ୍ମକ ଘୋରାନୋ ଆମାଦେର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନାହିଁ, ବରଂ ଆମାଦେର ପଛଦେର ଅନ୍ତର ହେଁଛେ- ଭାଲବାସା, କରଣୀ ଏବଂ ମାନବୀ-ସହାନୁଭୂତି, ଆର ସର୍ବୋପରି ଦେଇବା” ।

ଭ୍ୟାର (ଆଇ.)-ଏର ମୂଳ-ବକ୍ତବ୍ୟ ପ୍ରଦାନେର ଆଗେ ଆହମଦୀୟ ମୁସଲିମ ଜାମାତ, କାନାଡା-ର ଆମୀର ଜନାବ ମାଲିକ ଲାଲ ଖାନସହ ବେଶ

କ'ଜନ ଉଚ୍ଚ-ପଦସ୍ଥ କର୍ମକର୍ତ୍ତାଓ ତାଦେର ବକ୍ତ୍ବୟ ପ୍ରଦାନ କରେନ । ହୃଦୀ (ଆଇ.)କେ ଉଦେଶ୍ୟ କରେ ସାସକାଟିଉନେର ପ୍ରଧାନ ମନ୍ତ୍ରୀ ମି: ବ୍ରାତ୍‌ଓୟାଲ ବଲେନ ୫ “ଭାଲବାସା ସବାର ତରେ, ଘୃଣା ନୟ କାରୋ ‘ପରେ’,-ଆହମ୍‌ଦୀଯା ମୁସଲିମ ଜାମାତେର ଏ ମୌଳିକ-ମୌଳିକ ହୃଦୀ (ଆଇ.) ଏର କାନାଡାଯ ଶୁଭାଗମନରେ ଆଗେ ଏବଂ ଏର ପରେଓ ତାରା ସ୍ପଷ୍ଟତାର ସାଥେଇ ଶ୍ରବଣ କରେଛେ । ଏଟା ଏମନ ଏକଟି ଆଦେଶ, ଯେଟା ଯେ-କୋନ ସାଂକ୍ଷ୍ରତିକ ପାର୍ଥକ୍ୟ, ଯେ-କୋନ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପାର୍ଥକ୍ୟ, କିଂବା ଯେ-କୋନ ଧର୍ମୀୟ ପାର୍ଥକ୍ୟକେ ଅତିକ୍ରମ କରେ । ଏଟା ତେମନିଇ ଏକ ନୈତିକ-ଶିକ୍ଷା, ଯା ଆମାଦେର ପ୍ରତ୍ୟେକେର ଜନ୍ୟେଇ ପ୍ରାସାଙ୍ଗିକ” ।

ରେଜିନା ସିଟିର ମେୟର ମିଃ ମାଇକେଲ ଫୋଗେରି ବଲେନ ୫: “ଏଥାନେ ଉପସ୍ଥିତ ଥାକତେ ପେରେ ଏବଂ ହୃଦୀ (ଆଇ.)କେ ସ୍ଵାଗତ ଜାନାତେ ପେରେ ଆମି ସମ୍ମାନିତ ବୋଧ କରଛି ଏବଂ ଏଥାନେ ଆସାର ଜନ୍ୟେ ଆମି ହୃଦୀ (ଆଇ.)କେ ଧନ୍ୟବାଦ ଜାପନ କରାଇ । ଆମାଦେର ସିଟି, ଆମାଦେର ପ୍ରଦେଶକେ ପଛନ୍ଦ କରାର ଜନ୍ୟେ ଆପନାକେ ଧନ୍ୟବାଦ ଜାପନ କରତେ ପେରେ ଆମି ନିଜକେ କୃତାର୍ଥ ବୋଧ କରାଇ । ଆମାଦେର ସିଟିତେ ଆପନାର ପଦାର୍ପଣ ଆମାଦେରକେ ଶକ୍ତି ଜୁଗିଯେଛେ” ।

ରେଜିନାର ପୁଲିଶ ପ୍ରଧାନ ମିଃ ଇତାନ ବ୍ରେ ବଲେନ ୫: “ଏ ଅନୁଷ୍ଠାନଟିତେ ଉପସ୍ଥିତ ଥାକତେ ପେରେ

ଆମି ବିଶାଳ ଏକ ସମ୍ମାନ ଓ ସୁବିଧାର ଅଂଶୀଦାର ହେଁଛି, ଆର ନତୁନ ଏ ମସଜିଦିଟିର ଉଦ୍ଘୋଷନୀ-ଅନୁଷ୍ଠାନେ ଅଂଶ ନିତେ ପେରେ ଆମରା ସବାଇ ପୌରବ ବୋଧ କରାଇ” ।

ହୃଦୀ (ଆଇ.) କର୍ତ୍ତକ ପରିଚାଳିତ ନୀରବ-ଦୋଯାର ମାଧ୍ୟମେ ଏ ଅନୁଷ୍ଠାନଟି ସମାପ୍ତ ହୁଏ । ଏରପର ଅ-ଆହମ୍‌ଦୀ ଅତିଥିବ୍ରନ୍ଦେର ସାଥେ ହୃଦୀ (ଆଇ.) ବ୍ୟକ୍ତିଗତଭାବେ ସାକ୍ଷାତ କରେନ । ଅନୁଷ୍ଠାନଟିର ଆଗେ ଓ ପରେ ହୃଦୀ (ଆଇ.) ବେଶ କ'ଜନ ଉଚ୍ଚ-ପଦସ୍ଥ କର୍ମକର୍ତ୍ତା ଓ ଅତିଥିକେ ତାର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସାକ୍ଷାତ ଦାନ କରେନ

(ଚଲବେ)

ଜାମେୟା ଆହମ୍‌ଦୀଯା ବାଂଲାଦେଶ-ଏ ଛାତ୍ର ଭର୍ତ୍ତି ବିଜ୍ଞାପ୍ତି

ଆହମ୍‌ଦୀଯା ମୁସଲିମ ଜାମାତ-ଏର ସମ୍ମାନିତ ସଦ୍ସ୍ୟଦେର ଜ୍ଞାତାର୍ଥେ ଜାନାନୋ ଯାଚେ ଯେ, ଜାମେୟା ଆହମ୍‌ଦୀଯା ବାଂଲାଦେଶ-ଏର ୭ ବର୍ଷ ମେୟାଦୀ ଶାହେଦ କୋର୍ସେର ୧୨ତମ ବ୍ୟାଚେ ଛାତ୍ର ଭର୍ତ୍ତି କରା ହେବ । ଆଶା କରା ଯାଚେ, ଏବର୍ହ ଭର୍ତ୍ତିଚୁନ୍ଦେର ସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି ପାବେ । ଦରଖାତ ଆଗାମୀ ୧୦/୦୫/୨୦୧୬ ତାରିଖେ ମଧ୍ୟେ ସେକ୍ରେଟାରୀ ବୋର୍ଡ ଅବ ଗର୍ଭର୍ସ, ଜାମେୟା ଆହମ୍‌ଦୀଯା ବାଂଲାଦେଶ ବରାବର ପୌଛାତେ ହେବ । ଆଗାମୀ ୨୩/୫/୨୦୧୭ ତାରିଖ ଥିକେ ୨୬/୫/୨୦୧୭ ତାରିଖ (ରୋଜ ମଙ୍ଗଲବାର ହତେ ଶୁକ୍ରବାର) ଭର୍ତ୍ତି ପରୀକ୍ଷା ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେବ, ଇନ୍ଶାଲ୍ଲାହ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଅବଶ୍ୟକ ୨୨/୫/୨୦୧୭ ତାରିଖ ବିକାଳ ୫.୦୦ଟାର ପୂର୍ବେ ଜାମେୟା ଆହମ୍‌ଦୀଯା ବାଂଲାଦେଶେର ଅଫିସେ ରିପୋର୍ଟ କରତେ ହେବ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଯୋଗ୍ୟତା ହେବ ନିମ୍ନରୂପ : (୧) ଏସ.ୱେ.ସି/୬୮୮୭.୬୮୮୮-ତେ ଉତ୍ତିର୍ଣ୍ଣ ହତେ ହେବ ଏବଂ ନୂନ୍ୟତମ “ବି” ଛୋଡ ଥାକତେ ହେବ । (୨) ଏ ବର୍ହ ଏୟିଚ.୬୮୮୮ ପରୀକ୍ଷାଯ ଅଂଶଘରକାରୀଙ୍କ ଆବେଦନ କରତେ ପାରିବେ, ତବେ ଏସ.ୱେ.ସି-ତେ ପ୍ରୋଜନ୍ନୀୟ ଯୋଗ୍ୟତା ସାପେକ୍ଷେ, (୩) ଭାଲ-ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟର ଅଧିକାରୀ ହତେ ହେବ ଏବଂ ଏବଂ ଶ୍ଵାସ୍ୟ-ପରୀକ୍ଷାଯ ଉତ୍ତିର୍ଣ୍ଣ ହତେ ହେବ । (୪)

ସର୍ବରୋଚ ବର୍ସ: ଏସ.ୱେ.ସି ଉତ୍ତିର୍ଣ୍ଣଦେର ଜନ୍ୟ ୧୭ ଏବଂ ଏୟିଚ.୬୮୮୮ ଉତ୍ତିର୍ଣ୍ଣଦେର ଜନ୍ୟ ୧୯ ବର୍ଷ । (୫) ଭର୍ତ୍ତି ପରୀକ୍ଷାଯ ଉତ୍ତିର୍ଣ୍ଣ ହଲେ ଓୟାକଫେ ନେ ଅଗ୍ରାଧିକାର ପାବେ । (୬) କୁରାାନ ଶୁଦ୍ଧଭାବେ ପଡ଼ା ଅବଶ୍ୟକ ଜାନତେ ହେବ, ଧର୍ମୀୟ ସାଧାରଣ ଜାନେ ଭାଲ ହତେ ହେବ ଏବଂ ଜାମାତି ବାହି ପଡ଼ାର ଅଭ୍ୟାସ ଥାକତେ ହେବ । (୭) ଜୀବନ ଉତ୍ସର୍ଗକାରୀ ହତେ ହେବ, (୮) ଭାଲ ଆହମ୍‌ଦୀ ଓ ତାକ୍‌ଓୟାଶୀଲ ଏବଂ ଜାମାତି କାଜେ ଅଂଶଘରକାରୀ ହତେ ହେବ । (୯) ଆରବୀ, ଉର୍ଦ୍ଦୁ ଓ ଇଂରେଜୀ ଭାଲ ଜାନା ଥାକଲେ ଅଗ୍ରାଧିକାର ପାବେ । (୧୦) ବୟାଂତ ଗ୍ରହଣକାରୀଙ୍କେ କ୍ଷେତ୍ରେ କମପକ୍ଷେ ତିନ ବର୍ଷ ଅତିକ୍ରମ ହତେ ହେବ । (୧୧) ଭର୍ତ୍ତିର ଜନ୍ୟ ପ୍ରତିଯୋଗିତାମୂଳକ ପରୀକ୍ଷା ଓ ଏଟିଚିଉଡ ଟେଷ୍ଟେ ଭାଲ ଫଳାଫଳ କରତେ ହେବ । (୧୨) ଆବେଦନ ପତ୍ରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ତଥ୍ୟବଳୀ ଅବଶ୍ୟକ ଥାକତେ ହେବ-ଅନ୍ୟଥାଯ ଆବେଦନପତ୍ର ଗ୍ରହଣ ଯୋଗ୍ୟ ବଲେ ବିବେଚିତ ହେବ ନା ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସଠିକ ଠିକାନା ଏବଂ ବାଡିର ଅଥବା ଜାମାତେର ଫୋନ/ମୋବାଇଲ ନମ୍ବର ଉଲ୍ଲେଖ କରତେ ହେବ । (କ) ନିଜେର ନାମ, (ଖ) ପିତାର ନାମ, (ଗ) ମାତାର ନାମ, (ଘ) ଜୟ ତାରିଖ ଏବଂ ବୟାଂତ ଗ୍ରହଣକାରୀ ହଲେ ବୟାଂତର ତାରିଖ ଉଲ୍ଲେଖ କରତେ ହେବ, (୯) ଶିକ୍ଷାଗତ-ଯୋଗ୍ୟତାର

ସାର୍ଟିଫିକେଟ ଏର ସତ୍ୟାଯିତ ଫଟୋ କପି ସାଥେ ଦିତେ ହେବ । (୮) ଦରଖାତ ନିଜ ହାତେ ଲିଖିତେ ହେବ, (୯) ସ୍ଥାନୀୟ ଆୟୀର/ପ୍ରେସିଡେଟେର ସତ୍ୟାଯିନ ଥାକତେ ହେବ, ନଚେ ଆବେଦନପତ୍ର ବାତିଲ ବଲେ ଗଣ୍ୟ ହେବ । (୧୦) ଜାମାତି ଓ ମଜଲିସ-ଚାଁଦା ପରିଶୋଧ ମର୍ମ ସ୍ଥାନୀୟ ସେକ୍ରେଟାରୀ ମାଲ/ନାୟେମ ମାଲେର ସାର୍ଟିଫିକେଟ ସଂୟୁକ୍ତ କରତେ ହେବ । (୧୧) ଓୟାକଫେ ନେ ହଲେ ନମ୍ବର ଉଲ୍ଲେଖ କରତେ ହେବ । (୧୨) ଅନ୍ୟ କୋନ ବିଶେଷ-ଯୋଗ୍ୟତା ଥାକଲେ ଉଲ୍ଲେଖ କରତେ ପାରେନ । (୧୩) ଜାମାତେର ଏମନ ଦୁଇ ଜନ ବିଶେଷ ବ୍ୟକ୍ତିର ନାମ ଉଲ୍ଲେଖ କରତେ ହେବ, ଯିନି ଆବେଦନକାରୀ ସମ୍ବନ୍ଦେ ଭାଲଭାବେ ଜାନେନ । (୧୪) ଜାମାତେର କୋନ ବ୍ୟୁର୍ଗ (ମୃତ ବା ଜୀବିତ) ବ୍ୟକ୍ତିର ସାଥେ ଯଦି ଆତ୍ମୀୟତାର ସମ୍ପର୍କ ଥାକେ, ତବେ ତା ଉଲ୍ଲେଖ କରତେ ହେବ ।

ପ୍ରୋଜନେ ନିମ୍ନେ ମୋବାଇଲ ନମ୍ବରମୁହେ ଯୋଗାଯୋଗ କରା ଯାବେ । ୦୧୭୭୧୭୦୫୫୧୫, ୦୧୫୩୧୨୫୧୧୪୦, ୦୧୭୫୫୬୬୫୩୦୯, ୦୧୯୨୨୦୨୪୫୯୧ । ମହାନ ଆଲ୍ଲାହ ତାୟାଲା ଆପନାଦେର ଓ ଆମାଦେର ସହାୟ ହଟନ- ଆମିନ ।

ମୋହମ୍ମଦ ହାବିବ ଉଲ୍ଲାହ
ସେକ୍ରେଟାରୀ ବୋର୍ଡ ଅଫ ଗର୍ଭର୍ସ
ଜାମେୟା ଆହମ୍‌ଦୀଯା ବାଂଲାଦେଶ

কল্যাণের জিহাদ

আমাদের ধর্ম বিশ্বাসের সারমর্ম হলো-
'না ইলাহা ইল্লাহু মুহাম্মাদুর রসূলুল্লাহ'

- ইমাম মাহদী (আ.)

"ধর্মে কোন জোর-জবরদস্তি নাই"

- আল কুরআন

মুহাম্মদ খলিলুর রহমান

(পূর্ব প্রকাশিত সংখ্যার পর-৬৪)।।।

**হযরত ইমাম মাহদী ও প্রতিশ্রুত
মসীহ (আ.)-এর আবির্ভাব সংক্রান্ত
ভবিষ্যদ্বাণী সমূহের জন্য ব্যবহৃত
রূপক বর্ণনার তাৎপর্যঃ**

প্রত্যেক ভাষায় রূপকের ব্যবহার রয়েছে। ধর্মীয় প্রস্থাবলীতে ভবিষ্যদ্বাণীসহ শিক্ষামূলক বিভিন্ন বর্ণনার ক্ষেত্রে রূপকের ব্যবহার করা হয়েছে। হযরত ইমাম মাহদী ও প্রতিশ্রুত মসীহ (আ.)-এর আবির্ভাব সংক্রান্ত ভবিষ্যদ্বাণীসমূহ সঠিকভাবে বুঝতে না পারার কারণ হলো কতগুলো রূপকার্তৃত বর্ণনার অন্তর্নিহিত তত্ত্ব ও তথ্য সম্পর্কে আক্ষরিক অর্থ গ্রহণ করার উপর অনেকেই বেশি গুরুত্বারোপ করেন। দৃষ্টান্তস্বরূপ নিম্নোক্ত ভবিষ্যদ্বাণীগুলোর শাদিক অর্থ গ্রহণের পরিবর্তে ব্যাখ্যা সাপেক্ষে অধিকাংশ ক্ষেত্রে ব্যাখ্যা সাপেক্ষে অধিকতর যুক্তিসঙ্গত এবং সুদূর প্রসারী তত্ত্ব ও তথ্যের ইঙ্গিত বাহক। এই ধরনের রূপক বর্ণনার তাৎপর্য কি? পবিত্র কুরআন ও হাদীসে রূপক বর্ণনার দৃষ্টান্ত, সাহিত্য-কর্ম ইত্যাদিতে রূপকের দৃষ্টান্ত রয়েছে। এই বিষয়গুলো পরিক্ষারভাবে জানা দরকার এবং প্রকৃত তত্ত্ব ও তথ্যাবলীর সু-গভীর তাৎপর্য সম্পর্কে সঠিক সিদ্ধান্ত গ্রহণ করা অত্যাবশ্যক।

(১) পবিত্র কুরআনের সূরা জুমুআতে ভবিষ্যদ্বাণী রয়েছে যে, আর্থেরী যুগে

বিশ্ববী মুহাম্মদ (সা.) পুনরায় আগমন করবেন।

(২) সূরা নূরের ৭ম রাকুতে ভবিষ্যদ্বাণী রয়েছে যে, ঈমানদার এবং সৎকর্মশীল মুসলিম উম্মাহর জন্য খেলাফতের সংগঠন একটি ঐশী প্রতিশ্রুত বিষয় যেভাবে পূর্ববর্তী মূসায়ী শরীয়তে খেলাফত প্রতিষ্ঠা লাভ করেছিল।

(৩) বুখারী ও অন্যান্য হাদীসে ইস্রায়েলী নবী হযরত ঈসা (আ.)-এর পুনরাগমনের ভবিষ্যদ্বাণী রয়েছে।

(৪) দাজ্জাল ও দাজ্জালের গাধা এবং ইয়াজুজ-মাজুজ সংক্রান্ত বিষয়গুলোর প্রকৃত তাৎপর্য কি? এতদসংক্রান্ত ভবিষ্যদ্বাণীগুলো শাদিক অর্থে প্রয়োগ করলে সেগুলো হবে খুব অবাস্তব এবং অযোক্তিক।

(৫) হযরত ইমাম মাহদী ও প্রতিশ্রুত মসীহ (আ.)-এর কার্যাবলী সংক্রান্ত হাদীসে বলা হয়েছে যে, প্রতিশ্রুত মসীহ (আ.)-আবির্ভূত হয়ে প্রধানতঃ নিম্নে বর্ণিত কার্যাবলী সম্পাদন করবেনঃ

(ক) ক্রুশ ধ্বনি করবেন; (খ) শুকর বধ করবেন; (গ) যুদ্ধ রাহিত করবেন এবং ইয়াজুজ-মাজুজের মোকাবেলা করবেন

(ঘ) দাজ্জাল বধ করবেন; (ঙ) অচেল ধন সম্পদ বিতরণ করবেন ইত্যাদি।

(চ) হযরত ইমাম মাহদী (আ.)-এর নাম, বংশ, স্থান বিষয়ে নানা প্রকার বর্ণনা রয়েছে।

এই ধরনের আরো অনেক বর্ণনা রয়েছে যেগুলো শাদিক অর্থের পরিবর্তে অধিকাংশ ক্ষেত্রে ব্যাখ্যা সাপেক্ষে অধিকতর যুক্তিসঙ্গত এবং সুদূর প্রসারী তত্ত্ব ও তথ্যের ইঙ্গিত বাহক। এই ধরনের রূপক বর্ণনার তাৎপর্য কি? পবিত্র কুরআন ও হাদীসে রূপক বর্ণনার দৃষ্টান্ত, সাহিত্য-কর্ম ইত্যাদিতে রূপকের দৃষ্টান্ত রয়েছে। এই বিষয়গুলো পরিক্ষারভাবে জানা দরকার এবং প্রকৃত তত্ত্ব ও তথ্যাবলীর সু-গভীর তাৎপর্য সম্পর্কে সঠিক সিদ্ধান্ত গ্রহণ করা অত্যাবশ্যক।

উল্লেখ্য যে, শুধু ভাসা-ভাসা জ্ঞান এবং পুঁথিগত বিদ্যা-বুদ্ধি দ্বারা অনেক মোল্লাশ্রেণীর পদ্ধতিগণ উপরোক্ত ভবিষ্যদ্বাণীগুলোর শাদিকভাবে পূর্ণতার উপর জোর দিয়ে থাকেন। দৃষ্টান্ত-স্বরূপ হাদীসে বর্ণিত ঈসা (আ.)-এর পুনরাগমনের ভবিষ্যদ্বাণী শাদিক অর্থে কখনই গ্রহণযোগ্য হতে পারে না। তবে

ব্যাখ্যা সাপেক্ষে ঈসা-সদৃশ মহাপুরুষের আগমন হওয়ার কথাই ভবিষ্যদ্বাণীতে বলা হয়েছে। অনুরূপভাবে আগমনকারী ঈসা (আ.)-কর্তৃক ত্রুটি ধ্বংস করা, শুকর বধ করা ইত্যাদি বিষয়গুলো শান্তিক অর্থে

শুধু অসম্ভবই নয়, বরং হাস্যোন্মদ এবং
একজন সম্মানিত নবীর পক্ষে
মর্যাদাহানীকর। কারণ শান্তিক অর্থে
কাঠের বা ধাতু-নির্মিত ত্রুশগুলো ভেঙে
ফেলা এবং বনে-জঙ্গলে অথবা ক্ষেত-
খামারে শুকরগুলো নিধন করা সম্ভবপর
নয় এবং কোন কারণে সম্ভব হলেও
নিরর্থক কাজই বটে। ভাবতে অবাক লাগে
যে, কিছু কিছু পদ্ধতি ব্যক্তিগত শান্তিক
অর্থের পরিবর্তে রূপকের অন্তরালে নিহিত
সুগভীর অর্থ-গ্রহণ করতে পারছেন না
কেন? এই বিষয়ে যে বিভাস্তি রয়েছে তা
দূরীভূত করে প্রকৃত সত্য উদঘাটন করা
অত্যাবশ্যক। বিশ্বাসীর প্রকৃত কল্যান
এবং ধর্মীয় সমস্যাবলীর প্রকৃত সমাধান
বহুলাংশে এই বিষয়টির উপর নির্ভর
করছে। অতীতের ন্যায় এই রূপকাবৃত
ভবিষ্যদ্বাণীর অন্তর্নিহিত প্রকৃত অর্থের
পরিবর্তে শান্তিক অর্থেরউপরে বর্তমানে
যারা নির্ভর করতঃ বর্ণনাতীত বোকামীর
পরিচয় দিয়ে চলেছেন অতি শীত্র তাদের
শুভ বুদ্ধির উদয় হোক-এই কামনা করি।

যীশুর পুনরাগমন সম্বন্ধে খৃষ্টান এবং অধিকাংশ মুসলমানগণ অদ্যাবধি আকাশের দিকে তাকিয়ে আছেন। মাঝে মাঝে পশ্চিমা জগতে এ সম্বন্ধে নানা প্রকার গুজব ছড়ানো হয়। যীশুর আগমনের তারিখ দিন-মাস ক্ষণসহ পত্র-পত্রিকায় তুলকালাম কাল্ড ঘটে যায়। কিছুদিন পর বিষয়টি কর্মুরের মত উবে যায়। মূলতঃ ভবিষ্যদ্বাণীর ভাষা বুঝতে না পারার কারণে অধিকাংশ মুসলমানগণও হ্যারত ঈসা (আ.)-এর আকাশে গমন, সশরীরে আকাশে ২০০০বছর ধরে অবস্থান এবং যে কোন সময় পৃথিবীতে অবতরণের আশায় অপেক্ষামান রয়েছে। ভবিষ্যদ্বাণী সম্পর্কিত বর্ণনার শাব্দিক অর্থ গ্রহণ করার এই

দৃষ্টান্ত মানবজাতির ইতিহাসের এমন
একটি ঘটনা যার প্রকৃত ব্যাখ্যা এবং
মর্মার্থ উপলব্ধি করতে পারলে ইত্তদী ও
খৃষ্টান এবং মুসলমানদের আন্ত ধারণার
চির অবসান ঘটতে পারে।

পবিত্র কুরআন ও হাদীসে বর্ণিত
ভবিষ্যদ্বাণী অনুযায়ী আখেরী যুগে
আগমনকারী ইমাম মাহ্নী ও প্রতিশ্রূত
ঈসা (আ.) কখন আসবেন, কোথায়
আসবেন এবং কিভাবে তাঁর কার্যক্রম
পরিচালনা করবেন এবং ইসলামের চুড়ান্ত
বিজয় নিশ্চিত করবেন-এই সকল বিষয়ে
সম্পর্কে বিভিন্ন মুসলমান দল বা ফিরকার
ভিন্ন ভিন্ন ব্যাখ্যা এবং ধ্যান-ধারণা
রয়েছে। আল্লাহ তাঁ'লার অসীম অনুগ্রহে
এই ধরনের প্রযোজ্য ভবিষ্যদ্বাণীসমূহ
সঠিকভাবে পূর্ণতা লাভ করেছে আহমদীয়া
মুসলিম জামাতের প্রতিষ্ঠাতা হ্যরত মির্যা
গোরাম আহমদ (আ.)-এর মাধ্যমে।
তিনি আল্লাহ তাআলার নির্দেশে চৌদশত
হিজরী শতাব্দীর প্রারম্ভে (১৩০৬ হিজরী
সন, ১৮৮৯ খ্রি) প্রতিশ্রূত মসীহ ও ইমাম
মাহ্নী হওয়ার দাবী করেন। তিনি ইসলাম
ধর্মের পুনঃপ্রতিষ্ঠা এবং পূর্ণ-প্রচার কল্পে
এবং শান্তিপূর্ণ পছাড় পৃথিবীর অন্যান্য
সকল ধর্মের অনুসারীদেরকে এক
মন্ত্রলী-ভুক্ত করার উদ্দেশ্যে সুসংগঠিত
পদক্ষেপ গ্রহণ করেন। তিনি এবংতাঁর
স্থলাভিষিক্ত খলীফার মাধ্যমে এই সংগঠন
বর্তমানে দুই শতাধিক দেশে শান্তিপূর্ণ
পদ্ধতির মাধ্যমে প্রচার-কার্য পরিচালনা
করে চলেছে। এই বিষয়ে সম্যকভাবে
জানার জন্য প্রত্যেক দেশের স্থানীয় কেন্দ্র
এবং অন-লাইন www.alislam.org
এবং www.mta.tv অথবা
www.ahmadiyyabangla.org
প্রভৃতি ওয়েবসাইট ব্যবহার করা যেতে
পারে।

ରୂପକ ବର୍ଣନାର ତାତ୍ପର୍ୟ ସମ୍ପର୍କେ କରେକଟି ଉଦ୍ଧତି

ହ୍ୟରତ ମୁସିହ 'ମାଓଡୁଦ (ଆ.) ବଲେଛେ:

* “আমি বার বার বলিয়াছি এবং ইহাই

সত্য কথা যে, ভবিষ্যদ্বাণীতে রূপকের
ব্যবহার খুব বেশী থাকে এবং একাংশ
প্রকাশ্য অর্থেও পূর্ণ হয়। এই নিয়মই
আদিকাল হইতে চলিয়া আসিতেছে। কেহ
স্বীকার করুক বা না করুক, আমি ইহা
অস্বীকার করিতে পারি না। সমস্ত হাদীসই
যদি পূর্ণ হওয়া চাই অর্থাৎ শিয়াদের
হাদীস, সুন্নাদের হাদীস এবং এইরূপে
সকল সম্প্রদায়ের সকল হাদীসই যদি পূর্ণ
হইতে হয়, তাহা হইলে নিশ্চয়ই স্মরণ
রাখিও যে, মসীহ (আ.) অথবা মাহ্মুদী
(আ.)-কেহই কখনও আসিবেন না।
বিবেচনা কর, আমার চেয়ে রসূল করীম
(সা.)-এর আবশ্যকতা অনেক বেশী
ছিল। তিনি যখন আসিলেন, সকলেই কি
তাহাকে মানিয়া লইয়াছিল?

তওরাত বা ইনজীল গ্রহে তাঁহার আগমনের যে সকল লক্ষণ বর্ণিত ছিল, উহার সবগুলি কি পূর্ণ হইয়াছিল? খোদার উদ্দেশ্যে একবার চিন্তা করিয়া দেখ এবং উত্তর দাও। ইহুদী ও খ্ষষ্টানদের মধ্যে এ বিষয়ে যে সকল গল্প প্রচলিত ছিল এবং তাহাদের গ্রহে যে সকল লক্ষণ বর্ণিত ছিল, তৎসমুদয়ই যদি পূর্ণ হইয়া থাকিত, তবে কি কারণে তাহারা তাঁহাকে মানিয়া নেয় নাই? জানিয়া রাখ, সমুদয় লক্ষণ কখনও পূর্ণ হয় না। কারণ কতক লক্ষণ লোকদের কল্পিত, আর কতকগুলি কল্পিত না হইলেও উহার ভূল অর্থ গ্রহণ করা হইয়াছে। নবী মাত্রকেই অস্বীকার করা হইয়াছে এবং অজুহাত দেখান হইয়াছে যে, সমুদয় লক্ষণ পূর্ণ হয় নাই। এখনও মানুষ এই চির-প্রচলিত প্রথার অনুসরণ করিতেছে। কাহারও অস্বীকার রোধ করা আমার ক্ষমতার বাহিরে। তবে আমি এই কথা বলিতেছি, তাহারা আমার কথা শুনার পর উত্তর দিক। অনর্থক কথা সৃষ্টি করা ধর্মপরায়ণতার বিরোধী। নবীগণের সত্য-মিথ্যা বুঝিবার যে নিয়ম আছে, তদন্তুয়ায়ী এই আন্দোলনের পরীক্ষা কর। তারপর দেখ সত্য কোন দিকে।” (তবলীগে হক, পঃ৪৩)।

(চলবে)

କାଦିଆନ ଅମଣେର ସୂତିକଥା

କୃଷ୍ଣବିଦ ମୋହମ୍ମଦ ଫଜଲ-ଇ-ଇଲାଇ

ପାଞ୍ଜାବେର କାଦିଆନ ଛୋଟ ଏକଟି ଗ୍ରାମ ତବେ ଅନ୍ତର୍ଭୂତ, ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ଓ ଗୁରୁତ୍ବେ ଖୁବହି ବଡ଼, ଅପରିସୀମ ଓ ଉତ୍ସ୍ଥିତ୍ୟୋଗ୍ୟ । କଲ୍ୟାଣମନ୍ତ୍ରିତ ଏ ଗ୍ରାମେର କିର୍ତ୍ତମାନ ପୁରୁଷ ନବୀ ପାକ (ସା.)-ଏର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସନ୍ତାନ ହ୍ୟରତ ମିର୍ଯ୍ୟା ଗୋଲାମ ଆହମଦ ମସୀହ ମାଓଉଦ ଇମାମ ମାହ୍ମଦ (ଆ.)-ଏର ଜୀବନାଦର୍ଶକେ ଜାନ ଓ ତାଁର ରେଖେ ଯାଓୟା ସ୍ଵର୍ଗ ସ୍ଥିକ୍ତ ପରିବର୍ତ୍ତ ସ୍ଥାପନାସମୂହ ଦର୍ଶନ ପୂର୍ବ ସେଖାନେ ନୈତିକ ଦାୟିତ୍ୱ । ଆର ଆହମଦୀଦେର ବେଳାଯ ତୋ ଏଇ ଗୁରୁତ୍ୱ ବଲାରହି ଅପେକ୍ଷା ରାଖେ ନା । ଅତ୍ୟବେ ସେଇ ତାଗିଦେର ତାଡ଼ନାୟ ଖାକସାର ସମ୍ମାନ ଗତ ୧୭ ଡିସେମ୍ବର (୨୦୧୬) ମୈତ୍ରୀ ଟ୍ରେନେ କରେ ୧୨୨ତମ ସାଲାନା ଜଳସାଯ (ଜଳସାର ଶୁରୁ ବୟସ ୧୨୫ ବର୍ଷ) ଅଂଶଘର୍ଣେର ଜନ୍ୟ ଟିକେଟେର ତଥ୍ୟ ମୂଲେ ଢାକା-କାଦିଆନ ୨୦୩୫ କିମି ସୁନ୍ଦର ପଥ ପାଡ଼ି ଦିଯେ ୨୧ ଡିସେମ୍ବର ବିକାଳ ୪-୩୦ ମିନିଟେର ସମୟ ସ୍ଵପ୍ନେର ସ୍ଥାନ କାଦିଆନ ପୌଛି । ମାବାଖାନେ କଲକାତାର ମସଜିଦେ ୨ ଦିନ ଯାତ୍ରା ବିରତି । ଏବାର ବିଗତ ବହୁରେର ଚେଯେ ଅନେକ ବେଶୀ ବାଂଲାଦେଶୀ କାଦିଆନ ଜଳସାଯ ଅଂଶଘର୍ଣ କରେଛେ । ସବ ଅଂଗସଂଗଠନେର ସଦସ୍ୟ ମିଲେ ୧୪୬ ଜନ । ୧୭ ତାରିଖ ସନ୍ଧ୍ୟାଯ ଆମରା କଲକାତାର ଚିତ୍ତପୁର ରେଲ ସ୍ଟେଶନେ ପୌଛିଲେ ପର ସ୍ଥାନୀୟ ଜାମାତେର ଏକନିଷ୍ଠ ଖାଦେମ ଜନାବ ନାସିମ ସାହେବ ଏସେ ଶୁଭେଚ୍ଛା ବିନିମୟ କରେ ତାର ଦୁଇ କାଁଧେ ଓ ଦୁଇ ହାତେ ଦୁଟି କରେ ଏବଂ

ପିଠେ ଏକଟି ବୋଚକା ତୁଲେ ପ୍ରିପେଇଡ ଟେଙ୍କିତେ କରେ ସନ୍ଧ୍ୟେ ୭.୩୦ ମିନିଟେର ସମୟ (ସ୍ଥାନୀୟ ସମୟ) ଆମାଦେରକେ କଲକାତା ପାର୍କ ଟ୍ରିଟ ଏଲାକାର ମସଜିଦେ ନିଯେ ଏଲେନ । ଆମାଦେର ଲାଗେଜ ତିନି ଆମାଦେରକେ ଧରତେ ଦିଲେନ ନା । ଜାମାତେର ଉପର୍ତ୍ତି ଭାଇଦେର ସାଥେ କୁଶଲାଦି ବିନିମୟେର ପର ରାତର ଖାବାର ଖେଯେ ନିଲାମ ।

ଅତ୍ୟପର ଓପରେ ଗିଯେ ଦେଖିଲାମ ଆରୋ ପ୍ରାୟ ୧୫-୨୦ ଦିନ ବାଂଲାଦେଶୀ ଭାଇ-ବୋନ ଗତ ୩ ଦିନ ଥେକେ ଏଖାନେ ଭିଆଇ ପି-ଏର ଆଦରେ ଖାଓୟା ଥାକା କରେଛେ । ଥାକା ଖାଓୟା ଓ ଗୋସଲାଦିର ସ୍ଥାନସମ୍ଭବ ଆରାମଦୀୟକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ତାରା ଆମାଦେର ଜନ୍ୟ କରେଛେ । ୪/୫ ଜନ ଆନସାର ଖୋଦାମ ସକାଳ ସନ୍ଧ୍ୟା ଆମାଦେରକେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଖୋଶ ମେଜାଜେ ସେବା ଦିଚେନ । ଆରାମ କଷ୍ଟେର ଖବରାଖବର ନିଚେନ । ସାର୍ବିକଭାବେ ବିଷୟାଟି ତଦାରକ କରେଛେ ସ୍ଥାନୀୟ ଜେଳା ଆମୀର ମୋହତରମ ଜାଫର ଆହମଦ ସାହେବ । କଲକାତା ହାଓଡ଼ା ସ୍ଟେଶନ ହତେ ୧୯ ଡିସେମ୍ବର ତାରିଖ ଯାତ୍ର କରେ ୨୧ ତାରିଖ ସକାଳ ୧୧୮୮ ରେ ସମୟ ଆମରା ଅମୃତସର ଓ ତଥା ହତେ ପୁନରାୟ ଟ୍ରେନେ କରେ ବାଟିଲା ହେଁ ବିକାଳ ୪୮୮ ରେ ସମୟ କାଦିଆନ ସ୍ଟେଶନ ଓ ୪.୩୦ ମିନିଟେର ସମୟ ଜଳସାଗାହେ ପୌଛି । ତାଦେର ବ୍ୟବସ୍ଥାପନାୟ ତାରା ଆମାଦେରକେ ପ୍ରାୟ ଏକ କିମି ଦୂରେ ଗେଷ୍ଟ

ହାଉଜେ ପୌଛେ ଦିଲେନ । ଗେଷ୍ଟ ହାଉଜ ବଡ଼ ଚମକ୍ତକାର ମସଜିଦ ଆନୋଯାର ଓ ଜାମେଯାର ପୂର୍ବ ପାର୍ଶ୍ଵେ ଅବହିତ । ସର୍ବପ୍ରଥମ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କାଜ ରେଜିଷ୍ଟ୍ରେସନ ସେରେ ଖାଓୟା ଦାଓୟା କରିଲାମ । ମୋହତରମ ମାଓଲାନା ସାଲେହ ଆହମଦ ଓ ଆବୁଲ ଖାୟର ଚଟ୍ଟାମ ଆମାଦେରକେ ଏସବ ପ୍ରାଥମିକ କାଜ ସାରାର ବ୍ୟାପାରେ ନିଗରାନୀ କରେଛେ । ମାଓଲାନା ସାହେବ ଆମାଦେରକେ ଦିଲ୍ଲୀ ଫେରାର ଟିକେଟ, ହଶିଯାରପୂର ଓ ଲୁଧିଯାନା ଯାଓୟାର ଜନ୍ୟ ଭଲ ଗାଡ଼ି ଓ କାଦିଆନେର ଖୁଟିନାଟି ସବ କିଛି ଦେଖାର ବ୍ୟାପାରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆଗହେର ସାଥେ ଆମାଦେରକେ ସହ୍ୟୋଗିତା ଦିଯେଛେ । ମହାନ ଆନ୍ତାହ ତାଁକେ ଏର ବିନିମୟେ ପ୍ରଭୁତ କଲ୍ୟାଣ ଦାନ କରଣ ।

ପ୍ରାଥମିକଭାବେ କାଦିଆନେର ଅତ୍ୟନ୍ତ ବରକତମନ୍ତିତ ସ୍ଥାପନାସମୂହ ସେମନ-ମସଜିଦ ମୋବାରକ, ମସଜିଦ ଆକସା, ବାୟତୁଦ ଦୋଯା, ହଜରାହ, ବାୟତୁଦ ଯିକର ଇତ୍ୟାଦିର ଅବହୁନ ଜେନେ ନିଲାମ । ଏଥିନେ ଜଳସାଯ ଆଗମନକାରୀ ମେହମାନଦେର ଚଲ ଆସତେ ଶୁରୁ କରେନି । ସୁତରାଂ ସୁଯୋଗ ଆଛେ ଯେନେ ଉତ୍ସ୍ଥିତ ପରିବର୍ତ୍ତ ଓ କଲ୍ୟାଣମନ୍ତିତ କଙ୍କ ସମୂହେ ଓ ମସଜିଦ ମୋବାରକେ ଭୁକରେ କାନ୍ନାୟ ଦୁଇ ରାକାତ କରେ ନାମାୟ ପଡ଼େ ନିଲାମ । ବନ୍ଦୁଦେର ଯାରା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆନ୍ତରିକତାର ସାଥେ ଖାକସାରେର ନିକଟ ଦୋଯାର ଆରଜ କରେଛିଲେନ ତାଦେର ଜନ୍ୟ ଶୀଘ୍ର ପରିବାରେର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ କଲ୍ୟାଣ

ଲାଭେର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟେ ଅଶ୍ରୁବାଡ଼ା ଚିତ୍ରେ ବେକାରାର ଖୋଦାର କାହେ ଦୋୟା କରେ ନିଲାମ । ହସରତ ମସୀହ ମାଓଉଦ (ଆ.) ଯେ କଷେର ଦୁଁଦିକେ ଦୁଁଟି ଦୋୟାତ ରେଖେ ପାୟଚାରୀ କରେ କରେ “ବାରାହୀନେ ଆହମଦୀୟା” ନାମକ ସୁବିଖ୍ୟାତ କିତାବ ରଚନା କରେଛେ, ଯେ କଷେ ହସମାସ ସ୍ଵଳ୍ପ ପାନାହାରେ ବିରତୀହିନଭାବେ ସିଯାମ ସାଧନା କରେଛେ ଆର ଯେ ଜାନାଳା ଦିଯେ ରୋଯା ରାଖାର ଖାବାର ନିତ୍ୟଦିନ ସନ୍ଧ୍ୟାଯ ତିନି ଏକ ଅଜାନା ଅଚେଳା ଫକିରକେ ଦିଯେ ଦିତେନ, ଯେ କଷେ ରାଲ କାଲିର ଛିଟାର ଅଲୋକିକ ଘଟନା ଘଟେଛିଲ ସେବ କକ୍ଷଗୁଣି ଖୁରେ ଖୁରେ, ଦେଖିଲାମ । ଅଶ୍ରୁ ବାରିଯେ କାନ୍ଦାଲାମ । ଆର ଦୁ'ରାକାତ କରେ ନାମାୟ ପଡ଼ିଲାମ । ବାସମତି ଚାଲେର ଭାତ ଯାର ପ୍ରତିଟିର ଦୈର୍ଘ୍ୟ ଅର୍ଥ ଇଥିଓ ଏବଂ ସୁମ୍ବାଦୁ ଡାଳ ଦିଯେ ପ୍ରଧାନ ଲଙ୍ଗର ଖାନାଯ ରାତରେ ଖାବାର ଖେଯେ ନିଲାମ । ମାଗରିବ ଈସାର ଜମା ନାମାୟ ମସଜିଦ ମୋବାରକେ ପଡ଼ିଲାମ । ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଲାମ ବିଭିନ୍ନ ଦେଶ ହତେ, ଭାରତେ ବିଭିନ୍ନ ଅଞ୍ଚଳ ହତେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଭାଷାର ପୋଶାକ, ରଂ ଓ ଚେହାରାର ଲୋକ ଦଲେ ଦଲେ ଜଳସାଯ ଆସତେ ଶୁରୁ କରେଛେ । ତାଦେର ସାଥେ କୁଳକୁଳି ହଚ୍ଛେ । ଏ କ୍ଷେତ୍ରେ କେବଳ ତାଦେର ଆନହିରକତା ଓ ଆସସାଲାମୁ ଆଲାଇକୁମ ଓ ଓୟାଲାଇକୁମ ସାଲାମ ଏକଟିକୁନ୍ହ ବୁଝା ଯାଯ । ଏତନ୍ତ୍ୟାତିତ ଆର କୋନ କଥା ବୁଝା ଯାଯ ନା । କୋଲାକୁଲିତେ ଯେ ଆନ୍ତରିକତାର ପ୍ରଚାନ୍ତ ଟାନ ଓ ହଦ୍ୟତାର ଅସମ୍ଭବ ଆକର୍ଷଣ ରଯେଛେ ତା ବୁକେ ଚେପେ ଧରାର କାଯଦାଯ ସହଜେଇ ଅନୁଭବ କରା ଯାଯ, ଏଇ ଉଦାହରଣ ଅ-ଆହମଦୀ ଆପନ ଭାଇୟରେ କୋଲାକୁଲିର ମଧ୍ୟେ ପାଓଯା ଅସମ୍ଭବ ।

୨୨-୨୩ ଡିସେମ୍ବର ମନେର ସ୍ଵାଦ ମିଟିଯେ କାନ୍ଦିଯାନେର ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟମହିତ ହାପନାସମୁହ ବେହେଶିତ ମାକବେରା, ୨୭ ମେ ୧୯୦୮ ସାଲେ କୁଦରତେ ସାନୀୟା ଶୁରୁ ହାନ ଯା ଶୋଭାମହିତ ଆକାରେ ସଂରକ୍ଷିତ ଆହେ ତା ତୃଣ୍ଟଭରେ ଦେଖେ ନିଲାମ । ଏରପରି ମୁସଲେହ ମାଓଉଦ ସଂକ୍ରାନ୍ତ ପ୍ରାଣ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର କକ୍ଷ ହରିଯାରପୁର ଓ ୨୩ ମାର୍ଚ୍‌୧୮୮୯ ସାଲେ ବୟାତ ଗ୍ରହଣକୁଠ ହସରତ ସୂଫୀ ଆହମଦ ଜାନ ସାହେବେର ଲୁଧିଯାନା ଶହରେ ବାଡ଼ୀର ସେଇ କକ୍ଷ ଦର୍ଶନ ନା କରଲେ ତୋ ଆର ତୃଣ୍ଟ ମିଟିଛେ ନା । ଆକଞ୍ଜା ଓ ବାସନା ପରିତ୍ରଣ ହଚ୍ଛେ ନା । ଯା ଦେଖାର ଜନ୍ୟ ସେଇ ଛୋଟ ବେଳା ହତେଇ ମନ ଓ ଆତ୍ମା ସବ ସମୟାଇ

କାନ୍ଦତୋ । ୨୪ ତାରିଖ ଏକ ଆହମଦୀ ଭ୍ରାହିତାର ଭାଇ ଏଇ ବିଲାସବନ୍ଧୁ ଗାଡ଼ି ଭାଡ଼ା ରେ (ତିନି ନିଜେଇ ଏଇ ଚାଲକ) ମିରପୁରବାସୀ ମାମୁନୁଲ ହକ, ଜାବେର ଓ ତାର ଭାବୀ ରୋଜି ଆକାର ଗାଜିପୁରେର ଆବୁଲ କୁଦୁସ ସାହେବେ ଓ ଖାକାସାର ସ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀସହ ସକାଳ ୯୮୮ ର ସମଯେ ଦୋୟା କରେ ଲୁଧିଯାନା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଯାତ୍ରା କରିଲାମ । କାନ୍ଦିଯାନ ହତେ ହରିଯାରପୁର ୫୦ ମିମି. ଓ ଏକଟି ଦିକେ ଲୁଧିଯାନା ୨୫୦ କିମି । ପ୍ରଶନ୍ତ ରାତ୍ରା । ଜ୍ୟାମେର କୋନ ବିରଖନା ନେଇ । ଶୀତେର ବକବାକେ ସକାଳ ୧୦୦ ମିମି. ବେଗେ ବିରତୀହିନଭାବେ ଗାଡ଼ି ଚଲିଛେ । ଗାଡ଼ିତେ କୋନ ବାକୁନି ନେଇ, ଧୁଲିବାଲୀ ନେଇ, ଗତିର କୋନ ହସରତ ନେଇ, ଶାଇ ଶାଇ ଚଲିଛେ । ସମଯେର ମଧ୍ୟେଇ ଆମରା ହରିଯାରପୁର ଛୋଟ ଏକ ଶହରେ ଏସେ ପୌଛିଲାମ ।

ବହୁଦିନେର ପୁରାତନ ଜରାଜୀର୍ଣ୍ଣ ଏକଟି ଘର । ହୁରୁର ଆକଦାସ (ଆ.)-ଏଇ ଦୋୟା କରାର କକ୍ଷଟି ରେଖେ ବାକୀ ସବୁଟୁକୁ ଗୁହେର ପୁନଃ ସମକାରେର କାଜ ଚଲିଛେ । ଚତୁର୍ଦିକେ ଭାଙ୍ଗା ଇଟ-କାଠ-ବାଲ-କାଦା ପରେ ଆହେ । ଖୁବଇ ସରଂ ଶିଢ଼ି । କଷ୍ଟ କରେ ସେଇ ଶିଢ଼ି ବେଯେ ଓପରେ ଉଠିଲାମ । ପୁନରାଯ ସରଂ ଶିଢ଼ି ବେଯେ ମୂଳ କଷେ ଯେତେ ନୀଚେ ନାମତେ ହୟ । ଆମରା ନଚି ନାମଲାମ । କଷେ ବିଛାନାମେ ଲାଲ କାର୍ପେଟେ ୨ ରାକାତ ନାମାୟ ପଡ଼ିଲାମ ଓ କାତର ଚିତ୍ରେ ଦୋୟା କରିଲାମ । ଛବି ଉଠାଲାମ । ଏଇ କଷେଇ ୪୦ ଦିନ କ୍ରମାଗତ ରୋଯା ରେଖେ ଓ ନିବିଡ଼ ଦୋୟାର ବଦୌଲିତେ ହୁରୁର (ଆ.) ମୁସଲେହ ମାଓଉଦ ସଂକ୍ରାନ୍ତ ଶୁଭ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ପ୍ରାଣ ହୁଏ । ଏ କାରଣେଇ ଏ କକ୍ଷଟି ପୁଣ୍ୟ ବିବରିତ ଓ ଆହମଦୀୟାତେର ଇତିହାସେ ମଶଙ୍କର ହେଁ ଆହେ । ଏ ଖ୍ୟାତ ଶ୍ରୀତିକେ ଉତ୍ତମଭାବେ ସଂରକ୍ଷଣେର ଜନ୍ୟ ବ୍ୟାପକ ମେରାମତେର କାଜ ଚଲିଛେ । ହରିଯାରପୁରେର ନିବାସୀ ମୋଯାଲ୍ଲେମ ମୋହତରମ ନାସିମ ଆହମଦ ତାହେର ସାହେବେ ଏ କାଜେର ତଦାରକୀ କରିଛେ । ତାର ସାଥେ ସାକ୍ଷାତ ହୟନି । ତାର ସ୍ତ୍ରୀ ଓ ଛେଲେର ସାଥେ ଅତୀବ ମହବତପୂର୍ଣ୍ଣ ଭଲବାସାୟ ଭାବ ବିନିମ୍ୟ ହୋଇଥାଏ । ପରେ ଲୁଧିଯାନାଯ ହସରତ ସୂଫୀ ଆହମଦ ଜାନ ସାହେବେର ବାଡ଼ୀ ଗେରାମ, ଯେ କଷେ ହସରତ ମସୀହ ମାଓଉଦ (ଆ.) ୨୩ ମାର୍ଚ୍‌୧୮୮୯ ସାଲେ ୪୦ ଜନ ପୁଣ୍ୟବାନ ପୁରମେର ପ୍ରଥମ ବୟାତାତ ଗ୍ରହଣ କରେନ । ତିନି (ଆ.) ଏକଜନ ଏକଜନ କରେ ଡେକେ

ଏମେ ପୃଥକ ପୃଥକଭାବେ ୪୦ ଜନ ସାଥୀର ବୟାତାତ ନେନ, ଏଇ ମଧ୍ୟେ ସର୍ବପ୍ରଥମ ଛିଲେନ ହସରତ ହାଫିଜ ମାଓଲାନା ହେକିମ ନୂରମ୍ବିନ (ରା.), ଆହମଦୀୟା ଜାମାତେର ପ୍ରଥମ ଖଲୀଫା ଯାଁର ମେୟାଦକାଳ ୧୯୦୮-୧୯୧୪ ସାଲ । ସେଇ କକ୍ଷଟିଓ ଏକଇ ଚିନ୍ତା-ଚେତନାଯ ବ୍ୟାପକଭାବେ ମେରାମତ କାଜ ଚଲିଛେ । ଏଇଟି ଫାଁକେ ମାଲ୍ୟେଶିଯା, ଇନ୍ଦ୍ରାନେଶିଯା ମାୟାନମାରେର କତକ ଭାଇ ଓ ବୋନ ଏସେ ଏଥାନେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେନ । ସବାଇକେ ସାଥେ କରେ ଆମରା ମୋଯାଲ୍ଲେମ (ଉଡ଼ିଯା ନିବାସୀ) ମୋହତରମ ଆଇୟୁବ ଆଲୀ ଖାନେର ଇମାତିତେ ଯୋହର-ଆସରେର ବା-ଜାମାତ ଜମା ନାମାୟ ପଡ଼େ ନିଲାମ । ନାମାୟ ଆମାଦେର ସାଥେ ମୋଯାଲ୍ଲେମଦ୍ୟ ଦିଲସାବ ଆହମଦ ସାହେବେ ଓ ଛିଲେନ । ତାରା ଦୁଜନ ଏଥାନକାର କାଜେର ତଦାରକୀ କରିଛେ । ନାମାୟ ଶେଷେ ଦୋୟା କରା ହଲୋ । ଛବିତେ ତୋଳା ହଲୋ । ମୋଯାଲ୍ଲେମଦ୍ୟ ଆମାଦେର କାହେ ପରିଦର୍ଶନ ଖାତା ନିଯେ ହାଜିର । ଆମରା ସବାଇ ଏକେ-ଏକେ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ଲିଖେ ଖାତାଯ ସ୍ଵାକ୍ଷର କରିଲାମ । ଖୁବଇ ଆତ୍ମ ତୃଣ୍ଟିଲାଭ କରିଲାମ । ମହବତପୂର୍ଣ୍ଣ ଭଲବାସାୟ ସବାର ସାଥେ କୋଲାକୁଳି ଓ କୁଶଳ ବିନିମ୍ୟ କରେ ତଥା ହସରତ ବିନିମ୍ୟ କରିଲାମ । ଲୁଧିଯାନା ବାଜାରେ କିନ୍ତୁ କିନାକଟା ଓ ଦୁପୁରେର ଖାବାର ସେରେ ଗାଡ଼ିତେ ଚଢ଼େ କାନ୍ଦିଯାନେର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଯାତ୍ରା କରିଲାମ । ସ୍ତ୍ରୀ ନୟନଦ୍ୟକେ ଏହି ବେଳେ ଶାନ୍ତନା ଦିଲାମ, “ହେ ଆମାର ଚକ୍ରଦ୍ୟ! ତୁମି ସ୍ଵର୍ଗେ ସୁଧାମଭିତ ହ୍ରାନସମୂହ ଦର୍ଶନ କରେଇ । ସୁତରାଂ ତୁମି ସାର୍ଥକ । ଏବାର ତୁମି ଦୃଷ୍ଟିହୀନ ହେଁ ଯାଓ ତାତେ ଆମାର ଆର ଦୁଃଖ ଥାକବେ ନା । ତୁମି ଆମାର ହେଁ ଖୋଦାର କାହେ ଏହି ପୁଣ୍ୟ କର୍ମେର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଓ” । ରାତ ୯୮୮ ନାଗାଦ ଆମରା କାନ୍ଦିଯାନ ଆନ୍ତନାୟ ଏସେ ପୌଛିଲାମ । ଭ୍ରାହିତାର ଆସାଦ ଚିମା ସାଲାମ ବିନିମ୍ୟ କରେ ବିଦାୟ ନିଲେନ ।

୨୫ ତାରିଖ ସକାଳ ୯୮୮ ର ସମୟ ଭାଇପୋ ଜାହାଙ୍ଗୀର ଓ ତଦୀୟ ସ୍ତ୍ରୀ, ଜନାବ କୁଦୁସ ସାହେବେ (ଗାଜିପୁର) ଆମରା ସ୍ଵାମୀ-ସ୍ତ୍ରୀ ଅମ୍ବତ୍ସରେ ବାବା ଗୁରୁ ନାନକେର ମୁହୂର୍ତ୍ତିର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିର୍ମିତ ଉପସନାଲୟ ଦର୍ଶନେର ଜନ୍ୟ ବାସେ କରେ ତଥାୟ ଗେଲାମ । ପଥେ ବାଟାଲାୟ ବାସ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରେତେ ହେଁ । ବେଳା ୧୧.୩୦ ମିନିଟ୍ୟ ସେଥାନେ ପୌଛିଲାମ । ମାଥାଯ ହଲୁଦ ବର୍ଣ୍ଣର ରଙ୍ଗମାଲ ବାନତେ ହେଁ । ନତୁବା ଭିତରେ ଗମନ ନା-ଜାଯେଜ । ଅଗତ୍ୟା ୧୦ ଟାକା କରେ

ରତ୍ନମାଳ କିମେ ନିଯେ ମାଥାଯ ପରିଧାନ କରିଲାମ । ମୂଳତ ଇହା ଏକଟି ପ୍ରହସନ ଅର୍ଥାତ୍ ବ୍ୟବସା । ଭିତରେ ବିଶାଳ ବଡ଼ ଏଲାକା । ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଲୋକେର ସମାଗମ । ଆମରା ଭିନ ଦେଶୀ । ଯେ କୋନ ସମୟ ଯେ କୋନ ଭାବେ ହାରିଯେ ପଥ ଭାବେ ଆଶଙ୍କା ରଯେଛେ । ସୁତରାଂ ଏ ଜନସୂଦ୍ରେ ଭିଡ଼ ଠେଲେ ଶୃତି ସୌଧେର ସବ କିଛି ଖୁଟିନାଟିକ୍ ଦେଖୋ ଓ ଉପଲବ୍ଧି କରା ସମ୍ଭବ ନନ୍ଦ । ଆର ଏକଦିନେ ତା ହବେ ନା । ସତୁଟୁକୁ ସମ୍ଭବ ସହଜଭାବେ ଘୁରେ କିଛି ଦେଖିଲାମ । ଚତୁରଦିକେ ବିଭିନ୍ନ ଏଲାକା ଜୁଡ଼େ ପାନି । ମାଝଥାନେ ବାବା ସାହେବେର ସ୍ଵର୍ଗ ମନ୍ଦିର । ସବୁଟୁକୁଇ ସ୍ଵର୍ଗ-ବର୍ଣ୍ଣ । ଚତୁରଦିକେ ପାନିତେ ରଂ-ବେରଂଏର ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରଜାତିର ମାଛ ସାଁତାର କାଟିଛେ । ମନ୍ଦିରେ କାରୋକାର୍ଯ୍ୟ ଚମ୍ରକାର । ମନ୍ମୁଞ୍ଜକର ସୌଧ । ବଲା ଯାଇ ଚିତ୍ତକର୍ଯ୍ୟକ ଶୃତି ସୌଧ । ଭକ୍ତରା ନାନାନ କାଯଦାଯ ତାଦେର ସ୍ଵ ସ୍ଵ ମନ ବାସନା ପୂରଣ କରଛେ । କେଉ ଭାବେର ଗାନ ଗାଛେ, କେଉ ବକ୍ତ୍ତା ଦିଚେ, କେଉ ଖାଦ୍ୟର କିମେ ହଜାହ ଖାନଯ ଦିଚେ, କେଉ ସେଇ ଖାଦ୍ୟର ଭକ୍ତି ଆପ୍ନୁତ ଚିତ୍ତେ ପୂଜା କରାର କାଯଦାଯ ମନ-ମନବାସନା ପୁରଣେର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥାଚେ । କେଉ ମାଛେର ମୟଳା ମିଶ୍ରିତ ପାନି ଭକ୍ତି ଭରେ ପାନ କରଛେ । ପ୍ରଚନ୍ଦ ଶତେ ସେଇ ପାନିତେ କେଉ ନାଇଛ, କେଉ ବାଦ୍ୟବାଜନା ବାଜାଚେ । କେଉ ନେଚେ ନେଚେ ଆହାଜାରି କରଛେ । ବିଭିନ୍ନ କୋଣା ହତେ ବିଭିନ୍ନ କାରଣେ ମାଇକ ବାଜିଛେ, ଏସବେର ପ୍ରଚନ୍ଦ ଆଓୟାଜ । କାନଫାଟା ହୈ ଚୈ । କେଉ କାରୋ କଥା ଶୁଣିତେ ପାରଛେ ନା । କାଟିକେ କିଛି ବଲାତେ ହଲେ କାନ ଓ ମୁଖ କାଢାକାହି ନିତେ ହଚେ । ତବେ ସବାଇ ଶୁଖିଲାମତ ଯାର ଯାର କାଜ କରଛେ । ଏଥାନେ କୋନ ଅନାକାଞ୍ଜିତ ଗୋଲଯୋଗ ନେଇ । ଏମନିଭାବେ ବିଦାତ କାର୍ଯ୍ୟ ସିଦ୍ଧିର ମାଧ୍ୟମେ ବାବାର କଲ୍ୟାଣ-ଲାଭେର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଓ ଭକ୍ତରା ଧର୍ମକର୍ମ କରଛେ । ଏ ଅଛୁତ ଚିତ୍ରେ କାର୍ଯ୍ୟାଦି ଦର୍ଶନ କରେ ସନ୍ଧ୍ୟା ନାଗାଦ ଆମରା ଆମାଦେର ଗେଟ ହାଉଜ କାଦିଯାନେ ଫିରେ ଏଲାମ ।

ଆଗାମୀ କାଳ ୨୬ ତାରିଖ ଜଲସାର ପ୍ରଥମ ଦିନ । ପୂର୍ବେ ଯେଭାବେ ଶୁନେ ଏସଛି ସେ ରକମ ପାଗଲା ଶୀତ ଏବାର ନେଇ । ଏଥାନେ ସକାଲେଇ ଜଲସା ଉପଭୋଗ କରିବେନ । କିନ୍ତୁ ଖୋଦାର ଅଲୋକିକ ବ୍ୟବସ୍ଥାପନାଯ ଏ ଅବସ୍ଥାର ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଁ ଗେର । ୨୬ ତାରିଖ ସକାଲେ ପ୍ରଚନ୍ଦ କୁଯାଶା ଦିଯେ କାଂପାନୋ ଶୀତ

ସବାଇ ବଲାହେ, “ଆଜ କାଦିଯାନେର ଚିରାଚାରିତ ସ୍ଵଭାବେ ଶୀତ ଅନୁଭୂତ ହଚେ” । ସବାଇ ବନ୍ତା ଭରା କାପଡ଼ ଗାୟେ ଜଡ଼ିଯେ ଜଲସା ଗାୟେ ଗେଲ । ସେଇ ଦେଖୋ ଯାଚେ ନା ବକ୍ତାକେବେଳେ ଦେଖୋ ଯାଚେ ନା । ଏମନି ସ୍ଵଭାବେର କୁଯାଶା ଆର ଶୀତ । ଜଲସା ଗାୟେ ଚୁକଲାମ । ୫୫ ପଯେନ୍ଟେ ୫ ରକମ କାଯଦାଯ ନିରାପତ୍ତାଯ ଦାୟିତ୍ୱ ଖାଦ୍ୟମଗଣ ଆମାଦେରକେ ଶୁନାଇ ଜନ୍ୟ ହେଡଫୋନ ଲାଗିଯେ ଦିଲେନ । ଚମତ୍କାର ଶବ୍ଦ ସଭାର ଓ ବୋଧଗମ୍ୟ ସହଜ ସରଳ ବାଂଳା ଅନୁବାଦେ ଆମରା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବକ୍ତାର ପ୍ରତିଟି ଶବ୍ଦ ଆପ୍ନୁତ ହେଁ ତନ୍ୟ ଚିତ୍ତେ ଶ୍ରବଣ କରିଲାମ । ଏତ ସୁନ୍ଦର ବାଂଳା ଯା ବୁଝାତେ ଆମାଦେର ମୋଟେଇ କୋନ କଷ୍ଟ ହେଁ ନି ଅନୁବାଦକକେ ଧନ୍ୟବାଦ । ବେଳା ୧୦-୧୧୩ ନାଗାଦ କୁଯାଶା କେଟେ ଗେଲ । ରୋଦ ଶୁରୁ ହେଁ ଗେଲ । ଗା ଗରମ ହେଁ ଉଠିଛେ । ଶ୍ରୋତାଗଣ ଏକେର ପର ଏକ ଗାୟେର ଜାମା ଖୁରତେ ଶୁରୁ କରିଛେ । ପ୍ରଥମ ଦିନେର ପ୍ରଥମ ସେଶନ ଶେଷ ହଲୋ । ସବାଇ ଖାଓୟାର ଜନ୍ୟ ଛୁଟିତେ ଶୁରୁ କରିଲ । ଶୁରୁ ହଲୋ ପ୍ରତିଯୋଗିତା । ଖାଓୟା ଶେଷ କେ କାର ଆଗେ ଏସେ ପୁନରାୟ ନିଜ ନିଜ ପଛନ୍ଦ ମତ ଆସନେ ବସତେ ପାରେ ସେ ମାନସେ । ଖକସାର ପ୍ରତିଯୋଗିତାଯ ଅଂଶଗ୍ରହଣ ନା କରେ ଜଲସା ଗାୟେର ଦୋକାନ ହତେଇ କିଛି ଖେୟେ ନିଜ ଆସନେ ବସେ ପଡ଼ିଲାମ । ଏମନି କରେ ଜଲସାର ତିନ ଦିନେର ଆଡ଼ାଇ ଦିନ କେଟେ ଗେଲ, ତୃତୀୟ ଦିନେ ଶେଷ ସେଶନେ ଆମାଦେର ପରିବତ୍ର ନେତା ହ୍ୟୁର (ଆଇ.)-ଏର କଲ୍ୟାଣମିଭିତ ଭାଷଣ ହେଁ । ସବାଇ ଖାନ-ପିନାର କାଜ ସଥିସଭାବେ ସଂକ୍ଷେପ କରେ ଯାର ଯାର ଆସନେ ଆସନ ହରେନ । ପ୍ରାୟ ଏକଟନ୍ତର ନାଗାଦ ହ୍ୟୁର (ଆଇ.) ଶ୍ରୋତାଗଣେର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ମହାମୂଳ୍ୟବାନ ଭାଷଣ ପ୍ରଦାନ କରିରେନ । ମନ୍ତ୍ରବଂତ ତନ୍ୟ ବସେ ଶ୍ରୋତାଗଣ ସେଇ ଭାଷଣ ଶ୍ରବଣ କରିଲେନ । ଅଞ୍ଚଳ ବାରା ଚୋଥେ ବୁକଭରା ଭାଲବାସାୟ ସବାଇ ସେଇ ସେଇ ବକ୍ତବ୍ୟ ହନ୍ଦିଯନ୍ତମ କରିଲେନ । କ୍ଷଣେ କ୍ଷଣେ ନାଡାର କଷ୍ଟ ଫାଟା ଆଓୟାଜ । କେଉ ଦୁଃଖତ ତଓଳ ନିନାଦକଟେ “କାଦିଯାନ ଦାରଳ ଆମାନ” ଇତ୍ୟାଦି ନାଡାଯ ଜଲସାକେ ଉଚ୍ଛାସ ମୁଖର କରେ ତୁଳିଛେ । ପରିଶେଷେ ଅଞ୍ଚଳବାରା କାନ୍ଦାଯ ଦୋଯାର ମାଧ୍ୟମେ ଶେଷ ହଲୋ ୧୬ ହାଜାର ଆହମଦୀ ଭାଇ ବୋନେର ମିଳନ ମେଲା ୧୨୨ତମ କାଦିଯାନେର ଜଲସା ସାଲାନା । ୪୨ଟି ଦେଶେର ପ୍ରତିନିଧି ଛିଲ ଏହି ଜଲସାୟ ।

ଉଲ୍ଲେଖ୍ୟ ଯେ, ଏ ବଂସର ପାକିସ୍ତାନେର ଆହମଦୀଦେର ଜଲସାୟ ଆଗମନ ହ୍ୟୁର (ଆଇ.)-ଏର ପକ୍ଷ ଥେକେ ନିଷେଧ କରା ଛିଲ ବିଧାୟ ପାକିସ୍ତାନ ହତେ କୋନ ଆହମଦୀ ଜଲସାୟ ଆଗମନ କରେନି । ମସଜିଦ ଆନୋଡାର ହତେ ମସଜିଦ ମୋବାରକ ପର୍ଯ୍ୟ ଏକ କିମି ରାସ୍ତାର ଦୁପାଶ ଆଲୋକଶ୍ୟା କରା ହେଁଛେ । ମସଜିଦ ମୋବାରକ, ଆକଶସା ଓ ମିନାରାତୁଲ ମସୀହ ରଂ-ବେରଂ ଏର ବାତିତେ ଝଲମଲ ଆରୋଯ ବର୍ଣ୍ଣ ସାଜେ ସାଜାନୋ ହେଁଛେ । ହାଜାରୋ ମରିଚା ବାତିର ଆରୋକ ଶ୍ୟାଯ ଶତ ଶତ ଆହମଦୀ ଭାଇ-ବୋନ ଗଲାଯ ଆଇଡ କାର୍ଡ ବୁଲିଯେ କାଦିଯାନେର ବାଜାରେ ବାଜାର କରଛେ । ଏଥାନେ ଯେକୋନ କାପଡ଼ଇ ତୁଳନାମୂଳକ ଭାବେ ସନ୍ତା । ରାସ୍ତାର ଦୁ-ପାଶେ ଗରମ କାପଡ଼ସହ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରସାର ନିଯେ ବସା ଦୋକାନ ହତେ ହରେକ ରକମ ଲୋକ ହରେକ ରକମ ପଣ୍ୟ କିନଛେ । ଏକଦଳ ଯାଚେ ଆର ଏକଦଳ ଆସଛେ । ଆନନ୍ଦେର ଉଚ୍ଚଲ ଟେଟ୍ ବସେ ଯାଚେ । ଶିଖ ଓ ଅନ୍ୟନ୍ୟ ଧର୍ମବଳସୀରା ବଲାହେ, “ଇହା ମିର୍ୟାବୀଦେର ଧର୍ମମେଲା ।” ତାରା ଏ ସୁମୋଗେ ଦୋକାନ ସାଜିଯେ ହରେକ ରକମ ପଣ୍ୟ ବିକ୍ରି କରଛେ ।

ଲାକଡ଼ିତେ ଆଣ୍ଟନ ଦିଯେ ଏକଦଳ ଖାଦ୍ୟ ଶୀତ ନିବାରଣ କରିଛେ ଆର ରାତ ଜେଗେ ପାହାରା ଦିଚେ । ଆରେକ ଦଳ ରାନ୍ଧା କରିଛେ । ଅନ୍ୟ ଏକଦଳ ଝଣ୍ଟି ବାନାନୋର ସନ୍ତେ ଘନ୍ଟାଯ ଆଟଶତ ଝଣ୍ଟି ତୈରି କରିଛେ । କେଉ ଅବସର ନେଇ । ଆରେକ ଦଳ ଖାଦ୍ୟ ବିଭିନ୍ନ ଗୁଦାମେର ସଂରକ୍ଷିତ ହାଜାର ହାଜାର କମ୍ବଲ-ଲେପ ହତେ ଗାଡ଼ିତେର କରେ ବିଭିନ୍ନ ଆନ୍ତାନାୟ ତା ସରବରାହ କରିଛେ । ସେ ଏକ ଏଲାହି କାନ୍ଦ । ଭୋର ୫ ଟାଯ ଶତ ଶତ ଜନ ତାହାଜ୍ଜୁଦ ପଡ଼ାର ତାଗିଦେ ଆପାଦମନ୍ତକ ଗରମ କାପଡ଼ ଜଡ଼ିଯେ ମସଜିଦ ମୋବାରକ, ଆକଶସା କିଂବା କେଉ ମସଜିଦ ଆନୋଡାରେ ତୁଟେ ଚଲିଛେ । ଅଧିକ ପୁଣ୍ୟତା ଅର୍ଜନେର ବାସନାୟ ଅଲସିକ ମାଠେର ନ୍ୟା ପ୍ରତିଯୋଗିତାର ମେ ଏକ ମହାସମାବେଶ, ଏସବ ତତ୍ତ୍ଵକଥା ଭାଷାଯ ବର୍ଣନା କରାର ମତ ନନ୍ଦ । ଯିନି ଚାକ୍ଷୁ ଦେଖିଛେ ତିନିଇ କେବଳ ଏସବେର ଅସଂଗମ୍ୟ ଶୋଭା ମନ୍ଦର୍ମତି କରତେ ସମ୍ଭବ ହେଁଛେ । ଆର ଯିନି କଥନ୍ତେ ଯାନନି ବଲା ଯାଯ ତାର ଦୃଷ୍ଟି ଅନ୍ଧାରୀ ରଯେ ଗେଲ, ହଦୟ ସୁଷ୍ଠୁତି ଥାକଲ ।

আসক্তি সৃষ্টি করায় শিশুদের জন্য মোবাইল ফোন ক্ষতিকর

মোহাম্মদ হাফিজুল ইসলাম হাফিজ

যতগুলো যোগাযোগ মাধ্যম আছে তার মধ্যে মোবাইল ফোন অন্যতম। কারণ, এ মোবাইল ফোন ক্রয় করতে, বেশী টাকার প্রয়োজন হয় না এবং এটি ব্যবহার করতে বিশেষ কোন প্রশিক্ষণেরও প্রয়োজন হয় না। কারণ এটি ব্যবহার করা সহজ। এক দুইবার ব্যবহার করা সহজ। এক শিক্ষিত বা অশিক্ষিত মানুষ ব্যবহার করতে পারে। সবাই এটি ব্যবহার করতে আগ্রহী হন। কারণ যে কোন মুহূর্তেই লক্ষজনের সাথে কম খরচে এবং কম সময়ে যোগাযোগ করা সম্ভব হয়। বর্তমানে বাংলাদেশে এ মোবাইল ফোনের যে দাম তা যে কোন শ্রেণীর মানুষের পক্ষে ক্রয় করা সম্ভব। একটি সিম কিনে রেজিস্ট্রেশন করিয়ে মোবাইলে প্রবেশ করালে তা দিয়ে দিবিয় কথা বলা যায়। শুধু তাই নয় এ মোবাইল ফোন দিয়ে গান শোনা যায়, ছবি দেখা যায়, ছবি তোলা যায়, ইন্টারনেট চালানো যায়, ফেসবুক চালানো যায়, ই-মেইল পাঠানো যায়, এস এম এস পাঠানো যায় ইত্যাদি বহুমুখি কাজ করা যায়।

মোবাইল ফোনের ভাল দিক যত আছে, ক্ষতিকর দিকও কম নয়। এটি সহজেই মানুষকে আকৃষ্ট করতে পারে। এবং তাদের মধ্যে বেশি আকৃষ্ট হচ্ছে শিশুরা। শিশুরা যেভাবে প্রভাবিত হচ্ছে, তার মধ্যে একটি হলো, তাদের মোবাইল ফোন ব্যবহার করতে দেয়া। যদি শিশু একবার মোবাইল ফোন ব্যবহার করতে শিখে তাহলে তাকে আসক্তি থেকে ফিরানো সম্ভব হয় না। মোবাইল ফোনে আকৃষ্ট হওয়ার কারণে লেখা পড়ায় মনোযোগী

হয় না। বিদ্যালয়ে নিয়মিত যায় না এবং যার কারণে পরীক্ষায় ভালো ফলাফল করতে পারে না। মোবাইল ফোনে আকৃষ্ট হওয়ার কারণে পরিবারের অন্য সদস্যদের সাথে শিশুর আচরণ হয়ে ওঠে নেতৃত্বাচক। বড়দেরকে তারা কোন সম্মান করে না এবং তাদের কোন আদেশ নিষেধ মানে না। মোবাইল ফোনে আকৃষ্ট হওয়ার কারণে শিশুদের আচরণ খিটখিটে হয়ে যায়। এমনকি গেমস, ইন্টারনেট, ফেসবুক ইত্যাদি ইস্যুতে সময় কাটানোর জন্য একজন মানুষ হিসাবে যে কাজগুলো না করলেই নয়, যেমন— সময় মতো খাওয়া দাওয়া, নিয়মিত নামায কায়েম করা, সময় মত বিশ্রাম নেয়া, সময় মতো খেলাধুলা করা, ধর্মীয় প্রোগ্রামে উপস্থিত থাকা ছাত্র হিসেবে সময়মত লেখাপড়া করা, এই কাজগুলোও শিশুরা সময় মতো করে না একমাত্র মোবাইল ফোনে আকৃষ্ট হওয়ার কারণে। মোবাইল ফোন একদিকে যেমন শিশুদের আকৃষ্ট করছে এবং তাদের জীবনে বিরূপ প্রভাব ফেলছে, ঠিক তেমনি তাদের এবং তাদের অভিভাবকদের আর্থিক অন্টনে ফেলছে। ফলে মোবাইল ফোন ব্যবহারের খরচ যোগাতে অনেকে চুরি, রাহাজানি এবং অন্যান্য খারাপ কাজে পা বাঢ়াচ্ছে। যার ফলে পরিবারে, সমাজে এবং দেশে নানা সমস্যার সৃষ্টি হচ্ছে।

সব অভিভাবকদের মনে রাখা উচিত, আজকের শিশু আগামী দিনের ভবিষ্যৎ। শিশুর এখন লেখাপড়া করার বয়স। তার সঠিক ক্যারিয়ার গঠনের সময়। শিশু যেন তার মূল্যবান সময়টুকু ভালভাবে কাজে

লাগাতে পারে, সেদিকে সকল অভিভাবকদের দৃষ্টি দেয়া আবশ্যিক। বাড়ি স্মার্ট লালন শাহু বলেছেন “সময় গেলে সাধন হবে না” মোবাইল ফোন ব্যবহার করার সময় পাওয়া যাবে। কিন্তু মূল্যবান সময় গেলে তা পাওয়া যাবে না। তাই সময় কাজে লাগানো সকলের উচিত। আপনার শিশুর প্রতি আপনি খেয়াল রাখুন। আপনার সচেতনতাই পারে আপনার শিশুকে আসক্ত মুক্ত রাখতে।

কৃতি ছাত্রী

আল্লাহ তালার অশেষ রহমত ও কৃপার ফলে আমাদের প্রথম সন্তান তাহিরা হোসেন বুশরা ২০১৬ সালে অনুষ্ঠিত পি.এস.সি পরীক্ষায় জিপিএ-৫ এবং ট্যালেন্টপুলে বৃত্তি পেয়েছে, আলহাদুলিল্লাহ। সে একজন ওয়াকেফাতে নও সন্তান। তার ওয়াকেফে নও নং- বি/ ১২২৪৯। বর্তমানে সে হবিগঞ্জ জেলা সদরে অবস্থিত বি.কে.জি.সি সরকারী বালিকা উচ্চ বিদ্যালয়ে ষষ্ঠ শ্রেণীতে অধ্যয়নরত। জামা'তের সকলের নিকট তার সুস্থান্ত্য এবং ভবিষ্যত সাফল্যের জন্য আন্তরিক দোয়াপ্রার্থী।

মোহাম্মদ জাকির হোসেন এবং
শামসুন্নাহর বেগম

ନବୀନଦେର ପାତା-

ମାନବାଧିକାର ପ୍ରତିଷ୍ଠାୟ ହ୍ୟରତ ମୁହାମ୍ମଦ (ସା.)

ମୋହାମ୍ମଦ ଆତା ଏଲାହୀ ଶୁଭ

“ଓୟାମା ଆରସାଲନାକା ଇଲ୍ଲା ରାହମାତୁଲ୍ଲିଲ
ଆଲାମିନ ।”

ଅର୍ଥାତ୍—“ଆର ଆମରା ତୋମାକେ ବିଶ୍ୱ ଜଗତେର
ଜନ୍ୟ କେବଳ ଏକ ରହମତ ରୂପେଇ ପାଠିଯେଛି ।”
(ସୂରା ଆଖିଯା : ୧୦୮) । ହ୍ୟରତ ମୁହାମ୍ମଦ
(ସା.) ଛିଲେନ ମାନବତାର ମୁକ୍ତିର ଅଗ୍ରଦୂତ ।
ତିନି ଛିଲେନ ବିଶ୍ୱେର ସକଳ ମାନବଜାତିର ଜନ୍ୟ
ଆଶିର୍ବାଦ ଓ ରହମତ ସ୍ଵରୂପ । ତା'ର ଆଗମନେର
ପୂର୍ବେ ମାନବାଧିକାର ସେଥିନେ ଲୁଣ୍ଡିତ ଛିଲ, ତା'ର
(ସା.)-ଏର ଆଗମନେର ମାଧ୍ୟମେ ସମୟ ବିଶ୍ୱେ
ମାନବାଧିକାର ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହେଁଥେ ଏବଂ ତିନି
ଜୀବନେର ଶୁରୁ ଥେକେ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମାନବାଧିକାର
ପ୍ରତିଷ୍ଠାୟ ସଚେଷ୍ଟ ଛିଲେନ ।

ତିନି (ସା.) ସଥିନ ନବୁଓୟତେର ଦାବି କରିଲେନ
ଏବଂ ମଙ୍କାର ନେତା ଆବୁ ଜାହଲ ସଥିନ ତା'ର
(ସା.) ଖୁବ ବିରୋଧିତା ଶୁରୁ କରେ ଦିଲ ଏବଂ
ଲୋକଦେର କାହେ ବଲତେ ଲାଗଲ ଯେ, “କେଉଁ
ତା'ର (ସା.)-ଏର କଥା ମାନବେ ନା । ବରଂ ଯଟଟା
ପାରବେ ତାକେ ଲାଞ୍ଛିତ କରବେ । ସେ ସମୟ ଏକ
ବ୍ୟକ୍ତି ମଙ୍କାୟ ଏସେଛିଲ ଆବୁ ଜାହଲେର କାହେ
ଥେକେ ତାର କିଛୁ ପାଞ୍ଚା ଆଦାୟ କରାର ଜନ୍ୟ ।
'ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ଆବୁ ଜାହଲେର କାହେ ତାର ପାଞ୍ଚା
ଚାଇଲ । କିନ୍ତୁ ଆବୁ ଜାହଲ ତାର ପାଞ୍ଚା ଆଦାୟ
କରତେ ଅସ୍ତିକାର କରିଲୋ । ଅତଃପର କିଛୁ
ଲୋକ ଏ ବ୍ୟାପାରେ ହ୍ୟରତ ମୁହାମ୍ମଦ (ସା.)-ଏର
ସାହାଯ୍ୟ ଚାଇତେ ପରାମର୍ଶ ଦିଲ । ଉଦେଶ୍ୟ
ଛିଲ ମୁହାମ୍ମଦ (ସା.)-କେ ଜନ୍ମ କରା । ତାରା
ମନେ କରେଛିଲ ଯେ, ମୁହାମ୍ମଦ (ସା.) ତାକେ ଏ
ବ୍ୟାପାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରତେ ଚାଇବେ ନା । କେନନା
ତଥିନ ମଙ୍କାର ଲୋକେରା ବିଶେଷଭାବେ ଆବୁ
ଜାହଲ ତା'ର (ସା.) ପ୍ରଚନ୍ଦ ବିରୋଧିତା କରିଛି ।
ଆର ଏଭାବେ ତିନି (ସା.) ମାନବାଧିକାର ରକ୍ଷାର
ଶପଥ ଭଙ୍ଗକାରୀ ସାବ୍ୟନ୍ତ ହବେନ । ପକ୍ଷାନ୍ତରେ
ଲୋକଟିକେ ସାହାଯ୍ୟ କରାର ଜନ୍ୟେ ଯଦି ତିନି
(ସା.) ଆବୁ ଜାହଲେର ନିକଟ ଧାନ, ତବେ ଆବୁ
ଜାହଲ ତା'କେ ଲାଞ୍ଛିତ କରେଇ ଛାଡ଼ିବେ ଏବଂ ଘର
ଥେକେ ବେର କରେ ଦିବେ । ଅତଃପର ଲୋକଟି

ସଥିନ ମୁହାମ୍ମଦ (ସା.)-ଏର ନିକଟ ଆବୁ
ଜାହଲେର ବିରଙ୍ଗଦେ ଅଭିଯୋଗ ପେଶ କରିଲ,
ତିନି (ସା.) ଲୋକଟିକେ ସଙ୍ଗେ ନିଯେ ରାଓଯାନା
ହଲେନ ଏବଂ ଆବୁ ଜାହଲେର ଦରଜାୟ ଗିଯେ
କଡ଼ା ନାଡ଼ିଲେନ । ଆବୁ ଜାହଲ ସର ଥେକେ ବେର
ହେଁ ଦେଖେନ, ତାର ପାଞ୍ଚାନାଦାରସହ ମୁହାମ୍ମଦ
(ସା.) ତାର ଦରଜାୟ ଦାଁଡାନୋ । ମହାନବୀ (ସା.)
ତାକେ ବଲିଲେନ, “ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିର ଅମୁକ ଅମୁକ
ପାଞ୍ଚା ତୋମାକେ ଦିତେ ହବେ, ଦିଯେ ଦାଓ” ।
ଆବୁ ଜାହଲ କୋନ ପ୍ରକାର ଉଚ୍ଚ ବାକ୍ୟ ନା କରେ
ଲୋକଟିର ପାଞ୍ଚା ପରିଶୋଧ କରେ ଦିଲ ।
ଏରପର ଶହରେର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ନେତ୍ରତ୍ୱନୀୟ ବ୍ୟକ୍ତିରା
ତାକେ ଧରିଲ, “ଆବୁ ଜାହଲ! ତୁ ମି ଆମାଦେର
କାହେ ଖୁବ ତୋ ବଡ଼ାଇ କରେ ବଲ, ମୁହାମ୍ମଦକେ
ଲାଞ୍ଛିତ କର, ତାର ସାଥେ କୋନ ସମ୍ପର୍କ ରେଖେ
ନା, ଅର୍ଥାତ୍ ତୁ ମି ନିଜେଇ ତାର କଥା ମତୋ କାଜ
କରିଲେ ଏବଂ ସମ୍ମାନ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଲେ ।” ତଥିନ
ଆବୁ ଜାହଲ ବଲିଲ, ଆଲ୍ଲାହର କସମ, ଆମାର
ହୁଲେ ଯଦି ତୋମରାଓ ହତେ ତାହଲେ ତୋମରା
ଏକଇ କାଜ କରତେ । ଆମି ଦେଖିଲାମ,
ମୁହାମ୍ମଦେର ଡାନେ ଓ ବାମେ ଦୁଟି ପାଗଲା ଉଟ
ଦାଢ଼ିଯେ ଆହେ ଏବଂ ସେଗୁଲୋ ଆମାର ଘାଟ
ମଟକେ ଆମାକେ ମେରେ ଫେଲିଲେ ଉଦ୍‌ଯତ ।’
(ଇବନେ ହିଶାମ, ୧ମ ଖତ, ପୃ-୧୩୬) ।

ମାନବାଧିକାର ପ୍ରତିଷ୍ଠାୟ କ୍ଷେତ୍ରେ ହ୍ୟରତ ମୁହାମ୍ମଦ
(ସା.)-ଏର ବିଦାୟ ହଜ୍ରେ ଭାବନ ଯା ତିନି
ମୁଯଦାଲେଫାର ମୟଦାନେ ହଜ୍ରେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ
ସମବେତ ଲୋକଦେର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ପ୍ରଦାନ
କରେଛିଲେନ ତା ଏକ ଉଜ୍ଜ୍ଵଳ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ । ଏକମାତ୍ର
ଇସଲାମେର ଶିକ୍ଷାଇ ଅନୁସରଣ୍ୟୋଗ୍ୟ ଯା ପାଲିନେ
ପୃଥିବୀତେ ଶାନ୍ତି ପ୍ରତିଷ୍ଠା ସଂଭବ ଏବଂ ଯାର
ମାଧ୍ୟମେ ମାନବାଧିକାର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଲାଭ କରା
ସଂଭବ ।

ତିନି (ସା.) ମାନୁଷେର ମଙ୍ଗଳ, ଶାନ୍ତି ଓ
ନିରାପତ୍ତାର ଜନ୍ୟ ଅନେକ ବେଶ ଉଦ୍‌ଘାଟିଲେନ ।
ତାଇ ତିନି ବିଶ୍ୱବାସୀର ସାମନେ ଏମନ ଶିକ୍ଷା
ଉପସ୍ଥାପନ କରେଛେ ଯାର ମାଧ୍ୟମେ ପ୍ରତ୍ୟେକଟି

ମାନୁଷେର ଅଧିକାର ସୁନିଶ୍ଚିତ ହୟ ଏବଂ
ପୃଥିବୀତେ ଶାନ୍ତି ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ୍ତ ହୟ । ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲା
ଆମାଦେରକେ ତା'ର (ସା.) ଆଦର୍ଶ ଅନୁସରଣେର
ମାଧ୍ୟମେ ପୃଥିବୀତେ ମାନବାଧିକାର ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରାର
ତୌଫିକ ଦାନ କରନ୍ତ ।

ମଙ୍କା ବିଜ୍ୟେର ପର ମଙ୍କାତେ ଶାନ୍ତି ପ୍ରତିଷ୍ଠାର ପର
ହ୍ୟରତ ରସ୍ତୁଲୁଲ୍ଲାହ (ସା.) ଖୁତବା ଦେଯାର ପରେ
ତିନି ସମବେତ ଲୋକଦେର ଦିକେ ତାକାଲେନ,
ଅତ୍ୟାଚାରୀ କୁରାୟଶରା ତା'ର ସାମନେଇ ଛିଲ ।
ତାଦେର ମଧ୍ୟେ ତାରାଓ ଛିଲ ଯାରା ଇସଲାମକେ
ମିଟିଯେ ଦେଯାର ଜନ୍ୟ ସର୍ବାଗ୍ରେ ଛିଲ । ଯାରା
ରସ୍ତୁଲୁଲ୍ଲାହ (ସା.)-କେ ବାରି ବର୍ଷରେ ନ୍ୟାଯ ଗାଲି
ଦିତ, ତାରାଓ ଛିଲ । ତାରାଓ ଛିଲ ଯାରା ଆଁ-
ହ୍ୟରତ (ସା.)-ଏର ପଥେ କାଁଟା ବିଛିଯେ
ଦିଯେଛିଲ । ତାରାଓ ଉପାସ୍ତିତ ଛିଲ ଯାରା
ଓୟାଜେର ସମୟ ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ଗୋଡ଼ାଲି
ରଙ୍ଗାଙ୍କ କରେ ଦିତ ଏବଂ ରଙ୍ଗ ପିପାସୁ ଛିଲ ।
ଯାରା ମୁସଲମାନଦେରକେ ଉତ୍କଷ୍ଟ ବାଲିତେ ଶୁଇୟେ
ତାଦେର ବୁକେର ଓପର ଆଙ୍ଗନେର ଛେକା ଦିତ ।
ରହମତେର ବାଦଶାହ (ସା.) ଏସବ ଭିତ ସନ୍ତ୍ରିତ
ଲୋକଦେର ଦିକେ ତାକିଯେ ଜିଜେସ କରିଲେନ,
“ତୋମରା କି କିଛୁ ଜାନ? ଆମି ତୋମାଦେର କି
କରବୋ?” ଏହି ଲୋକେରା ଯେହେତୁ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ଓ
ନିର୍ଦ୍ୟ ଛିଲ । କିନ୍ତୁ ତାରପରା ବଳେ ଉଠିଲୋ,
“ଆଖୁ କାରୀମୁନ ଓୟା ଇବନୁ ଆଖିନ କାରୀମୁନ” ।
ଆପନି ଆମାଦେର ଦୟାଶୀଳ ଭାଇ, ଦୟାଶୀଳ
ଭାଇଯେର ଛେଲେ । ତିନି (ସା.) ବଲିଲେ, “ଲା
ତାସରୀବା ଆଲାଇକୁମୁଲ ଇୟାଓମା ଇୟହାରୁ
ଫାଆନ୍ତୁମୁତ୍ ତାଲାକାଉ” । ତୋମାଦେର କାଉକେ
ଗ୍ରେଫତାର କରା ହବେ ନା । ଆଜ ଥେକେ ତୋମରା
ସବାଇ ସ୍ଵାଧୀନ, ସବାଇ ମୁକ୍ତ । (ସୀରାତୁନ ନବୀ,
ଆଲ୍ଲାମା ଶିବଲୀ) ।

ଏ ଘଟନା ବର୍ଣନା କରାର ପର ହ୍ୟରତ ଖଲୀଫାତୁଲ
ମସୀହ ଆଲ ଖାମେସ (ଆଇ.) ବଲେ, “ସୁତରାଂ
ଏହି ଛିଲ ରସ୍ତେ କାରୀମ (ସା.)-ଏର କ୍ଷମାର
ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଯା ବିରୋଧିଦେର ଦୃଷ୍ଟିତେ ନିଃନ୍ଦେହେ
ଏକଟି କଠିନ ବିଷୟ ଛିଲ, କଥନୋ କି ଏଭାବେ
କ୍ଷମା କରା ଯେତେ ପାରେ? କିନ୍ତୁ ସଥିନ ତା'ର
(ସା.) ଉତ୍ତମ ବ୍ୟବହାର ତାରା ଦେଖିଲ ତଥିନ ଏର
ଫଳ କି ଦାଁଡାଲୋ, ବିରୋଧିରା ପ୍ରକ୍ରିୟା ଧର୍ମକେ
ଗ୍ରହଣ କରିଲୋ । ଯଦି ଆଜ ମୁସଲମାନରା ଏହି
ବିଷୟଟି ବୁଝିଲେ ସକ୍ଷମ ହତୋ ତାହଲେ ଧର୍ମର
ବାଣୀକେ ବୁଝିଲେ ଅନେକ ଉନ୍ନତି ସାଧନ କରିଲେ
ପାରତ । ହ୍ୟତ ଏହି ସକଳ ଲୋକେରା କଟ୍ଟିରପଥୀ
ଦଲେର ବେଡ଼ାଜାଲ ଥେକେ ବେରିଯେ ଏସେ ଏହି
ଆଦର୍ଶର ଓପର ଚିନ୍ତା-ଭାବନା କରିଲେ ସକ୍ଷମ
ହତୋ, ଯା ଆମାଦେର ସମ୍ବୁଦ୍ଧେ ଆମାଦେର ନେତା
ଓ ମୁରଶେଦ ହ୍ୟରତ ମୁହାମ୍ମଦ ମୋନ୍ତଫା (ସା.)
ରେଖେ ଗେଛେନ । ଆମିନ ସୁମା ଆମିନ ।

সং
বা
দ

বিভিন্ন জামাতে মহান সীরাতুন নবী (সা.) জলসা অনুষ্ঠিত

মজlis আনসারঞ্চাহ্ ব্রাক্ষণবাড়িয়া

গত ২৫/০৩/২০১৭ তারিখ রোজ শনিবার বাদ মাগরিব আহমদী পড়াস্থ মসজিদ বায়তুল ওয়াহেদে মজlis আনসারঞ্চাহ্, ব্রাক্ষণবাড়িয়ার আয়োজনে সীরাতুন নবী (সা.) জলসা অত্যন্ত সফলতার সাথে অনুষ্ঠিত হয়, আলহামদুলিল্লাহ্। এই মহত্বী জলসায় সভাপতিত্ব করেন জনাব মোশারফ হোসেন, রিজওনাল নায়েম আলা, মজlis আনসারঞ্চাহ্, ব্রাক্ষণবাড়িয়া-সিলেট রিজওন এবং অনুষ্ঠান সঞ্চালনায় ছিলেন জনাব মোহাম্মদ আবু তালেব, যায়ীমে আলা, মজlis আনসারঞ্চাহ্, ব্রাক্ষণবাড়িয়া। প্রথমে পবিত্র কুরআন থেকে তিলাওয়াত করেন জনাব কাউসার আহমদ মঙ্গ, খাদেম এবং নয়ম পাঠ করেন জনাব সৈয়দ জসিম আহমদ ও ডাঃ মোবাশের আহমদ। বক্তৃতা পর্বে “পিতা-মাতা আত্মীয়-স্বজনের সঙ্গে উভয় আচরণ প্রসঙ্গে হ্যরত মুহাম্মদ (সা.) এর নির্দেশনা” বিষয়ে বক্তব্য পেশ করেন জনাব মুহাম্মদ আলামিন আহমদ, জেলা নায়েম আলা, মজlis আনসারঞ্চাহ্, ব্রাক্ষণবাড়িয়া। “হ্যরত মুহাম্মদ (সা.) এর পরমত সহিষ্ণুতা” প্রসঙ্গে জ্ঞানগর্ত আলোচনা করেন জনাব মৌ. এস, এম, আবু তাহের মোয়াল্লেম। “মহানবী হ্যরত মুহাম্মদ (সা.) বিশ্ববাসীর জন্য রাহমাতল্লিল আলামীন” বিশয়টির ওপর আলোকপাত করেন জনাব জহির উদ্দিন আহমদ, মুরব্বী সিলসিলাহ্। সবশেষে সভাপতি সাহেবের সংক্ষিপ্ত ভাষণ ও দোয়ার মাধ্যমে জলসার কার্যক্রম শেষ করা হয়। এই জলসায় একজন জেরে তবলীগ মেহমান সহ মোট ১২৯ জন উপস্থিত ছিলেন।

মোহাম্মদ আবু তালেব

আনসারঞ্চাহ্ খুলনা

আহমদীয়া মুসলিম জামাত, খুলনার উদ্যোগে গত ২৫-০৩-২০১৭ তারিখ শনিবার সকাল ১০৩০, মিনিটে জনাব এস এম আনসার উদ্দিন আমীর, আহমদীয়া মুসলিম জামাত, খুলনা এর সভাপতিত্বে বায়তুর রহমান মসজিদ কমপ্লেক্সের লাইব্রেরীতে সীরাতুন নবী (সা.) জলসা আরম্ভ হয়। উক্ত অনুষ্ঠানে কেন্দ্র থেকে আগত মোহতরম ন্যাশনাল সেক্রেটারী তবলীগ জনাব ইমতিয়াজ আলী সাহেব ও মুরব্বী সিলসিলাহ্ জনাব শাহ্ মুহাম্মদ নূরুল আমীন সাহেবে উপস্থিত ছিলেন। সভার শুরুতে পবিত্র কুরআন থেকে তিলাওয়াত করেন জনাব শেখ মোহাম্মদ ওমর, এরপর নয়ম পরিবেশন করেন জনাব মনিরুর রহমান আসিফ। অতঃপর হ্যরত মুহাম্মদ (সা.) এর জীবন আদর্শ

বিষয়ের ওপর বক্তৃতা প্রদান করেন মাওলানা মুহাম্মদ রহিস আহমদ, মুরব্বী সিলসিলাহ্। পরবর্তী বক্তৃতা খাতামানাবীয়ীন (সা.) এর পরমত সহিষ্ণুতা বিষয়ের ওপর প্রদান করেন কেন্দ্র হতে আগত শাহ মুহাম্মদ নূরুল আমীন, মুরব্বী সিলসিলাহ্। এরপরে প্রশ্নাত্ত্বের অধিবেশন অনুষ্ঠিত হয়, উপস্থিত সদস্যদের মধ্যে অনেকেই বিভিন্ন বিষয়ে প্রশ্ন উপস্থাপন করেন এবং সকল প্রশ্নের উত্তর প্রদান করেন শাহ মুহাম্মদ নূরুল আমীন, মুরব্বী সিলসিলাহ্, রহিস আহমদ, মুরব্বী সিলসিলাহ্। এ জলসাতে বয়আত গ্রহণ করেন ৫ জন। অনুষ্ঠান সঞ্চালনের দায়িত্বে ছিলেন জনাব এন, এ শাহীন আহমেদ। অতঃপর দুপুর ২টায় যোহর ও আসরের নামায জয়া করে পড়ার পর দুপুরের খাবার পরিবেশন করা হয়। এরই মাধ্যমে জলসার কার্যক্রম শেষ হয়। উক্ত জলসাতে মোট উপস্থিত ছিল ১৬৩ জন।

এন, এ শাহীন আহমেদ

লাজনা ইমাইল্লাহ্ ঢাকা

গত মার্চ মাস ২০১৭ তারিখ লাজনা ইমাইল্লাহ্ ঢাকার বিভিন্ন হালকায় সীরাতুন নবী (সা.) জলসা অনুষ্ঠিত হয়, আলহামদুলিল্লাহ্। এতে ঢাকার হালকায় আলাদা আলাদা ভাবে সীরাতুন নবী (সা.) দিবস পালন করা হয়। হালকাগুলো হলো বকশিবাজার, মোহাম্মদপুর, ধানমন্ডি, পলাশপুর, মগবাজার, মতিঝিল, মহাখালী ইত্যাদি। অধিকাংশ অনুষ্ঠানে সভানেত্রী ছিলেন মোহতরমা রওশন জাহান, সদর, লাজনা ইমাইল্লাহ্ বাংলাদেশ।

অনুষ্ঠানের শুরুতে পবিত্র কুরআন তিলাওয়াত করা হয়। অনুষ্ঠানে হ্যরত মুহাম্মদ (সা.)-এর জীবনের বিভিন্ন দিক নিয়ে আলোচনা করা হয়। এছাড়া দোয়া করুলিয়াত, মক্কা বিজয়, ক্ষমা, মিরাজ, ও মহানবী (সা.) মৃত্যুর পরবর্তী অবস্থা ইত্যাদি বিষয়ে সম্পর্কে আলোচনা করা হয়। উক্ত অনুষ্ঠানে ১২০ জন লাজনা, ৬ জন নও মোবাইল, ১৩ জন নাসেরাত ৪৭ জন জেরে তবলীগসহ মোট ১৮৬ জন সদস্য অংশ গ্রহণ করে। দোয়ার মাধ্যমে অনুষ্ঠানের সমাপ্তি ঘটে।

শাহজাদী রোকেয়া

লাজনা ইমাইল্লাহ্ নূরনগর-ঈশ্বরদী

গত ২৯/০৩/২০১৭ তারিখ বুধবার লাজনা ইমাইল্লাহ্ নূরনগর/ঈশ্বরদীর উদ্যোগে সীরাতুন নবী (সা.) জলসা অনুষ্ঠিত

ହୁଏ । ଶୁରୁତେ ପବିତ୍ର କୁରାନ ଥେକେ ତିଲାଓୟାତ କରେନ, ରେଜୋଯାନା । ନାରୀ ଜାତିର ଓପର ହୁଏ ମୁହାମ୍ମଦ (ସା.)-ଏର ଅନୁଷ୍ଠାନର ଓପର ଆଲୋଚନା କରେନ ଲାଜଲୀ ଜାମାନ । ମର୍ତ୍ତଜାରୀ ବେଗମ, ଆଲୋଚନା କରେନ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ନବୀ ହୁଏ ମୁହାମ୍ମଦ (ସା.)-ଏର ଓପର ଏବଂ ବଦରେର ଯୁଦ୍ଧର ଓପର ଆଲୋଚନା କରେନ ଜ୍ୟୋତି ।

ହୁଏ ମୁହାମ୍ମଦ (ସା.) ହେଲେନ ଖାତାମାନ ନାବୀଯିନ ଏର ଓପର ଆଲୋଚନା କରେନ ଫାଲ୍ଲୁନୀ ହାବୀବ । ‘ଦରଦ ଶରୀଫେର ଗୁରୁତ୍ୱ ଓ ତାତ୍ପର୍ୟ’ ଏର ଓପର ଆଲୋଚନା କରେନ ଆଫଛାନା ଆରା । ସଭାନେତ୍ରୀର ବକ୍ତବ୍ୟେର ମାଧ୍ୟମେ ଅନୁଷ୍ଠାନ ସମାପ୍ତ କରା ହୁଏ ।

ରାମନ୍ଦନ୍ଦନା

ଯଥାଯୋଗ୍ୟ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଓ ଭାବଗାନ୍ଧୀରେର ସାଥେ ବିଭିନ୍ନ ଜାମାତ ଓ ହାଲକାରୀ ମୁସଲେହ୍ ମାଓଡ୍ରୁଦ୍ (ରା.) ଦିବସ ଉଦ୍ୟାପିତ ହୁଏ

ବ୍ରାକ୍ଷଣବାଡ଼ିଆ

ଆହମଦୀଆ ମୁସଲିମ ଜାମାତ, ବ୍ରାକ୍ଷଣବାଡ଼ିଆର ଉଦ୍ୟାଗେ ଗତ ୨୦/୦୨/୨୦୧୭ ତାରିଖ ଯଥାଯୋଗ୍ୟ ମର୍ଯ୍ୟାଦାର ସାଥେ ମୁସଲେହ୍ ମାଓଡ୍ରୁଦ୍ (ରା.) ଦିବସ ପାଲନ କରା ହୁଏ । ୨୦/୦୨/୨୦୧୭ ତାରିଖ ବାଦ ମାଗରିର ମସଜିଦ ବାଯତୁଲ ଓୟାହେଦ ଏ ମୁସଲେହ୍ ମାଓଡ୍ରୁଦ୍ (ରା.) ଦିବସେର ଆଲୋଚନା ଅନୁଷ୍ଠାନ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ । ଉକ୍ତ ଅନୁଷ୍ଠାନେ ସଭାପତିତ୍ଵ କରେନ ମୋହତରମ ମଞ୍ଜୁର ହୁସେନ, ଆମୀର ଆହମଦୀଆ ମୁସଲିମ ଜାମାତ, ବ୍ରାକ୍ଷଣବାଡ଼ିଆ । ପବିତ୍ର କୁରାନ ଥେକେ ତିଲାଓୟାତ କରେନ ଜନାବ ଇଶ୍ତିଆକ ଆହମଦ ନିର୍ଜନ ଏବଂ ଦୈତ କର୍ତ୍ତେ ବାଙ୍ଗା ନୟମ ପାଠ କରେନ ଜନାବ ଆଫତାବ ଆହମଦ ଓ ଇଶ୍ତିଆକ ଆହମଦ ଇଫତି । ଦୁଟି ପ୍ରବନ୍ଧ ପାଠ କରେନ ଜନାବ ମୋଶାରଫ ହୋସେନ ସାହେବ ଏବଂ ଏଖତିଆର ଉଦିନ ଶୁଭ । ପ୍ରବନ୍ଧର ବିଷୟ ଛିଲ ଯଥାକ୍ରମେ ମୁସଲେହ୍ ମାଓଡ୍ରୁଦ୍ ଦିବସ କି ଓ ଦିବସଟିର ଗୁରୁତ୍ୱ ଏବଂ ପବିତ୍ର କୁରାନେର ସେବାଯ ହୁଏ ମୁସଲେହ୍ ମାଓଡ୍ରୁଦ୍ (ରା.) ଅନୁଷ୍ଠାନେ ହୁଏ ମୁସଲେହ୍ ମାଓଡ୍ରୁଦ୍ (ରା.) ଏର ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ତାହରୀକ ଏ ବିଷୟେର ଓପର ବକ୍ତବ୍ୟ ରାଖେନ ଏସ, ଏମ, ଆବୁ ତାହେର, ମୋଯାଜ୍ଜିମ ଏବଂ ମୁସଲେହ୍ ମାଓଡ୍ରୁଦ୍ (ରା.) ସଂକ୍ରାନ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାରୀର ପୂର୍ଣ୍ଣତା ଏ ବିଷୟେର ଓପର ବକ୍ତବ୍ୟ ରାଖେନ ମାଓଲାନା ଜହିର ଉଦିନ ଆହମଦ, ମୁରର୍ବୀ ସିଲସିଲାହ୍, ବ୍ରାକ୍ଷଣବାଡ଼ିଆ । ଏରପର ମୋହତରମ ମଞ୍ଜୁର ହୁସେନ, ଆମୀର ଆହମଦୀଆ ମୁସଲିମ ଜାମାତ, ବ୍ରାକ୍ଷଣବାଡ଼ିଆ ସଭାପତିର ସମାପ୍ତି ଭାବନ ପ୍ରଦାନ କରେନ ଏବଂ ଦୋଯା ପରିଚାଳନାର ମାଧ୍ୟମେ ଅନୁଷ୍ଠାନେର କର୍ମସୂଚୀ ସମାପ୍ତ ହୁଏ । ଉକ୍ତ ସଭାଯ ୨୩୭ ଜନ ଉପସ୍ଥିତ ଛିଲେନ ।

ଆବଦୁଲ ଆଉୟାଲ ମାଷ୍ଟାର

ଗାଜିପୁର

ଆହମଦୀଆ ମୁସଲିମ ଜାମାତ, ଗାଜିପୁରେର ଉଦ୍ୟାଗେ ଗତ ୨୦ ଫେବ୍ରୁଅରୀ ମସଜିଦ ପ୍ରାଙ୍ଗନେ ମୁସଲେହ୍ ମାଓଡ୍ରୁଦ୍ (ରା.) ଦିବସ ଉଦ୍ୟାପିତ ହୁଏ, ସ୍ଥାନୀୟ ଜାମାତେର ପ୍ରେସିଡେନ୍ଟ ସାହେବ ଏର ସଭାପତିତ୍ଵେ ସଭାର କାଜ ଶୁରୁ ହୁଏ । ଏତେ ପବିତ୍ର କୁରାନ ଥେକେ ତିଲାଓୟାତ ଓ ନୟମ ପାଠେର ପର ମୁସଲେହ୍ ମାଓଡ୍ରୁଦ୍ (ରା.) ଦିବସେର ବିଭିନ୍ନ ଦିକ ନିଯେ ଆଲୋଚନା କରେନ ଜନାବ ଇକବାଲ ଆହମଦ ସାହେବ, ଜନାବ କବିର ଆହମଦ ସାହେବ ମୌ. କାମରୁଲ ଇସଲାମ ପ୍ରଧାନ ଏବଂ ପ୍ରେସିଡେନ୍ଟ ସମାପନୀ ବକ୍ତବ୍ୟ ପେଶ କରେନ ଏବଂ

ଇଜତେମାୟୀ ଦୋଯାର ମାଧ୍ୟମେ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଏର ସମାପ୍ତି ଘୋଷଣା କରେନ । ଉକ୍ତ ଦିବସେ ୬୭ ଜନ ସଦସ୍ୟ ଓ ସଦସ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ ଛିଲେନ ।

ମୋହାମ୍ମଦ କାମରୁଲ ଇସଲାମ ପ୍ରଧାନ

ଚାନ୍ପୁର ଚା-ବାଗାନ

ଗତ ୨୪/୦୨/୨୦୧୭ ତାରିଖ ରୋଜ ଶୁରୁବାର ବାଦ ଜୁମୁଆ ଆହମଦୀଆ ମୁସଲିମ ଜାମାତ, ଚାନ୍ପୁର ଚା ବାଗାନ କର୍ତ୍ତ୍ଵ ଆୟୋଜିତ ମୁସଲେହ୍ ମାଓଡ୍ରୁଦ୍ (ରା.) ଦିବସ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସଫଲଭାବେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୁଏ । ଉକ୍ତ ଅନୁଷ୍ଠାନେର ଶୁରୁତେ ପବିତ୍ର କୁରାନ ଥେକେ ତିଲାଓୟାତ କରେନ ଜନାବ ହାସେମ ଆହମଦ ଚୌଧୁରୀ । ଏରପର ନୟମ ପେଶ କରେନ ଜନାବ ଛାରୋଯାର ହୋସେନ ଚୌଧୁରୀ, କାଯୋଦ । ଏରପର ମୁସଲେହ୍ ମାଓଡ୍ରୁଦ୍ (ରା.) ଦିବସେର ତାତ୍ପର୍ୟ ଏବଂ ମୁସଲେହ୍ ମାଓଡ୍ରୁଦ୍ (ରା.) ଏର ଅସାଧାରଣ ଅବଦାନ ସମ୍ପର୍କିତ ବ୍ୟାଖ୍ୟାମୂଳକ ଆଲୋଚନା କରେନ ଜନାବ ରଙ୍ଗୁଳ ଆମୀନ ରିଣ୍ଡନ, ମୁରର୍ବୀ ସିଲସିଲାହ୍ । ଏରପର ମୁସଲେହ୍ ମାଓଡ୍ରୁଦ୍ (ରା.) ସମ୍ପର୍କିତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାରୀର ପୂର୍ଣ୍ଣତା ସମ୍ପର୍କେ ଆଲୋଚନା କରେନ ଜନାବ ଆନୋଯାର ହୋସେନ ଚୌଧୁରୀ ପ୍ରେସିଡେନ୍ଟ ଆହମଦୀଆ ମୁସଲିମ ଜାମାତ, ଚାନ୍ପୁର ଚା ବାଗାନ । ସବଶେଷେ ସଭାପତିର ଭାବନ ଓ ଦୋଯାର ମାଧ୍ୟମେ ଅନୁଷ୍ଠାନେର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଶେଷ ହୁଏ । ଉକ୍ତ ଅନୁଷ୍ଠାନେ ୨୩ ଜନ ସଦସ୍ୟ ଓ ଦସସ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ ଛିଲେନ ।

ଆନୋଯାର ହୋସେନ ଚୌଧୁରୀ

ଖୁଲନାର ଟୁଟପାଡ଼ା ହାଲକା

ଟୁଟପାଡ଼ା ହାଲକାର ଉଦ୍ୟାଗେ ଗତ ୦୪/୦୩/୨୦୧୭ ତାରିଖ ସମୟ ବିକାଳ ୫ ଘଟିକାଯ ଜନାବ ଆନସାର ଉଦିନ ସାହେବର ବାସାୟ ମୁସଲେହ୍ ମାଓଡ୍ରୁଦ୍ (ରା.) ଦିବସ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୁଏ । ଉକ୍ତ ସଭାଯ ସଭାପତିତ୍ଵ କରେନ ହାଲକାର ପ୍ରେସିଡେନ୍ଟ ଜନାବ ଆସିଫ ଆହମଦ । ଏ ଅନୁଷ୍ଠାନେ ବିଶେଷ ପ୍ରତିନିଧି ହିସେବେ ଉପସ୍ଥିତ ଛିଲେନ ଖୁଲନା ଜାମାତର ଆମୀର ଜନାବ ଏସ, ଏମ ଆନସାର ଉଦିନ ସାହେବ । ଉକ୍ତ ଅନୁଷ୍ଠାନେ କୁରାନ ତିଲାଓୟାତ କରେନ ଜନାବ ଶେଖ ଆଲୀ ଆକବର ସାହେବ । ଦୋଯା ପରିଚାଳନା କରେନ ଜନାବ ଆବୁ ଜାଫର । ବକ୍ତବ୍ୟ ରାଖେନ ଏସ, ଏମ ଆନସାର ଉଦିନ ସାହେବ, ତିନି ତାର ବକ୍ତୃତାଯ ମୁସଲେହ୍ ମାଓଡ୍ରୁଦ୍ (ରା.) ଏର ସୁଦୀର୍ଘ ୫୨ ବର୍ଷ ଖେଳାଫତର କର୍ମମୟ ଜୀବନେର ବିଷଦ ବର୍ଣନା କରେନ । ତାର ବକ୍ତବ୍ୟେ ସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ ପ୍ରତିଯାମନ ହୁଏ ଯେ, ତିନି ଆଲ୍ଲାହର ଏକଜନ ପ୍ରେରିତ ପ୍ରିୟଭାଜନ ଛିଲେନ । ତାର ମତ କଷ୍ଟ

সহিষ্ণু ব্যক্তিত্ব আহমদীয়া জামাতের প্রাণ পুরষ, জামাতের জন্য যে অবদান তিনি রেখেছেন তা চিরস্মরণীয়। তার জ্ঞানগর্ব আলোচনা উপস্থিত সকলে তন্মুহ হয়ে শ্রবণ করেন।

আলোচনার শেষ পর্যায়ে আমাদের করণীয় সম্বন্ধে আলোচনা করেন অত্র জামাতের মূরুঁবী জনাব রহিস আহমদ এবং তিনি খোদামের প্রতি বিশেষ নিসিহত করেন। সভাপতি মহোদয় তার বক্তব্যে মুসলেহ মাওউদ (রা.) জীবনাদর্শ মেনে চলার আহ্বান জানিয়ে সকলকে ধন্যবাদ জ্ঞাপন করে সভার কাজ শেষ করেন।

কাইজার আলম মানিক

মজলিস আনসারওল্লাহ ঘাটুরা

গত ১৬/০৩/২০১৭ তারিখ বাদ মাগরীব মুসলেহ মাওউদ (রা.) দিবস পালন করা হয়। এতে সভাপতিত্ব করেন মোহাম্মদ দুলাল মিয়া যয়ীম মজলিস আনসারওল্লাহ, কুরআন তিলাওয়াত করেন এস, এম ইব্রাহীম, নয়ম এস, এম মহিবুল্লাহ। বক্তৃতা করেন শামসুন্দিন মাসুম মুরুবী সিলসিলাহ এবং বক্তৃতা করেন স্থানীয় প্রেসিডেন্ট ঘাটুরা। সবশেষে সভাপতির ভাষণ ও দোয়ার মাধ্যমে অনুষ্ঠানের সমাপ্তি ঘোষণা করা হয়।

মোহাম্মদ দুলাল মিয়া

ভাতগাঁও

গত ২৪/০২/২০১৭ তারিখ রোজ শুক্রবার বাদ জুমুআ ভাতগাঁও মসজিদে ভাইস প্রেসিডেন্ট ও সেক্রেটারী ইশায়াত নূরউদ্দীন আহমেদ শাহ এর সভাপতিত্বে মুসলেহ মাওউদ (রা.) দিবস অনুষ্ঠিত হয়, আলহামদুলিল্লাহ। সভার শুরুতে পবিত্র কুরআন থেকে তিলাওয়াত করেন জনাব তারেক আহমদ। উদ্বৃত্ত নয়ম পাঠ করেন জনাব সালমান আহমদ। মুসলেহ মাওউদ (রা.) এর “আপনার সন্ধানে আছি” বাণী বলেন, জনাব মোহাম্মদ আব্দুর রাউফ, জেনারেল সেক্রেটারী ভাতগাঁও ও রিজিওনাল কায়েদ, মঝখোঁআঃ রংপুর রিজিওন।

মুসলেহ মাওউদ (রা.)-এর দৃষ্টিতে খোদামদের দায়িত্ব এই বিষয়ে বলেন- ইয়ামিন আহমদ কায়েদ, ভাতগাঁও। মুসলেহ মাওউদ (রা.) এর কর্মময় জীবন সম্পর্কে বলেন- মৌ. নূরুল্ল ইসলাম, মোয়াল্লেম। বাংলা নয়ম পাঠ করেন মোহাম্মদ আব্দুল করীম, যয়ীম আনসারওল্লাহ, ভাতগাঁও। মুসলেহ মাওউদ (রা.)

দিবস কী এবং কেন বিষয়ে বক্তব্য রাখেন- মোহাম্মদ মনির হোসেন খাঁন, সেক্রেটারী তবলীগ, ভাতগাঁও। সমাপ্তি বক্তব্য রাখেন সভাপতি নূরউদ্দিন আহমদ শাহ, ভাইস প্রেসিডেন্ট ও সেক্রেটারী ইশায়াত, ভাতগাঁও। দোয়া পরিচালনা করেন মৌ. নূরুল্ল ইসলাম। এতে মোট ৭৬ জন উপস্থিত ছিলেন।

মোহাম্মদ আব্দুর রাউফ

বীরগাঁও

গত ০১/০৩/২০১৭ তারিখ রোজ বুধবার বাদ মাগরীব আহমদীয়া মুসলিম জামাত, বীরগাঁও কর্তৃক আয়োজিত মুসলেহ মাওউদ দিবস খোদা তালার ফজলে সুন্দরভাবে অনুষ্ঠিত হয়। উক্ত অনুষ্ঠানে সভাপতিত্ব করেন জনাব কামাল উদ্দিন সাহেব প্রেসিডেন্ট আহমদীয়া মুসলিম জামাত, বীরগাঁও। এরপর পবিত্র কুরআন থেকে তিলাওয়াত করেন লামিসা আক্তার, মুসলেহ মাওউদ (রা.)-এর লিখিত নয়ম দ্বৈত কঠে পেশ করেন নাফিসা ও লামিসা আক্তার, মুসলেহ মাওউদ (রা.) সংক্রান্ত ভবিষ্যদ্বাণী নিয়ে ব্যাখ্যামূলক আলোচনা করেন জনাব জানে আলম এবং মুসলেহ মাওউদ (রা.) দিবসের তাৎপর্য ও কুরআনের অসাধারণ সেবায় হ্যারত মুসলেহ মাওউদ (রা.)-এর ভূমিকার ওপর আলোকপাত করেন জনাব রহুল আমীন রিয়েন, মুরুবী সিলসিলাহ। সবশেষে সভাপতির ভাষণ ও দোয়ার মাধ্যমে অনুষ্ঠানের সমাপ্তি করা হয়। উক্ত অনুষ্ঠানে মোট ১৫ জন সদস্য উপস্থিত ছিলেন।

কামাল উদ্দিন

লাজনা ইমাইল্লাহ ঢাকা

গত ২২.০২.২০১৭ তারিখ আহমদীয়া মুসলিম জামাত, ঢাকার উদ্যোগে হ্যারত (আই.) এর প্রতিনিধিকে নিয়ে “হ্যারত মুসলেহ মাওউদ (আ.) দিবস” উদযাপিত হলে লাজনা ইমাইল্লাহ সদস্য ও নাসেরাত ঢাকার সদস্যগণ উপস্থিত হয়ে অনুষ্ঠানটি থেকে আধ্যাতিক কল্যাণের ভাগী হয়েছিল। এই অনুষ্ঠানে ১২৪ জন লাজনা, ৯ জন নাসেরাত ও ১৭ জন শিশু ও আতফাল উপস্থিত ছিলেন। অন্যদিকে লাজনা ইমাইল্লাহ ঢাকার উদ্যোগে ১০টি হালকায় দিবসটি পালন করা হয়েছে। এতে উপস্থিত সর্বমোট সদস্য ছিল ১৭৮ জন লাজনা, ৩৩ জন নাসেরাত ২৫ জন শিশু এবং ৮ জন মেহমান।

শাহজাদী রোকেয়া

লাজনা ইমাইল্লাহ বানিয়াজান

গত ১২.০৩.২০১৭ তারিখ দিনব্যাপী লাজনা ইমাইল্লাহ বানিয়াজান এর উদ্যোগে মুসলেহ মাওউদ (রা.) দিবস ও বার্ষিক বনভোজনের আয়োজন করা হয়। মুসলেহ মাওউদ দিবসের অনুষ্ঠানে সভাপতিত্ব করেন স্থানীয় লাজনা ইমাইল্লাহ প্রেসিডেন্ট। কুরআন তিলাওয়াত ও দোয়ার মাধ্যমে অনুষ্ঠান শুরু হয়। অনুষ্ঠানে মুসলেহ মাওউদ সংক্রান্ত ভবিষ্যদ্বাণীর বিভিন্ন দিক নিয়ে বক্তৃতা করেন তাহমিনা আক্তার (পলি) এবং মুসলেহ

ମାଓଡ୍ରୁଦ୍-ଏର ଜନ୍ମ, ମୁସଲେହ ମାଓଡ୍ରୁଦ୍ ଏର ବିଭିନ୍ନ ସଫଳତା ନିଯେ ବଞ୍ଚିବ୍ୟ ରାଖେନ ମରିଯିମ ସୁଲତାନା (ଇତା) । ଦୋୟାର ମାଧ୍ୟମେ ଅନୁଷ୍ଠାନେର ସମାପ୍ତି ଘୋଷଣା କରା ହୁଏ । ଏତେ ମୋଟ ୩୦ ଜନ ଉପସ୍ଥିତ ଛିଲେନ ।

ତାହମିନା ଆଙ୍ଗାର

ଲାଜନା ଇମାଇଲ୍ଲାହ ରଂପୁର

ଗତ ୨୮/୦୨/୨୦୧୭ ତାରିଖେ ମୁସଲେହ ମାଓଡ୍ରୁଦ୍ (ରା.) ଦିବସ ଅନୁଷ୍ଠାନ ହୁଏ । କୁରାାନ ଥିବା ତଥା ତିଳାଓୟାତେର ମାଧ୍ୟମେ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଶୁରୁ ହୁଏ । କୁରାାନ ତିଳାଓୟାତ କରେନ ଶାହାନାଜ ପାରଭୀନ । ନୟମ ପେଶ କରେନ ଆଦିତା ବୁଶରା ଏବଂ ଦୋୟା ପରିଚାଳନା କରେନ ଦିଲରଙ୍ବା ଜାମାନ । ବକ୍ତ୍ତା ପରେ ବଞ୍ଚିବ୍ୟ ରାଖେନ ପ୍ରେସିଡେନ୍ଟ ଦିଲରଙ୍ବା ଜାମାନ । ତାର ବଞ୍ଚିବ୍ୟେର ବିଷୟବନ୍ଧୁ ଛିଲ- ‘୨୦ ଫେବ୍ରୁଆରୀର ପେକ୍ଷାପଟ ଓ ମୁସଲେହ ମାଓଡ୍ରୁଦ୍ (ରା.) ଦାବି ଓ ରହମତେର ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା’ । ଦ୍ଵିତୀୟ ବକ୍ତା ଶାହାନା ଖନ୍ଦକାର ‘ମୁସଲେହ ମାଓଡ୍ରୁଦ୍ (ରା.) ଜନ୍ମ ଓ ବାଲ୍ୟଜୀବନ’ ନିଯେ ଆଲୋଚନା କରେନ । ତୃତୀୟ ବକ୍ତା ଶାହାନା ତୁବା ‘ମୁସଲେହ ମାଓଡ୍ରୁଦ୍ (ରା.)-ଏର ଅସାଧାରଣ ଗୁଣାବଳୀ ଓ କାର୍ଯ୍ୟାବଳୀ’- ଏର ଓପର ବଞ୍ଚିବ୍ୟ ରାଖେନ । ଚତୁର୍ଥ ବକ୍ତା ଆନ୍ତୋଯାରା ବେଗମ ‘ନାରୀର କଲ୍ୟାଣେ ହ୍ୟାତ ମୁସଲେହ ମାଓଡ୍ରୁଦ୍ (ରା.)’ ବିଷୟେ ବଞ୍ଚିବ୍ୟ ରାଖେନ ଏବଂ ଶେଷ ବକ୍ତା ଆଦିତା ବୁଶରା ‘ମୁସଲେହ ମାଓଡ୍ରୁଦ୍ (ରା.) ଓ ପର ଆଲ୍ଲାହର କୁଦରତ ଓ ରହମତ’ ବିଷୟେ ବକ୍ତ୍ତା କରେନ । ସବଶେଷେ ନୟମ ପାଠ କରେନ ସୁହିଟି ଜାବେର ଏବଂ ଦୋୟାର ମାଧ୍ୟମେ ଅନୁଷ୍ଠାନ ସମାପ୍ତ କରା ହୁଏ । ଉଚ୍ଚ ଅନୁଷ୍ଠାନେ ମୋଟ ୩୨ ଜନ ଉପସ୍ଥିତ ଛିଲେନ ।

ଶାହାନାଜ ପାରଭୀନ ମନ୍ଦି

ମିରପୁର

ବିଗତ ୨୦େ ମାର୍ଚ୍ଚ ୨୦୧୭ ରୋଜ ଶୁକ୍ରବାର ବାଦ ଜୁମୁଆ, ଆହମଦୀୟା ମୁସଲିମ ଜାମାତ ମିରପୁରେ ଉଦ୍ୟାପନ ହ୍ୟାତ ମୁସଲେହ ମାଓଡ୍ରୁଦ୍ (ରା.) ଦିବସ ଉଦ୍ୟାପନ ହୁଏ । ଅନୁଷ୍ଠାନେର ସଭାପତିତ୍ଵ କରେନ ଜନାବ ଆକରାମ ଆହମଦ ଖାନ ଚୌଧୁରୀ, ଆମୀର, ଆହମଦୀୟା ମୁସଲିମ ଜାମାତ, ମିରପୁର । ଦୋୟା ଓ କୁରାାନ ତିଳାଓୟାତେର ମାଧ୍ୟମେ ସଭାର କାଜ ଶୁରୁ ହୁଏ ।

ସଭାର ଶୁରୁତେ କୁରାାନ ତିଳାଓୟାତ କରେନ ସରଫରାଜ ଆହମଦ ବନ୍ଦନ । ଦୋୟା ପରିଚାଳନା କରେନ ମୋହତରମ ଆମୀର ସାହେବ । ନୟମ

ପାଠ କରେନ ଫିରୋଜ ଆଲମ । ହ୍ୟାତ ମୁସଲେହ ମାଓଡ୍ରୁଦ୍ (ରା:) ଏର ଉତ୍ସାହ ବର୍ଧକ ଘଟନାବଳୀ ବର୍ଣନା କରେ ବଞ୍ଚିବ୍ୟ ରାଖେନ ସୈଯନ ଆବୁଲ ହାନ୍ନାନ, ନାୟେବ ଆମୀର-୧ ଆହମଦୀୟା ମୁସଲିମ ଜାମାତ, ମିରପୁର । ହ୍ୟାତ ମୁସଲେହ ମାଓଡ୍ରୁଦ୍ (ରା.)-ଏର କର୍ମଚାରୀ ଜୀବନ ସମ୍ପର୍କେ ବଞ୍ଚିବ୍ୟ ରାଖେନ ଜନାବ ମାମୁନୁଲ ହକ, ସେକ୍ରେଟାରୀ ତବଲାଗ ଆହମଦୀୟା ମୁସଲିମ ଜାମାତ, ମିରପୁର ।

ସବଶେଷେ ବିଶ୍ୱବ୍ୟାପୀ ଇସଲାମ ପ୍ରାଚାରେ ମୁସଲେହ ମାଓଡ୍ରୁଦ୍ (ରା.)-ଏର ଅବଦାନ ସମ୍ପର୍କେ ବଞ୍ଚିବ୍ୟ ରାଖେନ ହାଫେଜ ଆବୁଲ ଖାୟେର, ମୋଯାଜ୍ଜେମ ଆହମଦୀୟା ମୁସଲିମ ଜାମାତ, ମିରପୁର । ମୋହତରମ ଆମୀର ସାହେବ ସଭାପତିର ଭାଷଣ ପ୍ରଦାନ କରେନ । ଏ ଅନୁଷ୍ଠାନେ ଆତକାଳ, ଖୋଦାମ, ଆନସାର, ନାସେରାତ ଓ ଲାଜନା ସହ ୩୦୦ ଜନେରେ ଅଧିକ ସଦସ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ ଛିଲେନ । ଦୋୟାର ମାଧ୍ୟମେ ସଭାର କାଜ ଶେଷ ହୁଏ ।

ଇଫତେଖାରଳ ଇସଲାମ

ଧାନୀଖୋଲା

ଗତ ୨୪ ଫେବ୍ରୁଆରୀ ତାରିଖେ ଆହମଦୀୟା ମୁସଲିମ ଜାମାତ ଧାନୀଖୋଲାଯ ମହାନ ମୁସଲେହ ମାଓଡ୍ରୁଦ୍ ଦିବସ ଉପଲକ୍ଷେ ଏକ ଜଳସାର ଆୟୋଜନ କରା ହୁଏ । ଉଚ୍ଚ ଜଳସାର ସଭାପତିତ୍ଵ କରେନ ଧାନୀଖୋଲା ଜାମାତେର ପ୍ରେସିଡେନ୍ଟ ଜନାବ ଡା. ମୋନ୍ତାଫିଜୁର ରହମାନ । ଶୁରୁତେ ପବିତ୍ର କୁରାାନ ଥିବା ତଥା ତିଳାଓୟାତ କରେନ ଜନାବ ତଫାଜୁଲ ହୋସନ ପାଟୋୟାରୀ, ଏରପର କାଳାମେ ମାହମୁଦ ଥିବା ନୟମ ପେଶ କରେନ ଜନାବ ହାମିଦ ଆହମଦ ଦ୍ଵିତୀୟ ।

ବକ୍ତ୍ତା ପରେ ପ୍ରଥମେ ଖାକସାର ମୁସଲେହ ମାଓଡ୍ରୁଦ୍ ଦିବସେର ପ୍ରେୟାପଟ ଏବଂ ମୁସଲେହ ମାଓଡ୍ରୁଦ୍ ସଂକ୍ରାନ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୟାବୀର ଆଲୋକେ ମିର୍ୟା ବଶୀରଦାନ ମାହମୁଦ ଆହମଦ (ରା.)-ଏର ମୁସଲେହ ମାଓଡ୍ରୁଦ୍ ହବାର ବିଷୟେ ବଞ୍ଚିବ୍ୟ ଦେଇ । ଅତଃପର ସଭାପତି ସାହେବ ମୁସଲେହ ମାଓଡ୍ରୁଦେର କର୍ମଚାରୀ ଜୀବନେ ଉପର ବଞ୍ଚିବ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରେନ ଓ ଶୁକରିଆ ଜ୍ଞାପନ କରେ ଦୋୟାର ମାଧ୍ୟମେ ଅନୁଷ୍ଠାନେର ସମାପ୍ତି ଘୋଷଣା କରେନ । ଉଚ୍ଚ ଅନୁଷ୍ଠାନେ ସର୍ବମୋଟ ୩୨ ଜନ ଆହମଦୀ ସଦସ୍ୟ-ସଦସ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ ଛିଲେନ । ଅନୁଷ୍ଠାନ ଶେଷେ ଏହି ଦିବସଟିର ଐତିହ୍ୟ ଅନୁସାରେ ସକଳେର ମାଝେ ମିଷ୍ଟି ବିତରଣ କରା ହୁଏ ।

ଡା: ନାଜିଫା ତାସନିମ
ବି ଡି ଏସ (ଡି ଇଟ୍)
ପି ଜି ଟି (ବି ଏସ ଏମ ଏମ ଇଟ୍)
ଓରାଲ ଏନ୍ ମାର୍ଗିଲୋଫେନ୍ସିଯାଲ ସାର୍ଜାରୀ
ବି ଏମ ଡି ସି ରେଜିସ୍: 4299
ମେଡିକ୍ୟାଲ ଅଫିସାର, ବ୍ରାକ୍ଷଣବାଡ଼ିଆ ଡାୟାବୋଟିକ ଏସୋସିଆରିଶନ
(ବାରତେମ ପରିବାରଭୂତ ଶାଖା)

ମୁଖ ଓ ଦନ୍ତ ରୋଗ ବିଶେଷଜ୍ଞ

ଚେକ୍ଷାର :

ହାଲି ଦ୍ୟାର ହାନ୍ଦମାତାଜ ଓ ଡାମାଗନାଟିକ ମେଡିକ
କୁମାରଶୀଳ ମୋଡ୍, ବ୍ରାକ୍ଷଣବାଡ଼ିଆ ।
ମୋବାଇଲ : 01711-871473

ଗୋଟିଏ ଦେଖାର ସମୟ :

ପ୍ରତାହ ବିକାଳ ୪୮ୟ - ରାତ ୮୮ୟ
ବଞ୍ଚିବ୍ୟାକାଳ ୧୦ୟ-୧୨ୟ ୧୮ୟ
ବିକାଳ ୪୮ୟ - ରାତ ୮୮ୟ

যথাযোগ্য মর্যাদা ও ভাবগান্ধীরের সাথে বিভিন্ন জামাত ও হালকায় মসীহ মাওউদ (আ.) দিবস উদযাপিত হয়

খায়েরহাট, রাজশাহী

গত ২৩শে মার্চ আসর হতে মসীহ মাওউদ (আ.) দিবসের উপর আলোচনা অনুষ্ঠান আরম্ভ করা হয়। স্থানীয় প্রেসিডেন্ট সাহেব আলহাজ মোহাম্মদ ইউনুস আলী সাহেবের সভাপতিতে সভার কার্যক্রম আরম্ভ করা হয়। পবিত্র কুরআন থেকে তেলাওয়াত করেন মোহাম্মদ সিদ্দিকুর রহমান, নয়ম পাঠ করেন মাহেনুর রহমান কনক। পর্যায়ক্রমে বক্তৃতা করেন, হাজী মোহাম্মদ আবুল হোসেন মণ্ডল মোহাম্মদ শহিদুল ইসলাম, মোহাম্মদ মোয়াজ্জেম হোসেন, মোহাম্মদ আব্দুর রাজ্জাক আউয়াল, মোহাম্মদ জিলাত আলী, মোহাম্মদ জালাল উদ্দিন, আব্দুল খালেক মোল্লা, মোয়াল্লেম ফরহাদ হোসেন এবং সবশেষে সভাপতি সাহেব সমাপ্তি ভাষন প্রদান করেন। ৪৬ জন সদস্য-সদস্য উপস্থিত ছিলেন। দোয়ার মাধ্যমে সভাপতি সাহেব সভার সমাপ্তি ঘোষণা করেন।

মোহাম্মদ মোয়াজ্জেম হোসেন

খুলনা

আহমদীয়া মুসলিম জামাত, খুলনার উদ্যোগে গত ২৩-০৩-২০১৭ তারিখ বৃহস্পতিবার বাদ মাগরীব স্থানীয় জামাতের আমীর জনাব এস, এম আসার উদ্দিন সাহেব এর সভাপতিতে দারুল ফজলস্থ বায়তুর রহমান মসজিদে মসীহ মাওউদ (আ.) দিবস উপলক্ষ্যে এক আলোচনা সভা অনুষ্ঠিত হয়। সভার শুরুতে পবিত্র কুরআন থেকে তিলাওয়াত করেন জনাব আমীর হাম্যা আল মাহেদী এবং নয়ম পাঠ করে শুনান জনাব তানভীর আহমেদ শোভন। অতঃপর হযরত মসীহ মাওউদ (আ.) এর আগমনকালীন সময়ে যুগের লক্ষণাবলী ও এর পূর্ণতা এবং কুরআন ও হাদীসের আলোকে হযরত মসীহ মাওউদ (আ.)-এর সত্যতা, তাঁর কর্মময় জীবনের বিভিন্ন দিক ও জামাতের সদস্যদের উদ্দেশ্যে হযরত মসীহ মাওউদ (আ.) এর উপদেশাবলী স্মরণ করিয়ে দিয়ে জ্ঞানগত বক্তব্য রাখেন মুরব্বী সিলসিলাহ মাওলানা রাহিস আহমদ এবং সেক্রেটারী তবলীগ জনাব মুহাম্মদ ওমর আলী। সবশেষে সভাপতি স্থানীয় জামাতের মোহাতরম আমীর জনাব এস এম আনসার উদ্দীন সাহেব জামাতের সদস্যদের হযরত মসীহ মাওউদ (আ.) এর উপদেশ মোতাবেক নিজেদের জীবন পরিচালনা করার প্রতি দৃষ্টি আকর্ষণ করে বক্তব্য প্রদান করেন। অতঃপর দোয়ার মাধ্যমে আলোচনা সভা সমাপ্তি ঘোষণা করেন। আলোচনার পর এম,টি,এ-তে প্রচারিত হযরত মসীহ মাওউদ (আ.) দিবস উপলক্ষ্যে সরাসরি অনুষ্ঠান দেখার ব্যবস্থা করা হয়। উক্ত আলোচনা সভায় মোট ৪২ জন উপস্থিত ছিলেন।

এন, এন, শাহীন আহমেদ

ব্রাহ্মণবাড়িয়া

আহমদীয়া মুসলিম জামাত, ব্রাহ্মণবাড়িয়ার উদ্যোগে গত ২৩/০৩/২০১৭ তারিখ যথাযোগ্য মর্যাদার সাথে মসীহ মাওউদ (রা.) দিবস পালন করা হয়। ২৩/০৩/২০১৭ তারিখ বাদ মাগরিব মসজিদ বায়তুল ওয়াহেদ এ মসীহ মাওউদ (রা.) দিবসের অনুষ্ঠান আরম্ভ হয়। উক্ত অনুষ্ঠানে সভাপতিত্ব করেন মোহাতরম মঞ্জুর হুসেন, আমীর, আহমদীয়া মুসলিম জামাত, ব্রাহ্মণবাড়িয়া। অনুষ্ঠানের শুরুতে পবিত্র কুরআন থেকে তিলাওয়াত করেন জনাব নাহির আহমদ, নয়ম উর্দু পেশ করেন জনাব ইশতিয়াক আহমদ নির্জন এবং বাংলা নয়ম পরিবেশন করেন জনাব ইশতিয়াক আহমদ ইফতি। প্রবন্ধ পাঠ করেন জনাব হেদায়াতুর রহমান ভূইয়া, যার বিষয়বস্তু ছিল হযরত মসীহ মাওউদ (আ.)-এর রসূল প্রেম। অনুষ্ঠানে বয়আতের গুরুত্ব ও আমাদের করণীয় এ বিষয়ের ওপর বক্তব্য রাখেন মাওলানা এস, এম, আব্দুল তাহের, মোয়াল্লেম এবং হিজৰী চতৰ্দশ শতাব্দীতে হযরত ইমাম মাহ্মুদ (আ.) এর আবির্ভাব এ বিষয়ের ওপর বক্তব্য রাখেন মাওলানা জহির উদ্দিন আহমদ, মুরব্বী সিলসিলাহ ব্রাহ্মণবাড়িয়া। এরপর মোহাতরম মঞ্জুর হুসেন, আমীর, আহমদীয়া মুসলিম জামাত, ব্রাহ্মণবাড়িয়া সভাপতির সমাপ্তি ভাষণ প্রদান করেন এবং দোয়া পরিচালনার মাধ্যমে অনুষ্ঠানের কর্মসূচী সমাপ্ত হয়। উক্ত সভায় ১৮২ জন উপস্থিত ছিলেন।

আব্দুল আউয়াল মাষ্টার

বটিয়াপাড়

গত ২৪ মার্চ, ২০১৭ বাদ জুমুআ মসীহ মাওউদ (আ.) দিবস উপলক্ষ্যে আলোচনা সভা অনুষ্ঠিত হয়। অনুষ্ঠানের শুরুতে পবিত্র কুরআন থেকে তিলাওয়াত করেন জনাব স্বাধীন আহমেদ এবং নয়ম পাঠ করেন জনাব সানোয়ার হোসেন। এরপর হযরত মসীহ মাওউদ (আ.) এর জন্ম বল্যাকাল ও দাবির পূর্ববর্তী জীবন সম্পর্কে আলোচনা করেন জনাব আক্তারজ্জামান (পল্লু), মসীহ মাওউদ (আ.) এর কতিপয় ইলহাম ও এর পূর্ণতা এবং বিভিন্ন ঐশীগ্রহে মুহাম্মদী মসীহ এ বিষয়ে আলোচনা করেন জনাব ডাঃ আশিকুর রহমান। এরপর ইমাম মাহ্মুদীকে মানার গুরুত্ব, যুগের লক্ষণ ও তাঁর সত্যতার প্রমাণ বিষয়ে আলোচনা করেন জনাব মোহাম্মদ মোস্তফা আল আমীন। সবশেষে মসীহ মাওউদ (আ.)-এর জীবনের কিছু ঘটনা বর্ণনা ও সমাপনী বক্তৃতা করে অনুষ্ঠানের সভাপতি ও স্থানীয় প্রেসিডেন্ট জনাব মিরাজুল ইসলাম। অতঃপর দোয়ার মাধ্যমে অনুষ্ঠান সমাপ্ত হয়। উক্ত অনুষ্ঠানে ১৯ জন পুরুষ ও ১৪ জন মহিলাসহ মোট ৩৩ জন উপস্থিত ছিলেন। উল্লেখ্য, অনুষ্ঠানের পূর্বে ২ জন পুরুষ ও ১ জন মহিলা বয়আতের গ্রহণ করেন, আলহামদুলিল্লাহ।

মিরাজুল ইসলাম

আশকোনা

আল্লাহ তায়ালার অশেষ ফজলে গত ২৪/০৩/২০১৭ ইং তারিখে রোজ শুক্রবার বাদ জুমুআ মজলিস আনসারল্লাহ ঢাকা এবং মজলিস খোদামুল আহমদীয়া আশকোনা এর যৌথ উদ্যোগে মসীহ মাওউদ দিবস আশকোনার স্থানীয় মসজিদে উদযাপিত হয়। আলহামদুল্লাহ্।

উক্ত অনুষ্ঠানে সভাপতিত্ব করেন জনাব তুফাজ্জল হোসেন সাহেব প্রেসিডেন্ট, আশকোনা হালকা, কুরআন তেলাওয়াত করেন সাক্ষা উদ্দিন ছালমুন। নয়ম পাঠ করেন জনাব জিকরে এলাহী সাহেব এবং মসীহ মাওউদ ও আহমদীয়া জামাত এর সংক্ষিপ্ত পরিচিতি তুলে ধরেন জনাব মিরাজ উদ্দিন আহমেদ (কায়েদ আশকোনা মজলিস)।

মসীহ মাওউদ (আ.)-এর জীবন চরিত এ বিষয়ের উপর বক্তব্য প্রদান করেন জনাব জাকির হোসেন সাহেব এবং হ্যরত মসীহ মাওউদ (আ.)-এর আগমন ও আমাদের দায়িত্বাবলী এ বিষয়ের উপর বক্তব্য রাখেন মৌলভী এনামুল হক রানি সাহেব।

সর্বশেষে সভাপতি সাহেবের বক্তব্য ও দোয়ার মাধ্যমে সভা সমাপ্ত হয়। উক্ত অনুষ্ঠানে ৮৯ জন উপস্থিত ছিলেন।

মিরাজ উদ্দিন আহমেদ

শৈলমারী

গত ২৩ মার্চ বৃহস্পতিবার বাদ আসর থেকে বাদ মাগরিব পর্যন্ত আহমদীয়া মুসলিম জামাত, শৈলমারীর উদ্যোগে মসীহ মাওউদ (আ.) দিবস পালন করা হয়, (আলহামদুল্লাহ্) স্থানীয় প্রেসিডেন্ট সাহেবের সভাপতিত্বে পবিত্র কুরআন তিলাওয়াত ও দোয়ার মাধ্যমে অনুষ্ঠানের শুরু করা হয়।

পবিত্র কুরআন তিলাওয়াত করেন শামীম আহমেদ এবং নয়ম পাঠ করেন জিহাদ আহমেদ। এরপর ২৩ মার্চের প্রক্ষাপট ও পটভূমি নিয়ে দীর্ঘ সময় বক্তৃতা করেন স্থানীয় মোয়াল্লেম মোহাম্মদ মিজানুর রহমান এবং সংক্ষিপ্ত ও শুভেচ্ছা বক্তৃতা প্রদান করেন জনাব ইউসুফ আলী সাহেব। পরিশেষে সভাপতি সাহেবের সমাপ্তি ভাষণ ও দোয়ার মাধ্যমে অনুষ্ঠান সমাপ্ত হয়।

প্রেসিডেন্ট, শৈলমারী

জামালপুর, হবিগঞ্জ

গত ২৩ মার্চ রোজ বৃহস্পতিবার-২০১৭ বাদ মাগরিব হতে রাত্রি ৯টা ৩০ মিনিট পর্যন্ত হ্যারত মসীহ মাওউদ (আ.) দিবস আহমদীয়া মুসলিম জামাত, জামালপুর হবিগঞ্জ জামাতে উদযাপন করা হয়, আলহামদুল্লাহ্।

উল্লিখিত অনুষ্ঠানে সভাপতিত্ব করেন প্রেসিডেন্ট জনাব শামসুর রহমান চৌধুরী, পবিত্র কুরআন থেকে তিলাওয়াত করেন আকাশ আহমদ চৌধুরী। নয়ম পাঠ করেন স্বধীন আহমদ চৌধুরী। বক্তব্য রাখেন হুমায়ুন কবির মোয়াল্লেম, রাফি আহমদ চৌধুরী, ভাইস প্রেসিডেন্ট ডাঃ রফিক আহমদ চৌধুরী। সভাপতির সমাপ্তি বক্তব্যের মাধ্যমে দিবসটির সমাপ্তি হয়। উক্ত অনুষ্ঠানে দোয়া পড়ান জনাব সভাপতি সাহেব। অনুষ্ঠানটি পরিচালনা করেন স্থানীয় কায়েদ সোহাগ আহমদ চৌধুরী। উক্ত অনুষ্ঠানে মোট ৩৮ জন সদস্য-সদস্য উপস্থিত ছিল।

ডাঃ রফিক আহমদ চৌধুরী

নাসেরাবাদ

গত ২৪/০৩/২০১৭ তারিখ বাদ জুমুআ অত্র জামাতের প্রেসিডেন্ট জনাব মোহাম্মদ শওকত আলী সাহেবের সভাপতিত্বে মসীহ মাওউদ (আ.) দিবস উদযাপন করা হয়। অনুষ্ঠানের শুরুতে পবিত্র কুরআন থেকে তিলাওয়াত করেন জনাব মোহাম্মদ ইয়াদ আলী। নয়ম গেয়ে শুনান জনাব মোহাম্মদ শাহ জামাল। বক্তব্য রাখেন যথাক্রমে জনাব মোহাম্মদ আবুর রহমান, জনাব মোহাম্মদ মজিবর রহমান, জনাব মোহাম্মদ মনিরজ্জামান ভূইয়া মোয়াল্লেম, জনাব মোহাম্মদ শওকত আলী। দোয়ার মাধ্যমে অনুষ্ঠানের সমাপ্তি ঘোষণা করেন সভাপতি সাহেব।

এ, এইচ, এম, জহিরউদ্দীন

শাহবাজপুর

গত ২৪/০৩/২০১৭ তারিখ বাদ জুমুআ স্থানীয় জামাতের প্রেসিডেন্ট সাহেবের সভাপতিত্বে মসীহ মাওউদ (আ.) দিবস পালন করা হয়। সভার শুরুতে পবিত্র কুরআন থেকে তিলাওয়াত করি খাকসার।

এরপর নয়ম পাঠ করেন স্থানীয় জামাতের খোদাম আউয়াল আহমেদ। এতে হ্যারত মসীহ মাওউদ (আ.)-এর জীবনের বিভিন্ন দিক নিয়ে আলোচনা করা হয়। আলোচনা করেন জনাব শাহজাহান মিয়া মোয়াল্লেম, শাহবাজপুর ও প্রেসিডেন্ট সাহেব। এই সভায় উপস্থিতি সংখ্যা ছিল ২৭ জন।

সর্বশেষে সভাপতির দোয়া পরিচালনার মাধ্যমে সভার সমাপ্তি ঘোষণা করা হয়।

ফরহাদ আলী

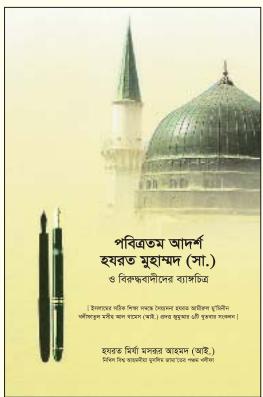
আত্মজিজ্ঞাসা ও আত্মবিশ্লেষণ করণ

ভূয়ূর(আই.)-এর ৩০শে ডিসেম্বর, ২০১৬ তারিখের খুতবার আলোকে প্রস্তুতকৃত

- ১। আমরা কি বয়াতের ১০টি শর্ত গত বছর যথাযথভাবে পালন করেছি?
- ২। আমরা কি শিরক থেকে মুক্ত থাকার অঙ্গীকার পূর্ণ করতে পেরেছি?
- ৩। আমরা কি লোকিকতামুক্ত আমল করতে পেরেছি? অর্থাৎ মানুষকে খুশি করার জন্য নয় কেবল আল্লাহর সন্তুষ্টিলাভের জন্য কাজ করতে পেরেছি?
- ৪। আমরা কি প্রবৃত্তির সুগুণ লালসা ও বাসনামুক্ত আমল করতে পেরেছি?
- ৫। আমাদের নামায, রোয়া ও সদকা-খ্যারাত ও আর্থিক ত্যাগ স্থীকার, মানবসেবার যাবতীয় কাজ বা এশী জামাতের কাজে প্রদত্ত সময় কি কেবল আল্লাহর সন্তুষ্টিলাভের উদ্দেশ্য ছিল? নাকি এসব নিষ্ক লোকিকতা এবং মানুষকে খুশি করার জন্য আমরা করেছি?
- ৬। আমাদের মনের সব সুগুণ-বাসনা খোদাপ্রাপ্তির পথে বাধা হয়ে দাঁড়ায় নি তো?
- ৭। গত বছরটি আমরা কি সম্পূর্ণভাবে মিথ্যা পরিহার করে এবং সত্ত্বে অবিচল থেকে অতিক্রম করেছি?
- ৮। আমরা কি নিজের ক্ষতিসাধন করে হলো সর্বাবস্থায় সত্য বলার অভ্যাস রপ্ত করতে পেরেছি?
- ৯। মনের মাঝে নোখো ও আশ্লিল চিন্তাধারার উদ্দেক করে— আমরা কি নিজেদেরকে এমন সব আয়োজন ও অনুষ্ঠান থেকে বিরত রেখেছি?
- ১০। তিভি, ইন্টারনেটে পরিবেশিত অথবা এমনসব অন্যান্য অনুষ্ঠান যেগুলো দেখলে অস্তরে নোখো চিন্তাধারা জন্ম নেয় আমরা কি এসব পরিহার করতে পেরেছি? (যদি এর উত্তর ‘না’ হলে আমাদের অবস্থা বড়ই করণ)
- ১১। আমরা কি কৃতৃষ্ণি নিষ্কেপের বদাভ্যাস পরিত্যাগ করার আগ্রাম চেষ্টা করেছি বা করে চলেছি?
- ১২। আমরা কি বিগত বছরে দুর্কর্ম ও পাপাচারের যাবতীয় উপলক্ষ্য থেকে নিজেদেরকে রক্ষা করতে পেরেছি? [উল্লেখ্য, মহানবী(সা.) বলেছেন, মুমিনকে গালি দেয়াও দুর্কর্ম ও অবাধ্যতা বলে গণ্য।]
- ১৩। আমরা কি নিজ নিজ গভিতে সব ধরনের অত্যাচার-অনাচারের পথ পরিহার করতে পেরেছি?
- ১৪। আমরা কি সব ধরনের বিশ্বাসঘাতকতা থেকে নিজেদেরকে মুক্ত রাখতে পেরেছি?
- ১৫। আমরা কি সব ধরনের বিশ্বাসলাও ও অরাজকতা থেকে নিজেদেরকে মুক্ত রাখার চেষ্টা করেছি? [চরম দুরাচারী এবং পর-নিন্দুক ও পরচর্চাকারীকেও মহানবী(সা.) নৈরাজ্য সৃষ্টিকারী আখ্যা দিয়েছেন।]
- ১৬। আমরা কি সব ধরনের বিদ্রোহ ও অবাধ্য আচরণ থেকে নিজেদেরকে রক্ষা করতে পেরেছি?
- ১৭। আমরা কি গত বছর নিজেদেরকে রিপুর তাড়না থেকে মুক্ত রাখতে পেরেছি? (সর্বত্তরে অশ্লীলতা ও সর্বাঙ্গীন নঘনতার এ যুগে রিপুর তাড়না থেকে আত্মরক্ষা করাও একটি জিহাদ।)
- ১৮। আমরা কি গত বছর দৈনিক পাঁচ বেলার নামায বিনা ব্যতিক্রমে নিয়মিতভাবে আদায় করতে পেরেছি? (কেননা নামায পরিত্যাগ করা মানুষকে শিরক ও কুফরির নিকটবর্তী করে দেয়।)
- ১৯। আমরা কি বিগত বছরে যথাসাধ্য তাহাজুন্দ নামায পড়তে সচেষ্ট ছিলাম? [মহানবী(সা.) বলেছেন, নিয়মিত তাহাজুন্দ নামায পড়তে সচেষ্ট থেকে, কেননা এটি খেদা তাঁলার পুণ্যবান বান্দাদের বৈশিষ্ট্য ও তাঁর নৈকট্যলাভের উত্তম পৃষ্ঠা এবং এর অভ্যাস মন্দকর্ম থেকে বিরত রাখে ও পাপমোচন করে। দৈহিক রোগ-ব্যাধি থেকেও মানুষকে এটি রক্ষা করে।]
- ২০। আমরা কি হ্যরত মুহাম্মদ(সা.)-এর জন্য নিয়মিত বিনা ব্যতিক্রমে দরবদ পাঠ করেছি ও এখনও করে যাচ্ছি? (বিশ্বাসী মুমিনদের জন্য এটি আল্লাহর একটি বিশেষ আদেশ আর দোয়া গৃহীত হবার একটি কার্যকর মাধ্যম।)
- ২১। আমরা কি নিয়মিত ইস্তেগফার করার অভ্যাস গড়ে তুলেছি?
- ২২। আমরা কি নিয়মিত আল্লাহর প্রশংসা গাওয়ার অভ্যাস গড়ে তুলেছি?
- ২৩। আপন-পর নির্বিশেষে যে কাজ
কাউকে সামান্যতম কষ্ট দেয়— আমরা কি এমন আচরণ থেকে বিরত থাকতে পেরেছি?
- ২৪। আমাদের কথায় বা কাজে কেউ যেন
আঘাত না পায়— আমরা কি এমনভাবে
বছরটি কাটিয়েছি?
- ২৫। আমরা কি মানুষের প্রতি ক্ষমা ও
মার্জানসুন্নত আচরণ করতে পেরেছি? হ্যরত মিয়া মাসরুর আহমদ(আই.)
- ২৬। বিগত বছরে বিনয় ও ন্যস্তা কি আমাদের স্বাতন্ত্র বৈশিষ্ট্য ছিল?
- ২৭। সুখে-দুঃখে, স্বাচ্ছন্দে বা বিপদে— সর্বাবস্থায় আমরা কি আল্লাহর সাথে
নিষ্ঠা ও বিশ্বস্তার সম্পর্ক বজায় রাখতে পেরেছি?
- ২৮। বিপদাপদের সময় আমরা আল্লাহকে অভিযুক্ত করে ফেলি নি তো?
- ২৯। সামাজিক কদাচারণ ও প্রবৃত্তির মোহ থেকে আমরা কি নিজেদেরকে
সম্পূর্ণভাবে মুক্ত রাখার চেষ্টা করেছি?
- ৩০। আমরা কি কুরআন শরীফ ও মুহাম্মদ(সা.)-এর নির্দেশাবলী ঘোল আনা
পালনে সচেষ্ট ছিলাম?
- ৩১। আমরা কি অহংকার ও আত্মভূতিতা সম্পূর্ণভাবে ত্যাগ করতে পেরেছি?
- ৩২। আমরা অহংকার ও আত্মভূতিতা পরিহারের চেষ্টা করেছি কি? (কেননা
শিরকের পর অহংকার ও আত্মভূতিতা হল সবচেয়ে বড় আত্মাক পাপ।)
- ৩৩। গত বছরটিতে আমরা কি উত্তম চারিত্রিক গুণবলী রপ্ত করার চেষ্টা
করেছি?
- ৩৪। আমরা কি সহিষ্ণুতা ও বিন্যন্তার বৈশিষ্ট্য অবলম্বন করতে সচেষ্ট
থেকেছি?
- ৩৫। গত বছরের প্রতিটি দিন কি আমরা ধর্মসেবায় এবং এর সম্মান ও
মহাত্ম্য প্রতিষ্ঠায় অতিবাহিত করেছি?
- ৩৬। ধর্মকে জাগতিকতার ওপর প্রাধান্য দেয়ার যে অঙ্গীকার আমরা করে
থাকি তা সারশূন্য বা বুলি সর্বস্ব নয় তো?
- ৩৭। আমরা কি ধর্ম সেবাকে নিজেদের ধন-সম্পদের ওপর স্থান দিতে
পেরেছি?
- ৩৮। আমরা কি সহিষ্ণুতা ও বিন্যন্তার বৈশিষ্ট্য অবলম্বন করতে সচেষ্ট
ছিলাম?
- ৩৯। আমরা কি নিজেদের মাঝে হ্যরত মসীহ মাওউদ(আ.)-এর একনিষ্ঠ
আনুগত্য করার চেতনা চিরজাগরক থাকার এবং এ চেতনা ক্রমাগত বৃদ্ধি
পাবার জন্য দোয়া করেছি?
- ৪০। আমরা কি আল্লাহর যাবতীয় শক্তি-সামর্য্য আল্লাহর সৃষ্টির সেবায়
নিয়োজিত করতে সচেষ্ট ছিলাম?
- ৪১। আমরা কি আমাদের যাবতীয় শক্তি-সামর্য্য আল্লাহর সৃষ্টির সেবায়
নিয়োজিত করতে পেরেছি?
- ৪২। আমরা কি নিজেদের মাঝে হ্যরত মসীহ মাওউদ(আ.)-এর একনিষ্ঠ
আনুগত্য করার চেতনা চিরজাগরক থাকার এবং এ চেতনা
ক্রমাগত বৃদ্ধি পাবার জন্য দোয়া করেছি?
- ৪৩। আমরা কি নিজ সন্তান-সন্ততির মাঝে হ্যরত মসীহ মাওউদ(আ.)-এর
একনিষ্ঠ আনুগত্য করার চেতনা চিরজাগরক থাকার এবং এ চেতনা
ক্রমাগত বৃদ্ধি পাবার জন্য দোয়া করেছি?
- ৪৪। হ্যরত মসীহ মাওউদ(আ.)-এর সাথে আধ্যাতিক ভাতৃত্বের ও
আনুগত্যের সম্পর্ককে আমরা কি ক্রমান্বয়ে এমন পর্যায়ে নিয়ে যেতে
পেরেছি যার তুলনায় জগতের সকল সম্পর্ক তুচ্ছ সাব্যস্ত হয়?
- ৪৫। আমরা কি গত বছর আহমদীয়া খেলাফতের সাথে নিবিড় ভালবাসা ও
আনুগত্যের সম্পর্ক বৃদ্ধি করার জন্য আন্তরিকভাবে দোয়া করেছি?
- ৪৬। আমরা কি নিজ সন্তান-সন্ততিরেকে আহমদীয়া খেলাফতের সাথে
আঙ্গরিকতা ও নিষ্ঠার সম্পর্ক গড়ার বিষয়ে বার বার মনোযোগ আকর্ষণ
করেছি? আর এদিকে তাদের মন আকৃষ্ট হবার জন্য কি দোয়া করেছি?
- ৪৭। আমরা কি যুগ-খলীফা ও এ জামা'তের জন্য নিয়মিত দোয়া করেছি?

প্রকাশনায়: আহমদীয়া মুসলিম জামা'ত, বাংলাদেশ

আল্লাহ তাঁর অমোঘ রীতি অনুযায়ী আলো এবং সত্য সর্বদা জয়যুক্ত হয়ে থাকে। যারা অহংকারী এবং দাঙ্কিক লোক তারা সর্বদা আল্লাহর প্রেরিত নবী-রসূলদের বিরোধীতা করে ঠিকই কিন্তু পরিণতিতে খোদার ক্ষেত্রভাজন হয়। একইভাবে আজও কতক মানুষ এমন রয়েছে যারা আমাদের প্রাণপ্রিয় নবী হযরত মুহাম্মদ (সা.)-এর বিরোধীতায় মত্ত আছে। তাদের পরিণতিও আল্লাহর সুন্নত অনুযায়ী লাঞ্ছনা ছাড়া আর কিছুই নয়। এমনই কতক মানুষ বাক-স্বাধীনতার দোহাই দিয়ে ২০০৬ সালে মহানবী (সা.)-এর ব্যঙ্গচিত্র মূলক কিছু কার্টুন আঁকে তাদের পত্র-পত্রিকায়।

২০০৬ সালের ঐ ন্যাক্তারজনক ঘটনার পর আহমদীয়া মুসলিম জামাতের ৫ম খ্লীফা হযরত মৰ্যাদা মসরুর আহমদ (আই.) একাধারে ৫টি খুতবা হযরত মুহাম্মদ মুস্তফা (সা.)-এর শান তথা মর্যাদার উপর প্রদান করেন। ২০০৬ সালের ফেব্রুয়ারি মাসের ১০, ১৭, ২৪ এবং মার্চ মাসের ০৩ ও ১০ তারিখে উক্ত খুতবাগুলি প্রদান করেন। বইটিকে সমৃদ্ধ করার মানসে ১৮ ডিসেম্বর, ২০১৫ সালে প্রদত্ত হ্যুর (আই.)-এর আরো ১টি খুতবা সংযোজন করা হলো।

উক্ত বইটি কেন্দ্রীয় লাইব্রেরী থেকে সংগ্রহ করে জামা'তের সকল আতা-ভগ্নিকে অধ্যয়ন করার আকুল আবেদন রাখিল।

কুরআন মজীদ (শান্তিক অর্থ)

প্রথম পারা

[আহমদী মুসলমানদের নিজস্ব লিঙ্গ ও প্রশিক্ষণের জন্য প্রস্তুতকৃত]

মুসলিম জামা'ত, বাংলাদেশের পক্ষ থেকে কুরআন মজীদের প্রথম পারার শান্তিক অর্থ প্রকাশ করা হয়েছে। বর্তমানে কুরআন মজীদের প্রথম পারার শান্তিক অনুবাদ আপনাদের সামানে উপস্থাপন করা হল। আশা করি জামা'তের সকলেই এ থেকে উপকৃত হবেন।

এটি কেন্দ্রীয় লাইব্রেরী থেকে সংগ্রহ করে জামা'তের সকল আতা-ভগ্নিকে অধ্যয়ন করার আকুল আবেদন রাখিল।

**Right Management
Consultants**

Software Developer & MIS Solution Provider

Md. Musleh Uddin
CEO & MIS Consultants

BPL Bhaban, Suite # 303, 2nd floor, 89-89/1 Arambag, Motijheel, Dhaka-1000
E-mail: right_mc@yahoo.com, rightmc@gmail.com, web: www.rightmc.org
Cell: 01720 340 030, Land Phone: 7191965

বিজ্ঞপ্তি

পাক্ষিক “আহমদী” পত্রিকার সকল সম্মানিত গ্রাহককে জানানো যাচ্ছে যে, আপনাদের মধ্যে যাদের গ্রাহক চাঁদা বকেয়া রয়েছে তাদেরকে অতিস্তরের পরিশোধ করার বিনীত আহ্বান করা হচ্ছে। এছাড়া গ্রাহক সংক্রান্ত তথ্যের জন্য যোগাযোগ করুন-

ফারুক আহমদ বুলবুল
মোবাইল : ০১৯১২-৭২৪৭৬৯

বিজ্ঞাপনের জন্য যোগাযোগ করুন

ফারুক আহমদ বুলবুল
মোবাইল : ০১৯১২-৭২৪৭৬৯

মসীহ হিন্দুস্তান মেঁ
ভারতবর্ষে ঈসা (আঃ)

প্রতিশ্রূত মসীহ ও ইমাম মাহদী
হরত মৰ্যাদা আহমদ কালিয়ানী (আঃ)

হযরত মৰ্যাদা গোলাম আহমদ
প্রতিশ্রূত মসীহ ও ইমাম মাহদী
(আ.) ‘মসীহ হিন্দুস্তান মেঁ’
গৃহ্ণাচ্ছি উর্দু ভাষায় ১৮৯৯ সালে
প্রণয়ন করেন।

এখানে তিনি (আ.) পবিত্র
কুরআন, হাদীস, ঐতিহাসিক
দলিল-প্রমাণ এবং তত্ত্ব-তথ্যের
মাধ্যমে হযরত ঈসা (আ.)-এর
ক্রুশিবিন্দু হওয়ার পর থেকে
ভারতবর্ষে আগমন এবং
স্বাভাবিকভাবে মৃত্যুর বিষয়টি
স্পষ্টভাবে তুলে ধরেন। এটি
অত্যন্ত তথ্যবহুল একটি পুস্তক।

বইটি বাংলা ভাষায় অনুবাদ করেছেন আমাদের শ্রদ্ধেয় মাওলানা
আহমদ সাদেক মাহমুদ সাহেব, মুরুবী সিলসিলাহ (অব.)। উক্ত
বইটি কেন্দ্রীয় লাইব্রেরী থেকে সংগ্রহ করে জামা'তের সকল
আতা-ভগ্নিকে অধ্যয়ন করার আকুল আবেদন রাখিল।

বর্তমান যুগে
আমাদের নিকট
কুরআন কেবল
বাহিয়ক ভাবে
মূল্যবান রংপে
পরিগণিত হচ্ছে।
অধিকাংশ ই
কুরানের ভিতরে
লুকায়িত মণি-মুক্তা
আহরণের চেষ্টাই
করে না। এ কারণে
কুরআন মজীদের
অর্থ পরিপূর্ণভাবে
বুঝার স্বার্থে এই
প্রথম আহমদীয়া
মুসলিম জামা'তের
পক্ষ থেকে কুরআন মজীদের
প্রথম পারার শান্তিক অর্থ প্রকাশ করা হয়েছে। বর্তমানে কুরআন
মজীদের প্রথম পারার শান্তিক অনুবাদ আপনাদের সামানে
উপস্থাপন করা হল। আশা করি জামা'তের সকলেই এ থেকে
উপকৃত হবেন।

জল ই জীবন/ WATER THERAPY

জল চিকিৎসায় নিম্নবর্ণিত রোগসমূহ নিরাময় হয় :

(১) কোষ্ঠ কাঠিন্য (Constipation)-১০ দিন পর এই চিকিৎসায় সর্বপ্রথম ফল পাবেন, (২) পাকাশয়াজনিত রোগসমূহ (Gastric Problems)-১০ দিন, (৩) উচ্চ রক্তচাপ (Hypertension)-১ মাস, (৪) বহুমুত্র (Diabetes)-১ মাস, (৫) ক্ষয়রোগ (Tuberculosis)-৩ মাস, (৬) চক্ষুকর্ণ নাসিকা রোগ (ENT Diseases)-৩ মাস, (৭) মুত্রথলী গ্রাহ্য বৃদ্ধি রোগ (Enlargement of Prostate Gland)-৩ মাস, (৮) কর্কট রোগ (Cancer)-প্রথম থেকে রোগ ধরা পরলে ৬ মাস, (৯) পুরনো কাঠিন চর্মরোগ-১ বছর।

জল চিকিৎসার নিয়ম :

(১) ঘুম থেকে উঠে মুখ না ধুয়ে কুলকুচি না করে (without mouth washing) শান্তভাবে ধীরে ধীরে ১.২৬০ লিটার অর্থাৎ বড় গ্লাসের ৪ গ্লাস জল পান করতে হবে। তাড়াহুড়া করা যাবে না। জলপান করার পর ৪৫ মিনিট কোন তরল বা শক্ত খাদ্য (Liquid or solid food) খাওয়া যাবে না। ধূমপান করা যাবে না।

(২) প্রাতঃখাশ, দুপুর ও রাতের আহার (Breakfast, Lunch and Dinner) করার সময় জল পান করা যাবে না। অসুবিধা হলে গলা ভেজাবার জন্য ২/৩ চামচ পরিমাণ জল খেতে পারেন। এই পরিমাণ বাড়ানো যাবে না। দুই ঘণ্টা পর ইচ্ছেমত জল পান করা যাবে, দুর্বল বা অসুস্থ হলে চার গ্লাসের পরিবর্তে ১ অথবা ২ গ্লাস দিয়ে শুরু করতে পারেন। তবে অবশ্যই চার গ্লাস পান করতে হবে। যে কোন রোগই জল চিকিৎসায় নিরাময় হতে পারে। বাতজনিত রোগে প্রথম ৭ দিন সকালে ও বিকালে ২ বার এই চিকিৎসা করতে হবে। উপর্যুক্তের পর শুধু সকালে করলে চলবে।

(৩) দুপুর ও রাতে আহার করে শোয়ার পূর্বে অন্তঃঘাত আধাঘন্টা অপেক্ষা করতে হবে। ঘুমানোর পূর্বে কোন কিছু আহার করা যাবে না। অসুবিধা মনে হলে ঘুমানোর আগে ২/৩ চামচ জল পান করা যাবে।

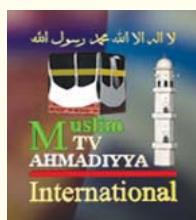

ধানসিদ্ধি রেস্টুরেন্ট

দোতলা
রোড নং-৪৫, প্লট-৩৩, গুলশান-২, ঢাকা-১২১২
ফোন: ৯৮৮২১২৫
মোবাইল: ০১৭০০৮৩২৫২৫, ০১৯৩০২১৪২৮৮

“জিসমী ইয়াতীর ইলাইকা মিন শাওকিন্ন ‘আলা
ইয়া লাইতা কানাত্ কুওয়াতৃত্ ত্বাইরানী”

তোমার পানে আমার দেহ উড়ে চলে যেতে যে চায়
থাকতো যদি সাধ্য আমার ভর করে সেই স্বপ্নডানায়
-হ্যরত মসীহ মাওউদ (আ.)

mta
INTERNATIONAL
এমটিএ দেখুন !
অবক্ষয়মুক্ত থাকুন !

বিজ্ঞাপনের জন্য
যোগাযোগ করুন
০১৯১২-৭২৪৭৬৯

এমটিএ-তে সরাসরি ছ্যুর (আই.)-এর জুমুআর খুতবা শুনুন এবং নিজেকে
আধ্যাত্মিকভাবে জীবিত রাখুন

এমটিএ-তে খুতবা প্রচারের সময়সূচি

- (১) শুক্রবার বাংলাদেশ সময় বিকাল ৬.০০ সরাসরি সম্প্রচার। পুনঃপ্রচার রাত ১০.২০
মিনিট এবং ভোর-রাত ৪.০০।
- (২) শনিবার পুনঃপ্রচার বাংলাদেশ সময় সকাল ৮.১০ এবং বিকাল ৫.০০।
- (৩) রবিবার পুনঃপ্রচার বাংলাদেশ সময় সন্ধ্যা ৭.০০।
- (৪) বৃহস্পতিবার একই খুতবার পুনঃপ্রচার বাংলাদেশ সময় রাত ৮.০০।